

DİN
MAFYALARI
VE BİZ

IV.BÖLÜM

IV. Bölüm

İçindekiler

http://www.islamacevap.net	3
Eşitlik mi hürriyet mi?	40
2005 Yılı da acaba mı?	54
Bütün Dünyada Oturan Kavimlere, Milletlere ve Dillere!	62
İkinci bir ispat daha	67
Kendisinin varlığına bir türlü doyumlamayan şey!	77
İsa'dan, Muhammed'den utanılır mı?	80
Çok önemli bir gün!	82
Son olarak!	88
Kıyaslamalı Ayet İndeksleri	94

Ben genelde pek öyle gazete, dergi gibi şeyleri okuyan ve haber dinleme, ya da seyretme merakında olan biri değilimdir. Hele televizyondaki bazı yayınlarda, Adana'nın bir mahallesindeki kavgayı üç kere ardı ardına göstererek haber verme şekline hiç tahammül edemiyorum. Bunun yanında ciddi dedikleri, Amerika'nın Irak'a nasıl demokrasi götüreceği kaygısını bildiren haberleri ise başlar başlamaz kapatıveriyorum. Daha doğrusu bu haberlerin altında yatan gerçeklerden nefret duyup, beni öfkeliendirdiği ve moralimi bozmamak için, ne Almanya'da ne de Türkiye'de haber dinlemeyi, gazete okumayı pek sevmiyorum. Bu yaşa geldim, aldığımız haberlerden ötürü sevinç duyduğum bir şey belki de hiç olmadı; fakat tam tersi daima olmuştur. Bununla da devekuşu gibi kafayı kuma sokmayı ve her şeye kulak tıkamayı savunmuyorum.

Bir gün Türkiye'ye annemin yanına gitmiştim. Annemin günlük daima aldığı birkaç çeşit gazeteler vardı. Ben oradayken sıkıldığımda ara sıra başlıklara bir göz atıyordum. Bir haberde, çıkan en büyük ikramiyeden bahsediyordu. Hangi şans oyunundandı unuttum, ya da beni ilgilendirmediği için aklımda tutmadım. O en büyük ikramiye de Bursa ve çevresinden birine çıkmış. Gazeteciler telaşla kim diye bekliyorlar. Kimse çıkıp da gelmiyor. Bir gün sonra bir haber daha: "Hâlâ büyük ikramiyenin sahibi ortaya çıkmamış". Üçüncü gün yine bir haber, "o büyük ikramiyeyi tek başına kazanan kişi daha hâlâ ortaya çıkmamış." Altında da şöyle bir yazı devam ediyor: "Tahminlere göre bu kişi, gazete okumayan, televizyon seyretmeyen, Radyo dinlemeyen kara cahilin biri." Ben bu yazıları okur okumaz: "Anneee! Bak gazetede benim hakkımda yazıyor" dedim. Gazete okumayan, televizyon seyretmeyen, radyo dinlemeyen biri, işte ben oyum ya. Demek ki ben kara cahilin biriymişim!

Annem ise, benim bu özelliklerimi hiç sevmez. Aslında annem benim adıma birçok özelliklerimi sevmezken, kendi adına olan bazı özelliklerimi sever. Mesela söz verdiğim zaman ne pahasına olursa olsun onu yerine getirmek için çektiğim sıkıntılar, ya da birine bir fayda yapılacak diye fedakârlıklarda bulunmam, kendimi düşünmekten uzak özelliklerim iyidir de, annem gibi çok kişi için bunları kimlere yaptığım daha önemlidir. Eğer bu özellikleri ben annemin sevmediği, değer vermediği biri için göstermişsem, o zaman ben annemin en aptal, taş kafalı, salak, deli oğlu olurum. Fakat eğer annemin istediği, hoşuna giden insanlardan biri benim sırtıma çıkmışsa, -kendi de dâhil- o zaman annemin, "ah benim canım, fedakâr, melek yavrusu oğlu" da oluveririm. Bunlarla annem insanları sınıf sınıf ayırarak aşağılar demek istemiyorum, ancak kim olursa olsun, bekçisi, çöpçüsü, müdürü, amiri; yapılacak iyilik onun hoşlandığı biri için yapılmalıdır ve bu da anneme göre doğrudur demek istiyorum.

Bu yalnız benim annem için değil, herhalde bütün insanlık için geçerli bir kural. Kimin partisi için ne yaptığın önemli ve buna göre de değerli ya da değersizsin. Aynı değerli şeyleri, üstün özellikleri, erdemli davranışları, güvenilirliği, başarıları, sadakati eğer karşı partiden biri yapıyor ve gösteriyorsa, o kişi en adi insandır, yaramazdır, tehlikelidir, onu yok etmek gerekir... falan filan. Kendi partisinden olmayan biri iyi olan ne yaparsa yapsın, yok yaranamaz. Ben bunlardan şu kuralı çıkarıyorum. Demek ki, yapılan şeyler değil de, kimin kime ne yaptığı çok önemli. Kişinin sahip olduğu değerli özelliklerin, değerli mi değersiz mi olduğu, ancak bunları kime yaptığına bakarak karar veriliyor. Bu doğruluğu, dürüstlüğü, efendiliği, cömertliği onların istemediği kişilere yaparsa, o zaman o özellikleri çok kötü olurken; tam tersine, kötü olan her davranışı o kişilerin nefret ettiği yerlerde ve şahıslara karşı yaparsa, birden çok iyi de oluverir.

Ben eğer bağlı olduğum parti için, din için, organizasyon, devlet, vatan, ordu, millet, karım, kocam, çocuğum.. vs. için onların menfaatine olacak bir şekilde yalan söylersem, sahtekârlık yaparsam, çalarsam, adam öldürürsem, işkence edersem, onun bunun karısının ya da kadınsam kocasının koynuna girersem, kendimi satarsam, her türlü burada saymaya yetmeyecek kadar iğrenç şeyleri de yaparsam; hele bir de bunlar duyulmaz, o organizasyona, partiye, dine, millete, vatana,

karıya, kocaya... vs. leke getirmeyecek gibi bir de gizli kalırsa, o zaman kişi bütün bu özellikleriyle bir vatan kahramanı, bir yiğit, büyük bir adam, değerli, kendisinden vazgeçilemez bir cesur, en sadık bir iman kardeşi, en iyi aile reisi, en iyi aile kadını, en iyi baba, en iyi anne vs. oluverir. Bilmem, yoksa ben bu açıklamalar ile bir hata mı yaptım? Yine siz karar verin. Tecrübeleriniz, gördüklerinizi tartmanız, tarafsızlığınız, adaletiniz yeterli ise, benim bu söylediklerimi de anlamakta hiç zorluk çekmeyeceksiniz.

Mahalle çocukları bile insanlığın sahip olduğu bu duyguları daha oyun oynama çağlarında gösterirler. Eğer sümüklünün biri arkadaşıyla kavga ettiyse ve onunla konuşmuyorsa, artık öbürlerinin de aynı öyle yapmaları gerekir. Yani onunla arkadaşlık eden herkes, onun sevmediği kişiyi de sevmemelidir. Ya da tam tersine, yine onun sevdiği kişiler kim ise, ille de onları sevmelidir. Burada sahip olunan özellikler, adalet, doğruluk, eğrilik ayırımı söz konusu değildir. Hem bu işi çocuklar politikacılar gibi halkın ağızına göre hazırlamakta o kadar tecrübeli de değillerdir. Fakat zamanla onlar da bu uğurda usta olma yolundadırlar. Öyle konuşurlar, öyle düşünürler, öyle de yaşarlar. Hepimiz üç aşağı beş yukarı böyleyse de, değişmemiz ve bu özellikleri küçük yaşlarda terk etmemiz gerekir. Maalesef insanlar bu konuda tam ters bir yol seçerler. Onlar bu özelliklerden kurtulmak yerine, bu özellikleri daima geliştirmek, mümkünse de bu konuda uzman olup, daha da ileri giderler. Hem artık öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, yöneticilerin çirkin menfaatleri uğrunda "yüz binlerce kişiyi öldürdük" demeleri, o ülkenin vatandaşlarını, ulusları, devletleri rahatsız etmiyor. Ediyorsa da ellerinden bir şey gelmiyor. Rahatsız olmaları da, insancıl, daha merhametli, adil falan olduklarından dolayı değil, kendilerinin de aynı menfaati neden elde edemediklerinden dolayı. Ayrıca pislik yapmak da her yiğidin harcı değildir. Güç meselesi. Kim güçlü ise hesap verme şekli de farklı olur. Gücsüz olan bir kıymık çaldığı için asılırken; güçlü olan kasaları boşaltır da kimse ona "ne yapıyorsun?" bile diyemez. Gücsüz olan, söylediği hakikati ispat etmek zorundadır ve kılı kırk yararlar. Güçlü olan yalan söyler ve onun sözü kanundur. Kimse ona "senin söylediğin doğru mu yalan mı" demeye cesaret bile edemez. Herkes onun yalan söylediğini bildiği halde, o bir şey ispat etmek zorunda da değildir. İspat güçsüz olandan beklenir, adil olduğu için değil. O kişiye adalet vaazları güçsüz olduğu için verilir. Güçlü olan kişi zaten adildir. Onun yaptığı her adaletsizlik dahi bir adalet örneğidir. Bazı akılsızlar, o güçlülerin yaptığı pisliklerden örnek alır, kendi de yapar. Başına umulmadık belalar açar. Hayatını söndürürler. O bunu anlamaz, hayret eder. Hâlbuki o güçlü olanın yaptığı pislikten çok daha azını yapmıştır ve de onu örnek almıştır. "Hayret! Nedir kendisinin başına gelen bu şeyler" diye bir türlü de anlayamaz.

Bu basit açıklamalar bize, adaletin yerde çiğnendiğini, hakikatin yere çalındığını, üstün değerlerin yok edildiğini açıkça gösteriyor. (Daniel 7:7-28 ; Vahiy 13:1-2 ; Selanıklılar 2:1-12) En hayret ettiğim sınıf da sanatçılar. Sanatçı aslında toplumların, insanların yararlarını deşmekle görevli kişilerdir. Bu insanlar toplumların yararlarının üstüne gider. Amaç insanları kızıştırmak değil, o yaraları tedaviye, tamire teşvik etmek ve halkı aydınlatmaktır. Ara sıra çıkan böyle insanları ise hapislerde, zindanlarda işkencelerle yok etmeye uğraşırlar. Onlar ise bunu yapmaktan yine de vazgeçmemiş, ölüme dahi katlanmışlardır. Ben dediğim gibi cahil bir insanım, ancak çevremdeki devleri görece kadar bir göze sahibim. Küçük olanlarını zaten seçemiyorum. Dev diye gördüklerim de, çocuk masalı kitapları yazıyorlar. Bu kitapları bilmem kaç dile çevirtip, astronomik rakamlı paralar kazanıyorlar. Şaka falan değil, sahiden de masal kitapları bunlar. Bu kitaplarda geçen kahramanların filmleri, bilgisayar oyunları, figürleri yapılıyor. Bunları yapanlar da salak değil ya. Bu yolla para kazanıyorlar. Alan var ki kazanıyorlar. Herkes durumundan memnun görünüyor. Sanatçılar sadece zevk ve eğlence meraklısı olmuşlar. Bir partiden başka bir partiye gidip gösteriş yapmaktalar. Belli ki problem falan yok. Komünistlik varken, rekabetten dolayı, kim daha insancıl diye bu konuda soğuk bir savaş vardı. Komünistler kendi kafalarına uymayanlara hiç özgürlük tanımadıklarından, sanatçıların onlardan ödü kopardı. Sanki kapitalizmde durum farklı mı? Sanatçılara göre anlaşılan bu problem can sıkıyor. Onlara göre tehlikeli olan komünistlikte artık yok. Yine belli ki insanlığın tüm problemleri çözülmüş ve sorunları kalmamış. Eh o zaman en iyisi mi masal kitapları yazalım ve satın

alalım. Hem masal okumaktan zarar da gelmez. Zarar hep bu gerçeklerden gelmiştir! Tehlike, acı, hapis, tehdit, ölüm hep bu gerçeğin savunuculuğundan çıkmıştır. Ben o kitapları yazanları kötülemezim, ya da küçültmüyorum. Her çocuk masalı sever ve hepimiz böyle şeylerle de büyüdük. Bunun dozu hakkında da bir tartışmaya girecek ne bilgim var, ne de bu benim konumla ilgili. Fakat bu kitapların gördüğü rağbet, o toplumların, milletlerin nabzını gösteriyor. Sanatçıya muhakkak özgürlük verilmelidir, onlar komünistlerden bu yüzden korkutulmuşlardı. Peki, şimdi de aynı korku olduğundan dolayı mı kimse sesini çıkaramıyor? Yoksa gerçekten de rahatta oldukları için mi? En büyük tehlike de bu rahatlıkta, onu kaybetme korkusunda ve umursamazlıkta değil mi?

Ayrıca her topluma aşılınmış belirli nefretler vardır. Amerika'da bu nefreti bildiği için Arap ülkeleriyle uğraşır. Bir Müslüman ülkesine ne kadar kötülük yapılırsa yapılsın, o sözde Hıristiyanların içi yağ başlar. Çıtları çıkmadan bakarlar. O Irak savaşında, Almanya, Fransa gibi Amerika'ya karşı gelen ülkeler de insaniyeti falan düşündükleri için değil, artık haraç ödemekten bıktıkları için "hayır" dediler. Bu nefret, o sözde olan Hıristiyanların çocukluğundan beri yüreklerine kazınmıştır. Sanatçı olmakla sanki bu nefreti çıkarabilecek mi? Hem kim bu sanatçı dediklerimiz? Daha doğrusu sıradan basit olan bizler kimleri sanatçı diye görüyor ve duyuyoruz? Kızlarını açıp, baldır bacak gösterip, meme şovu yapanlar. Bunlar en büyük sanatçılar ve de başarılı olmuşları. Bütün toplumun genç kuşakları bunların peşinde ve hepsi "Süper Star" olma hayaliyle besleniyor. Öbürlerini ise ne duyuyor, ne de görüyoruz. Acaba neden?

Bu yazılarımla kör hafızlar gibi nasihat verme merakında değilim. Herkes neresini açarsa açsın, ne yaparsa da yapsın. İncil'in son kitabı olan Vahiyde geçtiği gibi:

"Haksızlık eden yine haksızlık etsin; murdar olan yine murdarlansın; salih (doğru) olan yine salah işlesin; mukaddes olan yine mukaddes olsun. İşte tez geliyorum; ve herkese kendi işinin olduğuna göre mükâfatım elimdedir" diyor İsa Mesih Vahiy 22:11-12'de.

Herkesin işlerine göre karşılığını verecek olan çok şükür ki biz olmadığımızı göre, bu yüzden kimseyi zorla değiştirme amacında da olamayız. Böyle bir yetkiyi Allah'ın biz insanlara vermediğini yazmıştım. (Resullerin-Elçilerin İşleri 17:31) Biz ancak insanları uyarabiliriz, öğretebiliriz, anlamalarına yardımcı olup teşviklerde bulunabiliriz, o kadar.

Bu konuya başladığımdan beri anlatmak istediğim şey, doğruluk, dürüstlük, fedakârlık, mertlik, insancılık, erdemlilik gibi özelliklerin, kimin kime karşı gösterdiğine bağlı olması hakkındaydı. İyi özellikleri karşı partiden, sana düşman olan partiden birine gösteriyorsan, o zaman yaptığın tüm bu iyi özellikler için ölümü dahi göze almalısın. Kişinin karşı taraftan birine gösterdiği bu iyi özellikler yüzünden, etrafı ondan nefret edecek, ona elinden gelen kötülüğü de yapacaktır. Hâlbuki o insan herkese karşı üstün denecek nitelikteki özellikleri göstermektedir. Fakat öbürlerine göre iyi olan şeyler, herkese değil, onların belirlediği çevrelere, organizasyonlara, milletlere, ırklara, dinlere vs. gösterilebilir. Dediğim gibi, ne zaman ki, nefreti, sahtekârlığı, yalanı, katliamı, işkenceyi ve her türlü kötülüğü o karşı taraftaki düşman partiye gösterdiğin ve yaptığın zaman, işte o zaman en iyi, en üstün kahraman sensin demektir. Kısacası burada önemli olan şey gösterilen özelliklerin niteliği değil, ancak bu nitelikleri kime karşı gösterdiğindedir. Dünyamızın da parolası ve verdiği ahlak eğitimi maalesef bu doğrultudadır. Bunun adı aslında karaktersizliktir. Karaktersiz ve şerefsiz insan böyle düşünür ve böyle davranır. Aldığımız eğitimler de bizleri sinsice veya apaçık böyle olmaya zorlar. Bu zoru dinlerden, devletlerden, partilerden, okullardan, ailemize; anne babamıza, koynumuzdaki kadına/erkeğe kadar herkes gösterir. Kısacası buna tüm dünya dersek, yanlış olmaz sanırım.

Korkudan kaynaklanan veya bilmeden yapılan hatalı davranışlar da bizleri bazen böyle olmaya zorlar. Mesela, İsa'nın öldürüleceği gece üç kere, hatta yüzüne bile bakarak "O'nu tanımıyorum" diye inkâr eden Resul Petrus'u düşünecek olursak. Bir zamanlar kaç yıl yanında olduğu, beraber yaşadığı ve O'nun

özelliklerinden dolayı, ruhun da vasıtasıyla bizzat kendisinin "sen Allah'ın oğlusun" dediği kişiyi daha sonra zor bir durumda korkudan ötürü "tanımadığını" söylüyor. Hatta lanetlerle, yeminlerle inkâr ediyor. (Mattâ 26:69-75 ; Luka 22:54-65) İncil'de: "Ondan sonra dışarı çıkıp acı acı ağladı" diye geçiyor. Yaptığı şey karakterli ve şeref duyulacak bir davranış değildi. Fakat bizler buna: "Hata yaptı, günah işledi" diyoruz. Çünkü Petrus'un düşüncesinin en küçücük yerinde bile böyle bir şey yapmak yoktu. Böyle bir şey yapmayı ne planladı, ne de istedi. (Luka 22:31-34 ; Markos 14:27-31) Biz insanlar kendimizi tanımadığımız gibi, çoğu zaman da tanıdığımızı sanır, yanılığa düşeriz. Petrus da böyle bir yanılığa düştü. İsa onu başısladı. Allah da başıslıyor. Ben bu konuları kastetmiyorum. İnsanı karaktersizliğe iten çok şeyler vardır. Hepimiz de zaman zaman yapıyoruz ve de yaptık. Bunlarla bir şeyleri koruduğumuzu sandık, kendi adımıza korktuk, menfaatimizi düşündük falan. Hepsi tamam belki anlaşılabilir de, benim anlatmak istediğim şey, bu özellikleri gösterdiğimiz kişiler farklı olunca iyiyken kötü, ya da kötüyken iyi oluyor olmasında. Yani eğri bir şey yapınca, yaptığın kişiye bağlı olarak o «doğru» deniyor; doğru bir şey yapınca da yaptığın kişiye bağlı olarak ona «eğri» deniyor. Böyle adaleti, doğruluğu saptıran insanlara karşı Allah "vay onların başına" diyor:

Kötüye iyi, ve iyiye kötü diyenlerin; karanlığı ışık yerine, ve ışığı karanlık yerine koyanların; acıyı tatlı yerine, ve tatlıyı acı yerine koyanların vay başına. Kendi gözlerinde hikmetli olanların, ve kendilerini bilge görenlerin vay başına! İşaya-Yeşaya 5:20-21

Hâlbuki doğru olan bir kişi kimseye bakmadan, ilk önce kendi haysiyeti, şerefi, onuru için doğrudur. O kişi doğruysa, karşısındakiler ne kadar adi de olsa bu onun kişiliğini etkilemez. "Onlar bana böyle yapıyorsa, kötüyse, ben de onlar gibi davranıp, aynı kötülüğü onlara yapacağım" demez. Üstün özelliklere sahip bir insan her yerde, herkese karşı o özellikleri korur. Sahtekâr döne insanın, kime ne zaman doğru davranıp ya da yamukluk yapacağını kim bilebilir? Böyle insanlara güvenilir mi? Bize karşı özellikle iyi davranırsa bile, bir gün gelip bize de aynı pisliği yapmayacağından nasıl emin olabiliriz? Pis, eğri iş yapmaya hazır olan biri, bunu keyfine ve gönlüne göre her zaman yapar. Bizler toplum olarak adamına göre davranılmasını öğretiriz. Babam çok söylerdi bu sözü, "adamına göre oğlum" derdi hep. İlk görünüşte çok adil gibi gözükken bir davranış tarzıdır. Aslında ise insanı sinsice karaktersizliğe, şahsiyetsizliğe iter. Bu düşünce açıkça şunu söylemek ister: «Sen karşıdaki insana göre davran, o ne ise ona göre karşılık ver». 'Bunun nesi yanlış' mı diyeceksiniz? Eğer bizler daima bu düşüncede ve bu adalette olursak, kendimiz başkalarından nasıl merhamet bekleyebiliriz? Ya bize Allah böyle davranmaya kalkarsa, kim kurtulabilir? Bizlerin işlerine göre karşılık verip de sadece adaletini uygularsa, o zaman yeryüzünde bir tek insan bile kalır mı? (Mezmurlar 53:2-3) Bu yüzden Süleyman şöyle yazıyor:

"Bana ettiği gibi ona öylece ederim, adama işlerine göre öderim, deme." (Süleyman'ın Meselleri 24:29 ve paralel ayetler Süleyman'ın Meselleri 20:22 ; Mattâ 5:39 ; Romalılar 12:17 ; 1.Selanıklililer 5:15 ; 1.Petrus 3:9)

Demek ki bizim karşımızda kim olursa olsun, ister bir şahıs, ister bir toplum, ister bir millet ve isterse devletler, onlar hakkında, "işlerine göre öderim" demek, merhametsizce, çoğu zaman da kendimizi satmakla gerçekleşir. Yine bir açıklama yapmak zorundayım. Bu durum Kuranda ve Mukaddes Kitaplarda geçen savunma ve devletin anayasa kanunlarındaki ceza verme yetkisi ile karıştırılmamalıdır. İnsana kendini savunmayı yasak eden bir kanun ve kural ben bu kitapların hiçbirinde okumadım. Buna da meşru müdafaa denir. Yani biri sokakta ya da evimizde bize tekme tokat, kılıç pranga saldırdığı zaman, o çıldırmış olan kişiye elimizi kolumuzu bağlayıp, "bana ne istersen yap" demiyoruz. (Çıkış 21:24-25 ; Luka 22:36 ve 49-51 ; Maide, sure 5:45 ; Hac, sure 22:39) Ama gerekirse bu da yapılır. Aslında savunma, hikmetlice bir davranış tarzını göstermelidir. Eğer biri silahla bir banka soygunu yapıyor ise, onun önüne "haayt" diye de çıkmak akılsızlıktır. O kişi sadece para almak ve gitmek amacındadır. Korkudan dolayı karşısına çıkan herkesi de öldürebilir. Bu yüzden

hikmetlice davranmak, orada boyun eğmektir. Sonra ne yapılacaksa zaten bu işte görevli olanlar onu yapar, ya da yapmaz. Bizi ilgilendiren tarafı, şahısların hikmetlice kendini koruması, müdafaa etmesidir.

Mesela İsrail'de, Allah'a küfretmek ölüm cezası demektir. O kişi hâkimler tarafından verilen karar sonucu cezalandırılmalıydı. Şahıslar bunu yapamazdı. Bu ancak hâkimlerin kararıyla olurdu. Şahıs, en fazla o kişiye karşı kanunlar önünde dava açabilir, ya da şikâyet edebilirdi. Bundan sonra kanun ne yapar ya da ne yapmaz, hoşuna gitsin ya da gitmesin, bu artık o kişiyi ilgilendirmez, ilgilendiremez. Çünkü bu o kişinin sınırlarını aşar. Kısacası her kes hâkimlik yapamaz. Bu konuda birçok örneklerden sadece bir kaç ayet: Çıkış 19:12-13 ; Levililer 24:16 ; paralel ayeti Bakara,sure 2:178 ; Matta 5:40-41.

İsa Mesih, "düşmanlarınızı sevin" demedi mi? "Sizlerin yanağına vurana öbür yanağını da çevir" demedi mi? İsa Mesih bunlarla insanları karaktersizliğe teşvik etmedi. İsa hiçbir zaman boyun eğmediği için öldürüldü. Eğer O da boyun eğip, onların pis işlerine sessiz kalarak baksaydı, O'nu da öldürmezlerdi. Hatta satıcıları Mabetten kovmak için eline iplerden kamçı yapıp, Allah'ın evini savunan da İsa idi. (Yuhanna 2:15) Ayrıca bu dünyanın sonu diye bildiğimiz kötülerin yok edilmesinde, İsa Kral olarak görev alacak ve onların hepsini yok edecek, öldürecektir. (Vahiy 2:25-27 ; Resullerin-Elçilerin işleri 17.31 ; Daniel 2:44)

"Yanağına vurana öbür yanağını çevir, düşmanlarınızı da sevin" derken İsa ne demek istedi? Bunlarla açıkça kişinin o anlık öfkesinden, tahrikinden, kıskırtmasından dolayı kavga yerine barış yapmayı seçmesi teşvik ediliyor. Düşmanlarınızı sevin demek yine, bizlere verilen ve nesiller boyunca taşıdığımız anlamsızca bir milletin başka bir millete; ülkelerin, dinlerin, ırkların insanlarının karşı karşıya besledikleri nefretleri üzerimizden atmayı emreden sözlerdir. Kendini savunma konusuna gelince. Bütün İncil'de geçen birçok şiddet olaylarında, İsa'nın takipçilerinin kendilerini savunmak amacıyla başkalarını öldürdükleri de hiç geçmiyor. İsa'yı takip etmek isteyenleri taşladılar, hapsilere attılar, kafalarını kestiler; evette, onlar bu kötülükleri devletin gücünün yardımıyla ve desteğiyle yaptılar. Arkalarında devlet de olsa, yaptıkları adaletli bir davranış tarzı değildi. Bazen bu durumlara devletin destek vermediği de oldu. (Luka 23:13-25 ; Resullerin-Elçilerin İşleri 12:1-3 ; 18:12-17 ; 19.23-41) Bazı durumlarda da Allah mucize yaparak onları kurtardı. İncil'de bu insanların kendilerini bizzat kaba kuvvetle savundukları yazmıyor. Allah'ın hizmetkârları durumundaydılar, zaman zaman başlarına da bu yüzden sıkıntılar geliyordu. Bu onların elleri kolları bağılıydı anlamına gelmez. Hatta bazen anlamsızca bir savunmadan kaçmakla, hikmetlice davrandılar diyoruz.

Benim bahsettiğim durumlar; basit, adi suçlardan dolayı bize saldırıldığı zaman ne yaparız durumuydu. Paramızı çalmak isteyene, elimizden arabamızı almak isteyene, evimize giren hırsıza vs. ne yaparız? Amacımız kesinlikle bu insanları öldürmek olmamalı. Her ne pahasına olursa olsun amaç sadece savunmak olmalı, öldürmek, yok etmek değil. Elimize geçen bir sopayla, son gücümüzle o kişinin kafasına bir kere vurmamız, büyük bir ihtimalle o kişiyi öldürebilir. Ya da bir silah ile o kişinin kalbine, kafasına, midesine nişan almak yerine; bacağını, ellerini de yaralayabiliriz. Bununla amacımız o insana karşı kendimizi savunmaktır. Bunun yanında birçok başka savunma aletleri de var. Mesela kadınların çantalarında taşıyabileceği, gözlere sıkılan sprey gibi. Kişinin gözlerine korkunç bir acı vererek, onu belli bir zaman etkisiz hale getiriyor. Hep bunlar savunma amacıyla yapılıyor. İlle de aşırı bir örnek vermek gerekiyor ise, filmlerde gördüğümüz gibi, o eski Teksas kovboylarının kanunsuz yaşantılarında, insanların evinin etrafını çevirip, kesin kez ölüm olacak bir eşkıya ya da Kızılderili saldırısında, insanların kendilerini savunmaları bence suç değildir. Ya da Kızılderililerin kendilerini katliam etmek için saldıran beyazlara karşı kendilerini savunmalarına yanlış denemeyeceği gibi. Bu gibi şeylere herkes kendi vicdanıyla karar vermelidir. İsa'nın dediğine uygun hikmetlice davranış tarzı gösterip, o kişilere kapılarını açıp, yediren içiren insanlar da olmuştur. O eşkıyası, Kızılderili'si bu durumdan utanıp hiç bir şey yapmadan da gitmiştir. Onun için filmlere inanarak yaşamayalım. Hem ölmek bizleri o kadar da ürkütmemeli. Bazen bu dünyadan kurtulmayı ve Allah'ın vadi gününde dirilme ümidiyle ölmeyi arzu eden insanlar da, resuller de olmuş.

(Filipililer 1:20-23 ; İbraniler 11:35 ; Vaiz 4:1-3) Bu yüzden amacımız resul Pavlus'un Selaniklilere yazdığı mektubunda dediği gibi:

Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın. Siz hepiniz ışığın oğulları, gündüzün oğullarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz.

Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.

Çünkü uyuyanlar gece uyurlar, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar.

Gündüze ait olan bizler ise, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş ümidini giyerek ayık kalalım.

Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi. Mesih bizim için öldü; öyle ki, ister diri ister ölmüş olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. 1.Selanikliler 5:4-10

Bizlerin inancı ve yürek tutumu bu şekilde olmalı. Zırhımız sevgi, miğfer ki başı korur, yani zihnimiz, o da Rabden aldığımız kurtuluş ümidi olmalı. Zihnimizde olan ve yüreğimize bağladığımız ümitte, aynı zamanda da uyguladığımız sevgiyle, kurtuluşumuza yardımcı olabiliriz. Ölsek bile kurtulmuş olarak öleceğiz. Bazı insanlar ölümü bir yenilgi, bir kayıp olarak görürler. Hâlbuki İsa ölüme götürülmeden önce:

"..Dünyada sıkıntınız vardır; fakat cesur olun; ben dünyayı yendim" (Yuhanna 16:33) demesine göre ölmekle yenilmedi. Tam tersine kötülüğe boyun eğmemekle öldü, ama onu yendi. Dikkat etmemiz ve korkmamız gereken ölüm harfi anlamda, gözle görülür bir şekilde olmasından değil, Allah'ın gözünde ölmekten korkalım. (Luka 12:4-5) Ölen o doğru kişiler Allah'ın indinde hâlâ yaşıyorlar. Zamanı geldiğinde Allah'ın hepsini dirilteceğinden de emin olabiliriz. (Matta 22:32, Matta 19:16-19, Yuhanna 5:28-29)

Almanya'da yaşayanlar, kurbağaları korumak amacıyla belli aylarda, belirli saatlerde yollar trafiğe kapatılıp, o saatlerin dışında da sürat sınırlaması yapıldığını bilirler. Saatte 30km.'den aşırı gitmemek şartı konur. O kurbağalar ormanın her yerinden çıkmasını diye, özel kanallar ve barikatlar ile çevreleri kuşatılır. Onlara belli yollar, kanallar yapılır ki, sadece oradan geçsin ve yoldan geçerek çiğnenmesinler. Yine onların hayatı düşünülerek, bu yukarıda söylediğim trafik kanunları ve yasakları da konmuştur. Bunlar doğayı korumada çok takdir edilecek şeylerdir. Tabiatı korumak aslında kendini, insanlığı korumak demektir. Hayvan haklarıyla uğraşanların baskısı ile bu gibi şeyler yapılıyor, ya da devlete yaptırılıyor. Benim aklımın ermediği de işte bu. Bu kurbağaların haklarını düşünenler, insanların haklarını düşünmezler mi? Irakta petrol için yüz binlerce insan ölür, milyonlarcası acı çeker, işkenceye uğrar, sakat bırakılır, yağma edilir, ırzına geçilir, yakılır vs., nerededir bu kurbağaların haklarını savunanlar? Yoksa onlar sadece hayvanların hakkını savunmakla mı görevliler? Hayvanlar hayvanların hakkını savunur, bunu anlarız. Çünkü tabiatta kendi cinsinden nefret edip, birbirini öldüren bu konuda rekabetsiz yaratık sadece insan. Demek ki onlar kendi hemcinslerini savunmakla görevliler de onun için mi insan haklarına bakmıyorlar?! Hem oradaki insanlar da Müslüman! Kendilerine göre belki de bu onların başına gelen layık oldukları şeydir. Ben layık mıdırılar değil midirler tartışmasını yapmıyorum. Muhakkak Allah çok şeylere müsaade edip, insanların cezalarını da birbirlerinin eliyle vermelerinde susuyor. Vay o kişilere ki, haksızlıkla, sahtekârlıkla, katliamla bu işin hâkimi rolüne bürünürler. Onlar kendilerine hükmedilmeyecek mi sanıyorlar? Öbürlerine yaptıklarından dolayı nasıl hükmedildiyse, kendilerine de yaptıklarından dolayı hükmedilecektir. Öbürlerinin başına nelerin gelmesine Allah nasıl müsaade ediyorsa, aynı olmasa da başka şekilde bir perişanlığın da kendilerinin başına gelmesine müsaade edecektir. Kurbağaların haklarını savunmaya devam edelim de, insanlığa ne yapalım? Binlerce, on binlerce insanları öldüren teröristlere kucak açıp, yardımlar edelim, sonrada terörle mücadele ediyoruz diye, onların yaptıklarının binlerce katı insanlık dışı davranışları başkalarına mı yapalım?! Bomba atmak, katletmek, suçsuz kan dökmek teröristlerin işi oluyor; aynı şeyi devletler yapınca demokrasi savaşı mı oluyor? Dedim ya, ne yaptığın önemli değil, kime yaptığın önemli. O yaptıkların istediğin kadar

iğrenç ve kötü olsun, karşı partiye, bizim menfaatimiz için yapıyorsan, madalya bile alırsın.

Hâlbuki **"katletmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan söylemeyeceksin, komşunu kendin gibi seveceksin"** diyen Allah, bu davranış tarzını Hans'a, Johnny'e göster ama Ahmet'e gösterme mi dedi? Senin dininden olan birine daima doğruyu söyle ama başka dinden olan birine yalan mı söyle dedi? Kendi evinde yaşayanların değil ama dışarıdaki insanların malını çalabilirsin mi demek istedi? Erkeksen her kadınla düş kalk zina olmaz, ama kadınsan her ilişkin zina mı olur dedi? Yoksa bütün bunların tam tersine; Allah kullarına her zaman ve her yerde, kime karşı olursa olsun, erdemli olan üstün özellikleri göstermekte çok daha dikkatli olmaları gerektiğini söylemedi mi? Hırsızlık hırsızlıktır, kimin malını çalmak olursa olsun. Evlilik dışı ilişkilere zina deniyor ise (bu evlenme şekli her ülkenin kanununa göre değişebilir), bunu ister erkek ister kadın yapsın, aynı suç değil midir? Yalanı kime karşı ne amaçla söylersem söyleyeyim, yalan yalandır. Bunun pembesi, beyazı, karası olmaz ki. Mukaddes Yazılar yalanın babasının, yani bunu ilk doğurandan, icat edenin Şeytan olduğunu söylediğine göre, her yalan söyleyen Şeytanın işlerini destekliyor demektir. (Yuhanna 8:38-46) Burada ayırım var mı? Bütün saydığımız, doğru, insanlığın mecburi yapması gereken bu özellikleri, Allah herkesin herkese yapmasını zorunlu tutmuyor mu? Amerikan, Alman, İngiliz, Fransız vatandaşları değerlidir, ama geri kalan ülkelerin insanlarını katledebilir, istediğini de yapabilirsin diyen bir Allah mı var yoksa? O en değerli ve üstün denilen Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman vatandaşının insanını kim yarattı ise, en değersiz bir ülkenin, en değersiz ve aşağı gözüken insanını da aynı Allah yaratmadı mı? Bütün yeryüzünün ve gökyüzünün efendisi bir değil mi? Kimi küçük görüp, kime kabardığımızın hesabını o Efendi bizlerden sormaz mı? Dünyayı ve evreni yaratanı bu kadar adaletsiz ve vurdumduymaz mı sanıyoruz? O'nun bazı şeylere, ya da bize göre her şeye müsaade etmesi, bizim kötülük yapmamıza cesaret veriyor ise, unutmayın ki bütün bunlar için hesap vereceğiz, vereceksiniz. (Vaiz 8:11.12)

Kötülük etmekte cesaret bulanların, "kimse beni görmüyor, istediğimi yaparım bir şey olmaz" diyenlerin, "bana kimse hesap soramaz" diyerek kendini kandıranların, vay başına. Dünya tarihinde böyle inançta olan birçok diktatörler gelmiş geçmiş. Onların sonlarını da okuduk. Üzerlerinden yüzlerce, binlerce sene geçmesine rağmen bazılarını hala lanetle anıyoruz. Süleyman vaiz kitabında tüm insanlığa şu mesajı veriyor:

İşin sonu şudur: her şey işitildi; Allah'tan kork, ve O'nun emirlerini tut; çünkü insanın bütün vazifesi budur. Çünkü iyi olsun kötü olsun, her gizli şeyle beraber her işi Allah hükme götürecektir. Vaiz 12: 13-14

Hayvan haklarını savunanlardan politikacılara kadar bahsettik. Bu konular yakın bir tarihte olduğu için hepiniz bilirsiniz diye yazıyorum. Yoksa tarihe bakıldığında bütün dünya hâkimi ülkelerin yaptığı çirkinlikleri, adaletsizlikleri, vahşetleri, Tanrı tanımazlığı aynı zamanda dünya hâkimi olmayan ülkeler de yapmış ve de yapıyor. Bu yüzden Allah hiç birini ayırmadan, bütün milletlerle, uluslarla davası olduğunu söylüyor. Çünkü hepsi az da olsa çok da olsa Allah'ın önünde korkunç suçlar işlediler ve de işliyorlar.

... **"Çünkü Rabbin milletlerle davası var; bütün insanlıkla muhakeme olacak; kötülere gelince, onları kılıca verecek", Rab diyor. Yeremya 25:31**

Bir savaş olurken, insan ne kadar haber dinlemese de, dünyaya ne kadar kulaklarını da tıkasa, oralarda savaşan insanların yaptığı çirkinlikleri yine de duyuyor, görüyoruz. Almanya ilk defa savaşa, daha doğrusu Amerika'ya "hayır" dedi. Diyenin Alman halkı olduğuna ben hiç inanmıyorum. Eğer başka bir parti başta olsaydı, o "evet" deseydi, bu sefer de Alman halkı olsun, medya olsun onun şarkısını söyleyecekti. Dedim ya, yöneticiler herhalde haraç vermekten bıktılar. Doğu-batı birleşmesiyle haraç verecek durum da kalmayınca, Almanlar savaşa karşı oldu! Bütün bu olaylar cereyan ederken, yine insan ister istemez duyuyor. Mesela muhalefet partisi Merkel Hanım bas bas "savaşalım" diye bağırıyordu. O günlerde bütün dünya çapında, içlerinde belki de kurbağaların haklarını savunanlardan,

yeşilinden, kırmızısına kadar sokaklarda boykotlar, gösteriler yapılıyor, "savaşa hayır" deniyor, fakat bu Hıristiyan muhalefet partisi, "yok ama biz de savaşıalım" diyor! Benim dikkatimi o partinin ne söylediğinden ziyade hangi isim altında söylediği çekiyor. O zamanın başındaki parti ise sosyal demokrat partisi ve bir de yeşiller. Bu adamların dinle, Allahla uzaktan yakından ilişkileri yok. Ben bu adamların oy toplarken hiçbir konuşmalarında, dini, Allah'ı sömürerek, bu isimleri kullanarak bir şey yaptıklarını duymadım. Ben zaten ne oy kullanırım, ne de bu partilerin isimlerini bilirim. O isimlerin anlamlarını dahi çoğunun bilmediğim gibi, bazıları ilgimi çektiği için öğrenmek zorunda kaldım! Diyorum ya, ben kara cahilin biriyimdir! Hiç birine de ilgi duymamışumdur. Fakat zıtlıkları, açıkça yapılan sahtekârlıkları ve ikiyüzlülükleri konuyla ilgili olmasından dolayı belirtiyorum. Evet, bu savaşa karşı gelen parti sosyal demokratlardı dedik. Savaş yapılmasını isteyen, yırtınan partiler ise CDU, CSU. İkisinin de anlamında Hıristiyanlıkla ilgili sözler var! Düşünün işte, bunlar Hıristiyan partisi, yani İsa'nın takipçileri! En büyük rakip parti ve Almanların en sevdiği parti!

Türkler başörtü taktı diye olay olur. Türkiye'de Almanlar memeleri, kıçları açık plajlarda dolaşır, bir şey olmaz. Almanya'da inancına göre başörtüsüyle öğretmenlik yapan Alman görevden alınır. Her yeri örtülü Katolik bir rahibe ise o okullarda normal karşılanır. Ben Türkiye'de hiç "Müslüman Demokrat Partisi", ya da "İslam Demokrat Birliği" gibi bir parti duymadım. Onlara yetki verilirse, bu Hıristiyan demokratlarını da aratırlar, o başka. Devlet olarak çok şükür ki Atatürk'ten kalma bir laiklik anlayışı, daha doğrusu kanunları var. Ne kadar uygulanır? Her kanun ne kadar uygulanırsa, o da o kadar uygulanır. Avrupa'da böyle sorunlar yok gibi görünüyor. Hâlbuki onlardaki bu gibi sorunlar o kadar daha bir sinsice ve de insanlık dışı ki, yeterli kişi görmek istesin. O oy toplayan parti, birçok oyları sahip oldukları Hıristiyan etiketiyle aldığını çok iyi bilir. Yaşlı bir almanla konuşurken, "ben şimdiye kadar Hıristiyan partisi diye hep onlara oyumu vermiştim, fakat savaştan yana olduklarını duymak, beni çok şaşırttı" demişti. Bu insan verdiği oyu sadece onların Hıristiyan etiketine vermiş. Hem de bir ömür boyu. Bunun gibi olanların çoğunlukta olduğu da kesin. En çok yabancıları, ırkları, renkleri, dinleri, sanatçıları ayıran ve onlardan nefret eden parti de yine bu Hıristiyan partisidir. Bir de oy toplarken, seçimlerde açık açık, o insanların nabzına göre, halkın nefret duygularını okşayıcı sözleri, "Hıristiyan'ız" dedikleri İsa Mesih'in adıyla, Allah'ın adıyla söylerler. Allah'tan, dinden falan hiç bahsetmeyen öbür parti bu ayırımları yapmaz. En azından sözde yapmaz.

"Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere hayır dua edin, siz bütün insanlar hepimiz kardeşsiniz" diyen de İsa Mesih'tir. (Matta 5:43-44 ve 23:8 Luka 6:35 ve 46) En insanlık dışı, merhametsiz, acımasız, müsamahasız, taraf tutup, adaleti, doğruluğu, erdemli olan her şeyi ayaklar altında çiğneyen de bunlardır. Öbür parti de ne kadar yamukluk ve kafasızlık yaparsa yapar. Fakiri düşüneneceğiz diye başa gelip, en büyük kazığı fakire kakalamaya kalkan bir parti olsa bile, ne yaparsa hep kendi adına, ideal edindiği düşünceler uğrunda yapıyordur. İşin içine Allah'ı, dini, İsa Mesih'i falan hiç ama hiç karıştırmadan, bunu kendi adıyla yapar. Neyse o, bir ismin arkasına gizlenerek asıl yüzünü gizlemez. Belki de gerek duymaz, çünkü kendinden şüphe etmiyordur.

Bu durumlar yalnız parti işlerinde değil, tek tek fertler arasında da böyledir. Bir mahalleyi düşünün. Orada yaşayan en gaddar, insanlıktan uzak, menfaatçi, cimri, kendini bir şey sanıp çok kişinin yüzüne bile bakmaya tenezzül etmeyen, ikiyüzlü, sahtekâr insan genelde dindar denilen insandan çıkarsa şaşırmayın. Bunun yanında cana yakın, insancıl, alçak gönüllü, deli dolu bazen öfkelenen, sonra pişman olup özür dileyen, yardım sever ve insana rahatlık veren, cömert kişinin ise dinle falan hiçbir ilişkisi olmayan kişiler olduğunu görürseniz yine şaşırmayın. Bu kural yalnız Türkiye için geçerli değil, hem ben sadece Almanya'yı veya Türkiye'yi değil, üç aşağı beş yukarı bütün dünya insanlarını düşünerek bu yazıları yazıyorum. Hani bir Şahidin bana: "Benim seni sevdiğimi sen biliyor musun?" demesi üzerine, "ben Mukaddes Kitabı bilen insanlardan korkarım, tehlikeli olurlar" dediğim gibi. Gerçekten de Yahudilerin bütün dünyada zaman zaman iticilik görmeleri de, böyle kendini beğenmiş

davranışlarından kaynaklanır. Tevrat'tan aldıkları bilgilerden, kendilerini en üstün seçilmiş millet olarak gördüklerinden dolayı, hep ters orantıda değişiklik göstermişlerdir. Onlar iyi ile kötüyü ayırt etmeyi öğrendiklerinden, maalesef çoğunlukta olan her insan gibi, genelde kötü olanı seçip, onu yapmakta da profesyoneller oldukları için dünyada antipati toplamışlardır. Hani geçen konularda, Allah hakkında bilgide uzman insanlar olmak için kendimizi yetiştirmeliyiz diyordum ya, işte bu sebeplerden ötürü bazen iyi ki de öyle olmuyor diyorum. Çünkü tam tersine, bu gerçeklere baktığımızda, kötülükte uzman olan insanların yetişme tehlikesi çok daha fazla. Öbür türlü kişi yine kötü ama ne yaptığını tam olarak bilmeden, o anda, duygularına göre yapıyordur. İyi ile kötünün arasındaki farkı öğrenip, bu konuda uzman olan birinin kötü olan şeyi yapması, çok daha bilinçli, planlı ve profesyonelce oluyor. Bu insanları neden tehlikeli gördüğümü belki şimdi anlamışsınızdır. Çok azı vardır ki, gerçekten de bu bilgilerle pozitif bir şekilde değişiklik gösterip, ondan bambaşka, Allah'ın amacına uygun bir insan meydana çıksın. Durum ve hakikatler böyle diye Allah'ın sözünü saklayalım mı yani? Muhakkak hayır. Bu bilgiler bir insanın iyi olan şeylere karşı sevgisini ve takdirini, ya da nefretini ve bayağılığını ortaya çıkarmakta yardımcı oluyor ise, bunun nesi kötü olabilir? Bu bilgiler zaten kötü olan o şahısta onun kötülüğünü daha da belirgin yapıp, onu kesin bir hükme götürüyor ise, bu da Allah'ın hükmetmesine kolaylık değildir de nedir? Çok uzun bir zamanda olgunlaşacak şey, bu bilgiler ile çok daha kısa bir zamanda gelişme gösteriyor. Ya çürük bir meyve olarak çöpe atılacaktır, ya da iyi olgun bir meyve olarak değerli kaplarda izzet bulacaktır. Ne kadar çok şey bilirsek, bu bizi bir o kadar daha hızla geliştirir. Çürüklükte mi yoksa taze olgunlukta mı geliştireceğimiz yine kendi elimizde olan bir şey. Bu durumda bilgi sadece bir malzeme oluyor. Onunla ne yapacağımız bize kalmış bir şey. Kimisi bomba yapar yok etmek için, kimisi yok olmasınlar da kurtulsunlar diye ilaç yapar. Bu iki kişide meslek olarak kimyagerdir. Din ve Allah bilgisini edinmek ve onu uygulamak da bu örnekten pek farklı değildir.

Bu yazdıklarımı belki de her insan biliyordur, yaşamıştır, tecrübe edinmiştir. Belki benim gibi değil de başka bir şekilde ifade eder. Ya da böyle şeyler hakkında düşünmemiştir, bunlara kafasını yormaz. Veya öyle dinci insanların yoluna çıkmaz. O ona selam vermiyorsa, öbürü de bir o kadar daha hiç selam vermez falan. Biz insanlar çevremizde olan birçok şeyleri görüp, onlarla yaşayıp, çok şeyler de öğreniyoruz. Ben bunların hepsi hakkında değil de, biri hakkında bu kitapta bir araya getirmek istedim. İnsan ve Allah, insanın Allah ile olan ilişkisinin ancak zerre kadarını duyurmak istiyorum. Bu konuda birbirlerine bağlayarak anlatmaya uğraştığım şey de, konunun başlığındaki İnternet sayfalarındaki okuduğum şeyler. Bu internet sayfası sadece bir örnek. Nasıl ki Şahitleri binlerce dinin içinden bir örnek olarak anlattıysam, bunlar da birçok Hıristiyan din Mafyası şirketlerinden biri. Tüm Hıristiyanların Müslümanlığa karşı aldığı eğitim ve onların ikiyüzlülüğü. Oradaki sayfaların hepsini burada konu etmeyeceğim. Yoksa aynen bu büyüklükte yüzlerce kitap daha yazmam gerekir ve de yetmez. Bunları genel bir bakış açınız olsun diye, sizleri araştırmaya ve bu gibi sahtekârların ikiyüzlülüğüne kapılmamanız için sizleri uyarmak amacıyla yazıyorum. Sakın bunları Müslüman-Hıristiyan ayrımı altında bir kategoriye sokmayın. Adil ve doğru olun, tarafsız bir şekilde anlamaya çalışıp, ona göre bizzat kendiniz hükmedin. Yoksa burada ben İslam âleminin savunuculuğunu da yapmıyorum. Ancak Hıristiyan etiketi altındaki insanların ikiyüzlülüğünü göstermeye çalışacağım.

İnternet'teki bu <http://islamacevap.net/> adresine girdiğimde en baş sayfaya yaptıkları resim ilgimi çekti. Elinde makineli tüfekler ile kara peçeli kadınlar, ortada camii, yanında bir makineli tüfek resmi daha. Tam ortada o cami resminin üzerinde de İncil'den bir ayet. Romalılar da yazan bu ayet aynen şöyle: **Mümkünse, bütün insanlarla elinizden geldiği kadar barış içinde yaşayın.** Romalılar 12:18

Bu resim her sayfada var. Benim bu kitabım İnternet'te yayınlandığından bir müddet sonra bu resimleri ve biraz sonra soru cevap şeklinde yazacağım sayfalarındaki o linki de olduğu gibi kaldırdılar! Hatalarını anladıklarından dolayı değil, kendi kendilerine gülünç olup, benim gibilerini de yalancı çıkarmaya uğraştıklarından dolayı o resimleri ve sayfaları oradan

kaldırmışlardır. Bunlar Müslümanlara karşı özellikle hazırlanmış sayfalar. Amerika, dolayısıyla dünya onları savaş düşkünü, teröristler olarak yayma politikasına başladı. Bunu fırsat bilen Hıristiyan etiketli dinciler, onların sözde savaşa olan düşkünlüğü ve yine sözde teröre olan meraklarına karşın İncil'den barış üzerine bir ayet yazmış ve "görün işte Allah barış Allah'ı, Müslümanlar ise Allah'tan değiller, onların kutsal saydıkları Kuran ise Şeytandan kaynaklanıyor" demek istiyorlar. Ben bu dinlere, "Din Mafya Şirketleri" diyorum. Tesadüfen de bir yerde Müslümanlığın yapmış olduğu cahilce, kafasızca, Allah'tan uzak olan davranışlarının konu edildiğini okudukları zaman, gazetede yayınlanan o sayfa alınıp hemen bunların İslam'a cevap.net sayfalarına ekleniyor. Başkalarının sırtından geçinmeye de bayılırlar. Yine benim bu kitapta yazdığım birçok konuları, -ayetleriyle birlikte- insanları kendilerine çekmek için yazılarında kullandıklarını görmekle de şaşkınlığa düşmeyin. Diyorum ya, başkalarının sırtından geçinmeye bayılırlar diye. Onların severek kaptıkları ve kendi sayfalarında çıkardıkları bu gazeteci hanımın yazdığı yazıyı olduğu gibi yayınlayacağım ki, ne demek istediğimi daha iyi anlatabileyim. Olay Almanya'nın Münih kendinde geçmiş. Aslında yazar, bunlar gibi olan binlercesinden bir örnek vererek anlatmış. Orada aynen şöyle yazıyor:

Münih'te bir düşün salonu

Mine G. Kırıkkanat

26/11/2003

(2077

kişi

okudu)



Tarih, 21 Kasım 2003 Cuma gecesi. Yer, Almanya'nın Münih kentinde bir düşün salonu. İçerde yaklaşık bin kişi var. Ancak düşün yapılmıyor. Takkeli, cüppeli ve sakallı cemaat yere bağdaş kurmuş, kürsüdeki beyaz sarıklı, kara sakallı adamı dinliyor. Kara çarşafly kadınlar da dinliyor adamı, ancak kara çarşafa kapandıkları yetmemiş; salonun vaiz ve cemaatten uzak bir bölümüne kapatılmışlar. Cüppeli ve sakallı adam bakın neler anlatıyor: "Onun gece bir kaptı yatağının altına koyduğu mübarek idrarını bir gece sahabelerinden biri içer. Muhammed ertesi gün sorar, 'Ne yaptın idrarımı?' diye. Sahabe der ki, 'Çok susamıştım, su zannedip içtim'. Muhammed güler. 'Artık sana da cehennem ateşi işlemeyecek,' der. Muhammed'in dışkısı da mis gibi kokardı, mis. Sizi bilmem amma, ben bulsam içmez miyim, içmez miyim?..."

İdrar içip dışkı yemek meraklısı skatofil vaizin adı, Cüppeli Hoca namıyla anılan Ahmet Ünlü ve dinleyicilerin hepsi, ne yazık ki Türk, sayın okurlar. Bu haber, Celal Özcan'ın imzası ve Orhan Gedik'in tüyler ürpertici fotoğraflarıyla Hürriyet gazetesinin 23 Kasım Avrupa baskısında, 'Münih'te Taliban Manzarası' manşetiyle yer aldı. Cüppeli Hoca, skatoloji ayininin sonunda kendisini dinlemeye gelen cemaate salonun tuvaletlerinden plastik bidonlara doldurulduktan sonra üfürükleyip tükürüklediği 'okunmuş' suları içirmiş. O pis su bidonlarının fotoğrafı da var gazetede. Ahmet Ünlü adlı cüppeli gudubet, bilmem hatırlar mısınız, 19 Ağustos depremi için 'Mevla faiz ve zina yuvalarını vurdu,' yorumunu yapan kişi! Diyelim ki kendisi, gerçekten skatoloji hastası, bir deli. Peki kendisini dinleyen ve okuduğu pis suları içen bin kişiye ne demeli? Onlar da mı deli? Hepsi mi? Eğer bu sorunun yanıtı 'evet' ve hepsi deliyse, toplu olarak çıldırmalarına yol açan hastalığın adı ne? İnsan 'gibi' doğan iki ayaklıları, mübarek çişe kakaya acıktırıp, murdar domuz yemekten alıkoyan sendromun bir adı olmalı... Bilmem Afganistanlı Talibanlar, Hz. Muhammed'in idrar-dışkı lezzeti konusunda vaaz verip, ah olsa da yesek diyorlar mıydı? Tecavüz ettikleri kadınları, kız ve erkek çocukları kafalarını taşla ezerek öldürdükten sonra girdikleri günahın cezası, cehennem ateşinde yanmamak için kimin hangi pisliğini sevaptır diye yediler acaba? Ama haberdeki kökten skatofil guruğu, bizim Talibanlar. Üstelik Kaplancılar bile değil, zararsız sayılanlar. Ve Almanya'da bizim ellerden, T.C. pasaportlu böylelerinden on binlerce var... Ya Türkiye'de?

Acaba kaç yüz bin ya da milyonlar? Ne tuhaftır ki Almanya, Hıristiyanlığın ortaçağından bildikleri geriliği bile değil, hiçbir dinle açıklanmayacak bir çağdışılığı temsil eden bu ucubelere 'demokrasi' diye tahammül ediyor. İyi de suç işlemiş olanlarına, Türkiye tarafından iadesi istenen Kaplancılara da kucak açıyor, dokunmuyor, zaten iade de etmiyor. Acaba neden? Ne tuhaftır ki Türkiye, kimyasal madde ithalâtının hemen tamamını Almanya'dan yapıyor. Örneğin, herkesin her yerde satın alabileceği zararsızlıkta olup dört kamyonete doldurulunca patlayan malum kimyasal ürünleri, birileri merak edip nereden geldiler diye tek tek araştırırsa, diyorum... Almanya'dan ithal edildikleri gibi, belki de bir tek şirketin, tek bir devasa şirketin adı çıkar ortaya, kimbilir? Ama tabii, böyle bir araştırmayı henüz o maddeleri kullanan terörün adını koyamayanlar yapacak değil herhalde. Çünkü terörün adını koysalar, köktenci sendromun adını koymak gerekecek. Sendromun adını koysalar, Almanya'nın niçin bazılarını barındırdığı anlaşılacak. Belki de.

Bu hanımın anlattıkları da bu sefer Hıristiyan değil de Müslüman Mafya şirketlerinden biri hakkında. Gerçi yazar "ortaçağ Hıristiyanlığında dahi görülmemiş şeyler" diye yazıyor ama ben katılmıyorum. Onlar da ne iğrençlikler yaptılar ve hâlâ da yapıyorlar. Paskalya bayramı diye bilinen, tavşan ve yumurta şovuyla yapılan bu bayram aslında İsa'nın öldürüldüğü zamanı anmaktır. Hıristiyanlar bu günü saptırıp, o anlamdan çok uzak putperest adetler şekline dönüştürmüşlerdir. O günün sözde anlamını bilenlerden fanatik sapıkları ise kendilerini çarmıha gerip, parmak kalınlığındaki çivilerle vücutlarını delip, kanlarını içerek sözüm ona İsa'nın çektiği acıları tatmaya uğraşırlar! Bu işin en kanlısı Tayland taraflarında oluyormuş. Almanya'da da böyle kendini çarmıhta çiviletenlerin olduğunu zaman zaman duyuyoruz. Siz o bayramı göreceksiniz, kanlar içinde kendi kendine işkence yapanlar mı, kan içenler mi, çivilerle kendilerini çakanlar mı, kendini kırbaçlatanlar mı, daha neler neler. Zaman ortaçağ değil, 21'inci yüzyıl. Bakın bu kırbaç meselesi Hıristiyanlığa hiç de yabancı değildir. Eskiden rahip ve rahibeler okula başladığı zaman, ellerine Mukaddes Kitap ile bir de kırbaç verirlermiş. Günah işlediklerinde kendi kendilerini kırbaçlasınlar, cezalandırsınlar diye! Günahlarından arınma işi onlara göre demek böyle oluyor!

Bence o Münih'tekiler bunların yanında solda sıfır kalır. Hiç olmasa bunlar birbirlerinin idrarlarını, pisliklerini istekle yiyip, istekle içiyorlar; onlar bir de gerekli gördüklerine zorla yedirip, zorla içirttikten sonra bir de canlı canlı yakmışlar. Böylelikle de onların ruhlarını temizlediklerini sanmışlar! Mine hanım iyi niyetli bir yazar, belki de Hıristiyanlığa sempatisi olan biri. Ya da onların da ne kadar çirkin olabileceklerini daha bilmiyor. Ben de Türkiye'de yaşasaydım, içimden bizim Müslümanlara karşı hiç sempati duymaz, o Avrupalı, Amerikalı olan Hıristiyanlara çok daha bir takdir duyguları hissederdim. Şimdi yaşadığımız zaman onların altın çağı da ondan. Osmanlı devletinin haçlı çapulcularıyla savaştığı zamanda, muhakkak inanıyorum ki, o zaman da Müslümanlar takdir edilecek, ya da sempati duyulacak birileriydi. Yalnız güçlü olduklarından ötürü değil; gücün de getirdiği refahtan, zengin standartlarından, o zamanki uygulanan adil ve üstün ahlak seviyesinden dolayı da.

Şimdiki bilgim ve görgüm ile dinlerdeki uygulamaları taraf tutmadan değerlendirdiğimde, hepsinin renkleri değişik ama aynı mahiyette olan, insanlığa bulaşabilen korkunç virüslerle dolu, tehlikeli hastalık taşıyan mikrop kültürleri olarak görüyorum. Bu konuda ne söylediğimi de iyi biliyorum.

Hayatımda ibadet için çocukken bir iki kere camiye gittim. Ayrıca gezmek görmek amacıyla birkaç kere öyle baktığım camiiler oldu. Oraları temsil edenleri gördükçe, duydukça, içlerine girip de oralarda Allah'a ibadet etmek gelmedi içimden. Yaklaşık fiilen en az 15 senem Hıristiyan olan ve sözde içlerinde en temiz geçmişi olan bir din ile beraberdim. Yine hayatımın kırk senesi "Hıristiyan'ım" diyen insanların içinde geçti. Sıradan yabancı işçiler gibi

değil; zamanımın büyük bir bölümünü bu dinleri araştırarak ve ne söylediklerini anlamaya uğraşarak geçirdim. Resul Pavlus'un dediği gibi, çok şükür ki hiçbirine de bir saat bile boyun eğmedim. (Galatyalılar 2:5)

Genelde insanlar karşı gelir, ya da taraf tutarlar. Ben ne taraf tuttum ne de kötuledim. Ancak genel olarak birçokları gibi dindar denilen insanlara karşı sempati yoktu. Fakat taraf tutanlardan çoğu, ne tuttuğu şeyi bilir, ne de neye karşı geldiğini. Onlara öyle öğretilmiştir, onlar da bu yüzden taraf tutup, bu yüzden karşı gelirler. Öğretilen şey ise tek bir cümle halindedir; "onlar kötü yanlış, biz iyi doğrularız". Öğrendiği bu kısacık bilgi onların zihinlerine kazınmış ve yüreklerine dağlanmıştır. Bu tek cümlede öğrendiği kelimelere bağlılık göstermeye o kadar da sadıktırlar ki, şaşırırsınız. Hiç başka bir şey bilmedikleri halde, bunun uğrunda ölür ve de öldürürler. Vicdanı bile rahatsız olmaz. Aslında yaşantısında her türlü pisliği yapmıştır, ama bu yolda o kişiyi öldürdü diye, bir de Allah'a olan tüm borcunu bununla bir kerede ödediğini sanır. Bu rahatlıkla da gider yıllarca hapiste yatar. Belki öldürdüğü o kişi aklına gelirse, uğrunda yattığı o yerde, inandığını söylediği kitabı eline alıp da okumaya başlar mı, o da bilinmez. Kendi dilinde de değil, Arapça! Akıllıysa ki, çok az bir ihtimalle kendi dilinde yazılmış olanını da yanına alır mı yine bilinmez. Bu bilgileri de o kişinin kanına girdikten sonra, hapisteyken öğrenmeye başlar. Yine dediğim gibi, o da belki. Onlardan da doğru bir Allah bilgisini değil, bombalı mafya dincisi olma anlamını çıkarır.

Aynı şeyleri de Hıristiyan'ım diyen biri Müslüman'a yapar. Onlar bunlardan akıllıdır. Boşu boşuna hapse girecek diye kılını bile kıpırdatmaz. Ama savaşta askerse, o zaman da kimse ona hesap sormayacağından, her öldürdüğü, işkence ettiği, arzına geçip soyduğu kişi için kendini kutsallaşmış görür. Bu duygularını açıkça söylemesine de gerek yoktur. Ben onların yaptıklarından dolayı duydukları rahatlığı ifade etmek istiyorum. Savaşta herkes herkese gaddar davranmıştır, bu bir gerçektir. Kimse kimsenin dinine bakmamıştır. Aynı dini, aynı kitabı paylaştıkları halde bunlardan etkilenmemişlerdir. Aynı dinden olan birini öldürdüğü zamanki duyduğu rahatlık, ancak bir düşman daha azalttım rahatlığıdır. Fakat ayrı dinlerden, hele de bir Hıristiyan'ın Müslüman'ı öldürdüğü zamanki duyduğu duygu, sanki ibadetini yapmaktan dönen bir kişinin duyduğu rahat vicdandan bile çok daha fazladır. Birbirlerini insan olarak görmüyorlar ki. Onların ruhanileri, din âlimleri çocuklukta beri kendilerine bu vicdanı aşılamaş, öyle eğitmiş, nasıl görsün ki!

İslam'a cevap net sayfası bu gazeteci hanımın yazdığı yazıyı yayınlayarak, "bakın işte Müslümanlık ne halde, kendiniz görün" demek istiyor. Müslümanlığın ne halde olduğunu duyurmak ve bunu ilan etme işinde o gazeteci kadını o kadar layık görüyor ve takdir de ediyorum. Gel gelelim bu şerefsiz, adaletten uzak, Allah'ın ismine ancak küfrettiren o Hıristiyan Mafya Şirketleri bunu yaptığı zaman sempati duy! O gazeteci bu yazıyı yazar, samimidir, öyle hisseder ve herkes gibi bir sürü hatalarıyla da yaşar. "En doğru benim, benim arkama takılın sizi cennete götüreceğim" hiç demez. Böyle bir insana nasıl kızılır. Belki hiç Allah'la ve dinle ilişkisi olmasa bile, Allah'ın adına leke getirmediği gibi, yazdığı gerçekler ile tam tersine, bilerek ya da bilmeyerek bir yerde Allah'ın da görüş açısını bildirmiş, O'na hizmet etmiş olur. Çünkü o işlerden Allah da tiksiniyor. Fakat aradan çıkan ve bu yazıyı fırsat bilip kendi çirkin ve iğrenç amaçları uğrunda sayfalarında yayınlayan o Hıristiyan din mafyası ile bu gazeteci nasıl kıyas olunur! Eğer sayfalarında yaptıkları o resmin, silahlı Müslüman kadınların ve camiinin yanında, birinci ve ikinci dünya savaşlarında askerleri bereketlerken, elinde haç tutan bir papazın da resmi olsaydı, o zaman en azından «bunlar da uyanık tilkiler» derdim. Çünkü Şahitler içlerinde en akıllısıdır. Onların mecmualarında böyle resimler vardır ve kendilerinden başka kimsenin de tarafını tutmazlar. Çünkü bunlar o kiliselerden sadece kendi hesabına çalışmak isteyerek ayrılmışlardır. Tabii ki onların pisliklerini de açığa vuracaklardır. Ben en çok bu dinlerin ne kadar iğrenç olduklarını Şahitlerden de öğrendim dersem, herhalde yalan söylemiş olmam. Hani bir yerde ne demiştim, "bir kişiyi iyi tanımak istiyorsan, onu düşmanından da dinle" diye, işte bu prensip gerçekten de çoğu zaman adildir.

İnternetteki sayfalarımı okuyan bir kilise pastörü, bana Şahitler hakkında

yazdığı kitabını gönderdi. Adamın Şahitler hakkında yazdıkları çoğu yerde doğru ve güzeldi. Kendi dinini bir tarafa çekip, sırf Şahitleri kötülüyordu. Şahitler de aynı şeyleri bunlar hakkında yapıyor. Her iki grup da doğru değilse bile, onların birbirleri hakkında yazdıkları şeyler doğrudu demek istiyorum. Çünkü yalan ve yanlış yazsa, o kitabın, o yazı serisinin hiçbir anlamı ve alıcısı kalmayacak. Bu yüzden büyük bir dikkatle birbirleri hakkında doğru gerçekleri yazmaya bakıyorlar. Bunun yanında çapulcu, ne söylediğini bilmeyen, sırf kötüleyeceğim derken tam tersine o kötülediği kişileri övmüş olan takım da var, ama ben onları kastetmiyorum. Benim söylemek istediğim şey adalet, doğruluk, samimiyet, tarafsızlık vs. Birbirlerine düşman olan bu iki taraf, birbirlerine karşı doğru olan gerçekleri yazıyorlarsa da, bununla, yani körü körüne kendi taraflarını tutmakla; adaleti, samimiyeti, tarafsız bir doğruluğu bırakıyorlar. Bir yerde de kendilerini satıyorlar.

O www.islamacevap.net yazdığı şeylerle ancak kendini tatmin ediyor, o kadar. Kimi inandırabilir? İnandırırorsa da o kişiyi ancak kendisi gibi iki kat cehennem oğlu yapar. (Matta 23:15) Neden insanları bu kadar aptal yerine koymaya uğraşıyorlar? Kendisi o dinde doğdu, ya da sonradan o kuruluşa girdi ve zamanla içeride ne kadar pisliklerin döndüğünü de gördü, fakat çıkmasına imkân yok. Çünkü kendisi de aynı. Başlıyor bütün bunları gizleyip, "en doğru biziz" diyip, başkalarını kötülemeye. Doğru bir adamı çekmeleri imkânsız, ancak kendileri gibi bir ruha ve adalete sahip olanları çekebilirler. Bu da Allah'ın hükmünde kolaylık açısından iyidir bile. Müslüman'ı elinde silah tutarken gösteriyor ve sözüm ona onların yanlışını İncil'den bir ayet yazarak da ispatlıyor. Ey ikiyüzlü! O Müslüman İncil'i zaten bilmiyor, ya da bilmek bile istememiş, peki ya sen? Sen kendin o ayetin nerde yazdığını biliyorsun, o kitaba da inanıyorsun, "Allah budur işte" diyorsun, ondan sonra da en büyük dünya savaşlarını yapıyorsun! Mukaddes Kitabı kendi dilinde okuyanları diri diri yakıp, iki erkeği kilisende Allah'ın ismiyle karı koca ilan ediyorsun! O eline silah almak zorunda kalmış peçeli insanların petrolünü çalmaya gidip, katledip, ırzına geçip, soyup, bombalayıp, aç susuz bırakıyorsun! Sonra da utanmadan İslam'a cevap mı veriyorsun!!!

İnandığınızı söylediğiniz, Kadiri Mutlak Tanrıyla bir tutup, ikinci, üçüncü Allah diye uydurduğunuz o İsa sizlere ne demişti? Ancak bir kaç tanesini yazarsam, ne olduklarınızı okuyanlar anlayacaktır.

Vay başınıza, yazıcılar ve ferisiler (o zamanın dindarları), **ikiyüzlüler! Zira bir inanç ortağı** (mühtedi) **yapmak için denizi karayı dolaşırsınız ve olunca, siz onu kendinizden iki kat cehennem oğlu edersiniz.** Matta 23:15

"Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.

Başkasını nasıl yargıyorsanız, siz de aynı yoldan yargılanacaksınız. Hangi ölçüyle ölçerseniz, size de aynı ölçük uygulanacak. Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği (Kalası) fark etmezsin? Senin gözünde mertek (Kalas) varken nasıl olur da kardeşine, "İzin ver de gözündeki çöpü çıkarayım" dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. Matta 7:1-5

İyi insan, içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan ise içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. Size şunu söyleyeyim, insanlar, söyleyecekleri her boş söz için yargı gününde hesap verecekler. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız." Matta 12:36

"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. Dıştan insanlara doğru kişilermiş gibi görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.

"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yaparsınız, doğru kişilerin türbelerini donatırsınız. "Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik" diyorsunuz.

Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza siz kendiniz tanıklık ediyorsunuz.

Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!

"Sizi yılanlar, sizi engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?"

İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılacak, kentten kente kovalayacaksınız. Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Bereky'a'nın oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.

Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Matta 23:27-36

Bu cevapları onlara ben vermedim, bu cevapları onlara ve onlar gibi olanlara kendilerinin ikiyüzlülükle inandıklarını söyledikleri İsa Mesih verdi. Bunlar hakkında söylenecek ve tam onların özellikleri için yazılmış o kadar çok ayetler var ki. Yoksa bütün İncil'i yazmak gerekir ki, sizleri teşvik edişimin nedeni de zaten bu. İster Müslüman olarak, ister Hıristiyan olarak, ister Yahudi, isterse de hangi Mafya din şirketine üye olmuşsanız olun; öyle doğmuşsanız dahi, lütfen tarafsız, adil, samimi ve bütün yürekle, çevre ve toplum korkusundan uzak olarak bu kitapları araştırın. Ondan sonra da doğru olanı yapmakta adil ve kararlı olun. Bu hepimizin yaratıcısı olan Allah'ın isteği ve emridir. Resullerin-Elçilerin İşleri 17:26-27 de şöyle yazıyor.

(Allah) Ulusların zamanlarını ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla (araştırmakla) da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.

Ben bu islamacevap.net sayfasını İnternette tesadüfen buldum. Daha ilk defa okuduğum Kuran hakkındaki eleştirileri bile çok saçma, kelime cambazlığıydı. O sayfalarda bu yazıların altına cevaplar da verilebildiğini gördüm. Aslında okuduğum bu gibi saçmalıkları ben her Hıristiyan'dan duymuş, bilhassa Şahitlerle olan ilişkilerimde çok tartışmıştım. Üç aşağı beş yukarı hepsinin eleştirileri aynıydı. Onun için benim pek ilgimi çekmedi. Fakat yine de okuyucular nasıl cevaplar yazmışlar diye bir baktım. Cevaplar rezaletti. Bence cevapları bilgisizce, ne söyleyeceğini ve nasıl savunacağını bilmeyen tipten garibanlar yazmışlardı. Fakat hangi cevabın yayınlanacağı hakkında bunlar karar verdiğine göre, o cevapların da öyle olması normaldir. Yazdıkları bir saçmalık hakkında ben de cevap yazdım. Ama çıkmadı, çıkacağını da beklemedim. Sonra da uğraşmadım, bıraktım.

Bernd'in birçok eksiklikleri yanında en büyük probleminin Kuran'a inanmamak olduğunu da biliyordum. Sanki onunla benim aramda bir duvar, aşılması gereken bir sınır gibi hiç bu konuya da değinmiyordu. Aslında aramızda birçok duvarlar vardı da, belki bu da bir tanesiydi diyelim. Konuyu ben açtım ve "seni rahatsız eden bu duyguyu gömeceğine, neden üstüne gidip bu sorunu halletmiyorsun?" dedim. Benim için değil, bunu kendisi için yapmalıydı. İster inansın ister inanmasın, ortada bir gerçek var ise, bizim onu yalan saymamız, ondan kaçmamız, ona karşı olmamız, başımızı kuma sokmamız ile o gerçeği değiştirip, yok edemedik. Eğer Kuran Allah'ın iradesi ya da değil ise, neden hâlâ bunu tarafsız bir şekilde araştırmıyordu? Bütün bunları Bernd'e söyledim ve bu sayfayı yazış nedenim de en çok Bernd gibi olanlar için. Bir de o sayfalardaki mantığa karşı olup ama cevap veremeyenleri, teşvik etmeye yüreklendirmeye çalıştım. Kuranın o kadar ucuz ve basit bir kitap olmadığını, kötöleyenlerin de kendi ikiyüzlülüğünü ortaya çıkartmak amacını güttüm. Zaten en önemli konuların bir kısmını Şahitlerin yazı dizilerine karşı cevaplamıştım. İnsan yıllarca konuşulan her saçmalığı aklında tutamıyor. Hiç olmazsa bu sayfalar neye karşı ve ne yazacağımı bilmemde kolaylık oldular. Ben sadece tesadüfen bir konu seçeceğim ve onların eleştirilerine cevap vermeye çalışacağım. Onlara gönderdiğim ve yayınlamadıkları Kuran hakkındaki kritiklerini ve cevabımı da yazacağım. Demek ki işlerine gelen şeyleri yayınlıyorlar ve işlerine gelmeyen atıyorlar. Tam mafya şirketlerine yaraşan bir davranış tarzı. Allah'ın samimi kulu böyle bir şey yapar mı? Yine karar sizlerin.

O sayfaların, Kurandaki Bilimsel ve Tarihsel Yanılgılar adlı linkinde, en başında aynen şöyle yazıyordu. Yazıyordu diyorum çünkü bu linkler de devamlı değiştiriliyor. Son zamanlarda baktığımda sayfalar tümüyle değiştirilmiş (Ocak 2011). Amaçları ise hep aynı. Kuran kötü ve yanlış, oradan çıkıp bize eşek olun mantığı. Yani çağlayan onlara aksın. Dediğim gibi, ayrıca benim bu kitabım İnternette yayınlandıktan sonra, o linki de olduğu gibi kaldırdılar! Ben o zamanki okuduklarımı (sene 2004) keserek kopyalamıştım. Oradaki kritiklerde aynen şöyle yazıyordu:

Yaradılış Kaç Gün Sürmüştür?

Kuran'da göze çarpan ilk problem, Tanrı'nın dünyayı yaratmasının kaç gün sürdüğüyle ilgilidir.

Sûre 41:9,10,12'deki ayetlerde açıklanan günleri toplarsanız, Kuran Tanrı'nın dünyayı sekiz günde yarattığını söylemektedir

Kurandaki Çelişkiler

Yaradılış Kaç Gün Sürmüştür?

Kuran'da göze çarpan ilk problem, Tanrı'nın dünyayı yaratmasının kaç gün sürdüğüyle ilgilidir.

Sûre 41:9,10,12'deki ayetlerde açıklanan günleri toplarsanız, Kuran Tanrı'nın dünyayı sekiz günde yarattığını söylemektedir (4 gün + 2 gün + 2 gün = 8 gün). Fakat Kutsal Kitap'a göre sadece altı gün tutmuştur (Tekvin 1:31). Böylece Kuran, Kutsal Kitap ile olan çelişmesine Kutsal Kitap'ın ilk bölümünde başlamış olur.

Müslüman bir arkadaşım buna karşı çıkıp Kutsal Kitap'ın İbranice metninin bu noktada şüphesiz bir şekilde değiştirilmiş olduğunu ve orijinalinde altı gün değil sekiz gün olduğunu belirtmiştir.

İbrani belgelerinde, kutsal yazılarda herhangi bir değişikliğin yapıldığını gösteren hiçbir kanıt bulunmadığını gösterdim. Ayrıca, Kutsal Kitap'ın başka bölümlerinde de dünyanın, altı günde yaratılmış olduğu belirtilmektedir (örneğin Çıkış 20:11).

Daha sonra, Kuran'ın 7:51 ve 10:3'teki Sûrelerde Kutsal Kitap'ta belirtilen yaradılışın altı gün sürdüğü konusunda Kutsal Kitap'la hemfikir olduğunu belirttim.

Eğer altı gün yanlışsa, o zaman Kuran'ın 7. ve 10. Sûreleri yanlıştır. Fakat eğer sekiz gün yanlışsa, o zaman 41.Sûre yanlıştır.

Arkadaşım bana şöyle karşılık verdi; "o zaman Kuran sekiz gün demiyor."

Sûre 41'de bahsedilen günleri $4+2+2=8$ olarak topladım.

Daha sonra bu kişi toplayıp $4+2+2=6$ sonucunu çıkardı ve şöyle dedi: "çünkü 4 sayısı 2 sayısına bölünebilir ve bu yüzden oradaki 4 sayısı aslında 2'dir."! Arapça'nın 2 değil, 4 dediğini gösterdiğimde, bu onu şaşırtmadı bile. Devamlı $4=2$ olduğunu savunup durdu. Yoksa Kuran'ın hatalı olduğunu itiraf etmek zorunda kalacaktı.

Benim onlara aceleyle, kısaca yazdığım ve bir türlü o sayfalarda yayınlanamayan cevap!!!

Ben kendimi, bu yeryüzünün yaratılışı ve o arkadaş mantığına ille de bir cevap vermek zorunda hissettim. Gerçi verdiğim cevaplar bir türlü sayfalarınızda çıkmıyor!!! Benim arkadaşım da: "Bunlar sadece işlerine gelen şeyleri ayırıp yayınlıyorlar" demez mi?! Gelelim sizin mantığınıza. Kuran'da sekiz günde yeryüzü yaratıldı denmiyor. O ayetlerde tekvinde olduğu gibi sıraya göre anlatılmamış. Mesela Kuran'da **iki günde yeryüzünü yaratan** demek ile (41:9) tekvindeki ilk başlangıçtaki iki gün kast ediliyor. (Tekvin 1:1-8) **Dört eşit günde gıdalar yaratan** demek ile ağaçların ve canlıların yaratılmasından bahsediyor. Yani tekvinin son dört yaratılış günü. (Tekvin 1:9-31) Daha sonra geriye dönüp tekrar bütün bunların içinde olan göğün yaratılma ayrıntısına

giriliyor ve iki günde olduğunu belirtiyor. Buradaki bu iki gün, öbür günlerden ayrı değildir. Toplam 6 eşit zaman dilimleri içindeki yaratılmış yeryüzü ve bunun ayrıntısına girilerek tekrar en baştaki göklerin iki günde yaratılması konu edilerek yazılmış. Yoksa o 6 yaratma gününden ayrı olarak 2+4+2 gibi bir mantıkla yazılmamış. Kendinizin de bildiği gibi, Kuran'da yeryüzünün 6 günde yaratıldığı açıkça yazar. Bir ayette tekrar göğün yaratılışının ayrıntısına girilmesi ile sıra kuralı falan mı bozuluyor? Bunları ilkokulda yeni toplama öğrenen bir çocuk gibi, gördüğü her sayıyı alt alta getirip toplamak başka bir şey, onları anlamaya çalışmak başka bir şey. Eğer bu mantıkla yola çıkacak olursak; Tekvinin 1'inci bölümde insanın yaratıldığından bahsediyor, daha sonra ise 2'inci bölümde Âdem'in yalnız olduğundan ve Havva'nın yaratılışının ayrıntısına giriliyor. Sizin mantığınızla yola çıkan biri, "hani birinci bölümde bir kadından bahsedilmiyor muydu, şimdi ikinci bölümdeki başka bu kadın da nereden çıktı?!" demez mi? Ve sayar, bir kadın iki kadın diye. Ondan sonrada, "1+1=2 diye hesaplayarak Mukaddes Kitap saçma" der! Bütün bunları Mukaddes Kitaptaki ikinci bapta tekrar kadının yaratılışının ayrıntısına girdiği için onu saçma bulursa, bu hikmetlice bir davranış ve eleştiri tarzı mıdır?! Kaldı ki tüm Mukaddes Kitabı bu gözle ele alacak olursak, bu korkunç bir akılsızlık olmaz mı? Aslında sizin Kuran hakkındaki eleştirileriniz Kurani değil, savunduğunuzu sandığınız Mukaddes Kitabı çürütme şekilde. Bir yerde bir olay anlatılır, daha sonra bunun ayrıntılarına girilir. Bu bir anlatım tarzı, bir üsluptur. Herkes sizin üslubunuza göre mi yazı yazmalı? O zaman mı her şey doğru sayılacak?

Taraf tutmak insanı kör eder. Bu işlerin hâkimi olmak istiyor isek, bir hâkimden tarafsızlık beklenir. En çok da adalet. Ben sizde bu ikisini de görmüyorum. Akıllıca kalın derim! Daha inanılır olur ve insanlığa fayda sağlar. Bilgiden ise kaçmayın. Müslümanlık ondan kaçtığı için bugünkü durumda. Hıristiyanlık, "Allah hakkındaki bilgileri cahilce" dediğiniz Müslümanlardan farklı değil. Maalesef Allah bilgisi konusuna kimse gereklidir ve hayattır gözüyle bakmadan, ancak başkalarının eteklerine sarılıyor ve onların peşinde gidiyorlar. Bu kimseye kurtuluş sağlamayacaktır. Sonunda herkes kendi adına hesap vermek zorundadır. (Hezekiel 14:13-20)

Not: Sayfalarınızın başında ellerinde tüfekler ile peçeli kadınlar var. Bu resimler onları savaş düşkünü olarak göstermek ve aşağılamak amacıyla oraya konduğu kesin. Onlar ellerine silah almak zorunda kaldıysa, inandıkları Kuranda bu müsaade görüyor. Fakat onların petrolünü çalmak için, onların ülkesine bombardıman ile giren o Hıristiyan ülkelerinin hangi kitabında İsa böyle bir şeyi yapın diye yazıyor? Sizce hangisi daha büyük ikiyüzlülük? Umarım bu yazdıklarım olsun bari yayınlanır!!!

Ben bu kitabı yazarken yayınlandığını görmedim. Zaten o sayfada bu konu hakkında ancak dört kişinin cevabı var. Belli ki pek öyle her fikre açık bir sayfa düzenlememişler. O "cevap ver" linkleri göz boyamaktan başka bir şey değil. Benim tesadüfen seçtiğim o sayfada birçok konular var. Kuran hakkında bilgisizce, yalan yanlış, kulaktan dolma ve laf cambazlığı ile yazılmış kritikler dolu. Ben mümkün olduğunca cevaplarımı kısa tutup, önce onların yazısını ve altına cevabını yazacağım. Yeterli açık bir bilgiye kavuşmayanlara ise tavsiyem, <http://mesias.de> sayfasındaki "site indeksinden" veya "mektup gönder" linkinden bana mektup yazarak sorularını kısa ve öz olarak sorsunlar. Ben, eğer Allah izin verir de yaşarsam, ayrıca mümkün de olursa, cevap vermeye çalışacağım. Bilmediğim şeyler de olabilir, hayal kırıklığına uğramayıp, cevabını sizler de araştırın ve bulursanız bana da yazın, memnun olurum. Her şeyi bilmemiz, bir de hemen anlamamız mümkün değildir. Birlikte de araştırılabilir.

Yukarıda bahsettiğim konu o sayfanın ilk konusuydu. Bundan sonraki konular ve cevaplarım aynen şöyle:

Nuh, Tufan ve Nuh'un Oğulları

Kutsal Kitap'a göre Nuh'un oğullarının üçü de gemiye binip tufandan kurtulmuştur (Tekvin 7:1, 7, 13). Yine de, Sûre 11:32-48'de Kuran Nuh'un oğullarından birisinin gemiye binmeyi reddedip tufanda boğulduğunu söylüyor!

Kutsal Kitap, Gemi'nin Ağrı Dağında kaldığını söylerken (Tekvin 8:4), Kuran Sûre 11:44'te Gemi'nin Cudi Dağı'nın tepesinde olduğunu iddia etmektedir. Bu çelişkiler daha açık olamaz.

Cevap:

Kutsal kitap 950 yıllık Nuh'un ömrü hakkında ancak tufanla ilgili konudan ve çok az da tufandan sonraki konulardan bahseder. Tekvin ya da Yaratılış denilen kitapta bu konu ancak üç sayfadır. 6. Bap ya da bölüm den 9. bölüme kadar. Bu konuyla ilgili cevabı, Şahitlerin de Kuran hakkındaki kritiklerinde vermiştim. Olsun, tekrarlayalım.

Nuh'a göre o çocuk kendi oğludur ama başka birinden de olamaz mı? Nuh'un karısı başkasıyla ilişki kurup, bu çocuk senden diyen ilk ve son kadın değildir herhalde. Mukaddes Kitap ise Nuh'un karısından, kişiliğinden, karakterinden hiç, ama hiç bahsetmiyor. Böyle bir ayet hiçbir yerde açıkça yazmasa da Kuran kısaca ayrıntıya girmeden "o kadının iyi biri olmadığını" söylüyor. Sure 11:46 ve 66:10.

"Öyleyse Allah onu da neden öldürmedi?" gibi bir soru sorana; Allah o kadar çok öldürülmesi gereken kişileri öldürmedi ki, bu ne bir Nuh'un karısı oldu, ne de babasının çıplaklığını görüp de alay eden oğlu. (Tekvin 9:20-28) Allah'ın merhametine soru sorup, Allah'ı yargılamaya hakkımız mı var? Bunun yanında anlayamadığımız birçok şeylerin de olduğu bildiğimiz halde. Ayrıca Nuh'un zamanındaki tufan ile cennet de gelmedi, kötülük hâlâ hüküm sürdü. O tufan ancak Allah'ın kötüler üzerindeki hükmünü gösteriyordu. Sonraki insanlık nesline nasihat olması için de kaleme aldırdı.

İkinci konu da, Ağrı dağı mı yoksa Cudi dağı mı?

Mukaddes Kitapta Ağrı dağı diye bir şey zaten yazmıyor. Ancak aynen şöyle yazıyor: **Ve gemi yedinci ayda, ayın on yedinci gününde, Ararat dağları üzerine oturdu.** Tekvin 8.4

Burada kesin belli bir dağın ismi kastedilmiyor. Ararat bir ülkenin, bir bölgenin ismi. (2.Krallar 19:37) Bu yazıları da Musa kaleme alıyor. Yaklaşık M.Ö. 1500 yıllarında. Olayı da Musa kendi zamanındaki ülkelerin isimlerini kullanarak yazıyor. Çünkü Nuh'un zamanında Ararat diye bir ülke dahi yoktu. O zamanki tarife uygun olarak geminin Ararat ülkesinin dağlarından birine oturduğunu yazıyor. "Dağları" demek ile "dağı" demek arasında çok fark var. Biri birçok dağı kast ederken, biri tek bir dağı kasteder. Fakat kesin olarak hangisine oturduğunu ancak yorum yaparak söyleyebiliriz. Çünkü bir sonraki ayette, Mukaddes Kitabın Tekvin 8:5 ayetinde, suların azaldığını ve dağların başlarının gözüktüğünden bahsediliyor. Bu ayete dayanarak yorum yapanlar, "ille de Nuh'un gemisinin en yüksek dağ olan Ağrı dağına oturmuş olması gerekir" diyorlar. Çünkü ondan önce dağların başlarının gözükmemesine imkân yokmuş. Hem ilk gözüken en yüksek dağın üstüne oturdu da denmiyor ki. Ayrıca bu dağların gözükmemesi kimin görüş açısına göre böyle? Nuh'un mu yoksa Allah'ın mı? Eğer gemi Kuranda yazdığı gibi Şirnak da bulunan Cudi dağına oturmuş ise, oradan Nuh Ağrı dağına zaten göremezdi. Aralarında yaklaşık 250 km.lik bir mesafe var. Hem belirttiğim gibi Tekvin 8:4de geçen ayette "dağına" demiyor "Ararat dağlarına" diyor. Tek bir dağdan değil, birçok dağlardan bahsediyor. Bu ayetlere göre kesin hangi dağ olduğu meçhul. Kesin olan, Ararat ülkesinin dağlarındaki herhangi bir dağ.

Eğer dağların tepeleri gözükmeye başladı demek ile Ağrı yeryüzünün en yüksek dağı olduğu anlamına geliyorsa, bu da saçma olur. Çünkü Everest ve daha birçok yüksek dağlar daha var ve onların tepeleri çok daha önce gözükmüştür. Konumuzla ilgili olmasa da, yine en çok bilmediğimiz şey de, o zaman acaba bu dağlar bu kadar da yüksek miydi? Çünkü gelen tufan ile yeryüzünün jeolojik şeklinin korkunç değiştiği de bir gerçek. Bu değişikliği ise sadece ben değil, Allah ile ilişkisi olmayan jeologlar da söylüyor. Hemen tufandan sonra birden bire mi oldu, yoksa zamanla mı oldu yine kesin bilemiyoruz.

Öbür taraftan Ararat denilen ülkenin sınırlarınının Ağrı dağından Şirnak'a kadar uzanmadığını kim kesin olarak biliyor? Kesin olarak bilinmeyen o kadar çok şey var ki. Daha İsrail gibi Mukaddes Kitapta başrolü oynayan ülkenin, ne zaman Babilliler tarafından ele geçirildiği dahi şüpheli. Babil gibi bir dünya hâkimi ülkenin yıkılma tarihi, o da şüpheli. İsa Mesih'in doğum tarihi de böyle. Bunun gibi şüpheli olan o kadar çok bilgilere sahibiz ki. Fakat Musa'nın kaleme aldığı Tekvin kitabından, yaklaşık 2100 sene sonra Allah'ın ruhuyla kaleme alınan Kuran eğer Cudi dağı diyor ise, bu doğrudur. Bununla da Mukaddes Kitaba aykırı bir bilgi vermiyor, tam tersine Mukaddes Kitaba ışık tutucu bilgiler veriyor. Ne Mukaddes Kitap yanlıştır ne de Kuran. Biz anlamıyoruz, anlamak istemiyoruz, taraf tutup bilgisizlikten ve anlayışsızlığımızdan dolayı bir şeye yanlış dememiz ile o şey ille de yanlış demek değildir. Yanlış olan, saplandığımız ve uydurduğumuz, dogma olmuş (Hıristiyanlıkta değişmez temel öğretileri) sapık öğretiler ve yorumlardır.

İbrahim İle İlgili Yanlışlar

Kuran İbrahim ile ilgili birçok hata yapmaktadır:

Kritik: 1. Kuran İbrahim'in babasının adınının Âzer olduğunu söyler (Sûre 6:74), fakat Kutsal Kitap'ta İbrahim'in babasının adı Terah'tır (Tekvin 11:26).

Cevap:1. Bu isimler ve yerler Mukaddes Kitapta da zaman zaman değişik yazılmıştır. Bu yanlış ya da yalan değildir. O ülkenin dili ve o kişinin başka bir anılma ismi de olabilir. Türkler tarihi yazarken "Almanlar" diye yazar, Almanya kendi tarihini "Deutschland, German" diye yazar. Aynı millet ve ülke kastedilmiyor mu? Fakat isimler değişiktir. İlerde bu belgeleri bulan biri, hangisi yanlış yazdı derse ne denir? Sadece İsa Mesih'in ismini her dilde harfi harfine tam olarak aynı yazıldığını görmek çok nadirdir. Türkler "İsa" der, Almanlar "Jesus" der. Bunun şimdi nesi hata ya da sahtekârlık oluyor?!

Kritik: 2. İbrahim Mekke vadisinde yaşayıp ibadet etmemiştir. (Sûre 14:37), fakat Kutsal Kitap'a göre Hebron'da yaşamıştır (Tekvin 13:16).

Cevap:2. İbrahim pek çok yerlerden geçti, binlerce kilometre göçler yaptı ve oralarda da bulundu. Her gittiği yerlerde ibadet de ettiği kesindir. Kuran onun Mekke vadisindeki birçok ibadetinden birine dikkati çekmişse neden yanlış olsun? Hebron'da yaşayan İbrahim Ur şehrinde oraya hangi uçak şirketiyle uçtu da buna "imkânsız" deniyor?!

Kritik: 3. Kuran'ın söylediği gibi (Sûre 37:100-112). İbrahim'in kurban olarak sunmaya götürdüğü oğlu İsmail değil İshak'tır (Tekvin 22:1-18).

Cevap: 3. Kuran sure 37:100-112'de ve bütün Kuranın içerisinde, kurban etmeye geldi denilen oğlu hakkında hiç ama hiç isim vermez. Bu Müslümanların yanlış öğretileri ve yorumlarıdır, Kuranın değil. Hıristiyanların binlerce saçma öğretilerine dayanarak Mukaddes Kitabı değerlendirmeye kalkarsak, "o kitabı çöpe atmamız gerekir" diye defalarca söylemişim. Yanlış olan o kitaplar değil, onları temsil etmek için yırtınan mafya din şirketleridir. Sizler gibi, yazmayan şeye "yazıyor" demekle, onlar da sahtekâr ve yalancıdır.

Kritik: 4. Kuran'ın iddia ettiği gibi İbrahim'in sadece iki tane değil sekiz tane oğlu vardı (Tekvin 25:1-2).

Cevap: 4. Yine aynı sahtekârlık. Kuran nerede böyle bir iddiada bulunuyor? Kuran ile saçma öğretileri birbirine karıştırarak, Kuranın içerdiği gerçekleri kapatmak, amaç ancak bu. Zaten bu sahtekârlar ispat edici ayet de vermemiş.

Kritik: 5. İbrahim'in Kuran'ın söylediği gibi iki tane değil üç tane eşi vardı (Tekvin 16:1-15; 25:1-2).

Cevap: 5. Yine ispatsız bir iddia daha. İlk önce şunu da açıklayalım. İbrahim'in iki eşi bir de cariyesi (kadın köle) Hacer oldu o kadar. Cariyeler bir kişinin karısı da olsa, aynen karıları gibi bir tutulmuyordu. (Tekvin 20:17) Allah İbrahim ile konuşurken Hacer hakkında daima, "cariyen" diye hitap etti, "eşin" diye değil. Kimi "üç eşi var" der, kimi "iki eşi bir cariyesi var" derse ne olur? Süleyman'ın karıları hakkında nasıl bahseder? Cariyeleri ve karıları diye ayırarak değil mi? (Tekvin 21:12-13 ; 1.Krallar 11:3) Bu konuyla ilgili yine Kurandan ayet verilmemiş!

Kritik: 6. Sûre 2:125-127'de Kuran, Kâbe'yi İbrahim'in yaptığını söylese de Kâbe'yi İbrahim yapmamıştır (Tekvin 25:1-7; İbraniler 11:9).

Cevap: 6. Acaba kim yaptı? Orada da bir evin temellerinin yükseltilmesi kast ediliyor ki bu da Kâbe'de bulunun kara örtülü dört duvarla çevrili bir yer. İsmail ile birlikte yaptıkları bir ev, o kadar. Bu bilgi neden yalan olsun? Tekvinden verdiği ayetler ile de ne ispatlanmış oluyor? Ben anlayamadım. İbrahim oğlu İsmail'i gönderdikten sonra sizlere göre onu ret mi etmiş oldu? Hâlbuki Mukaddes Kitabı okuduğumuzda çok daha başka anlam çıkıyor. İbrahim öldükten sonra İsmail de gelip kardeşi İshak ile beraber onu gömüyorlar. İsmail nereden duydu da o kadar yoldan geldi? Demek ki ilişkileri vardı ve haberleşme imkânına sahiptiler. Ayrıca İsmail gelene kadar, İbrahim'in ölüsünü gömmek için o sıcak yerlerde beklediklerine göre, İshak onun beraberliğine çok önem verdi. Ya da babası İbrahim'in ölmesine yakın, İsmail'i de yanlarına çağırılmış oldukları kesin. Bu konuda açık ayrıntılar yoksa da, Tekvin 25:7-10'da Hıristiyanların kastettiği gibi, İshak'ın İsmail ile kanlı bıçaklı bir ilişkileri yoktu.

Kritik: 7. Sûre 21:68,69 ve Sûre 9:69 Kuran'ın iddia etmiş olduğu gibi İbrahim Nemrut tarafından ateşe atılmamıştır. Nemrut zaten İbrahim'den yüzyıllar önce yaşamıştı (Tekvin 10:8-12; 11:26).

Cevap: 7. 2+4+2 Rakamlarını toplamayı biliyorsunuz da, Nuh'un ne zaman öldüğünü, daha sonra oğlu Sam'ın ne zaman öldüğünü hesap edemiyor musunuz? Mukaddes Kitaptaki kayıtlara göre İbrahim 150 yaşındayken Nuh'un oğlu Sam ölüyor. Kaldı ki Nemrut onların çocuklarıydı. Neden Nemrut'u görmemiş olsun? (Tekvin 11:10-32 ; 25:7) Bu hesap işi herhalde sizler için epiğice büyük bir problem! Anlaşılan sizin sadece 2+4+2 den öteye aklınız ermiyor!

Bu, son hata en ciddi olanıdır, çünkü bu, Kuran'da çok sık rastlanan bir hatadır.

Çizgisel Zaman

Yedinci yüzyılda Araplar, (yani Muhammed de bunun içindedir) tarihsel sıralama anlamına gelen çizgisel zaman kavramı içerisinde düşünmüyorlardı.

Batıda insanlar, tarihi; başlangıcı, ortası ve sonu olan düz bir çizgi kavramı olarak algılamaktadırlar.

Doğuda (özellikle Uzak Doğu'da) ise insanlar tarihi hiç bitmeyen dairelerde düşünmektedirler.

Açıkça görülüyor ki, Muhammed'in zamanında Ortadoğu'da Arapların belirli bir zaman kavramları bile yoktu. Arap hikâyeleri ve destanları; yerleri, insanları ve olayları sanki hepsi aynı zamanda yaşıyorlarmış gibi kabul etmektedir. Bu nedenle tüm Kuran boyunca Nemrut ve İbrahim, Haman ve Musa, Meryem ve Harun gibi kişiler sanki aynı zamanda yaşayıp beraber çalışıyorlarmış gibi gösteriliyor. İşte bu nedenle Kuran tufanla Musa'yı, Babil Kulesiyle Firavunu...vb sanki hepsi aynı zamanda olmuş gibi anlatmaktadır. Bu, Kuran'ın doğruluğuyla ilgili ilginç bir durumdur, çünkü Kuran Kutsal Kitap'ın tarihsel dizinine ve normal zamanın tarihsel dizinine ters düşmektedir.

Cevap:

Vay vay vay! Çok ciddi bir hataya bakın! Kuranda bahsedilen bu insanlar ile onların özellikleri, yaptıkları benzer olaylar, ya akılsızlıkları, imansızlıkları; ya da tam tersine onların örnek alınacak davranışları, imanları ve Allah'a olan güvenleri kıyas edilerek bir aradaymış gibi bahsedilir. Fakat birbirlerine karıştırılarak değil. Yine ayet verilmediğinden, tam bir cevap veremiyorum. Sizce bu konuda Kuran anlatma tarzından yine kötü bir puan mı alıyor? Anlaşılan Kuran sizin notunuzla dil dersinden sınıfta kaldı! Anlayan birçok insan bunlardan bir şeyler anlıyor ve ders alıyor. Siz almıyor ve anlamıyorsanız, o sizin ruhunuzun bozukluğu, bilgisiz ve taraflı adaletsizliğinizden kaynaklanan, içlerinize yer etmiş, bulunduğunuz dinlerin, toplumların yüreklerinize kazdığı nefretin sebebidir.

Yusuf ile İlgili Yanlıklar

Kuran, Yakub'un oğlu Yusuf'u satın alan adamın esas adı Kutsal Kitap'ta Potifar olduğu halde (Tek 37:36) adının Aziz olduğunu söylemektedir. (Sûre 12:21).

Kutsal Kitap'taki Karakterler

Kuran; Golyat'a Jalut, Korah'a Karun, Saul'e Talut, Hanok'a İdris, Hezekiel'e Dhu'l-Khifl, Vaftizci Yuhanna'ya Yahya, Jonah'a Yunus derken de aynı hataya düşmektedir.

Muhammed Kutsal Kitap'a sahip olmadığından (o zamanlar Kutsal Kitap'ın Arapça bir çevirisi mevcut değildi), adları, yerleri, tarihleri devamlı yanlış söylüyordu.

Putperest, Yahudi ve Hıristiyan tüccarlar bir ateş çevresinde oturup birbirlerine en sevdikleri hikâyeleri anlatırken, adları, zamanları ve olayları altüst ve karmaşık anlatıyorlardı.

Cevap:

Aynı nakarat, aynı iddialar. Babilliler Daniel'in ismini değiştirip Belteşatsar koydular. Üç arkadaşının da isimlerini aynı şekilde değiştirdiler. Bu yüzden Babil tarihinde Daniel'in ismi Belteşatsar diye geçerse, o isim yanlış mı olur? Fazla uzatmak istemiyorum, Mukaddes Kitabı okusunlar, birçok böyle birbirini tutmuyor gibi gözüken yerler, rakamlar, isimler vardır. Mukaddes Kitabın değişik dillerdeki tercümelerine baksınlar, oradaki isimler de tercüme edilirken değişmiştir. Bunlar anlamayana, anlamak için uğraşmaya böyle tabii. Avrupa ile Türkiye arasındaki telaffuz farkı olarak İsa'ya Jesus; Mesih'e Christus, Eyüp'e Hiop, Musa'ya Moses, Allah'a Gott denilince yanlış olmuyor da; bunlar neden yanlış oluyor? Ayrıca onların dediği gibi Yuhanna vaftizci değildi, Yahya vaftiz ediyordu. Ancak Avrupalılara göre bu isim Yuhanna olarak geçer. (Türkçe Mukaddes Kitap Matta 3:1) Hem bu durum o kadar karışıkça, sizler kimin hangi isimle kastedildiğini nereden anladınız? Demek ki anlaşılıyor. Kaz eti yiyen insanın beyni de kaz gibi mi olur? Yoksa sizler de mi durum böyle? Din mafya şirketleri içinde olan çok ucuz bir kuruluşunuz da, ondan mı bu kadar basit bir kıyaslama bilgisine sahipsiniz?

Encyclopedia Britannica şöyle diyor:

Kutsal Kitap'tan hikâyelerin sapmaları belirgindir ve birçok durumda Yahudilerin ve Hıristiyanların destansı anlatımlarının anlattıklarıyla karıştırılmış olduğu olasıdır. Muhammed'in bu bilgiyi nereden aldığına dair birçok şey yazılmıştır. Okuma yazma bilip bilmediğiyle ilgili hiçbir kanıt yoktur. Sözsöz sohbetlere bağlılığı yanlış kavramlar ortaya atışının nedenini açıklar. Örneğin; Ahaşveros'un bakanı olan Haman'ın Firavun'un bakanı olarak karıştırılması (Sûre 40:38), ve Musa'nın kızkardeşi olan Miriam'ın İsa'nın annesi Meryem ile karıştırılması.6

Muhammed'in Kutsal Kitap'taki hikâyeleri ve öğretişleri yanlış anlaması sadece söylentiden doğan bir bilgiye yol açıyor. Bu yanlış isimler konusunda büyük Arapça uzmanı Canon Edward Sell şöyle diyor:

Muhammed bu hikâyeleri kesinlikle Eski Antlaşma'dan almamıştır. Adların karışıklığı oldukça dikkate değerdir.7

Cevap:

Britannica ansiklopedisi insanların Âdemden değil maymundan geldiğini de yazıyor. Sizin işinize hangi tarafı gelirse o tarafı okuyun ve o doğrudur deyin. Sure 40:38 ayetinde de ben böyle bir şey okumuyorum. Elinizdeki Kuranın bazı yerlerinde geçen parantez içindeki yazılar, ya da koyu renkle yazılmış yazılar Kuranda yazmıyordur, ancak yorumdur. Eğer Haman hakkında böyle bir şey yazıyorsa, bu yüzden ben Kuranı mı inkâr edeceğim? O zaman yaşamış birinin ismi ya da rütbesindeki benzerlik aynı olamaz mı? Mukaddes Kitabın bir yerinde Yahuda kralı Uzziya diye bahsederken, başka bir yerinde aynı kişiden Azarya diye bahseder. 2.Krallar 15:1-2 ile 2.Tarihler 26:1'i kıyaslayın. Bu yüzden mi Kuran ya da Mukaddes Kitap hakkında sürçeceğiz?

"Mukaddes Kitap Tanrı sözü mü?" adı altında yazılmış, Mukaddes Kitabı çürütmek amacı güden bir sürü kitaplar var. Sizin Kuran hakkında yaptığınızı onlar da Mukaddes Kitap hakkında yapmışlar. Alın da okuyup kardeşlerinizle olan benzerlikleri görün.

Muhammed'in okuryazarlığına gelince. Onun okuma yazma bilmediği Kuranda açıkça geçiyor. (Ankebut, sure 29:48; Araf, sure 7:157-158) Kim kendi adına bir kitap yazar da, okuma yazma bilmediğini söyler?! Böyle bir saçmalık olamayacağı gibi, sahtekâr diye bilinen insanlar kendilerini alçaltmaz, tam tersine yükseltir.

Muhammed sahtekâr ise, böyle bir alçak gönüllülüğü neden yapsın? Tam tersine kendisini büyütmesi gerekmez miydi? Mukaddes Kitapta ise böyle hakikatleri ancak Allah'ın kullarından görmeye alıştık. (2.Petrus 1:20-21)

Muhammed'in bu hikâyeleri eski antlaşmadan almadığı ise ne güzelde belirtiliyor. Hâlbuki ben hep sizlerin anlatmasına göre, bire bir kopya çektiğini sanmıştım! Demek ki değilmiş.

Musa ile İlgili Yanlıklar**Kuran'da Musa ile ilgili birçok hata vardır:**

Kritik: 1. Kuran'ın Sûre 28:8,9'da iddia etmiş olduğu gibi Musa'yı evlatlık alan kişi Firavun'un eşi değildir. Musa'yı evlatlık alan Firavun'un kızıdır. (Çıkış 2:5)

Cevap: 1. Firavunun kızı nerede yaşıyor? Aynı sarayda, ya da annesinin babasının yanında değil mi? Bebek olan Musa ise İsraili ve Firavun'un öldürülmesini istediği her İsraili erkek çocuklardan biri. Böyle bir çocuğu o kızın evlat edinmesinde annesi firavunun yüreğini yatıştırmış, ikna etmiş olamaz mı? Zamanımızda da böyle şeyler olmuyor mu? Bir kızın yapılmayacak bir şeyi yaptığı zaman, o evin annesi rolündeki kişi, o kızın babasına bu durumu telkinler ile sözler ile olur dedirtmek için uğraş vermez mi? Sonradan bu yazıya nasıl geçer? O evde buna yetki veren kişilerin ismiyle mi, yoksa evin çocuğunun ismiyle mi? Yok ama böyle bir şey olduysa bile, Kuran ne hakla sizlerden izin almadan bu gerçeği vurguluyordur!

Kritik: 2. Nuh'un tufanı Musa zamanında olmamıştır. (Sûre 7:136'yı 7:59 ile karşılaştırın). Bu hata o kadar kolay bir köşeye atılacak türden bir hata değildir.

Cevap: 2. Bu kritik ise ne kadar korkunç bir kafasızlık. Karşılaştırın dedikleri Kurandan bir Nuh ile ilgili ayetler veriliyor, bir de Musa zamanındaki yarılan denizden geçmek isterken boğulan firavun ve ordusu hakkındaki ayetler veriliyor. Sonra da karşılaştırın deniyor! Neyi karşılaştıralım, ben anlayamadım! Nuh'un zamanında dünya çapında bir tufan oldu ve kötüler suda boğularak öldü. Mesela Tekvin 7:17-22 ile Çıkış 14:21-31 kıyaslanıp, Nuh tufanı Musa zamanında olmadı denir mi? Böyle bir saçmalık ise Kuranda zaten yazmıyor. Firavun da Allah'ın İsrailiiler için yardığı denizden geçmeye teşebbüs etmesi sonucu, Allah suları kapadı ve onlar da boğularak öldüler. Sırf bu insanların suda boğulma benzerliği yüzünden mi Kuran saçmalıyor ve tufan ile Musa'yı birbirine karıştırıyor oluyor? Evet, Nuh'un zamanında da, Musa'nın zamanında da Allah kötülerin suda boğularak ölmelerini sağladı. Bununla da ne Nuh tufanı ne de Musa zamanındaki Kızıldeniz'in yarılması birbirine karıştırılmıştır. Amaç cambazlık yapmak değil mi? Bunlar ise çok da kötü cambazlar. Böyle numaraların üstüne ancak çürük yumurta atılır. Bu hata öyle köşeye atılacak bir

hata da değilmiş!!! Karşılaştırdın diye verdikleri ayette Kuran'da 7:59'da değil 7:64'de yazar.

Kritik: 3. Kuran, Haman'ın Musa zamanında Mısır'da yaşadığını ve Babil'in duvarını inşa etmesi işinde Firavun için çalıştığını söylemektedir. (Sûreler 27:4-6; 28:38; 29:39; 40:23, 24, 36, 37). Fakat aslında Haman Pers İmparatorluğu'nda yaşamıştır ve kral Ahasuerus'un hizmetinde çalışmaktaydı. Detay için Ester kitabına bakınız. 8 Kutsal Kitap ile ve diğer yazılı tarih ile çelişen bu hata çok ciddi bir hatadır.

Cevap: 3. Bu gibi benzer isimleri bu insanlar Mukaddes Kitapta görünce ne yapıyorlar? Bir ismin benzerliğiyle, olay ve yer benzerliğinin ne alakası var? Yahuda kralları ile İsrail krallarının hem de bir keresinde aynı zamanda yaşayan iki kralının da ismi aynıydı. Yehoram, Ahazya, Yereboam gibi isimler hem Yahuda hem de İsrail krallarının ismiydi. Mukaddes Kitapta böyle isim benzerlikleri o kadar çok ki. Bunlar bazen aynı zamanda yaşarken, aynı isimlere de sahiptiler. (2.Krallar 3:1 ve 8:16) Tarihte de okumuyor muyuz, 1.2.3.4... Murat, ya da 1.2.3.4... Lui diye?

Bu da çok ciddi bir hataymış! Kendilerinin yaptıkları mı?

Kritik: 4. Kuran Sûre 7:124'te çarımha gerilmenin Firavun zamanında olduğunu söylese de çarımha gerilme Firavun zamanında yoktu.

Cevap: 4. O verilen ayette çarımhtan bahsetmiyor. Firavun o kişileri: "Ellerinin ayaklarının çapraz şekilde kesileceğinden ve sonra da asacağından" bahsediyor. Böyle bir ceza verme şekli sizlerde ille de çarımha anlamına mı gelir? Hem İsa Mesih'in Hıristiyanların inandığı gibi bir çarımhta öldüğü bile ispat edilemiyor ki! Astıkları, çiviledikleri şeyin «T» şeklindeki bir çarımha olduğunu kim ispat edebilir? Düz bir ağaç tomruğu olduğunu iddia edenler de var ki, bence daha mantıklı.

Bu konuda da yine attınız, hem de nişansız. Hem Firavunun zamanındaki ölüm cezalarının nasıl gerçekleştirildiğini siz nereden biliyorsunuz? Daha doğrusu bilmediğiniz bir şey var mı?!

Meryem İle İlgili Yanlıklar

Kuran'da İsa'nın annesi Meryem ile ilgili birçok hata bulunmaktadır:

Kritik: 1. Meryem'in babasının adı İmram değildir (Sûre 66:12).

Cevap: 1. Aynı konulardan biri daha. Bence cevap vermeye gerek yok.

Kritik: 2. Meryem İsa'yı bir palmye ağacının altında değil, ahırda doğurmuştur (Sûre 19:22, Luka 2:1-20'ye karşı).

Cevap: 2. O ayetlerde Meryem'in doğurduğundan değil, palmye ağacının altında doğum sancısı çektiğinden bahseder. Affedersiniz biraz okuma yazma kıtlığı mı var sizlerde? Her doğum sancısı geldiği zaman bir kadın şıp diye hemen doğurur mu?!

Kritik: 3. Muhammed Meryem'i Musa'nın ve Harun'un kız kardeşiyle karıştırmıştır.⁹ Bu çok ciddi hata çünkü Muhammed'in Kutsal Kitap'taki önemli insanların yaşadıkları değişik dönemler hakkında bilgisi olmadığını göstermektedir.

Cevap: 3. Kuranda Sure 19:28'inci ayette sözü geçen bu olay, Meryem'in doğurduğu çocuk hakkındaki şaşkınlıklarını dile getiren kişilerin, Meryem'e hitap etme şeklini yazıyor. Onlar da: "Ey Harun'un kız kardeşi" diyerek hitap ediyorlar. Çünkü Musa'nın abisi Harun İsrail'in ilk baş kâhiniydi. Bu İsraililerin tarihine geçmiş, gözlerinde değerli bir görevdir. Meryem'i yüceltmek, övmek için böyle hitap ettiler ise neden bunları harfi anlamda anlamalıyız? Peki, İsa'ya neden ey Davut oğlu diyorlardı? Hâlbuki İnciller onun bedensel babası yoktu diye yazar. Ayrıca Davut'un yaşadığı zaman ile İsa'nın arasında yaklaşık bin yıllık bir fark vardı. Ancak Meryem ve kocası Yusuf bu soydan geliyordu. Hem Davut o

toplumun değer verdiği bir peygamberiydi. İsa'ya değer vermek isteyenler ona bu şekilde hitap ettiler. Meryem'e böyle hitap ettiler diye, Muhammed Harun'un zamanını niye karıştırıyor olsun? Yalnız Yahudiler değil, bu gibi benzetmeleri bütün toplumlar yapar ve de normaldir. (Rut 4:11-12)

Kritik: 4. Süre 19:23-26'da Muhammed, Meryem için aldatıcı konuşmalar ve mucizeler yapmıştır.

Cevap: 4. Hem Muhammed bire bir kopya çekmediyse, o zaman da bu kitabın içinde Mukaddes Kitapta geçmeyen bazı konuların da olması neden saçma oluyor? Yuhanna kitabının sonunda: "İsa'nın yaptığı başka çok şeyler daha vardır; eğer birer birer yazılmış olsalar, yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı sanırım" derken yalan mı söylüyordu? Haydi, abartarak söylüyordu diyelim, fakat bununla Yuhanna ne anlatmak istiyor? Demek ki İsa hakkında her şeyin yazılmadığını belirtiyor. Size göre Mukaddes Kitapta geçmiyorsa, tamam o zaman yalandır. Hâlbuki sizin Hıristiyan öğretmenlerinizin anlattıkları ve öğrettikleri şeyler Mukaddes Kitapta hiç geçmediği halde, yüzyıllardır nasıl oluyor da onlara o kadar sınımsız sarılıyorsunuz ve Allah sözüdür diye inanıyorsunuz?!!!

Kritik: 5. Zekarya'nın konuşamaması, Kuran'ın iddia ettiği gibi üç gün sürmedi, Oğlu doğana kadar sürdü (Süre 19:10 - Luka 1:20'ye karşı).

Cevap: 5. Orada kastedilen, Zekerya'nın kâhinlik nöbeti görevinin bitimine üç gün kaldığı anlamında yazılmış olmalı. Kâhinler yılda bir kere belli süreyle nöbetleşe mabette görev alıyorlardı. (1.Tarihler 24:1-19 ; 25:8-31) Kuran bunu kastedmiş olmaz mı? Muhakkak Yahya doğana kadar konuşamadı, ama evinde insanlarla konuşamaması o kadar önemli değilken, Zekerya'nın imansızlığına karşılık mabette görev yaparken konuşamaması dikkate değer bir cazaydı. (Luka 1:8-23) Cebrail Meleği olayı bu açıdan belirtmiş olmalı. Mukaddes Kitapta geçtiği gibi, yani bire bir kopya şeklinde yazılmamış Kuran. Olayları başka bir bakış açısından, İncillerde de nasıl ki Matta-Markos-Luka ve Yuhanna'nın yaptığı gibi, ama doğru bir şekilde anlatıyor ise, Kuranda bu neden olmasın?

Kurgusal Konuşmalar

Muhammed, Kutsal Kitap'taki insanların konuşmalarını kullanıp o zamanlar bu kişilerin dilinde bulunmayan "Müslüman" ve "İslam" kelimelerini kullanmıştır. Bu durum Muhammed'in "Ben, Kentucky Fried Chicken'ı çok severim" demesi kadar saçmadır.

Açıkçası böyle bir sözcük Muhammed'in zamanında yoktu! Aynı şekilde Muhammed'in Kutsal Kitap'tan aldığı karakterlerin ağızlarından çıktığını söylediği kelimeler de Kutsal Kitap zamanında yoktu.

Kuran'da İbrahim'in, İshak'ın, Yakub'un, Musa'nın, Meryem'in, İsa'nın...vb söylememiş oldukları sözlerinde bulunan bazı sözler ve ifadeler bu konuşmalarının sahteliğini gösterir (Sûreler 2:60, 126-128, 132-133, 260; 3:49-52, 67; 6:74-82; 7:59-63, 120-126; 10:71, 72; 18:60-70; 19:16-33;..vb.).

Cevap:

Kast edilen sözcük «Müslüman» ve «İslam». Müslüman Arapça bir kelimedir ve anlamı iman eden adam ya da imanlı adam demektir. İslam'ın kelime anlamı ise, Allah'a, Tanrı'ya yönelmek demektir. Bu kelimeler ile İbrahim, Musa ve başka peygamberlerin imanı ve Allah'a olan bağlılıkları ifade edildiyse, neden saçma olsun? Muhammed'in konuştuğu dildi bu. Yoksa bunları başka dilde; ille de İbrani'ce, Aramice, Yunanca olarak mı söylemeliydi?! Onlar kendi dillerinde, İbrani'ce, Aramice "biz imanlı kişiler olarak öleceğiz" ya da, "biz Allah'a bağlı kişiler olarak yaşayacağız" dediler ise bunu aynı kelimesi kelimesine o dilde nasıl söylesin? O sözleri Arapça, kendi dilinde söyledi. Hem o zaman Müslümanlık ve İslam kelimeleri şimdiki gibi yaygın bir din etiketi olmamıştı. Müslüman, iman etmeyi vurgulayan bir kelimeyse, bunu yeryüzünde ilk defa Muhammed başlatmadı ya. Ancak kendi zamanındaki o toplumda ilk oldu, bu doğru, fakat bu insanlığın var olmasından beri olan zamanı kast etmez. Kuranı okuyan da bunun böyle olduğunu anlayacaktır.

Hıristiyan kelimesinin nasıl türediğini biliyor musunuz? (Resullerin-Elçilerin işleri 11:26) Bu kelime her dilde aynı şekilde mi söylenir? Kelime aynı

değildir, ama her dilde anlamı aynıdır. Bu mu sahtecilik?

Su Testi

Askerlerin bir dereden nasıl su içtiklerinin testi, Saul zamanında Davud'un Golyat'ı yenmesinde değil, fakat bu olaydan birçok yıl önce Gideon zamanında gerçekleşmiştir. Sure 2:249-250'yi Hâkimler 7:1-8 ile karşılaştırınız.

Cevap:

Geçmiş tarihi bilen Saul, kafasına göre askerlerini neden aynı denemeden geçirmiş olmasın? Bunlar Kuranda konu ediliyorsa, sizlerin sürçmesi için neden mi oluyor? Nedene bakın! Hem aslında konu çok farklıdır. Hakimler kitabında, Gideon zamanında su içen bu askerlerin farkı, dizleri üzerine çöküp suyu ellerine alıp da içmeleri idi. Kaç kere içerse içsin. Bunu da Allah Gideoan'a söylüyor ve ayırım yapmasını istiyor. Fakat Kuranda geçen olay farklı bir zamanı anlatıyor. Saul (Talut) askerlerine: "Bu ırmaktan içmeyen ancak bir avuç alan benim tarafımdandır" diyor. Saul'un bu davranış şekli Mukaddes kitaba da çok uyuyor. Çünkü Saul eskiden yaşanmış bu olayı biliyordu ve anlaşılabilir kafasına göre mucize veya alamet aramak için böyle bir yola başvurmuş olabilir. Saul'un böyle kafasına göre askerlerini saçma sözler ve yeminler ile zor durumlar altına soktuğu da bu ilk defa değildir. Bir keresinde de düşmanlarına karşı zafer elde edene kadar, askerlerine yemek yemeyi yasaklayıp oruç ilan eden, gene bu Saul idi. (1.Samuel 14:24 ve28-33)

Normal Tarih Yanlışları

Kuran'da açık tarihsel yanlışlıklar vardır.

Encyclopedia Britannica şöyle diyor:

Muhammed'in İskenderle ilgili açıklamasında, "Zülkarneyn" (Sûre 18:82) olarak tanıtılan İskender'in tanımlaması İskenderin Aşkî öyküsü adlı eserden alınmıştır. Bu eserin Süryanice bir çevirisi 7. yüzyıl (Arabistan'daki) Nestari Hıristiyanlar arasında mevcuttu.11

Bu açık tarihi hatanın ışığında, bazı modern Müslümanlar Kuran'ın İskender'den bahsetmediğini savunmaktalar. Fakat, bu konu ile ilgili, tarihsel tutucu müslümanların yorumlarına dayanarak, Yusuf Ali'nin bile şu sonuca varmaktadır: Zülkarneyn'in Büyük İskender, tarihte adı geçen İskender olduğuna hiçbir şüphe yok. Kuran'da geçen bu İskender bir masal kahramanı değil tarihte adı geçen Büyük İskenderdir."12

Concise Dictionary of Islam da bu konuda adı geçen kişinin Büyük İskender olduğunu kanıtlar.13

Kritik: 1. Örnek olarak, Sûre 105'te Muhammed, Abrah'ın fil ordusunun, kuşlar tarafından üzerlerine kızgın taşlar atılarak yenildiğini ileri sürmektedir. Tarihsel kayda göre, Abrah'ın ordusunda frengi başladıktan sonra ordularının Mekke'ye saldırısını durdurup geri çekilmiştir.10

Cevap: 1. O surede kast edilenlerin kim olduğu konusunda açık bir delil yok. Bu en azından benim için böyle. Fakat Kuranda yazan o ayetler ile böyle bir gerçek vurgulanıyor ise, Mukaddes Kitaptaki anlayamadığım, ya da tarih bilgisiyle ispat edilemeyen öbür gerçekler gibi ona da inanırım. Tarihsel gerçeklere başvurmayla kalkarsak, Musa'nın denizleri yardığı, İsrail'in kölelikten kurtulduğu, Allah'ın mucizeleri, Mısır'ın hangi tarihinde yazıyor, ya da yazar? Daniel kitabında geçen Babil kralı Nebukadnessar'ın hastalığı, Babil'in hangi tarihinde yazar? Şöyle söyleyelim, hangi ülke tarihini yazarken bunu tarafsızca yapmıştır?

Türkiye ile Yunanistan'ın tarih yazıları aynı mıdır? Bu durum bütün dünya ülkeleri için geçerli. Ne yaparlarsa hepsi kendine göre bir açıdan yapar ve de öyle yazarlar. Allah'ın sözü gibi hiç biri tarafsız ve gerçek değildir.

O zamanki dünya hâkimi Babil Kralının hasta olduğu, öküzler gibi ot yediği, saçları kartal tüyleri gibi uzadığını hangi Babil tarihçisi yazar, hatta duyar? Onlar için bu durum korkunç utanılacak bir şeydir, bu yüzden de gizlerler. Bütün dinler, devletler, ordular ve daha buna benzer kuruluşların hepsi organizasyon şeklinde birleşmişlerdir. Organizasyonda ise gizliliğe korkunç derecede önem verilir. Gizliliğin başarısız olduğu olaylarda ise yalana başvurulur.

Bu dünyevi tarihsel açıklamalar Kuran ve Mukaddes Kitapla uyum içinde değil diye, hangisini atalım? İnsanların yazdıkları tarih bilgisini mi, Allah'ın yazdırdığı Kutsal Kitaplardaki tarihi mi? Güvenilmez olan insan mıdır, Allah mı? Allah'ın sözünün hepsinden çok daha güvenilir olduğunu gösteren binlerce ispatlar görülmüştür ve yaşanmıştır. İnsan için ise bu söylenebilir mi? Yoksa da sizin probleminiz Allah'ın göklerden kuşlar vasıtasıyla kızgın taşlar attırması mı? Mukaddes Kitabı okuyun ve Yeşu'nun sürdürdüğü savaşlardaki Allah'ın mucizeleriyle karşılaştırın. (Yeşu kitabı)

Kritik: 2. *Kâbe, Âdem tarafından inşa edilip İbrahim tarafından yeniden inşa edilmiştir iddiası doğru değildir. Kâbe, gökten düşen kara bir taşla tapınmak için putperestler tarafından inşa edilmiş. İbrahim hiç bir zaman Mekke'de yaşamamıştır.*

Cevap: 2. Bizim Âdem'in 930 yıllık hayatı hakkındaki bilgimiz çok az. (Tekvin 5:5) Mukaddes Kitap onun nerelerde yaşayıp, bütün 930 yıllık hayatını konu etmiyor. Kuranda yazan şeyleri yapıp yapmadığını siz nereden gördünüz? O zamanlar kamera ile Âdem'i filme aldıysanız ne olur bize de gösterin! Muhakkak enteresandır. Ortaya bir iddia atılıyor, ama ne aslı var ne de astarı. Hem bu konuda hiç ayette verilmemiş.

İbrahim hakkındaki konu da yine aynı. İbrahim İsmail'i gönderdikten sonra en az 70 sene daha yaşıyor. (Tekvin 17:1 ve 17:17 ve 17: 24-26 ve 18:10 ve 21:5-8 ve 25:7) İbrahim oğlunu ziyaret etmediğini yine siz nereden biliyorsunuz? Eğer Mukaddes Kitapsa savunduğunuz, orada böyle bir ayet hiç yok. Peki, siz bu gibi bilgilerin kaynağını nelere dayandırarak iddia ediyorsunuz? İbrahim böyle bir kişiliğe sahip biri miydi de bunu yapmasın? Ey kafasız, taş yürekli adamlar! Bütün bunları sizler eğri yüreklerinizle o insanları kendinize benzettiğinizden dolayı öyle inanıyorsunuz.

Mukaddes Kitapta geçen, İbrahim'in ölümünde İsmail'in onu gömmek için geldiğine göre, aralarında bu 70 yıllık ayrılık onların ilişkisini ne bozmuş ne de yok etmiştir. Böyle bir ret edilmeyi ne Allah istedi ne de İbrahim yaptı. (Tekvin-Yaratılış 21:8-20) Sizler ancak Allah'ın sözlerini kendinizle kıyaslayarak okuduğunuzdan, başka bir şey olabileceğini düşünemiyorsunuz bile. Çünkü sizlerin kendi dini organizasyonları bir kişi için, "onu gönderin, artık bizle payı olmayacaktır" dedi mi, sizler o insana selam dahi vermezsiniz. Ölmek üzere su istese ve aranzdaki en iyiniz de o suyu içirirken, "acaba şimdi ben günah mı işliyorum" diye içinden geçirir. Onu yapanı bile aranızda mimmirsiniz. Ne korkunç engerekler neslisiniz bir bilerseniz. Sizler bilirsiniz de, içinizde olan o akılsızlar ve dışardan size bakanlar da bir bilseler ne iyi olur.

Kritik: 3. *Sûre 20:87, 95'te Yahudilerin altın buzağıyı "Samiriyelilerin" önerisiyle çölde yaptıklarını söylemektedir. Bu öyle bir yanlış ki, altın buzağının yapıldığı zamanlarda tarih sayfasında Samiriyeliler diye bir halk bile yoktu. Samiriyeliler, İsraililer önce Asurlular sonra da Babillilerce sürgüne götürülene kadar yoklardı. Yusuf Ali, ünlü İngilizce Kuran tercümesinde bu kelime hatasını çevirmekten kaçınmıştır fakat, Kuran'daki Arapça açıktır.*

Cevap: 3. Samiri diye Kuranda geçen bu şahıs, İsrailileri Musa'ya dolayısıyla da Allah'a karşı ayaklandırmaya uğraşan biri. Mukaddes Kitapta bu adamların en meşhurlarının ismi Korah, Datan ve Abiram olarak geçiyor. (Sayılar 16:1-5 ve 20-35 ve Tesniye-Yasanın Tekrarı 11:6-7) Fakat Altın buzağıyı yaptıran, bu işe önderlik eden kişi hakkında Mukaddes Kitapta belli birinin ismi yok. (Çıkış 32:1-29 ; Tesniye-Yasanın Tekrarı 9:15-21) Bu insanlar İsrail halkı için imansız ve Allah'tan uzak davranışları ile kötü örnekler olmuşlardı. Çok yıllar

sonra İsrail (Yahuda krallığı değil) Asur kralı tarafından başka memleketlere sürgün edilince, onların topraklarına da karışık başka ülkelerden sürmüş olduğu halkları gönderiyor. Bu sürgünlüğü, ya da değiş tokuşu o zamanki kralların yapış nedeni, yerli halkın tanıdığı bir bölgede güçlenmesi ve baş kaldırması daha kolay olmasından dolayı, kralın başına dert olmamaları için yapıyor. Bu yüzden onların tehlikeli olabilecek büyük bir kısmını yabancı ülkelere, topraklara sürüyor. Hor görülen güçsüz halkı da bırakıyorlar ki toprağı işlesinler. (Yeremya 40:7)

Bu Samiriye adı Mukaddes Kitapta 1.Krallar 16:24 de geçiyor. İsrail kralı Omri'nin, dağın sahibi olan Şemer adında birinden satın alıp, bina ettiği şehri Şemer'in adına göre Samiriye koyuyor.

İsraillilerin Samiriye'de yaşayan o halkları sevmeyiş nedeni de, onları kendi topraklarında yaşayan putperestler ve Yakup'un soyundan gelmeyen, Allah'ın vaatlerine uzak olarak görmeleridir. Bu durum çok yıllar, İsa Mesih'in gelişine kadar sürdüğünü okuyoruz. Yaklaşık 700 yıllık bir nefreti ise İsa saçma ve anlamsız bulduğu için birçok güzel örnekler ile Samiriyelilerin İsrailli olanlardan daha iyi bile olabileceğini vurgulayan meseller söylüyor. (Yuhanna 4:6-9 ; Luka 9:52-56 ; Luka 10.25-37; Resullerin-Elçilerin işleri 8:25) Aslında İsraillilerin bütün başka milletlerden olan insanlarla ilişkileri, birbirleriyle olduğu gibi değildir.

Kuranda sure 20.87-95 Samiri adında birinden bahsediyor. Bu adam Musa dağdayken birçok İsrailli gibi buzağı yapıp tapınma amacıyla önderlik edenlerden biri. Bu suredeki ayetlere karşı Mukaddes Kitapta ters olan bir bilgi hiç yok. Eğer böyle isimde biri varsa ve bu şeyleri yapmışsa, Mukaddes Kitap da bu ismi ele almadan geçtiyse, Kuran neden yanlış olsun? Hem o ayette Samiriyeliler diye bir halktan söz edilmiyor, sadece Samiri diye tek bir şahsın ismi geçiyor. Bence işi karıştıranlar sizlersiniz. Fakat bu islamacevap.net ve Hıristiyan âlemi için Kurandaki bu artı bilgiler hep saçmalıktır. Onlar Kuran için, "orada ne hakla bizim kitabımızdan fazla bir bilgi geçebilir" mantığı güderler!!!

Kritik: 4. Kuran'daki en büyük hatalardan birisi de Zülkarneyn diye adlandırılan Büyük İskender'le ilgilidir.

Kuran, Büyük İskender'in Allah'a ibadet eden bir Müslüman olduğunu ve ihtiyarlayıncaya kadar yaşadığını iddia etmektedir (Sure 18:89-98).

İskender ile ilgili tarihsel kanıtlar gösteriyor ki İskender Müslüman değildi ve ihtiyarlayana kadar yaşamadı.

Cevap: 4. Kuran'da bahsi geçen bu Zülkarneyn'in kim olduğunu ben bilmiyorum. Merak edip araştırmadım. Tarihi bir bilgi. Bahsedilen Yecüc ve Mecüc kavimleri Mukaddes Kitabın bazı yerlerinde de geçiyor. Yecüc hakkında eski ahit (Tevrat) Gog der, ama aynı kavim kastedilir. (Hezekiel 38:1-3 ve 17 ; Vahiy 20:8) Fakat biz bu isimler altında yazılmış peygamberlikleri okuduğumuz zaman, aynı isim altında değişik zaman dilimlerinde gerçekleşecek olaylardan da bahsedildiğini görüyoruz. Mesela son günlerde bu Gog'dan bahsediliyor ki, harfi anlamda bu isimle böyle bir kavmin olmayacağı kesin. Fakat genelde Mukaddes Kitap ve Kuran'da Yecüc ve Mecüc; ya da Gog ve Magog milletleri Allah'a karşı gelecek olan ulusları sembolize eder. Onların bir vakitler yaşayıp aynı şeyleri yapmış olmaları nedeniyle, geride bıraktıkları ancak onların çirkin özellikleri oluyor ki, Mukaddes Kitapta böyle benzetmeler çok var. Mesela Sur şehrinin Şeytana benzetilmesi gibi. (Hezekiel 28:11-19)

Kuranda bahsedilen bu milletler acaba harfi anlamda olanları mıydı, yoksa o örnekteki benzer milletlerden birilerimiydi? Ben dediğim gibi bilmiyorum. Fakat yine o Zülkarneyn kim ise, Büyük İskender de olsa, Babil gibi, Mısır gibi, Asurlular gibi bir yerde Allah'ın iradesine hizmet etmiş oldular. Yeremya peygamber birçok böyle milletler hakkında peygamberlikte bulunmuştur. Onların yok olacaklarını ve onların kötü işlerini Allah kaleme aldirtmiştir. Yeremya 46'ıncı bölümden 51'inci bölümlere kadar bu milletlerden bahseder. Hezekiel'de de böyle peygamberlikler var. Çok yerde yazdığı için ayet vermiyorum. Hezekiel 28,36,37,38 bölümleri birer örnek olabilir. Zaman zaman milletlerin cezalarını

Allah birbirlerinin elinden verdirmiştir. Onların yok olmasına müsaade etmiştir. İmkânsız gibi gözükken o imparatorlukların ve İsrail'in yıkılması bu yüzdendir. Lafı uzatmayayım, çünkü benim cevabın içine başka konular da girmiş oluyor.

Burada o ayet Büyük İskender'i kast ediyor ise de kim biliyor İskender'in neye inandığını? Ancak spekülasyon şeklinde bilgiler var. Hem Kuran onun hangi zamanından bahsediyor? Mesela Mukaddes Kitapta geçen Süleyman'ın hakkında, yaşlılığına doğru yapmış olduğu işleri iyi ve doğru değildi diye geçerken, Kuran bu konulara girmeden, Süleyman'ın sadece iyi işlerinden bahseder. (1.Krallar 11:1-13) Bu yalan değildir, yanlış da değildir. Fakat Mukaddes Kitaba göre belki eksik, son noktasına kadar ayrıntısına girilmemiş bir bilgidir. Hem Allah Kuran'ı Muhammed'e vahiy edilmesini istediğinde, muhakkak aynen bir Mukaddes Kitabı kopyalamayı da düşünmedi. Bu saçma iddia Müslümanlardan geliyor. Sizlerin de sayesinde, onlar hem Mukaddes Kitaba hem de cahili oldukları Kuran'a farkında olmadan nefret duyuyorlar. Şeytanın işlerinde çok gayretli olan sizler, Hıristiyan etiketiyle sözüm ona Allah'a hizmet eden bir kılığa bürünmenizle, insanlar ancak hakiki Allah'tan uzaklaştılar! Bu sizler ve Şeytan için büyük başarı olmalı. Ayrıca sure 18:82'de Musa'dan bahseder, ancak 83'ten itibaren Zülkarneyn'den bahsediyor.

Bilimsel Problemler

Kuran'da bilimsel hatalar vardır. Örneğin; Kuran, Büyük İskender'in güneşin batışını izlediğini ve güneşin çamurlu sulara battığını bulduğunu iddia etmektedir (Sûre 18:85-86).

Cevap:

Dünyanın sonunu araştırma merakı herhalde sadece o şahısta yoktu. O insanların bilgilerine göre güneşin hareketini dahi anlamaları bizim şimdiki bilgimizle asla kıyaslanamaz. Eğer güneşin batışında, bulunduğu ya da gittiği o yerler büyük bir petrol kaynaklarının olduğu, ya da harfi çamurlu bataklıkların olduğu bir yer de olabilir. (Tekvin-Yaratılış 14:10) Böyle zift kuyularının varlığı İbrahim'in zamanından da önce olduğu yazıyor. (Tekvin-Yaratılış 6:14 ; 11:3) Güneşin bazen denizin içine girerek battığı, dağların arkasına saklandığı, sülardan çıktığı gibi düşünceler ve ifadeler insanlarda az değildir ve böyle ifadeler hâlâ kullanılır. Size göre Kuranda, 'a' harfi geçse saçma, 'b' harfi geçse yalan! Alfabe de olan bu harfler Kuran'a nasıl girdi, olamaz, imkânsız diye gözüküyor!

Kendi İçindeki Çelişkiler

Kuran kendi kendisiyle birçok yönden çelişmektedir. Kuran Sûre 39:23,28'de içinde hiçbir çelişki olmadığını iddia ettiğinden, sadece bir çelişkinin bulunması Kuran'ın Tanrı'nın Sözü olmadığını kanıtlamaya yetecektir.

Kritik: 1. *Kuran, Tanrı'nın gözünde bir günün bin yıl mı yoksa elli bin yıl mı olduğu konusunda kendi içinde çelişir. (Sûre 32:5 ile Sûre 70:4'ü karşılaştırınız).*

Cevap: 1. *"Bizim gözümüzde bin yıl olan zaman Allah'ın gözünde bir gün gibidir" diyen ayetler hem Kuran'da hem de Mukaddes Kitapta vardır. (Sure,22:47 ; 32:5, Zebur diye bilinen Mukaddes Kitapta Mezmurlar 90:4 ; İncil'de 2.Petrus 3:8) O ayetler bir benzetmedir. Allah'ın bizim anlayışımızdan çok farklı bir zaman kavramına sahip olduğu kesin. Allah'ın zaman anlayışı, güneşe, ya da aya göre ayarlandığını kimse söyleyemez! Bu benzetmeler ile sonsuzluk içinde var olan Allah tarif ediliyor. Bizlere 200-300 yıl uzun bir zaman gözükürken, Allah için 6 bin yıllık zaman aslında bizim altı günümüz gibidir. Bunlarla sabırlı olmayı öğrenmekte, Allah'ın bize göre imkânsız ve saçma olan şeylere müsaade etmesinde, O'na güvenmemiz ve itaat etmemiz açısından güven dolu bir bilgi ve anlayış demektir.*

Gelelim birbirlerini tutmayan o ayetlere. Ben aynen yazacağım siz de karar

verin.

...Tanrının katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir. Sure 22:47

...Sonra her iş size bin yıl, O'na bir gündür. Sure 32:5

Ona Meleklerle Ruh bir günde yükselirler ki, elli bin yıllık yoldur. Sure 70:4

İlk iki ayet de anlaşılmayacak bir şey yok sanırım. Allah'ın gözünde olan zaman anlayışı ile insan gözündeki zaman anlayışının farkı anlatılmak isteniyor. Fakat birbirini tutmayan diye nitelenen o sonuncu ayette böyle bir şey yapılmıyor ki. Orada bir mesafe uzaklığını 50 bin yıl olarak yazmış. Bu zamanımızda uzay için kullanılan bir ölçüdür. "Bilmem kaç ışık yılı uzaklıkta" falan diye. Yoksa kilometre diye mi yazılmalıydı? O zaman da kilometre yoktu olacak! Ben islamacevap.net den başka, ne bu konuda ne de Kuranda, bir benzerlik bir tutarsızlık görmüyorum.! Tutarsız ve saçma olan kendi anlayışları.

Kritik: 2. Sûre 2:58 ve 7:161'de aynı alıntı çelişkili sözlerle verilmektedir.

Bu problem buna benzer birçok probleme örnektir. Çelişkili sözlerin varlığı oldukça ciddidir, çünkü Müslümanlar Kuran'ın alıntılarında bile mükemmel olduğunu ileri sürmektedirler. Mesih İnanlıları, Kutsal Kitap için böyle iddialarda bulunmaktadırlar fakat Kutsal Kitap'ta bulunan söz söyleme şekli, söylenen, şeylerin özeti şeklindedir. Bu nedenle İsa'nın konuşmalarını kaydeden İncil bölümlerinin, aynı vaazı birbirinden farklı sözlerle özetlemeleri oldukça doğal bir olaydır. Çünkü Tanrı tarafından esinlenen bu "özetler" de zaten birbirinden farklı bakış açıları veren bölümlerde yer almaktadırlar.

Cevap: 2. Bu verdikleri ayetleri, onların ellerindeki Kuran ile bizim elimizdeki Kuran birer ayet atlıyor mu diye düşünerek yerinden okudum, yine de bir çelişki bulamadım. Ben yine en iyisi mi olduğu gibi yazayım da bunların kafasındaki çelişkileri sizler çözün.

Hani size, "Şu şehre girin, dilediğiniz yerde istediğiniz şeyleri bol bol yeyin ve şehrin kapısından secde ile girin, tövbe edin ki günahlarınızı bağışlayalım. İyilik edenlerin mükâfatlarını arttıracacağız," demiştik. Sure 2:58

Ve hani onlara denmişti ki! "bu şehre yerleşin, dilediğinizi yiyin; 'günahlarımızı bağışla!' deyin, kapıdan eğilerek girin ki, günahlarınızı bağışlayalım. İyilik işleyenlerinde mükâfatını arttırırız." Sure 7:161

Nerede çelişki var anlamak imkânsız. Birinde **şu şehre girin** diyor, öbüründe bu **şehre yerleşin**. Bu mu çelişki dedikleri! Onlar dediğim gibi bu yüzden Kurana inanmıyorlar ise, bu ikiyüzlü engerekler ellerindeki Mukaddes Kitaba nasıl inanabildiklerini söylüyorlar? Mukaddes Kitapta birbirini tutmuyor gibi gözükken yüzlerce ifadeler ve anlatım tarzı vardır. Bunlar inanmak istemeyenler için çok kolay bir sürçme nedenidir. Aslında neyin yanlış neyin doğru olduğu bu insanların hiç biri için önemli değildir. Din demek insan kanı emek demekse, bunlar da açıkça, "orayı bırakın buraya gelin de, bundan sonra sizin kanınızı biz emelim" demek istiyorlar. Bütün gayretleri işte sadece bu yüzden.

Kritik: 3. Muhammed izleyicilerine, namaz sırasında ilk olarak Kudüs'e yönelmelerini söylemiştir. Daha sonra, Allah her yerde olduğundan her yere dönebileceklerini söylemiştir. Bundan sonra ise yine fikrini değiştirip, Mekke'ye dönüp namaz kılmalarını söylemiştir (Sûre 2:115'i Sûre 2:144 ile karşılaştırınız.).

Birçok bilim adamı Muhammed'in bu fikir değiştirmelerinde Yahudileri ya da putperestleri memnun etmeye çalışmasının rolü bulunduğuna inanıyorlar.14

Cevap: 3. Sure 2:115 de Allah'ın her yerde olduğunu vurguluyor ki, bu doğru değil midir? Sure 2:144 de ise ibadet ederken, Muhammed'in yönünü doğruya doğru, Süleyman'ın yaptırdığı Mabede doğru çevirdiğini, fakat bu ayet ile o kurallı kaldırıp, yönünü şimdiki Kâbe'nin olduğu yere (Mescidi Harama) çevirmesi gerektiğini söyler.

Birinci ayet Allah'ın her yerde olmasını söylemek ile, ibadet ederken düzen bakımından belli bir yöne dönmek arasında ne benzerlik ya da çelişki vardır? Mukaddes Kitapta sanki Süleyman duasında: "Bu eve, bu yere doğru dua ederlerse onları dinle" demekle, Allah'ın sadece orada mı olduğunu sanıyor ya da vurguluyordu? Süleyman Allah'ın her yerde olduğunu bilmiyor muydu? O yöne doğru dönmek ile Allah'ın o evi, o yeri mabet olarak tanındığını belirtiyor o kadar.

Bu da ancak sadık kalırlar ise duaları işitilecekti, yoksa otomatik bir dokunulmazlık falan değildi. Bütün bunlar Süleyman'ın duasında ve Allah'ın ona verdiği cevapta aynen yazıyor. İsa Mesih'ten sonra Yahudilik ve İsrail Allah'ın ahdinden, anlaşmasından düştüğü için, artık o yere dönme diye Allah Muhammed'e bir emir verdiyse, çok doğru ve de mantıklıdır. Bunlarla Allah onları açıkça üzerinden attığını vurguluyor. (1.Krallar 8'inci bölümün tümü. Konumuzla ilgili olan o bölümün en önemli ayetleri 1.Krallar 8:27, 35, 41-42, 44-45, 46-48 de yazıyor. Bir de Daniel 6:10 ; Yuhanna 4:19:26'ya bakın)

Bunun yanında da Müslümanların sadece o yere dönmeye verdikleri gayret ve önem yerine, Allah'ın emrettiği yalan söylememeğe, temiz olmaya, alçak gönüllülüğe, bilgiye, sevgi ve merhamete değer verselerdi çok daha değerli ve de anlamlı olurdu.

Kritik: 4. İlk önceleri Muhammed'in, eğer bir saldırı olursa izleyicilerinin kendilerini savunabileceğini söylemesi buyruldu (Sûre 22:39). Daha sonra, kendi adına savaşa gitmelerini emretmişti (Sûre 2:216-218). Bu, kervanları soyarak zenginlik amacıyla yapılıyordu. Fakat, Muhammed'in ordusu büyüdükçe yağmalama istekleri de artıyordu (Sûre 5:33). Böylece, daha çok zenginlik elde etmek için diğer dinlere eziyet etmek üzere savaşmayı emretmiştir (Sûre 9:5,29. Burada Allah'ın isteğinin, Muhammed'in öldürme ve yağmalama konularındaki başarılarına göre değiştiğine benzemektedir. 15

Cevap: 4. Onlar ilk önce Mukaddes Kitaptaki Sayılar kitabının 31. babını ve Yeşu kitabını okusunlar. (Yeşu 6.24 ; 7:1 ve 23-26) Mukaddes Kitapta geçen savaşlar hak oluyor da Kuranda geçen Muhammed'in yaptığı savaşlar yağmalama mı oluyor?! Bu saçmalığa cevap vermeme hiç gerek yok sanırım. "Bu islamacevap.net'in öbür yazdıkları da saçma değil miydi?" diyeceksiniz. Baştan aşağı saçmalıktı da, ben bunları onların samimiyetine inandığım, veya yazılarımla direk onlara cevap vermek amacını zaten gütmüyorum. Amacım, saçma gibi gözükken böyle sorular ile karşılaşanlara, Kurana karşı cahillikten ötürü soğuk kalmamalarını sağlamak, Kurani ve Mukaddes Kitabı araştırmaya teşvik etmek istiyorum. Kitabımın başlarında, ilkokul beşinci sınıfta din dersi hocamıza sorduğumuz basit bir soru yüzünden, neredeyse dayak yiyecektik. Bizlere böyle bir din bilgisi verildi. Hıristiyan'ız diye geçinen ve böyle saçmalıklar ile Kuran'a olan inancı yağmalamaya kalkan insanların da ortaya çıkması şaşırtıcı değildir. İnananı öyle olursa, inanmayı nasıl olur siz düşünün. Düşünmeye gerek yok, etrafınıza bakın yeter.

Onların iddia ederek verdiği ayetlerin bir iki ayet önce ve sonralarına bakarak, sizler de okuyup, Mukaddes Kitapla kıyaslayarak, kendiniz karar verin. Onlar ne iddia ediyorlar, yerinde ise ne yazıyor! Ardı ardına verdikleri ayetlerle gözleriniz yılmasın. Onlar zaten sizleri araştırmaya teşvik etmek değil, o ayetlerle ancak, tembel, her duyduğuna inanan, ya da şüphe eden insanları etkilemek amacındalar.

Kritik: 5. İlk inanan kimdi? İbrahim mi yoksa Musa mı (Sûre 6:14'ü 7:143 ile karşılaştırınız)? İki tane "ilk" olamaz.

Cevap: 5. İbrahim'in zamanında ilk inanan İbrahim ise; Musa'nın zamanındaki ilk de Musa'dır. Size göre bu işin sıra patenti mi olmalı! Yani Musa kendi zamanında, "Ben dünya kurulduğundan beri iman edenlerin 1 milyon 789 bin 657'incisiyim" mi demeliydi?!!! Sizlerin ne şahane bir anlayışı ve de mantığı var! Bu insanlar, geçen konuda Müslüman olanların ilki konusu hakkında yazdığım gibi, kendi yaşadıkları o zamanda, Allahın iradesine yerine getirmekte o toplumun ilk iman edenleriydi. Bu ifadelerin nesi yanlış?

Kritik: 6. Yahudiliğin ve Hıristiyanlığın farklı mezhep ve gruplara bölünmeleri, Kuran'da bunların Tanrı'dan olmadığını kanıt olarak öne sürülüyor (Sûreler 30:30-32; 42:13,14). İslam'ın kendisi kendi içlerinde çatışan gruplara bölünmüştür ve bu nedenle Kuran'ın bu konuda kullandığı mantıkla İslam da gerçek olamaz.

Cevap: 6. İlk defa doğru bir şey yazmışlar. Bu konuda Kuranda geçen Allah'ın

sözleri çok yerinde ve doğru değil mi? Bu konuda onlara aynen katılıyorum. Evet, İslam âlemi, Hıristiyan âlemi, Musevilik ve bütün dünya dinleri Allah'tan uzak ve sapıtmışlar demek için, peygamber, kâhin falan olmak gerekmiyor. İnsanlar, dinleri, bankalar, partiler, şirketler gibi organize etmişler. Amaç sırta binip kan emmek.

Böyle bölünmeleri sanki Mukaddes Kitap onaylıyor mu? Yalnız unutmayalım, bu mantığa göre Hıristiyanlık da, islamacevap.net de gerçek olamaz. İlk defa çok doğru bir kritikte bulunmuşlar, bravo.

Kullanışlı Vahiyler

Kuran, Muhammed'in kişisel kazancı ve kişisel zevki için kullanılan ayetleri içermektedir.

Kritik: 1. Muhammed evlatlık almış olduğu oğlunun karısını istediğinde, birdenbire Allah'tan onun başka bir adamın karısını almasının mümkün olduğunu söyleyen vahyi almıştır (Sûre 33:36-38).

Cevap: 1. "Muhammed de her insan gibi zayıflıkları ve zaafı olan biriydi. Müslümanlar, Hıristiyanların etkisinde kalarak, Âdem gibi kusursuz yaratılmış İsa'ya rakip olsun diye, Muhammed'i de aynı özelliklere sahipmiş gibi gösterirler. İsa hariç tüm peygamberler kusurlu ve günahkârdı. İsa'nın Âdem gibi günahsız biri olması gerekiyordu ki, Âdem'in yerine, onun günahına karşılık kendini kurbanı olarak sunabilsin. Bu fidiye İsa'nın kâmil bedeniydi. (Sure 3:55-59 ; Romalılar 5:12-19) Böyle bir fidiye, Allah'ın biz insanlığa olan lütfü uğrunda adaletinden ötürü mecburiydi.

Muhammed'in güzel, ya da ona göre güzel bir kadına sempati duyması, veya onu arzu etmesi, her erkeğin başına gelebilecek bir zayıflıktır. Muhammed'de bu zaafı evlatlık olarak yetiştirdiği birinin karısına duymuş. Kuranda geçen açıklamalara göre de bunu hiçbir zaman açığa vurmamış, (çok insan gibi diyelim) fakat üvey oğlu bu durumu fark etmiş ve o kadından ayrılmış.

Mukaddes Kitapta Tanrı, öz oğlunun karısını, o oğlu ölse bile almanın yanlış olduğunu vurgular. (Levililer 20:10-21) Fakat evlatlık olarak yanına aldığı, büyüttüğü, aslında kendisine kan bağıyla yabancı olan birinin boşadığı kadınla evlenmenin yasak bir yanı yok. Ayrıca bu Mukaddes Kitabın da hiçbir yerinde geçmez.

Muhammed'in o kadına karşı zayıf duygularına yenilmesi bir yana, bunu evlatlık olarak yetiştirdiği oğlunun bile farkına varacak bir şekilde olmasına, ben de doğrudur diyemiyorum. Aslında bu gibi ayetler Kuran'ın çok daha inandırıcı ve güvenilir olduğunu ispatlayan hakikatlerdir. Hangi sahtekâr biri, ya da devlet adamı, hatta sıradan bir insan bile kendinin böyle zayıflıklarını yazdırır ve açık açık insanlara ilan eder? Bu açıklık ve doğruluk ancak Mukaddes Kitapta ve Kuran'da var. Düzenbaz dedikleri Muhammed, bu kadar samimi ve alçak gönüllü biriye, bunu hangi Hıristiyan âleminin papası, ya da Yehova Şahitlerinin yönetim kurulu veya İslam âleminin ileri gelenlerinin gösterdiği bir özelliktir? Onların arkasından ilah diye gidiyorsunuz ama o peşinden gittikleriniz, kendi sözlerinizle "sahtekâr" dediğiniz Muhammed'in özelliklerine, doğruluğuna ve samimiyetine hiçbir zaman sahip değiller. Düşünün diye yazıyorum.

Yine örnek olarak Davut peygamberi düşünecek olursak, buna benzer bir konuda Davut Muhammed'den çok daha fazla, hatta korkunç bir akılsızlık yapıyor. Evinin damında dolaşırken, yıkanan bir kadını görüyor ve onu yanına getirtip yatıyor, kadın da ondan hamile kalıyor. Davut o kadının çok mert olan kocasını da savaşta ölmesi için en ön yerlere gönderiyor ve adam ölüyor. Sonra da o kadını kendisine karı olarak alıyor. Hatta Davut'un kral olan oğlu Süleyman o kadından doğmuştur. Bütün bu yapılanları Allah cezasız bırakmıyor tabii. Davut bu yaptığı akılsızlığının bedelini ağır bir şekilde ödüyor. (2.Samuel 11 ve 12'inci bölümler ; 2.Samuel 15 ten 19 bölümlerine kadar)

Bunun yanında Muhammed'in suç olarak yaptığı şey, sadece duygularını belli etmek, o kadar. Ne kimseyi öldürtüyor ki, buna imkânı vardı, ne de başka bir

entrika yoluna başvuruyor. Tam tersine, hatta oğluna: "O kadından ayrılma, eşini kendine sakla" diyor. Belki ikiyüzlüce oluyor denecek ama Muhammed yine de iyi olan bir şeyi yapıyor ve söylüyor ya. Kendi nâkâmil duygularını yenmek için büyük bir mücadele veriyorsa, bu neden negatif anlamda bir ikiyüzlülük olsun? Hem bu açıdan bakarsak hangimiz tek yüzlüyüz?! Hıristiyanların Muhammed hakkında çok kullandığı bir eleştiridir bu. Hâlbuki Kuran sadece Muhammed'in bu zayıflığından değil, başka günahlarından da bahseder. (Sure 18:110 ; 9:117 ; 47:19 ; 66:3-4 ; 40:55 ; 48:2) Sözde Müslümanların duyduğu zaman çıldırdığı ayetlerdir bunlar. Bana göre ise dediğim gibi, Kurani daha da bir inanılır ve güvenilir yapıyor.

Yıllarca içinde bulunduğum Yehova Şahitlerinden ben böyle bir açıklık, dürüstlük ve samimiyet hiç ama hiç ne gördüm ne de duydum. Onların yayınlarında yönetim kurullarının günahlarını yazan bir tane cümle bile yoktur. Ancak mecbur olarak, o da sadece lafta "bizler de nâkâmiliz, yani kusurluyuz" derler o kadar. Uygulamada ise kendini beğenmiş, kibirli, Allah'ın nefret ettiği gurur, merhametsizce acımasızlığa ve aşırı menfaat duygularına sahiptirler. Dinler arasında bunu böyle yapan da sırf Yehova Şahitleri değildir.

Bazıları bu ayetler yüzünden Kuran'dan kopuyormuş. Onlar önce bağlandıkları o yeni/eski dinlerini, önderlerini, o yerleri bir araştırırsınlar. Eğer bu araştırmada tarafsız ve samimi olurlarsa, edindikleri bilgilerden, korkarım öğürtüyle kusacaklardır! Ya da herkes gibi gururlarına yediremeyip gizleyeceklerdir. O pisliklerden uzaklaşacaklarına, bir de islamacevap.net diye bu sayfalara hizmet verip, boşuna enerjilerini tüketeceklerdir.

Kritik: 2. *Daha çok kadın istediğinde ya da karılarının tartışmalarını durdurmak istediğinde, bunun için acil vahiyler alıyordu (Sûre 33:28-34).*

Cevap: 2. Verdiği ayetler o kadar saçma ki. Tartışmaları durdurmak için acil vahiyler alıyorsa bile bunun ne zararı olabilir? Demek ki o vahiyler barış getiriyordu ve bu da sizlerin gözünde kötü, öyle mi? Ayrıca bu ayetlerden de açıkça anladığımız gibi, Muhammed hiçbir eşini zorla yanında tutmadı. O çok eşle kocalarını paylaşmayı işkence gibi gösteren kadınlar, nedense de o erkeği hiç bırakamazlar! Ancak menfaatleri bitene kadar! Şeytanın bu dünyasını arzu edip, ruhi değerleri küçümseyen eşlerine de Muhammed'in şu sözleri söylemesi vahiy ediliyor. Onların ispat olarak verdikleri ayetleri aynen yazacağım.

Ey peygamber! Eşlerine de ki: "Eğer siz bu dünya hayatını ve onun süsünü diliyorsanız, gelin, size bir mal vereyim ve sizi güzellikle bırakayım. Şayet siz Allah'ı ve O'nun Elçisini ve Ahiret yurdunu diliyorsanız, gerçekten Allah içinizden güzel hareket edenler için büyük mükâfat hazırladı.

Ey peygamber eşleri! İçinizden her kim açık bir utanmazlık ederse, onun azabı iki kat olur. Bu Allah'a göre kolaydır. İçinizden her kim Allah'a ve elçisine uyar ve iyi işler işlerse, ona mükâfatını iki kat veririz. Biz ona şerefli bir rızık da hazırladık.

Ey peygamber kadınları, siz herhangi bir kadınlar gibi değilsiniz, eğer sakınırsanız, konuşmada yumuşak davranmayın; böylece kalbinde hastalık bulunanlar arzuya kapılmasın; sözü ölçülü söyleyin.

Evlerinizde oturun. Eski, cahiliyet yürüyüşü gibi süslenip salınıp gösteriş yapmayın. İbadete kalkın (Salata kıyam edin). Zekâtı verin. Allah'a ve elçisine uyun. Ey ev halkı! Allah sizden kirliliği gidermek, sizi tertemiz kılmak diler. Evlerinizde okunacak olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti anın. Allah her şeyi görür ve her haberi bilir. Sure 33:28-34

Bu ayetteki ifadelerin nesi yanlış veya kötü? Ben de karıma zaman zaman aynı şeyleri söylüyorum. Muhammed ne deseydi sizce daha iyi olurdu? Dapdar bilmem nereniz gözükecek kadar pantolonlar giyin, ya da yırtmaçlı mini etek giyin ki, erkeklerin içi sizleri arzu etsin. Güneşlenirken de memelerinizi muhakkak açarak yatın mı demeliydi? Olabilir, kadınlar içlerinden kendilerini teşhir etmeye bayılırlar. Buna neden olan da erkelerdir. Bir kadın ne kadar açılırsa, zamanımızdaki erkekler de onlara bir o kadar daha sempatik davranmaya çalışıyorlar. Sırf cinsel zevkleri için. Hangi erkek karısının başka erkeklerle yatıp kalkmasını ister? Fakat neredeyse her erkek, kendi karısı hariç her kadını çırılçıplak dahi görse, adeta bu onu rahatsız etmez. Şimdiki zamanımızın en modern Avrupalı denilen o erkekleri dahi karısına, "göster ama yine de kimseyle

yatma" der. Ayrıca Muhammed kadın ticareti falan yapan biri de değildi. Allah onu peygamber olarak görevlendirdi. O göreve de yakışır şekilde davranmalarını karılarına söylemesinde ne yanlışlık var? Hem de kimseyi zorlamadan: "İstemeyen kadın gidebilir" diyor suç oluyor. Ya öyle: "Hiçbir yere gidemezsin, beni aldatırsan seni öldürürüm" diyen mafya babaları gibi davransaydı ne olacaktı? Ben inanıyorum ki ne yaparsa yapsın sizlerin gözünde suç olacaktı. Bütün bu erdemli, özgürlükten yana olan sözleri de aslında Muhammed'in kendi değil, Allah'tan aldığı vahiyler doğrultusunda söylemiş olduğunu da unutmayalım.

Kritik: 3. İnsanlar Muhammed'i evinde rahatsız ettiklerinde, insanların onu ne zaman ziyaret etmeleri gerektiği ve ne zaman ziyaret etmemeleri gerektiğiyle ilgili kullanışlı, hızlı vahiyler almıştı (Sûre 33:53-58; 29:62-63; 49:1-5).

Cevap: 3. Bu daha ilginç bir suçlama. Ne yani, Muhammed peygamber diye günün 24 saati insanların hizmetinde mi bulunmalıydı? Bu adamın da o sıcakta kendine ayırması gereken, rahatlaması için bir zamanı olmamalıydı? Sizlerin papasına, kardinallerinize, bişoflarınıza, papazlarınıza, zırt pırt ziyaret edilip sorular sorulana bilir mi? Randevu almadan ki, herkese zaten vermezler, kim onlarla konuşabilir? Yok, ama Muhammed'e rahatlaması, evinde, çadırında kendi haline çekilip dinlenmesi yasakmış! Taş kafalılar! Terbiye nedir onu da mı bilmiyorsunuz? O zaman Kuran'ı okuyun, belki öğrenirsiniz!

Destansı Materyaller

Muhammed Kuran'ın kaynağı olarak birçok destansı ve hayali materyal kullanmıştır.16

Fransa'nın en büyük Ortadoğu uzmanlarından biri olan Profesör Jomier'in belirttiği gibi:

Müslümanlar bu hikâyelerin tarihi kökenlerini öğrenmeden, bunları Allah'ın sözüymüş gibi kabul ediyorlar. Aslında, Kuran'ın içinde diğer kaynaklardan alınmış olduğu bilinen destansı, şiirsel biçimler ve çeşitli dini temalar konu edilmiştir.17

Cevap:

Ne bir ispat verilmiş ne de bir ayet gösteriliyor!

Arap Kaynakları

Kuran, hayali Arap hikâyelerini sanki gerçekmiş gibi anlatır.

Kritik: 1. Hayali cinlerle ilgili Arap destanları sayfalar doldurur.18

Cevap: 1. İspatsız iddialar, ne demek ve Kuran'dan nereyi kastetmek istediği belirsiz.

Kritik: 2. Kayadan atlayan dişi deve hikâyesi Muhammed'den çok daha önce bilinmekteydi. (Sûre 7:73-77,85; 91:14; 54:29).

Cevap: 2. Bir şeyin önceden de bilinmesi ve bunun doğrusunu ağızdan ağza değil de, Allah'ın vahiy yoluyla bildirmesi, bunun da kaleme alınmasını sağlamadaki problem ney? Eğer bir şey biliniyor diye kaleme alınamıyorsa, o konuyu peygamberin de yazması yanlışsa, Musa'nın yazdığı kitaplardan çoğunu okumamak lazım. Mesela Âdem ve Havva'dan başlayarak, Nuh, İbrahim, İshak, İsmail, Yakup, Eyüp ve daha birçok kişiler ve olaylar hakkında önceden de İsrailîliler tarafından biliniyordu. O zaman Musa'ya «sahtekârdı» mı demek lazım? İncil'de resuller mektuplarını birçok önceden bilinen olaylara dikkati çekerek yazdılar. İspat için ayet vermeme gerek yok. İncil'i açın ve en alt taraflarda eski ahitten bir sürü, olduğu gibi alıntılar hariç, bir de o konular tekrarlanarak işlenmiştir. Size göre bunlar sahtekârlıkmış! Varsın olsun!

Kritik: 3. Balık tutarak Sept gününe uymadıkları için bütün bir köy halkının maymuna çevrilmesi hikâyesi, Muhammed zamanında söylenegelen bir destandır (Sûre 2:65; 7:163-166).

Cevap: 3. Demek ki bu olaylar artık destan olmuş. Nuh tufanı hakkında birçok milletin yazmış olduğu destanlar, masal kitapları vardır. Bu insanlar ne Müslüman ne de Hıristiyan'dır. Öyle olması ve o hakikatin onların masal kitaplarına girmesi, Nuh tufanını yalanlar mı? Bir şeyin önceden bilinmesi ile onun başka bir yerde tekrar bahsedilmesinin yanlışlığını ben bir türlü anlayamayacağım.

Kritik: 4. Sûre 2:60 da bulunan 12 fıskıran kaynak hikâyesi İslam öncesi dönemdeki destanlardan gelmektedir.

Cevap: 4. Aynı nakarat.

Kritik: 5. "Rip Van Winkle" hikâyesi diye adlandırılan 7 adamın ve hayvanlarınının 309 yıl boyunca bir mağarada uyuduktan sonra uyanmaları (Sûre 18:9-26)! Bu destana, Arap eski inanışında olduğu gibi Yunan ve batılı masalarda da rastlayabilirsiniz.

Cevap: 5. Bu "yedi uyurlar" Avrupa'nın da bildiği bir hikâyedir. Hatta o ismi, yani yedi uyurlar ismini, fare ile sincap arasında benzer bir hayvana vermişlerdir. Hem de onlar bu bilgiyi Mukaddes Kitabın hiçbir yerinde geçmediği halde biliyorlar. Kuran bu gerçeği sayı belirtmeden anlatıyor. Demek ki gerçekmiş. İnsanlar ise masal diye dinliyorlar. O kaçan ve uzun yıllar (309 sene) uyuyan kişiler de büyük ihtimalle Hıristiyan'dılar. İnançları yüzünden kovalandıkları için kaçıp bir mağaraya sığınmışlar. Allah'ın adına övünülecek olayları Kuran yazıyor diye siz utanç mı duyuyorsunuz? Kendinizden, işlerinizden, yürek tutumunuzdan dolayı utanın, yerindedir. Sizlere göre Kuranda yazan her şey hayal.

Kritik: 6. Kesilmiş dört kuşun dirilip uçmaları hikâyesi de Muhammed zamanında iyi bilinen bir hikâyeydi (Sûre 2:260).

Cevap: 6. Yine aynı nakarat.

Muhammed'in Sûre 21:96; 29:31,46; 37:59; 54:1; ve 93:1'deki açıklamalarında, İmr-ül Kays'ın "Saba Moullagat" (Yedi Askı) gibi İslamiyet öncesi edebiyatını kullandığı oldukça açıktır.

Cevap:

Lütfen, o İslam öncesi edebiyat denilen, Muhammed'in kopya yaptığını iddia ettikleri ayetleri siz de yerinden, Kurandan açıp okuyun. Bazı isimlerin eskiden de geçmesi yüzünden Kuran kesinlikle o isimleri kullanamaz mı demek istiyor bunlar?! Yecüc ve Mecüc diye bir zamanlar yaşamış insanlar, uluslar var ise, bu isimleri kullanmak yasak mı olacak? Buna benzer saçmalıklarla dolu bir sürü iddialar.

Yahudi Kaynaklar

Kuran'daki birçok hikâye, Yahudi tefsir kitapları olan Tamud'la Midraş'tan ve birçok rivayete dayanan yazılardan gelmektedir.

Bu durum 1833 yılında Abraham Geiger tarafından ortaya koyulmuştur ve 1954 yılında New York Üniversitesinden Yahudi bir profesör olan Abraham Katsh tarafından belgelenmiştir.19

Yahudi Kaynaklara Cevap:

Yahudi profesör ortaya koymuş, Yahudi falan kişi de belgelemiş, eh tamam artık, Kuran Allah'tan olamaz diye en açık ve net ispatlar bunlar!!! Başka ispata gerek mi var?! Hem de bunu New York gibi bir yerde yapmış, vay canına! Kuran da zaten başka bir iddiada bulunmuyor ki. "O kendinden öncekileri doğrulayan ve Kuranı tasdik eden" diye geçer. Sure, 21:24 ; 35:31 ; 2:87 ; 5:48 ; 6:156. Bu Hıristiyanlar ile Yahudiler birbirlerine kedi köpek gibidirler de işin içine Kuran, Müslümanlar girince birden dost mu olmuşlar!

Kritik: 1. Sûre 3:35-37'nin kaynağı *The Protevangelion's James the Lesser* adlı hayali hikâyelerin bulunduğu bir kitaptır.

Cevap: 1. Bu ayetler ile İsa'nın annesi Meryem'in nasıl doğduğu ve Yahya'nın babası Zekerya'dan bahseder. Kuran bu konuda İncil'de yazmayan başka detaylara girilerek yazılmıştır. Yahudi profesörler bu gerçeklere karşı mı gelmiş? Yahudiler İsa'ya da karşı geldiler. İsa Mesih ve İncil için da sahtekâr diyen yine onlar değil mi? Hem bu gerçekleri acaba kim kimden almış? Onlara göre hayali ise bu onların problemi. Bana göre çok mantıklı ve Mukaddes Kitap gerçekleriyle uyum içinde.

Kritik: 2. Sûre 87:19'un kaynağı *İbrahim'in Antlaşması* adlı eserdir.

Cevap: 2. Orada sadece şu cümle geçiyor: "İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında da vardır" Sadece bu cümle için Kuran sahtekâr bir kitap oluyor! Böyle cümleler kimbilir kaç din kitaplarında, ya da romanlarda, orda burada yazılmıştır. Diyorum ya Kuran'da ne yazarsa bunlara göre suç. Ayetler verip sözüm ona çok anlamlı bir ispatta bulunuyorlar. Akılsız okuyucular için, resimli gazete takipçileri için, gördüğüne, duyduğuna şıp diye inananlar için hazırlanmış çok basit ve bayat bir yöntem.

Kritik: 3. Sûre 27:17-44'ün kaynağı *Ester Üzerinde İkinci Targum'dur*.

Cevap: 3. Ne yapalım yani! Ne ilgisi var, ya da bu nasıl bir ispat?

Kritik: 4. Yiyeceğinde, içeceğinde ya da eşeğinde hiçbir kötü etki olmadan Allah'ın "yüz yıl ölü bıraktığı, sonra dirilttiği" bir adamın ilginç hikâyesi Yahudi halk masalıdır (Sûre 2:259).

Cevap: 4. Bana göre gerçek, bazılarına göre masalsa bu Kurani inanılmaz yapmaz. İman edebilme meselesi. İnanmak için o tarihlerde gözümüzün önünde gerçekleşen bir olay mı olmalı? Her okuduğumuz şeyi inanmamız için ille de görmemiz mi lazım? Peki, 'iman' ne demek? İbraniler 11:1'i okuyun.

Kritik: 5. Musa'nın diriltildiği ve diğer materyaller *Talmud'dan* gelmektedir (Sûre 2:55, 56, 67).

Cevap: 5. Orada Musa'nın ölmesinden-dirilmesinden falan bahsedilmiyor. Ancak Allahı apaçık görmek isteyen bir grup imansız yıldırım çarptığından ve sonra da belki ders alırlar diye diriltilmelerinden bahsediliyor. Bahsi geçen konu yine Allah için imkânsız mıdır? Bütün Tevrat'ta, eski ahitte yazan öbürleri oldu, olabilir, ama bu hayır, olamaz mı? Yine, "Mukaddes Kitabı okuyun" derim.

Kritik: 6. Sûre 5:30, 31'deki hikâye, *Pirke Rabbi Eleazer'nin eserlerinde, Jonathan ben Uziah'nın Targum'u ve Yerusâlim Targumu'nda* görülebilir.

Cevap: 6. Aferin! Görün işte.

Kritik: 7. *İbrahim'in Nemrut'un ateşinden kurtulması hikayesi Midrash Rabbah'tan* gelmektedir (bkz. Sûreler 21:51-71; 29:16,17; 37:97,98). Ayrıca, *Nemrut'un ve İbrahim'in aynı zamanlarda yaşamadıkları da tekrar belirtilmelidir (bkz. sayfa 125). Muhammed Kuran'da, aynı zamanda yaşamamış insanları devamlı sanki aynı zamanda yaşamışlar gibi karıştırmaktadır.*

Cevap: 7. Ben de yine tekrarlayarak söylüyorum, Mukaddes Kitabı okuyun ve hesap yapmasını öğrenin.

Kritik: 8. Sûre 27:20 - 44'teki *Kraliçe Şeba (Saba)'nın ziyaretinin Kutsal Kitap'a dayanmayan ayrıntıları Ester Üzerinde İkinci Targum'dan* gelmektedir.

Cevap: 8. Bravo! Demek ki sadece Kuranda yazmıyor. Eğer kastettiğiniz karışıklık ise, verdiğiniz ispatlarla ancak ben sizleri bir karışıklık içinde görüyorum.

Kritik: 9. Sûre 2:102'nin kaynağı şüphesiz Midraş Yalkut'tur. (bölüm 44).

Kritik: 10. Sûre 7:171'de Tanrı'nın Sina Dağı'nı kaldırması, Abodah Sara adlı Yahudi kitabından gelen yasayı inkar ederlerse bu dağı başlarına atmakla tehdit etmesi hikayesinden gelmektedir.

Kritik: 11. Tam biçimiyle ateşten sıçrayıp inek sesi çıkarmış olan, çölde altın buzağı yapma hikayesi Pirke Rabbi Eleazer'den gelmektedir. (Sûre 7:148; 20:88).

Kritik: 12. Kuran'da anlatılan 7 cennet ve cehennem figürü Zohar ve Hagigah'tan gelmektedir.

Cevap: 9.10.11.12. Aynı konular ve aynı saçma iddialar. O adamların kitabında yazıyor ise ne olmuş? Eyüp gibi biri hakkında Musa yazı yazıyor ki Musa ile Eyüp'ün ne ilişkisi vardı; o sahtekâr olmuyor da Muhammed aldığı vahiyleri söyleyince sahtekâr mı oluyor? 10'uncunun cevabı ise söyledikleri gibi değil. Allah İsrail'i çölde yürüttüğünde dağı onlara gölge yapsın diye kaldırmıştır. Bu hakikat sadece Kuranda değil Mukaddes Kitapta, Mezmurlarda da geçmektedir. (Mezmurlar 114:4 ; Araf, sure 7:171)

Kritik: 13. Muhammed İbrahim'in Antlaşması kitabına dayanarak, bir ölçü veya teraziyle insanların, iyi veya kötü işlerinin ağır gelmesiyle cennet ya da cehenneme gideceklerine karar verileceğini öğretmektedir. Kutsal Kitap'ta ise böyle bir tartı kavramı bulunmamaktadır.

Kitaplık bölümümüzde bulunan "**Neden Müslüman olamadık**" isimli kitaptan alınmıştır.

Cevap: 13. Benzetme ile harfi anlamda olan şeylerin tartışmasını yapmaya başlarsak, Mukaddes kitabı hiç elimize almamız lazım. İsa Mesih mesellerini birçok benzetmeler kullanarak anlattı. Allah kendini bir baba-oğul ilişkisine, bazen bir valiye, bazen de efendiye benzetti. (Malaki 1:6 ; Yuhanna 16:25) Bu benzetmelerin içinde hiç "tartı" kelimesi yok muymuş? Eğer olsaydı bu seferde, "kopya çekti, zaten bilmem nerede yazıyordu" diyecektiniz. İnsanların tümü günahkâr ve hepsi suç işledi. Her ne kadar İsa Mesih tüm insanlığın günahları için öldüyse de, herkes kurtulacak diye bir söz İncil'de de geçmez. Demek ki bir ölçüye göre kurtulanlar ve kurtulamayanlar olacak. Kutsal Kitap da bu doğrultuda mesaj verir. (Daniel 12:2; Yuhanna 5:28) İsa sizin gibi ikiyüzlü, imansız, ona iman etmeyen zamanın Yahudileri için insanlığa çok güzel bir örnek verdi:

"Ben bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; ağıt yaktık, dövünmediniz' diye seslenen çocuklara benziyorlar.

Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona 'cinli' diyorlar.

İnsanoğlu geldiği zaman hem yedi, hem içti. Bu kez de diyorlar ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!' Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır." Mat 11:17-19

İsa bu sözleri, Allah'ın gönderdiği peygamberlerine inanmayan, inanmakta güçlük çeken, sapık ve yürekleri nasırlaşmış insanlara söyledi. O nesille şimdiki neslin arasında bir farkı olacak değil ya. İnsan bu, ya inanmaz bu uğurda ölüme gider, ya da inanır, o inandığı kişiyi bir ilah, put, Allah yapar. Yok, mu kardeşim bunun normali?! Yahudiler İsa'ya inanmadılar, öldürdüler. İnananları ise onu üçüncü Allah yaptı!!! Muhammed'e inanmadılar, savaş ilan ettiler. Öldükten sonraki Müslümanlardaki kim hangi koltuğa oturacak diye başlayan savaş hâlâ bitmedi. Muhammed'e de taparcasına gösterdikleri, saçma, anlamsız ve putperestçe bir saygıyla da sözüm ona Hıristiyanlarla sidik yarışı yapıyorlar. Yahudileri anlatmaya hiç gerek yok. Bu saydığım üç dinin de hiçbiri o yücelttikleri kişileri ne dinlemişlerdir, ne yap dediklerini yapmışlardır, ne de onları örnek almışlardır. Tekrar: "Yok mu kardeşim bu işin normali?" diye sormak zorundayım.

Bir de en alttaki yazıyı okudunuz mu? Bu yazıları kitaplık bölümünden "Neden

Müslüman olamadık" adlı kitaptan almışlar! Kimler neden Müslüman olamamış ise, eğer bu nedenlerden ötürü olamadıysa, o sizce ne olmuştur? Hıristiyan mı kalmış ya da olmuşlar? O kadar çok: "Hıristiyan'ım, Müslüman'ım, Allah'a inanıp emirlerini tutuyorum" diyen sahtekâr var ki. Onlardan biri olarak kalmak önemli değil, her yer onlarla dolu. Siz bana; inanan, doğru, samimi, dürüst insanları gösterin. Onlar ellerinde etiketleriyle sizler gibi her sokak başında beklemedikleri kesin!

Sonuç olarak:

Hıristiyanlar benim tesadüfen seçtiğim bu sayfadaki düşünceler ve mantık ile Müslümanlığa karşı gelmek amacıyla, tüm dünyaya aynı telkini yaparlar. Sakın benim bu sayfalarda onlara kızdığımı sanmayın. Saçmalıklarına sinirleniyorum, en çok da onların ikiyüzlülüklerine, yalanlarına, sahtekârlıklarına canım sıkılıyor. Yoksa bu gibi sayfalardaki mantıksızca olan böyle mantıklar, benim Kurani ve Mukaddes Kitabı araştırarak inanmamda büyük yardımları olmuştur. Bazı kafasız fanatikler bu gibi insanlara cevap verecek bilgiye ve doğruluğa sahip olmadıklarından, böyle insanları öldürmeye kalkıyorlar. Onlar ise daha da bir taş kafalılar. Kendi bilgisizliğini bu şekilde mi kapattığını sanıyor! Eğer böyle insanlar olmasaydı, belki de benim aklıma araştırma bile nedir hiç gelmezdi. Dediğim gibi, benim için Allah'a inanmak, Mukaddes Kitabın daha ilk 30 sayfasını okumamla olmuştu. Ben bu gibi insanların sayesinde bilgide büyüdüm ve imanda geliştirdim. Yoksa benim de bilgim, inanıyorum ki o tükürük hocalarını bile geçmezdi. Ben böyle eleştirilere, kritiklere «devam» derim. Bir şeyin değeri ancak bu gibi insanlar olursa daha iyi anlaşılır. Hiç acı olmasaydı tatlı kavramı da olmazdı. Bu gibi zıtlıkların olmasına Allah müsaade ettiyse, muhakkak hikmetlice de bir amacı var. Aslında Şeytan ve bu gibi insanlar elek vazifesi görüyorlar. Yine bilmeden kötü işleriyle iyilik yapmış oluyorlar. Çünkü onların kötülüğü sayesinde ben iyi olana sarıldım. Onlar olmasaydı sarılmayacak mıydım? İsa Mesih güzel bir gerçeği dile getiriyor:

"Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. Yuhanna 6:44

Allah'ın hoşuna giden tutum ve davranışlara sahip olalım ki, bizi de çeksinsin. Bu da kadercilik değil, bizzat elimizde olan bir şeydir.

Benim bu kitaba yazmak istediğim daha çok şeyler vardı. Gittikçe kitap kalınlaşıyor. Bu zamanda ise böyle kalın kitabı kim okur? Türkiye olarak ne yazık ki en az kitap okuyan ülkeler arasındayız. Bu yüzden de bu kitabı mümkün olduğunca kısa tutmaya çalışıyorum. Çok kişiye göre de başaramıyorum. Muhakkak onların da haklı oldukları yanlar vardır. Herkesin ağızına göre de yazı yazmak gerçekten çok zor.

Yukarıda Kurana karşı yapılan bu eleştirilerin aynısını Mukaddes Kitabı karşı yapan yazarlar ve onların kitapları da var. Onların da bu sefer Mukaddes Kitabı karşı olan mantıkları ve eleştirme tarzları aynen bu Kurani çürütmeye çalışanlara benziyor. Onların da yazılarını yayınlar isem, işin içinde bir de hiç Allah'a inanmayanlar, ateistler de var. Onlar hakkında da anlatılacak o kadar çok konular var ki. Dediğim gibi, bir kitapta bunların hepsini işlemek mümkün değil. En önemlisi de, hem Mukaddes Kitabı hem de Kurani'yi anlamak için ayet ayet o kadar çok açıklamalar yapılabilirdi ki. Bütün bu bilgileri kitabı aktarmak, en azından benim için çok zahmetli ve büyük bir iş olurdu. Dediğim gibi, Allah müsaade ederde <http://mesias.de> sayfasına girer ve mail vasıtasıyla sorularınız olursa cevaplamaya çalışacağım. Bunu da müsaade edenlerin, sorularını ve cevapları, yine o sayfalarda yayınlayarak yapmayı düşünüyordum ki onun da imkânsız olduğunun farkına vardım. Sadece tek bir kişiyle olan yazışmalarımız 60 sayfayı geçmiş. Bütün hepsini yayınlamaya kalkmanın dağ gibi bir iş olacağını gördüm. Dağ gibi işten ziyade anlam da veremedim. Çünkü buradaki yazılarımla, -herkesin kendi adına- mümkün olduğu kadar iyi ve gerçek bir inanca, düşünceye sahip olmaları için, onları araştırmaya teşvik etmek istiyorum. Tartışmak ve konuşmak insanların görüş açılarını genişletir, ama ben bunu tek başıma bu sayfalarda sunma iddiasında değilim.

Aslında her şey bizzat sizlerin kendi elinizde, iradenizde olandır. Bu yüzden rahatlığa olan düşkünlüğünüzü az da olsa bırakıp, bizzat sizin ve sevdikleriniz için, ebedi hayatınız için, araştırın, kendinizi yetiştirin, öğrenin ve de öğretin. Her şeyden en önemlisi sizleri ve bütün evreni yaratan ile iyi bir ilişki kurmaya bakın. Bu da önce bütün kötülüklerimize, hatalarımıza, yanlışlıklarımıza rağmen dua etmekle başlıyor. Dua etmek, yere günde beş kere yatıp yatıp kalkmak değildir. Ya da her pazar günü kiliseyi ziyaret etmek de değildir. Kapı kapı vaaz etmeye gidip, haftada üç kere beş saatlik toplantılarda hazır bulunmak ise hiç değildir. Gerçek ibadet 24 saat, yani bütün gün Allah'ın iradesini yapmak, ona göre yaşamak, ona uygun düşünmek ve konuşmak demektir. Bir Müslüman olarak günde beş kere değil de, beş yüz kere yere yatıp yatıp kalksan da, bir Hıristiyan olarak sadece pazardan pazara değil de, bütün gününü o kilisede mum yakmakla geçersen de, bir Yehova Şahidi olarak kapı kapı giderek ayda 720 saat vaaz etsen de, (bu her gün 24 saat demektir) yine de Allah'ın makbulü olan şeyleri yaptım diyemezsin. Allah'ın aradığı bunlar değil ki. Allah sevgi, merhamet, iyilik istiyor. "Kendisini ve birbirinizi sevin" diyor. Bütün Kutsal Kitaplar bu iki emre dayanır. Matta 22:35-40'da şöyle yazar:

Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı sınamak amacıyla O'na şunu sordu: "Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisi?"

İsa ona şu karşılığı verdi: " 'Tanrının olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla sev.,'

İşte ilk ve en önemli buyruk budur.

İlkinde benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi sev.'

Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır." Matta 22:35-40

Bu sözlere uygun yaşarsak, Allah bizleri de muhakkak kendisine çekecektir.

Dua ederek, O'ndan hiç bir şey gizlemeden, bütün yüreğinizi alçak gönüllü bir biçimde Allah'a açın. Bunlarla birlikte aşağıda geçen sözler gibi de yapmaya dikkat edin:

Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine ve dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. Koloseliler 2:8

Bu ayette ne Yehova Şahitleri, ne Katolik, Protestan ya da Ortodoks kiliseleri, ne Müslüman din ve mezhepleri, ne hocalar, papazlar, hahamlar (Yahudi din adamları) ...vs. falan demiyor, "kimse" diyor. Öyleyse Allah'ın bu öğüdüne uyup, esir olmayın. Çünkü Allah'ın isteği:

O istiyor ki bütün insanlar kurtulsunlar ve hakikat bilgisine gelsinler. Çünkü bir Allah ve Allah ile insanlar arasında bir aracı vardır. 1.Timoteos 2:4-5

Şimdiye kadar kulaktan duyduğunuz, toplumun ya da kendi yüreğinizden uydurduğunuz kendi gerçeklerinize göre değil; tüm bunları Allah'ın istediği gibi bir şekilde öğrenip, anlayıp, inanıp, o şekilde düşünün ve o şekilde yaşamaya gayret edin. Ancak o zaman Allah'ın sizinle birlikte olacağını ümit edebilirsiniz.

Eşitlik mi hürriyet mi?

Biri sizin önünüze seçenek koysa, "öyle bir ülke ki, orada sadece eşitlik var ama hürriyet yok, öyle bir ülke de var ki, orada ise hürriyet var ama eşitlik yok". Siz ise mecbur birini seçmek zorundasınız, hangisini seçer ve orada yaşamak isterdiniz?

Gelin önce bu kelimelerin anlamları üzerinde duralım ki hata yapmayalım. Yine Kemal Demiray'ın yazdığı Temel Türkçe Sözlük kitabında bu kelimeler şöyle açıklanmış:

eşitlik,-ği a.1. Eşit olma durumu. (1.(İki ya da daha çok şey) Nicelik ve nitelik bakımlarından birbirlerine denk olan (eşan.müsavi) 2.Aynı haklardan yararlanan, aynı düzeyde olan: Kadınlarla erkekler eşit olmalı.

2.toplb.Beden ve ruh farkları ne olursa olsun, insanlar arasında toplumsal ve siyasal haklar yönünden ayırım bulunmaması durumu. **Eşitlik derecesi** dilb. Bir şeyin başkasından farksız olduğunu **gibi, denli, kadar** edatlarını kullanarak bildirme şekli.

hürriyet a. Ar. Özgürlük.(**özgür** 1.istediği gibi hareket etme gücünde ve yeteneğinde olan (eşan. Serbest) 2. Yönetim yönünden başkasına bağlı olmayan, köle olmayan (eşan. Hür) 3. Kurallara bağlı olmayan (**hürriyeti seçmek** 1) Baskı rejiminden kaçıp kurtulmak. 2)Kendi başına buyruk bir yaşam sürmek.

Basit bir biçimde bu iki kelimenin de sözlük tanımı bu. Fakat anlamlarının detaylarına girildiği zaman, etkileri ve sonuçları hiç de öyle zihnimize canlandırdığımız gibi değil. Tarih boyunca yaşanan olaylara bakıldığında, aslında eşitlik ve hürriyetin birbirlerine çok zıt etkileri olmuştur.

Başlangıçtaki bu soruyu sorduğum kişilerin çoğu, daha doğrusu hemen hemen hepsi, eşitlikten yanaydı. Bu gerçeğin böyle olduğunu Eric Hoffer adlı yazar Kesin İnançlılar (Fanatikler) adlı kitabında da belirtiyor. Eric Hoffer orada şöyle diyor:

"Hürriyetin gerçek olduğu bir yerde, eşitlik, kitlelerin, toplumların büyük isteğidir. Eşitliğin gerçek olduğu bir yerde ise hürriyet, biraz azınlığın büyük isteğidir.

Hürriyetsiz eşitlik, eşitliksiz hürriyetten daha dengeli bir toplum düzeni yaratır".

Biraz bilmece gibi yazılmış ama açıklamaya çalışalım. Hürriyetin olduğu bir yerde toplumun, kitlelerin; yani çoğunluğun en büyük isteği eşitlikmiş. Yani hürriyeti istemiyorlar. Toplumların çoğunluğu eşitlikten yanadır demek istiyor. Eşitliğin olduğu bir yerde de, o zaman hürriyet ancak çok az bir grup tarafından istenir diye belirtiyor. Yine ayrıca hürriyetin olmadığı eşit bir toplumun, hür toplumdaki daha dengeli olduğunu söylüyor. Yani hürriyet beraberinde dengesizlik de getiriyor. Aslında hayret verici bir sonuç, fakat gerçek. Biraz nedenleri üzerinde duralım. Yine Eric Hoffer kitabında bu konuda:

"Kendi hayatlarını bozulmuş ve ziyan olmuş görenler, hürriyetten çok eşitlik ve kardeşlik ararlar. Onların özlediği eşitliği getirecek olan hiçbir zaman hürriyet değildir. Eşitlik arzusu, bir bakıma kişiliğini gizleme (anonimite) arzusudur, yani kumaşı meydana getiren ipliklerden birinin diğerinden ayırt edilmemesi gibi. Bu suretle kimse bizi diğerleriyle mukayese (kıyas) edip kusurlarımızı ortaya çıkaramaz" diyor.

'Hürriyet' kelimesi, bir zamanlar içlerinde bulunduğum Yehova Şahitlerinin en korktukları, nefret ettikleri, her kötülüğün başı olan bir şey gibi gösterdikleri kavramlardan biriydi. Sanki bir cüzam hastalığı, ona yakalanan mutlaka ölür, yok olur, kurtulamaz bir illet gibidir diye de daima sinsisi sinsisi her öğretilerinin altında bu düşünce yatardı. Bütün kitabımda bahsettiğim bu

organizasyon şeklindeki kuruluşlar, din ya da mezhepler bu konuda tek başına değildir. Özgürlük, bütün saydığım bu kuruluşlar tarafından hiç de hoş karşılanmaz. İçlerindeki geçmiş tarihlerde tırnakları kırılmış olan o büyük dinler; ihtilaller, ayaklanmalar, Rönesans gibi sebeplerden ötürü mecburen özgürlük vermişlerdir, o ayrı. Ama istekle değil, mecburen! Fakat son yüzyılda mantar gibi yerden biten din ve mezheplerin, bu hürriyeti tarif etme konusundaki açıklamaları şu şekildedir:

Anne babaya itaatsizlik, söz dinlemez, isyankâr, açık saçık zina ruhuyla dolu bir dünya, terbiyesiz, küstah, ne istediğini bilmeyen melankolikler, ayyaşlık, uyuşturucu, zevk için her şeyi yapan, sınırsızlıktan kaynaklanan her türlü iğrençlik vs. gibi benzeri bütün şeylerin hep kökünde onlara göre bu özgürlük, hürriyet zihni yatıyordur. Hürriyeti, özgürlüğü daima bu şeylerle birleştirerek açıklarlar ki, o kelimeyi duydun mu artık tüylerin diken diken olsun. Dediğim gibi yalnız Şahitlerin değil, daha birçok din ve mezheplerin, kendilerine üye toplamada verdikleri bu doğrultudaki öğretileri ile başarılı bile olduklarını görüyoruz.

Gerçekler böyle olduğu halde, o insanları oraya bir şey çekiyor, ama o şey ne? Oradaki insanların büyük bir çoğunluğunu oraya çeken nedenin Allah olmadığına bizzat vicdanımla ben şahadet ederim. Ya da bir kişinin sadece Allah sevgisinden dolayı orada bulunduğu gerçeği, bin kişiden belki de bir kişide çıkar mı, onu da bilmem. Bir de o dine doğuştan aitse, çünkü öylelerinin seçme hürriyetlerini kullanmaları çoğu zaman imkânsızdır. Toplumdan çok aşırı bir tepki görmüyor ise, sahip olduğu o dini apaçık bir biçimde bırakması da genelde söz konusu olmaz. Yine de bu kategorilerin dışına çıkıp, insanlar aktif bir biçimde dinini değiştirmeye neden gerek duymuşlardır?

En büyük neden, hürriyet yerine eşitlik aradıklarından dolayıdır. Öbür dinlerin de hepsi aynı dedik. Aynı ise birinden çıkıp öbürüne neden giriyor?

Bulduğu din eğer devlet dini olup, sayıları korkunç rakamlara erişmişse; mesela Katoliklik, Protestanlık, Müslümanlık gibi, kişi o zaman bu eşitlik duygusunu oralarda bulamıyor. Eric Hoffer'ın benzetmesinde dediği gibi, bir kumaştaki ipliklerin değişik rengi o büyük dinlerde fark edilir. Kısacası o büyük dinlerde az da olsa cüzam hastalığına benzettikleri hürriyet vardır. Kısmen de olsa ama vardır. Çünkü bu dinler artık devlet dini olmuşlardır. Onların dogmaları hariç (Hıristiyanlıkta değişmez temel öğretiler, mesela üç Allah inancı gibi) ki bu devletleri hiç ilgilendirmez, fakat kuralları muhakkak o devletlerin kanunlarına göredir. Mesela çok hürriyet meraklısı bir devletse, o din de öyle olmak zorundadır; çok eşitlikten yana olan bir devletse, duruma göre buna severek ya da sevmeyerek ama yine ayak uydurmak zorundadırlar. Eğer diktatör bir iradeyse, o diktatörler ile işbirliğinde en başı yine bu dinciler çekecektir. Yani bu dinler bukalemun gibi, bastığı yerin rengini alan o meşhur hayvana çok benzerler. Onların asıl gidecekleri yönü, inançlarının birçoğunu, uygulamalarını bu devletler çizer. Çünkü devletler ordular, 'bir organizasyondur' dedik. Dinler de organizasyondur. Fakat hiçbir organizasyon, içinde kendine "hayır" diyecek bir organizasyonu barındırmaz ve ona tahammül dahi etmez. Bu durumda güçlü olan kim ise, onun emri altında boyun eğilir, ya da "hayır" derse yok edilir. Devletler hükümetler dinlerden güçlüdür. Çoğu durumlarda da "çok şükür ki öyleymiş" diyoruz.

Mesela Şahitler 1914 yıllarında "hayır" dedikleri için Amerika'da hapislerde süründüler. Ondandan sonra ne şartlar ile serbest bırakıldıklarını bir onların başları, bir de o devlet bilir. Yoksa devlet onları 1914'lerde zaten ortadan silmiş ve yok etmişken, neden yine fikrini değiştirip, "gel biz hata yaptık, sen bizim canımıza da okusan biz sana dokunmayız, istediğin gibi organize ol" desin. Hem de bunu diyen devlet Amerika olacak!!! "Hani gıdıklayın da güleyim bari" derler ya, bu da işte aynen öyle. Kimbilir ne şartlar altında kendilerini satıp da oradan çıktılar. Ama bu konulara hiçbir Yehova'nın Şahidi kafacığını yormaz, bu gibi düşünceler hür düşüncelerdir, hürriyet de çok ama çok tehlikelidir!

Şimdi bu yazıları okuyan sizler, benim eşitliğe karşı olduğum sonucuna varacaksınız. Yine de sonuna kadar okumadan karar vermeyin. Benim düşüncelerimden ziyade en çok değer verip örnek almamız gereken Allah ve O'nun

düşünceleri olmalı. Bakalım Allah bu hürriyet ve eşitlik konusuna nasıl bakıyor.

Mukaddes Kitapta eşitlik kelimesi yerine dört beş yerde geçen '**benzerlik**' kelimesi kullanılmış. Türkçe tercümelerde yine aynı anlamda fakat bizim konumuzdan farklı bir anlamda. (Romalılar 5:14, 6:5, 8:3, İbraniler 7:15) Bu ayetler benim şimdi bahsettiğim eşitlik anlamında değil de, "benzer", "aynı olan şey" anlamında kullanılıyor. Mesela Âdem kâmillik bakımından aynı İsa gibiydi. Âdem ve İsa **benzerliği**. Ya da günah işleme **benzerliği**. İki ve daha çok kişiler günah işlese de günahları birbirine **benzemiyordu** gibi. Yine: Âdem'in günahına **benzer** bir günahı bazı insanlar işlemediği halde onlar da öldüler. Kuranın Türkçe tercümesinde geçen **eşit** kelimesi de ilginç anlamlarda. Mesela sure Nisa 89, Tevbe 19, Hud 24, Rad 16, Nahl 71, 75, 76, Hac 25, Şuara 98, Rum 28, Fatır 12, Zümer 29, Hadid 10 da geçen eşit kelimeleri yine konumuzla pek bağlantılı değil. Bağlantılı olan yerler de var, onu da konunun devamında belirteceğim.

En önemli bir gerçek, insanlar eşitlik ile adaleti birbirine karıştırıyorlar. Aslında en büyük hata buradan kaynaklanıyor. Hürriyetin olduğu yerde de adalet vardır, eşitliğin olduğu yerde de adalet vardır ve de olmalıdır. Bunları birbirine karıştırmamalıyız. Fakat bunlar uygulanırken, zaman zaman gerçek adaleti de saptıracaktır, o da ayrı bir gerçek. Örnekler ile açıklamadan önce şunu vurgulamak isterim; Allah'ın gözünde kimse eşit değildir. Allah'ın en büyük özelliklerinden biri de adalettir, fakat en büyük dört özelliğinden (sevgi, adalet, kudret, hikmet) ayrı bir şekilde eşitlik diye beşinci bir özelliği yoktur. Çünkü eğer Allah eşitliği savunan bir Allah olsaydı, o zaman adil olması imkânsızlaşır. Yine karıştırılmaması için şunu da belirteyim, adaletin önünde herkes eşittir. Bunu hiçbir zaman eşitlik ile adaleti birbirine karıştırarak yapmayalım. Kanun önünde herkes eşit haklara sahiptir, aynı düzeydedir. (Uygulanıp uygulanmaması apayrı bir konu) Zaten eşitlik sözlükte de ikinci anlamı olarak bu şekilde ifade edilmiş. Kafanızı daha fazla karıştırmadan bu konuları örnekler vererek anlatmaya çalışayım.

Mesela Allah'ın peygamberi ve mesh ettiği kral Davut ile en değersiz fakir bir insanı düşünelim. Eğer ortada bir suç var ise, bu iki kişi de Allah'ın önünde eşittir. İkisinin de hakları aynıdır. Bu durumda hiç kimsenin ne rütbesi, ne yeteneği, ne zenginliği, ne kudreti, ne akılsızlığı, ne fakirliği, ne zayıflığı falan dikkate alınmaksızın ikisi de Allah'ın adaletinin önünde eşittirler. Buna zaten adalet denmiyor mu? Mesela kral ve aynı zamanda peygamber olan Davut, fakir adamın haksızlıkla bir kuzusunu dahi almışsa, bunu dört kat geri ödemeliydi. Allah'ın önünde onun krallığı, zenginliği, etiketi falan vız gelir tırıs geçer. (2.Samuel'e 12:1-6) Bütün bunlarla birlikte Davut ile o adam, Allah'ın hüküm kürsüsü önündeki adaletinden ayrı olarak, hiçbir zaman eşit değildir, olamazda. Her ikisinin de yetenekleri, bilgileri, zekâsı, imanı, sevgisi ve daha bir sürü özellikleri birbirlerinden çok farklıdır. Zaten matematikte kullanılan eşitlik, aynıdır demektir. 1=1'dir. Fakat 1,000001 ile 1,000002 birbirine eşit değildir. Bu fark milyonda bir, değer verilemeyecek kadar küçük bile olsa, eşit değildir.

Başka bir yerde de İsa Mesih şu örneği veriyor: **Kral uzak bir yolculuğa çıkarken çalıştırsınlar diye uşaklarından bazılarını yeteneklerine göre paralar verir.** Dikkat edin, her birine eşit bir şekilde denmiyor, yeteneklerine göre diyerek, her birine farklı miktarlar veriliyor. (Matta 25:14-15)

Daha başka bir örnekte ise, havarilerden (İsa'nın öğrencileri) iki kardeş bir keresinde anneleri aracılığıyla İsa'ya ricada bulunuyorlar. Kadın çocukları için İsa'ya yalvarıyor: "Ne olur krallığında benim bu iki oğlum biri senin sağında biri de solunda otursun" diye. İsa ise onlara: "Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz" diye cevap verip, bu şeylerin kendisinin elinde olmadığını da vurguluyor. (Matta 20:20-23)

Demek ki göksel yerlerde de eşitlik yok, aralarında derece farklılıkları var. Yalnız unutmayalım, aynı zamanda hürriyet de var. Herkes de yetenekleriyle, gayretleriyle, geliştirdikleri özellikleriyle bu dereceleri değiştirebilirler. İsa açıkça yine şöyle söyledi:

Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor. Matta 11:12

Burada kuvvet zorbalığı söz konusu değil. Ayeti bilmeyenlere ilk okuyuşta öyle bir anlam verebilir. İfade edilen, göklerin egemenliğine girmek için gayrette, imanda, sevgide, işlerle vs. gevşek değil de gayretli, zorlu olup da, hemen bu dünyaya pes etmeyen kişiler kastediliyor. Demek ki bu seçme işi eşitlik kuralına göre değil, hürriyet kanununa göre yapılıyor.

Yine Vahiy kitabında geçen, yerde ve göksel ruhi yaratıkların içinde yedi mühürlü kitabı, ancak biri hariç kimsenin açmağa layık olmadığı yazıyor. Demek ki eşitlik diye bir şeyin olmadığı yine apaçık ortada. Bu ise adaletsiz değil, tam tersine adil. (Vahiy 5:1-10)

Şöyle düşünün, bir iş yerine 10 kişi alınacaktır. Şart olarak bilmem ne dereceli okulu bitiren, şu yaşta on kişi alınacaktır deniyor. Eşitliğin olduğu bir toplumda, o şartlara uyan, oraya başvurmuş ilk on kişi hemen işe alınır. On birinci kişi kim olursa olsun alınmayacaktır. Çünkü öbürleri ondan önce gelmiştir ve herkese eşit muamele edilecektir. Hâlbuki burada aynı diplomaya sahip bile olsalar, o on birinci kişinin yeteneği, kabiliyeti, içinde yatan potansiyeli, o iş üzerine pratikte sahip olduğu sevinci, dürüstlüğü, güvenilirliği öbürlerinden çok kat be kat fazla bile olsa, işe alınmaz, çünkü eşitlik uygulanmaktadır. Fakat hür toplumlarda rekabet vardır. Orada ise yetenekleri, gayreti, dayanıklılığı, mantığı, o işe olan duyduğu sevinci hep bunlar artı puanlardır. Teoride okulda aldığı notlar öbürlerinden farklı olmayabilir, hatta kötü dahi olabilir. Bu kişi pratikte çok farklı yeteneklere sahip olduğu gibi, iş hayatında okul hayatına nazaran çok daha büyük başarı gösterebilecek kapasitededir. Organizasyonla ilgili konuda Edison hakkında yazmışım ama yine tekrarlayayım. Hayatında toplam üç aylık okul eğitimi varmış. Öğretmeni: "Sen hiçbir işe yaramazsın" diye bir de "okuyamaz" damgasıyla Edison'u okuldan atmış. Edison ise ileride 2000 tane buluşları, 1300'e yakın patenti olacak biri. Yani sırf en meşhuru olan ampülü bulmamış. Bulduğu ampul o 2000 buluştan sadece biri.

Yine en meşhurlarından biri olan Amerikan eski Başkanı Abraham Lincoln'un çocukluk döneminde sadece 6 aylık bir okul hayatı varmış. Ancak çok ileride, gençliğinde Hukuk fakültesine gidiyor. Verdiğim örneklerden, bu insanlar hiçbir şey öğrenmemiş demek anlamı çıkarılmasın, tam tersine çok şeyler öğreniyorlar ama ille de okullarda değil.

Kısacası, hürriyetten yana olan toplumlarda insanlar yeteneklerini ispat etmelidir. Fakat eşitlikten yana olan toplumlarda bunlara gerek yoktur ve o toplumun insanı bu yüzden rahattır. Komünistlik bu yüzden yerle bir olmuştur. Çünkü rekabet denilen şey sıfır olduğu gibi, insanlar arasındaki eşitliğin verdiği güvenden dolayı kimse bir fazla daha yapma arzusunda dahi değildir. Bir değil, on fazla yapan da aynıdır, hiç bir şey yapmayan da. Bu yüzden kimse de içinde olan o potansiyeli canlandırma gereği duymaz. Hatta öyleleriyle ya açık, ya da gizli alay bile edilir. Yine çoğunluğun bildiği gerçeklerden örnek verelim.

Eskiden Bulgaristan olsun başka Komünist ülkeler olsun, oralarda bir şey yemek, ya da satın almak istediğinizde kimse sizin yüzünüze bile bakmazdı. Bir şey satın almak, yemek yemek için girdiğiniz yerlerde, sanki kendinizi kapitalist denilen ülkelerdeki devlet dairelerine girmiş gibi hissedersiniz. Benim bizzat yaşadığım meşhur örneklerden birini vereyim. Bulgaristan'da girdiğimiz bir mağazadan satın aldığımız şeyler ile kasada yarım saate kadar bekledik, kimse de gelmiyordu. Bizi gören, orada çalışan kişiler ise sanki vuruk domuzlar gibi kaçıyorlardı. Meğerse öyle tatilleri varmış ve bilmem kaç saat sürecekti. O insanları bunu bize söylemeye tenezzül bile ettirmeyen ruh, o eşitliğe duyulan güven ruhudur. Kasada bir ben bir de Alman TIR şoförü vardı. O malları kasada yazmaları da onların en fazla üç-beş dakikasını ya alır ya da almazdı. Hem mağazanın kapısı açık, hem içindeyiz, kimse de yüzümüze bile bakmıyor. Neden baksın ki! Orada eşitlik var, ay sonu da hepsi maaşını alacak. Sen ne almışsın almamışsın ona ne.

Eski Yugoslavya'da yaşadığım başka bir olay daha, yine yüzlercesinden biri. Çok

sıcak bir günde otoyolda bir park yerinde durmuştum. Soğuk bir şeyler içmek için içeri girdiğim lokantada kimse uzun bir zaman bana bakmadı. Yalnız bana değil, içerisi hınca hınç dolu olmasına rağmen kimseye bakmıyorlardı. Yine öğle tatilleri varmış, gelen müşterilere su bile vermiyorlar. Çünkü o kişi ne yaparsa yapsın, hep aynı maaşını ve aylığını öylede böyle de alacak ve de alıyor. Bu yüzden kendini neden sıksın ki! Zaman döndü, devir değişti, komünistlik öldü ve o yollara küçük küçük derme çatma kulübelerde iş, ticaret yapan kişiler çıktı. Arabayla duruyorsunuz, adamlar daha sen arabandan inmeden üstüne atlıyorlar, "aman ne lazım, ne eksiğiniz var" diye. Hatta bir keresinde belimden ameliyat olmamı gerektirecek hastalığın son damlasına o yollarda yakalandım da, o su vermeyen Bulgar "ağabey doktor çağırayım mı?" diye etrafımda dönüyordu. Sen daha suyunu bitirmeden yanında üç garson bekliyor. Daha malı eline almadan mal paket yapılıyor falan. Neden? Çünkü o adamın sevinci ne kadar şey satarsa o kadar büyüktür de ondan. O satmaz da, eğer burun bükerse, hemen başkasından alacaksın. Onun malı kötüyse, öbürününki iyi. Rekabete yenilirse, o nasıl ayakta durabilir? Hem artık eşitlik maaşı da yok! Yani rekabet var. Rekabet ise insanları iyi olmaya zorluyor. Zorla, sırf para-kazanç için değil de gönülden gelerek olsa, daha güzel tabii, ama bizim konumuz bu değil. Aynı insanlar, aynı ülke, hatta o zamanlar daha bir fakir ve rezil bir durumda oldukları halde, bu insanlar neden böyle değişti? Aslına bakılırsa o ilk başlangıçtaki zihniyetin onları bu fakir ve rezil hale getirdiğini onlar da anladı, ama bedelini de ödeyecekler. Aman eşitlik olsun, rahat edelim, kimse bizi kimseyle kıyaslamasın, hatalarımız belli olmasın. Bütün zihniyet buydu. Ama her şeyleri otomatik olarak sağlansın. Rahatları, lüksleri, arabaları, her şeyleri olsun. O partidekiler de bunu yapsın da nasıl yaparsa yapsın. Kendilerinin eşitliği hiç bozulmasın. Sanki o partidekiler bunlardan daha aptal !

Tam bu konuları konuşarak Bernd, ben ve benim hanım yürüyüşe çıkmıştık. Bizim hanım, "Almanya'da otoyollarda saatte 130 km. sınırlaması getireceklermiş" dedi. En fazla sürat 130'u geçmeyecek. Çocukken o petrol krizinde yine yanılmıyorsam bu sosyal demokratlar vardı ve bu sınır gelmişti. Hatta pazar günleri araba kullanmak bile yasaklanmıştı. Bir zaman sürdü ve sonra hepsi kalktı. Şimdi yine gelecekmiş. Bernd, "yok gelmez; çünkü Almanya'nın birçok araba firmaları için bu büyük bir yıkım olur" dedi. Ben de aynı şeyleri söyledim. Fakat ben sohbetten bir şeyin farkına vardım, bizim hanım bu kanundan tarafaydı. Çünkü kendisi araba kullanmaktan nefret ettiği gibi, otoyolda araba kullanmaktan bir o kadar daha çekinir ve korkar. Ben: "Ama sen böyle bir kanunun çıkmasını istersin değil mi?" diye sordum. "Tabii isterim" dedi. "Ne o öyle millet 200'le uçuyor, insan yolda ne yapacağını şaşırıyor" diyerek, durumun ne kadar kötü olduğunu savunuyordu. Aslında bizim hanımın petrol iktisadıyla falan uzaktan ve yakından hiç mi hiç ilgisi yoktur. O konuda tek düşündüğü, şoförlük konusunda kendi yeteneksizliğinden kaynaklanan rahatıydı. Fakat herkes gibi o da açık açık: "Bu benim yeteneksizliğim, tecrübesizliğim falan" der mi? Başladı işi eşitlikten yana savunmaya. Herkes için 130 olmalıymış, eşitlik olunmuş. "Peki, sen de şoförlük konusunda bizler gibi aynı yeteneklere sahip olsaydın, bu kanunun çıkmasını ister miydin?" diye sorunca da, biraz düşündükten sonra "yok istemem" dedi. Ben başladım gülmeye ve "bu benim yazdığım konu için en canlı bir örnek işte" dedim. Bernd'de gülüyordu. Hürriyet güzel gözüktüğü halde, insanlar kendi kendilerini sınırlamaya, yeteneklerini geliştireceklerine, onları bastırıp örtmek için rahatlarını ön plana koymaya, bu yüzden de hürriyeti ittirip eşitlikten yana olmaya bayılıyorlar. Ayrıca bunu başkalarının yeteneklerini boğma pahasına yaparak. Bakın Eric Hoffer yine örnekler vererek bu konuda neler yazıyor:

Kişi kendisine bir mevki sağlayacak yeteneğe sahip olmadığı takdirde hürriyet onun için sıkıcı bir yükür. Yeteneksiz olan bir kimse için seçme hürriyetinin ne faydası olabilir? Bir kitle hareketine, kişisel sorumluluğumuzdan kaçmak için katılırız veya ateşli bir genç Nazi'nin dediği gibi: "Hür olmaktan kurtulmak için" katılırız. Nazi askerlerinin, yaptıkları bütün habisliklere (kötülöklere, alçaklıklara) rağmen, kendilerinin suçsuz olduklarını iddia etmeleri ikiyüzlölük değildi. Emirlerle itaat ettikleri için kendilerinin "sorumlu" tutulmaları karşısında bunu bir ihanet olarak görmüşlerdi. Çünkü kendilerince, onlar Nazi hareketlerine "sorumluluktan" kaçmak için katılmamışlar mıydı?

Fakat yine de sorumluluktan kaçamadılar. Bu gerçekler Yehova Şahitleri ve her türlü organizasyon taraftarları için çok güzel örneklerdir. Onlar da aynı duygulara sahipler. İçlerinde «seçme» denilen hürriyet düşüncesi bile yoktur. Partilere oy vermemeleri de, bence kendi içlerinde uyguladıkları kanunlarına gölge gelmesin diye, yoksa tarafsız olduklarından, kral olarak İsa'yı seçtik gibi attıkları palavralarından ötürü değil. Bir suç karşısındaki sorumluluk, içlerindeki bu organizasyon yönetiminin hiç birine ait olmaz. Kötü bir olay karşısında muhakkak biri sorumlu tutulacak ise, onlar: "Bu ben değilim, ben de emre uydum" der ve kendini öyle savunur.

Ayrıca bu Şahitlerin kapı kapı vaaza gitmeleri de o kadınların çok işlerine gelir. Onlar, işten gelen kocalarının önüne bir bardak su koymak bile istemezler. Evde de genelde yoktur ki koysun. Adı Allah adına vaaza gittik olur. Ev işi gibi angarya işleri, zamanımız kadınlarının en nefret ettiği bu problemi, Şahitler vaaz etmeyle çözmüş gibi gözüküyorlar. Aralarındaki öyle bir kadına hiç kimse de bir şey diyemez. Tam tersine, o koca işten geldiyse, yemek yapıp bir de vaazdan gelen karısına bakmalı değil midir? Eğer koca da vaaza giderse bu problem de ortadan kalkmıştır. Artık karnının açıklığına göre, gideceği yeri de her biri ona göre seçer. Kendisine iyi davranılıp, her gittiğinde sofrası, eli açık olan bir evin kapısı ilk önce çalınır. İsa demedi mi: **"Girdiğiniz evde kalın size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın."** diye? (Luka 10:7) Gerçi bunlar evden eve taşınmayı çok sevse de, halbuki İsa bunu kendi zamanındaki öğrencilerine daha yaşarken söyledi. Fakat ölmeden önce de şu uyarıda bulundu:

Sonra İsa onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çariksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?" diye sordu. "Hiçbir eksiğimiz olmadı" dediler. O da onlara, "Şimdi ise kesesi olan onu yanına alsın, torbası olan da onu alsın" dedi... (Luka 22:35-36)

Bunlarla ben, birinin evinde yemenin içmenin yanlış olduğunu vurgulamıyorum, fakat vaaz diye kapı kapı gittikleri zaman, içlerindeki çoğunluğun bu zihniyeti ön planda tutmasının yanlış olduğunu kastediyorum. Bunun yanında bu gibi şeyler Alman çevrelerinde ise pek olmaz. Çünkü Alman kimseye bir bardak su bile vermez de ondan olmaz. Dediğim gibi, kadınların en basit bu sorumluluktan kaçmaları, bahane olarak da "Allah adıyla vaaz ettim" demeleri, o organizasyonun ruhundan kaynaklanır. Planlarını bile ona göre yaparlar. Mesela cömert olup yediren içiren tanıdığı üç dört aile varsa, her birine ayrı günlerde giderler. Bu üç dört aileyi aynı günde hiçbir zaman ziyaret etmezler. Her birine aç mideyle gitmeye bakarlar. Böylelikle mutfak masrafları normal bir aileye nazaran %70-80 oranında azalmış olur. Bir de kendi aralarında konuşurlarken, o insanların cömertliğini küçük ve basit bir zaaf gibi göstermeye çalışırlar. Yani yemekle içmekle o iyilik ediyordur, yediren içiren değil. Kendi pisliğini başka nasıl örtsün! Böyle şeylere değer vermeyenleri de var tabii. Değer vermediği için değil, ihtiyacı olmadığından tenezzül etmiyordur. Öyleleri de bana zaten pek gelmezdi.

Böyle sorumluluktan kaçtıklarını sananlar, organizasyonlarından ancak emir üstüne emir alırken, onlar da ha bire kanun üstüne kanun çıkarırlar. (İşaya- Yeşaya 28:10-13) Öbürlerinin bütün sorumlulukları artık bu emirleri yerine getirmek olur. Temelde hepsini bir elin parmaklarıyla da sayabilirsiniz. Vaaz et, toplantılara katıl, rapor ver, yardım et (ya para ya da gücünü ver, bina edeceğimiz inşaatlarda bize bedava çalış gibi). Bir de en önemlisi "bize daima itaat et!". İslam âlemi de Allah'a olan sevgiyi, imanı ve bunlara dayalı işleri, kafasından uydurduğu şartlara bağlamıştır. İslam'ın şartı beş diye. Bir de bunların 32 farzları vardır! Bu organize edilmiş kitleler çok birbirlerine benzerler. Fazla sıkmasınlar diye beş şartta kalacak, zorlamak istediğine 32 sini çıkaracak ki ağızını kapatsın, korkutsun. Üyelerin bütün görevleri de işte bu şartları yerine getirmektir. Ben Şahitler için Müslümanlardan esinlenerek kafamdan beş tane attım. Siz kafanıza göre biliyorsanız, ya eksiltir ya da üstüne eklersiniz. Çok eşelerseniz onlarında öyle bir 32 farzı ortaya çıkarıverir! Hâlbuki sorumluluktan kaçarak oralara sığındıklarını sananlar, Allah'ın önünde kesinlikle kendi adına olan sorumluluktan hiçbir zaman kaçamayacaktır. Bir de rahat edeceklerini sanırken, üstüne üstlük öbürlerinin de pis günahlarını

taşımakta eşek olup, ancak onun bunun kirli yüklerini çekerler. Onlar: "Ben şahsen böyle bir şey yapmıyorum, ancak itaat ediyorum. Onlar yaptıklarıyla bizim adımıza hesap verecekler" demeleriyle, Allah onları ait oldukları o yerlerin günahından özgür kılmayacaktır. Kendileri böyle öğretmiyor muydu? "Çıkın, eski dininizi terk edin, yoksa onların günahlarından hisse alırsınız" diye. Söyledikleri çok da doğrudur. Peki, bu kural kendileri için neden geçerliliğini kaybetmiş?

Bunlarla asıl anlatmak istediğim konudan uzaklaştığımı sanmayın. Rastgele seçtiğim bir dini organizasyonun üyelerini örneklerle anlatmamın nedeni, insanların hürriyeti bırakmaları ve sarıldıkları o eşitliği de nasıl uyguladıklarını anlamanızı istediğimden ötürü. Sanki dünyamızda eşitlik bu şekilde uygulanıyor da hürriyet çok daha başka bir şekilde mi uygulanıyor? Yazımın amacı, kötü niyetle saptırılmış nedenler üzerinde durmaktan ziyade, iyi niyetle de acaba o şeyler uygulanırsa ne olur demek ve biz insanların asıl amacını açığa çıkarmak.

Gelelim yine Allah'ın bu eşitlik konusunda verdiği örneklerle. Mesela İsrail Mısır'dan, kölelikten çıktıktan sonra, onlar Kenan diyarına gidip o yeri mülk edineceklerdi. Onların her birine, her ferde kura ile eşit bir biçimde toprak verilecekti. Yanılmıyorsam tek istisna iki kişi hakkındaydı. Onlar da 12 ajanın içinden pozitif haber getiren Yeşu ve Kaleb'di. Sırf bunlar özel bir ayrıcalıkla kendi istedikleri yerden pay alma hakkına sahiptiler. (Sayılar 13:30-33 ; 14:20-24 ve 36-38 ; Yeşu 19:49-50) Allah bu imkânı onlara bir ödül olarak vermişti. Bunun yanında Allah bir de kanun koydu. Ne olursa olsun her 50 yılda bir yubil yılı yapılacaktı. Bu da ne olursa olsun herkes kendi toprağına geri dönecek demektir. (Levililer 25:10-13 ; 27:24 Sayılar 36:4) Kısacası kanun şu anlama geliyordu. Hangi nedenle olursa olsun kişi kendi toprağına satmış olabilir, zor şartlar altında kaybetmiş olabilir, toprağına sattıktan sonra hevesine uyup maceraya atılan da olabilir. Öyle de olsa, bunun cezasını gelecek kuşak çekmeyecekti. Mesela benim ayağımy basacak kadar bir toprağımy yok, olmadı da. Yatacak kadar demiyorum, ayağımy basacak kadar diyorum. Allah'ın İsrail'e verdiği kanunlar ile her ferde düşen bu toprak parçasıyla, o kişi geçimini sağlayabilecek bir varlık içinde doğmuş oluyordu. Bizler dedelerimizin, babalarımızın yaptığı hataları ve hatta ülke olarak onların yaptıkları borçları ödeme yükümlülüğü ile doğuyoruz. Allah'ın sadece o zamanki verdiği sırf bu hakkı, dünya ülkeleri içinde hiçbir devlet uygulamadı ve uygulayamadılar. Bu kanun vasıtasıyla çok fakir denilen muhtaç sınıf olmayacaktı. O kişi akılsızlık yapıp, başına ne işler getirip bütün topraklarını kaybetse bile, yubil yılında o aileye yine geri dönmesiyle bu engelleniyordu. Hem de öyle haciz masrafıyla, belli bir kefarete ödemek zorunluluğı falan olmadan. Olduğı gibi, başlangıçtaki her birine kura ile düşen o toprak sahibine geri dönecekti. (Yeşu 14:1-2) Bunu bilen İsraililer, bir mülkü satarken ya da satın alırken, o malın değerini yubil yıllarına göre hesaplıyordu. Mesela yubil yılının gelmesine beş sene kalmışsa, o toprağın değeri azalıyor, daha 40-45 sene varsa, bu sefer normal olarak değeri de artıyordu. (Levililer 25:14:17)

Komünistlikte de insanlar toprak sahibi oldu ve bunu eşitlikten ötürü yaptılar, fakat özgürlüğe sahip değillerdi. İsrail ise özgürdü, hürriyetleri vardı. Adil bir şekilde herkese eşitçe pay edilen topraklarında, özgürce istediklerini yapabilirlerdi. İster atar, ister satar, ister oturur, ister oturmaz. İster o toprağı işler, ister işlemez. Herkes hürriyet kanununa uygun olarak istediğini yapabiliyordu. Çok çalışsan, çok da kazanabilirdi, tembel olan ise yoksul kalacaktı. Fakat eşitlikten ötürü, her kes öylede böyle de maaşını alacak kavramı yoktu.

Peki, yoksul düşmüş, dul kalmış, hasta, toprağı işleyecek gücü, öküzü ve hiçbir şeyi olmayanlar, o diyara sonradan misafir olan garipler ne olacaktı? Allah bu konuda da kanunlar verdi. Mesela toprak ve bağ 6 yıl işlenecekti, yedinci yıl ne ekme ne de biçme yapılmayacaktı. İşte bu yedinci yılda o garipler bağlardan ve toprakta yetişen bütün ürünü toplayabilirlerdi. Tabii ki bunların yalnız yedi senede bir karınları doymayacaktı. Bütün normal zamanlarda tarlada toplanılan ne olursa, yere düşenleri alınmayacaktı. Onlar garip için, dul için, kimsesi olmayan içindi. (Levililer 23:22) Tüm bunlardan hariç Allah yine "bu gibi insanları, kim ve ne olursa olsun hiçbir zaman yoklukta görüp de

bırakmayacaksınız” diye bütün İsrail’e de emretmişti. Onların geçimi için hayati olan şeyleri, mesela değirmenin üst taşını, ne kadar borcu da olsa, Allah hiçbir zaman “rehin alamazsın” diyordu. Ya da “sırtındaki yeleğini rehin alsan bile akşama geri götüreceksin” diye emrediyor, “çünkü o üşür” diye de hatırlatıyordu. (Çıkış 22:21-27 ; Tesniye-Yasanın Tekrarı 24:17-22 ; Süleyman’ın Meselleri-Özdeyişleri 23:10-11) Gerçekten de özgürlükten yana olup ve aynı zamanda da merhameti bol olan bir Allah’ımız var.

Bütün bunlar ile ne kastetmek istiyorum? Yine tekrarlıyorum, İnsanlar eşitliği adalet ile karıştırıyorlar. Eşitlik olan yerde hürriyet yoktur dedik, adalet değil. Eşitlik olan yerde de özgürlük olan yerde de adalet olmalıdır. Adaletin olmadığı yerde insani hiçbir kural yoktur ve olamaz. Ben bundan bahsetmiyorum. Bir de insanların zihnindeki eşitsizlik, aşağılanmak olarak algılanıyor. Güçlü, kudretli, zengin biri ile fakir, garip, hiçbir şeyi olmayan biri tabii ki eşit olamaz. Kanunun önünde değil, güncel yaşantıdan, sahip oldukları şeylerden bahsediyorum. Ama özgürlük o fakiri aşağılamaz ki. Benim aşağılanmam karşımdakinin zenginliğine mi bağlıdır? Böyle saçmalık mı olur? Fakat o kişi varlıktan şımarmış bir şekilde, yolda gördüğü fakire bir tekme atar, ya da haksız yere hakaret eder de, kanun da susarsa, işte bu adaletsizlik olur. Yeryüzündeki en namuslu devletlerde bile adaletin zorlandığını, uygulanmayıp taraf tutulduğunu herkes biliyor. (Yeryüzünde namuslu devlet de var mıdır acaba!) Fakat yine bunlar konumuzun dışında. Çünkü eğer adalet uygulanmayacak ise, bu problem eşitlikten yana olan toplumlarda da uygulanmazsa aynı, hürriyetten yana olan toplumlarda da uygulanmazsa aynıdır.

Eşitsizliğin adaletsizlik gibi görülmesi üzerinde biraz daha duralım. Zihnimizde neden böyle bir çağrışım var? Belki hemen bir mahkemeyi düşünüyoruz da ondan mı? Çünkü eşitsizlik orada uygulanırsa, bu korkunç bir adaletsizlik olur ki, onun adı da mahkeme değildir. Maalesef ki dünyamız böyle mahkemeler ve hâkimler ile dolu. Eşitliğin olmaması ile bizim gözümüzün önüne ezilen insanlar, hor görülen insanlar, hiçbir hakkı olmayan ve hakkını alamayan insanlar, köleler vs. bunlar geliyor. Hâlbuki eşitlik ile kıyasladığımız kavramlar özgürlüktü, hürriyetti. Bu saydığımız kategori içinde olan gariban insanlara, hürriyetten, özgürlükten bahsedilir mi? Bahsedilirse de onlar bu kavramlardan nefret etmezler mi? Demek ki şimdiye kadar sahip olduğumuz hürriyet anlayışımız eksik, ya da bize verilen hürriyet bilgisi çarpık ve ters çağrışım yapacak şekilde zihnimize sokulmuş. Aynen dinlerde, devletlerde, ordularda, Şahitlerde olduğu gibi. Sözlükte özgürlük nasıl tarif ediliyordu bir daha tekrarlayalım: “istediği gibi hareket etme gücünde ve yeteneğinde olan” diye geçmedi mi? “Gücünde” diyor. Bu yalnız maddi bir güç değil, bedensel güç ve sağlığı da kapsamaktadır. Hasta ve yatalak bir insan hür olabilir mi? Evet belki hürdür, fakat fiziksel hürriyeti o yatak içerisinde sınırlıdır. Hastalığı onun hürriyetini elinden almıştır. Yapacağı şeyler çok sınırlıdır. Ya da ruhi hastalığı olan, aşırı bir şekilde tutkularını denetleyemeyen, alkolik, uyuşturucu müptelası vs. gibi olan insanlar özgür müdür? Mukaddes Kitap: **“Kişi kime ve neye yenilirse ona kul olur”** diye yazıyor. Aslında günahkâr olduğumuza göre hepimiz günahın köleleriyiz, çünkü günah işlemeyen duramıyoruz. Eğer günah bizden güçlü ve bizi yeniyorsa, o zaman günahın kölesi değil miyiz? (Yuhanna 8:32-34 ; Romalılar 6:6 ve 16-17 ; 2.Petrus 2:19)

Yine benim bahsettiğim özgürlük anlayışı, bu günahkâr halimiz içinde de olsa gerçekleşebilir bir şekilde. Allah, eşitlikten yana olmayan bir Allah’tır dedim. Peki, durum böyle ise, üstün olanlar var, üstün olanların yanında aşağı olanlar da var demektir. Çünkü eşitsizlik bu durumu yaratır. Yine aşağı derken aşağılanmak anlamında bir düşünce çıkarmayalım. Vereceğim örnekler ile bu durumu belki daha iyi anlatabileceğim.

Mesela melekler insanlardan üstün güce ve yaradılışa sahiptir. Onlar ruhi yaratıklardır. Çok süratle bir yerden bir yere gidebilirler. Bunu yaparken de insan gibi bir uzay aracına, özel elbiselere falan ihtiyaçları yoktur. Mesela Eyüp kitabında bu meleklerin toplantısından bahsederken, o toplantıdaki Allah’ın huzurunun neresi olduğunu bilmememize rağmen, Şeytan’ın dünyadan geldiğini söylemesi, öbür meleklerin de başka gezegenlerden sorumlu olduğu anlamını çıkarır. Hepsi dünyadan sorumlu olsalardı, Şeytan bunu ayrıca dünya diye

belirtmesine lüzum kalmazdı. Ayrıca bu toplantı dünyada yapılıyor olsaydı, dünyadan geliyorum demesi de saçma olurdu. Peki, Allah onun nereden geldiğini bilmiyor muydu da "nereden geliyorsun" diye Şeytana soruyor? Tabii ki biliyor, fakat bu yazıları okuyan bizlerin anlaması için bu şekilde bir ifade kullanılıyor. Allah için değil, bizlerin bilip anlaması için. Zaten Allah'ın bilmediği bir şey yok ve olamaz da. (Eyüp 2:1-2 ; Luka 4:5-6 ; 2.Krallar 19:35) Sadece bahsettiğim bu kadar bilgi bile meleklerin insandan üstün yaratılmış olduğunu gösteriyor. İncil'de insanın, hem de kusursuz, yani kâmil insanın meleklerden aşağı olacak bir şekilde yaratıldığından bahseder. (İbraniler 2:7) Yine bu ifadeler bize zihnimizde yanlış anlamlar çağrıştırırdı. Mesela hayvan ile insan arasındaki fark gibi. Nasıl ki insan hayvandan üstün ise, melekler de mi insandan bu şekilde üstündür? Hayır, çok büyük bir fark var; melekler ve insan Allah'ın benzeşiminde, O'nun özelliklerine sahip bir biçimde yaratıldılar, ama hayvanlar değil. (Tekvin-Yaratılış 1:26) Allah'ın sahip olduğu sevgiye-adalete-kudret ve hikmete insan da melekler gibi sahip. Yine meleklerin de insanın da bu özellikleri sınırlıdır. Ayrıca insan günahkâr olduğundan dolayı bu özellikleri dengesiz çalışıyor. Hayvanlarda ise bu özelliklerin hepsi bir arada yok. Yine insan düşünebilen, zekâ sahibi bir yaratık olduğundan, bu özelliği de onu hayvandan üstün yapıyor. Eğer durum böyle ise eşitlikten zaten söz edilemez, çünkü hepsi farklı yaratılışa sahip. Bir gerçeği kabul etmemiz gerek. İnsanlık ve tüm evren matematiksel anlayıştaki bir eşitliğe sokulamaz. Allah eşitlikten yana değildir dedim, peki Allah'ın kastettiği hürriyet nasıl anlaşılmalı ve nasıl uygulanmalı? Çünkü şöyle yazıyor:

Rab Ruhtur, ve Rabbin Ruhu nerede ise hürriyet oradadır. 2.Korintoslular 3:17 Hele bütün Musa'nın yasası diye bilinen Allah'ın o kanunlarını okursanız, daima birçok kanunların sonunda hürriyet vermek, serbestlik (azatlık) ilan etmek vardır. Allah her fırsatta hür olmaları için insanları ve İsrail'i teşvik etmiştir. Çünkü insanlık için en ideali budur. (Yeşaya-İşaya 58:6) Çünkü hürriyet kavramı, kölelik ve eşitlik ile bozulur. O kanunlarda kölelere özgürlük vermek ile her insan eşit olsun anlamı da vurgulanmamıştır. Vurgulanması istenilen şey sevgidir, merhamettir, başışlamaktır. Bu özelliklerin ise hür olmakla, eşit olmakla, köle olmakla hiçbir ilgisi yoktur. Resullerden biri İncil'de, o üstün yaratılmış olan melekler hakkında bakın ne diyor:

Hepsi kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet için gönderilen hizmetçi ruhlar değil midirler? (İbraniler1:14) İsa ise daha açık ve net bir örnek bıraktı.

Ayrıca aralarında hangisinin en büyük sayılacağı konusunda bir çekişme oldu.

İsa onlara, "Ulusların kralları, kendi uluslarını egemenlik hırsıyla yönetirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştıırırlar" dedi.

"Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum." Luka 22:24-27 ayrıca Hezekiel 18:5-9 ile karşılaştırabilirsiniz.

İşte Allah'ın istediği eşitsizlik, dolayısıyla da hürriyet bu şekilde anlaşılmalıdır. Her şey hürriyet kanununa göre, ama o kanununda kimse aşağılanmadan, hor görülmeden, çiğnenmeden, ezilmesine müsaade edilmeden uygulanması şartıyla. Daima hizmet edici, kurtarıcı, kişilerin iyiliğini ve faydasını düşüncü bir ruhla olmalı. Bu anlayışta, güçlü güçsüzün kurtarıcısı olmalı.

Çünkü Allah'ın iradesi böyledir; hür adamlar gibi, ve hürriyetinizi kötülük perdesi gibi kullanarak değil, fakat Allah'ın kulları gibi iyilik işleyerek akılsız adamların cehaletini susturun. 1.Petrus 2:15-17 Hürriyet bu anlamda gerçekleştirilmelidir. Bizlerin şimdiye kadar anladığı gibi bir eşitlik yok ama hepsi hür ve birbirlerini bina eden, yapıcı bir şekilde.

Neden hep özgürlük ve neden hep hürriyet?

Çünkü hürriyet insanı geliştirir, büyütür, birçok yeteneklerini ve bilmediği üstün taraflarını keşfetmesinde yardımcı olur. Yine çünkü Allah'ın yarattığı insan çok değerli bir varlıktır ve hür olmalıdır. Şeytan bunun böyle olmadığını ispat etmek için, dünyamızda insanlığa karşı binlerce yıldır bu uğurda savaş veriyor olsa da, bu bir gerçektir. Eşitlik bütün bunların tam tersine aynı bir

fren gibidir. Kişiyi hızla geliştireceğine, daima fren yaptırır. Özgürlük ilerlemek ister, eşitlik ise durdurmak. Çünkü yaratılışımız dahi hiç kimsenin kimseyle eşit olmadığını gösteriyor. Tıpa tıp aynı gibi gözükən ikiz kardeş dediklerimizin, parmak izlerinden, genlerinden tutun, zamanımızdaki sahip olunan teknikle ispatlanacak ayrı ayrı birçok farklı yanları olduğu kesindir. Hiç ama hiç kimse bu yüzden de kötü bir durumda demek değildir. Biz insanlık kötülüğe çok meyilli olduğumuzdan dolayı, eşitsizliği; başkalarını ezmek, yok etmek, büyüklenip utandırmak ve sırtına binmekle aynı anlamda kullanıp uyguladığımızdan, bu kelime bizde korkunç bir uyarım yapıyor. Aslında bu saydıklarımızın eşitsizlikle değil, adaletsizlikle, merhametsizlikle, sevmemekle ilgisi var. Yine dediğim gibi, adalet her iki kuralın da geçerli olduğu toplumlarda zaten uygulanmalıdır. Bunun yanında, verdiğim örnekte olduğu gibi, hürriyetten yana olan biri için, o işe alınmayan on birinci yetenekli kişinin gözünde bu bir adaletsizliktir. Aynı zamanda o iş yerine, o topluma, o devlete bu gibilerinin yeteneklerine özgürlük verilmemesi, bastırılması büyük bir kayıptır. Öbür taraftan ise, eşitlikten yana olan yeteneksiz insanların gözündeki adalet, ilk gelen o on kişinin işe alınmasıdır. On birinci ya şanssızdır ya da erken gelmedi, gelemedi diye akılsızdır. Onlara göre ise bu adalettir. Bütün bu konuda vurgulamak istediğim şey de zaten bu ya. Adalet denilen kavram, kanunların, kuralların etkisiyle çok değişime uğrayan bir şey de olur. Bazen o kanunlar ile çok adil bir karar verdiğimizizi sanırken, hâlbuki o kuralların, çarpık kanunların esiri olup, insanlığa faydadan ziyade; ezici, itici, yok edici özellikleriyle doğruluktan çok sapmışlardır. Benim ise kastettiğim adalet Tanrısal olmalıdır. O'nun koyduğu kurallar dışındaki hiçbir kanun adil olmaz ve onların uygulanması insanlığa ancak acı verir. Bir hâkim ne kadar adil ve tarafsız olursa olsun, eğer bağlı kalması gereken kanunlar Tanrısal adaletten uzak ise, o hâkimin vereceği kararlar da mecburen çarpık olacaktır. Örnek olarak dünyamıza bakın yeter.

Kadın erkek eşitliği diye bağırıp, Allah'ın erkeğe yönetme sorumluluğunu vermesine öfkelenip de, sırf bu yüzden Allah'ı inkâr eden birçok kadın tanıdım ve dünya onlarla dolu. Bu sebepten onların çoğu eşitlikten yanadır. Kendilerinin fiziksel, zihinsel ve ruhsal yönden erkeğe nazaran zayıf yaratılışa sahip olmaları, erkeği bir rakip gibi görüp, onları da kendileri gibi sınırlandırmak istemeleri, hep kendi zayıflıklarını bastırmak içindir. Eşit olunacak ve hürriyet olmayacak. Ama yönetici de kadın olacak! Erkek de bütün gücüyle, mantığı ve yeteneğiyle o kadına hizmet edecek! Erkek kadın eşitliğini savunanların, erkeklerle birlikte inşaatlarda, maden ocaklarında çalışıp, çöpçülük yapmaya gittiğini çok nadir görürsünüz. Eskiden savaşımlara giden erkekler mızrak, kılıç, kalkan ve en çok da beden gücüyle bunu yaparken, o eşitlik taraftarı kadınlar neredeydi? " Savaşı zaten erkekler isteyerek yapar" demeye kalksınlar. Çünkü savaş düşkünü olup, eşitlik savaşı verenlerin içinde kadınların daha fazla olduğu bir gerçektir. Hem savaş yapmak cinsiyete de bakmaz! Ben kadın gruplarının daima barış içinde olduklarını hiç duymadığım gibi, en çok da kendi cinslerine karşı kıskançlık duyup, birbirlerini çekiştiren, çekemeyenlerin, erkeklere oranla kadınlardan çıkar dersem, yalan mı söylemiş olurum? Kadınlara sorulduğunda, kendi cinsleriyle olan gruplardan ziyade erkek gruplarında olmayı daha çok tercih ediyorlar, acaba neden? Erkeklerle geçimin kendi hemcinsleri olan kadınlara nazaran çok daha kolay olduğunu itiraf ediyorlar. Bu yazıları kadın erkek ayırımı yapmak için yazmıyorum. Kadınlardan örnek vermemin nedeni, anlatmak istediğim konuya canlı ışık tutacak ve herkesin anlayabileceği türden de onun için. Kimsenin de tarafını tutmuyorum. Ancak erkek kadın hakkındaki Allah'ın koyduğu düzeni ve kanunları onaylıyorum. Allah'ın yalnız erkek kadın konusunda olan düzenini değil, ben de günahlarım yüzünden bu kanunları yapmakta bazen zorluk çeksem de, Allah'ın bütün kanunlarını onaylıyorum. Ama kendi eksikliklerim, bozukluklarım, günahlarım yüzünden Allah'ın kanunlarına, öğütlerine «yanlış» dersem, bu en büyük küstahlık olur. Böyle konular ile kimseyle çekişme amacında değilim. Resul Pavlus'un dediği gibi, **"çekişen çekişsin, ben böyle bir şeyi adet edinmek istemem."** (1.Korintoslular 11:2-16)

Bunun yanında erkekler sahip oldukları sorumluluk ile kadının özgürlüğünü hiçe kadar indirip, o sorumluluklarını da yerine getirmemişler. Onlar genellikle bu

sorumluluğu kendi zevk, menfaat ve rahatları için kullanmışlar. Sanki Allah erkekten böyle bir şey istiyormuş gibi bir anlam çıkararak bazı kadınlar da bu sefer Allah'tan uzaklaşmışlar. Bütün bunlar yine her iki tarafın da adaletsizliğinden, sevgi eksikliğinden, bencilliğinden kaynaklanıyor, eşitsizlikten değil. Zaten eşitsizlik değil, aslında eşit olmak büyük problemlere yol açıyor. Ayrıca normal bir kadın, kadın olmaktan utanç duyup, neden erkek olmadım diye de hüngür hüngür ağlamaz. Ne kadın çocuk doğurdu diye utanır, ne de erkek neden çocuk doğuramıyor, emziremiyorum diye bir eksiklik hisseder. Aman durun! Ben bunlarla hep normal insanlardan bahsediyorum. Çünkü zamanımızda erkekler ve kadınlarda bu cinsiyet memnuniyetsizliği varsa da, bu sağlıklı bir zihniyet ve ruh tutumu değildir. Şimdi neredeyse her şeye karşı genel bir memnuniyetsizlik var. Ne kadar çok şeye sahip olunursa olunsun, problemler de bir o kadar daha büyüyor. Kadın erkeğe göre farklı bir yaratılışa sahip olması ile neden mutsuz olsun? Ya da tam tersine, sorumluluk erkeğe düşüyor diye bu yüzden erkek, "neden kadın olmadım" diye mutsuz olması gereksin? İnsanlar, "neden melekler gibi değiliz" diye mutsuzlar mı? Kuş gibi uçmayı her insan belki sever, fakat hangi insan insanlığını bırakıp da kuş olmak ister? İsterse de, bunu yine de insanlığına geri dönmek şartıyla ister. Eğer bütün bunlarla bir eşitsizlik görüntüsü çıkıyorsa, demek ki sahip olduğumuz eşitsizliğin içinde kimse mutsuz olacak diye bir kural yok. Hâlbuki bir kadının çocuk doğurup onu emzirmesi falan o kadının duygularını okşayıcı şeylerdir. Avrupa'da bilhassa Almanya'da karnı burnunda, gerile gerile gururla yürüyen hamile çok kadın görmüşümdür. Aşırı tiplerde bir de bu gurur çok daha belli oluyor, "bakın ben ne taşıyorum" der gibi. Almanların nesli kuruma korkusundan dolayı çıkardıkları kanunlar ile, o kadınlar bu kalıba sokulmuştur. Kırk yıldır Almanya'dayım nedense onlar hep bu korkuyla yaşadılar! Küçük ülkede 80 milyon insan onlara yetmedi. Öbür taraftan da işsizlerden, yaşlılardan, emeklilerden ve yabancılardan kurtulmak için her şeyi yaptılar. Kürtlerin, çoğalmakla ülke kurtuluruz felsefeleri de bir başkadır. Garip Kürt kadınları bu sebepten her biri en az 8-10 çocuk yapıyor. Kadınların bu hamilelik durumları erkeklere göre acayip bir durumken, kadın için hatta gurur vericidir. İnanıyorum ki Çinli bir kadın hamile olduğu zaman çok daha farklı ters davranışlar gösterir. Çünkü Çin'de nüfus sorunu var. Yine zamanımızın kadınları, Allah'ın tabiatıyla içlerine verdiği bu güzel duyguları yok etmek için uğraşıp, kariyer yapma hırsıyla, bu duyguların tadını bile çıkaramıyorlar. Bu eşitlik meraklıları kadınlar, o çocukları kendi hürriyetlerine engel olarak görüyorlar. Bu sefer de hürriyet birdenbire onlar için değerli oluveriyor. Kendilerini manipüle ederek, bambaşka bir kadın olacağı düşünceyi içinde ancak mutsuz olup acı çekiyorlar. Gururları keskin bir sirke gibi, sadece kabına olan bir zarardan da öte giderek, anlamsız şeyler uğruna etraflarındaki insanların da mutluluklarını çalıyorlar. Şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Ağır herhangi bir iş, sorumluluk, yük karşısında veya geçim sıkıntısında, o eşitliği savunan kadınların: "Ben sadece bir kadınam!" diyerek anlayış beklemeleri de şaşırtıcıdır. Sıkıştıkları zaman "ben sadece bir kadınam" sözü kadınların en çok kullandıkları bir savunmadır. Ben eşitsizliğe ait en meşhur olan örnekleri vermeye çalıştım. Yapılan bütün yanlışlıkları, kötülükleri, saçma sapan şeyleri eşitsizliğe değil de, adaletsizliğe, merhametsizliğe, kıskançlığa, sevgi eksikliğine, egoistliğe ve kötülüğe verelim. O zaman bu konudaki anlayışımız bence daha gerçekçi olacaktır. Eric Hoffer bütün bunlara rağmen, "hürriyet isteriz" diyenler hakkında da şu gerçekleri dile getiriyor:

Hürriyet isteriz diye en yüksek sesle bağırانlar, hür bir toplumda mutlu olma ihtimali en az olanlardır. Hayal kırıklığına uğramış yeteneksiz kimseler başarısızlıklarının kabahatini mevcut hürriyetsizliğe yüklerler. Gerçekte, onların istedikleri, her kese açık olan hürriyetin son bulmasıdır. Onlar serbest rekabeti ve kişinin hür bir toplumda devamlı olarak karşılaştığı acımasız sınavları ortadan kaldırmak isterler.

Ben inanıyorum ki Eric Hoffer Amerika'da o zamanki bu yazılarını en çok komünist rejimi düşünerek kaleme almıştı. Aslında genel olarak bu düşüncelerin altında yatan prensipler hiç de öyle yabana atılacak cinsten değil. Ancak kitabın içeriği bence bina edici değil. Bütün kitap sırf teorilerden ibaret olmasına rağmen düşündürücü. İnsanlığın zayıf yanlarını ele alarak maddeler halinde

tezler ortaya atılmış. Verilen bilgiler sıradan insanlar için ancak pasif bir bilgi olmaktan öte gitmez. Ancak insanlar üzerinde hâkimiyet sağlamış kişiler, bu bilgilerle o insanlar üzerinde kötü yönde daha bir profesyonelce davranır. Çünkü o bilgiler ancak hâkimiyet sahiplerinin elinde uygulanabilir. Sıradan bir insan o bilgilerle ne yapabilir ki? Öbür yandan da insan psikolojisini tanımaya çalışmakta, dolayısıyla da insana atacağı adımlarda karar vermesini sağlamakta, olayları tartmakta, en önemlisi de ne istediğimizi bilmekte yardımcı olan tezlerle dolu, küçük bir kitap bu Hoffer'in yazıları.

Nerede okuduğumu hatırlayamadığım bir yazarın sözleri geldi aklıma. Çocukken çok hoşlandığım bu sözlerle yazar: "Yapamayacağın şeyler için 'hürsün' diyorlar" demişti. Mesela muhtaç olan, yokluktan dolayı açlıktan nefesi kokan bir adama, "kardeşim işte önünde sıra sıra birbirinden güzel lokantalar, restoranlar; dilediğine girip ne istersen yemekte hürsün" demek o adama tokat atmaktan daha acı gelir. (Yakup 2:16) Ya da "canının ne istiyorsa almakta hürsün" demek de benzer mantıktan kaynaklanır. Bu gibi sözler ile insanlık hürriyetten nefret ettirilmiştir.

Komünizm taraftarı olmayanlar Doktor Şivago filmini çok severek seyretmişlerdir. Fakat bir komünist ile konuşulduğunda onun da haklı nedenleri vardır. Evet, bir doktorun sahip olduğu bilgisi, yetenekleri, aldığı eğitim ile öbürlerinden farklı olduğunu o komünist taraftar da kabul edecektir. "Fakat ben de onun imkânlarına sahip olsaydım, ben de bir doktor, mühendis ve daha yetenekli biri olmam hiç de imkânsız değildi" der. Onlar çarlık Rusya'sında ayakkabı bulamadıklarından dolayı okula gidemediklerini de söylemekte çok haklıdırlar. Aralarında bırakın ayakkabıyı, hiç bir şey bulamadıklarından, hiçbir şey de olamadık diye haklı olarak kendilerini savunanlarını da anlamak gerek. Gerçi komünistlik de onlara bolluk getiremedi ya neyse. Sözüm ona eşit oldular!

Yüz kişilik bir mahallede istatistiklere göre on günde 100 yumurta yeniliyor ise, kişi başına her on günde 1 yumurta düşer denir. Fakat istatistikler çoğu zaman gerçekleri çok çarpık bir biçimde ortaya koyduğu gibi, bunda da durum farklı değildir. Hâlbuki mahalledeki insanlarla konuşulduğunda, o kişiler yumurtayı senede bir kere belki görüyorlardır belki de görmüyorlardır. Fakat o mahallede yüz yumurtanın tüketildiği yalan değildir. Belki de bu imkâna sahip orada sadece bir aile vardır. Onlar pastalar, kekler yaparak bolluk ve refah içinde bir yaşantıya sahip olabilirler. Sizce bu istatistik rakamlara göre 100 kişilik bu mahallede kaç eşitlikten yanadır, kaç hürriyetten? Cevap aslında basit. O yüz yumurta tüketen ve bolluk içinde yaşayan aileyi 5 ila 10 kişiden oluştuklarını var sayarsak, onlar hürriyeti isterken, mahallede geriye kalan 90-95 kişi eşitlikten yana olacaktır. Haklı da değil midirler? Görünüşte evet, haklılar. Eğer hürriyetin bedeli yokluk, ezilmek ve mahvolmak ise, böyle hürriyeti herkes satmaya hazırdır. Bunun yanında eşitlik olan yerde, her kese bir yumurta verilir. Hâlbuki bazı insan da yumurtayı sevmez. İster sevsin ister sevmesin, eşitiz ya, o da payına düşeni alacaktır. Bu eşitlik mantığı da bazen o adama yumurtayı çöpe attırır. Eğer insaflıysa, bir sevne verir. Örnekleri bu açıdan bakarak verdiğimiz zaman ki, gerçek olan yaşanmış olaylardır bunlar, o zaman eşitlik de hürriyet de insanlara anlamsız ve acı gözükür.

Dünyamız zaten bu kavramları o kadar çarpıtmış ki, kim neyin doğru olduğunu anlamakta çok güçlük çekiyor. Yine dünyamızın adaletsizliği, sahtekârlığı, kötülüğü sayesinde, yönetimin iplerinin de kudretli kötülerin elinde olması nedeniyle, hürriyet insanların gözünde zaman zaman değerini kaybetmiştir. Yine yazmak zorundayım; nasıl ki dinler, dini kuruluşlar Allah'ı temsil etmediyse, edemiyorsa; bütün yeryüzümüzdeki devletlerden de hiç biri özgürlüğün, hürriyetin temsilcisi olmamıştır, olamamıştır. Bu laf çok söylenip, bu uğurda çok da kanlar akıtılmışsa da, gerçeklere bakıldığında insanlık Allah'ın istediği ve amaçladığı özgürlüğü belki de hiçbir zaman sağlayamamıştır.

Bazıları, "bu ikisinin de olduğu bir yönetim tarzı olamaz mı?" diye sorabilir. Hem eşitlik hem de özgürlük. Fransızlar ihtilal yaparken, "eşitlik, kardeşlik, özgürlük" diyerek parolalarında bu düşünceyi savunmuşlardı. Hiçte başarılı oldukları söylenemez. İnsanlar her ne kadar eşitlikten yana olsalar da, kendi bencil menfaatleri uğrunda o eşitliği bozmak için de ellerinden gelen uğraşı veririler. Adaletsiz bir hürriyetin tüm yeryüzünde hâkim olduğu zaten bilinen bir şey. Eğer yeryüzünde ki, bunun son günlerde olacağı da yazıyor, kıtlık gibi

bir sıkıntı baş gösterdiğinde, bu insanları artık siz görün! (Yoel 1:8-20) Ne eşitlik ne hürriyet ne de adalet kalır. "Zaten var mı?" diyeceksiniz. Yok, ama peygamberlikte kastedilen bu olaylar ile tüm insanlık için daha da zor dönemlerin geleceği vurgulanıyor. Ta ki hepsine işlerine göre hükümlunsun.

Çok kişilerin sıkılarak okudukları Mukaddes Kitaptaki Çıkış, Levililer, Sayılar-Tesniye bölümlerinde geçen o kanunlar, aslında düşünerek ve anlamını kavrayarak okuduğumuzda, Allah'ın bu kanunları herkese uygulanabilir, adil, hürriyetten yana, insanlığa huzur verici olduğunu da görür. Bir de yapılacak bir işi Allah'ın onaylayıp onaylamaması da çok önemlidir. Bazen iyi bir kanunu, insana faydalı gibi gözüken kanunu çıkararak devletler, bu kanunları ile hem zarar görmüşlerdir, hem de çok kişilerin o hakları kötülüğe kullandığını. Bu o devlete faydadan çok zarar bile getirmiştir. Bu devletlerin Allah ile falan da ilişkileri yoktur. Ben inanıyorum ki Allah onların bu işlerini bereketlemiyor. Çıkardıkları kanunlar iyi bile olsa, bu yüzden umdukları iyi sonuçtan ziyade kötü sonuçlar almak zorunda kalıyorlar. (2.Tarihler 20:35-37 ve 1.Krallar 22:48) Sonunda da bütün suçu o kanunlara atıyorlar. Ayrıca Allah onların iyi de olsa o kanunlarını neden bereketlesin ki? Hem Allah'tan uzak bir hayat sürdürüp, Allah'a yaşantılarında hiç yer vermek istemeyecekler, hem de Allah'tan aldıkları bütün her şey ile; güneş, yeryüzü, yiyecekler, sağlıklı beden ve o bedende Allah'ın verdiği zevkleri kullanıp, işleriyle de "aman Sen bizden uzak ol" deyip, kendi kafalarına göre başarılı olmaya uğraşacaklar. Allah da bunları bereketleyecek! Olacak mantık mı bu. Tam tersine, Allah kendisinden uzaklaşmamız ile başımıza gelebilecek şeylerin açığa çıkmasını açıkça görmemizi istiyor. (Bu konuyla ilgili olarak Tesniye-Yasanın Tekrarı 28'inci bölümün tümünü lütfen herkes kendi adına okuyup, lütfen düşünsün.) Ve yine peygamber açıkça diyor ki: **..siz Rab ile beraber oldukça O sizinle beraberdir; ve siz O'nu ararsanız, kendisini size buldurur; fakat siz O'nu bırakırsanız, sizi bırakır.** 2.Tarihler 15:2

Özgürlük insanların gerçek kişiliklerini su yüzüne çıkarmaya yarar. O kişiliğin altında çok güzel şeyler yatarken, çok korkunç şeyler de yatar. Baskı altında hiç kimse kötü olan özellikleri öldürüp yok edememiştir. Allah Şeytana bile özgürlük vermiştir. Düşüncesini ve amacını gerçekleştirmesi için Şeytani özgür bırakmıştır. Despot, diktatör bir Allah'a sahip değiliz. Yoksa kimse O'nun önünde düşüncelerini bu kadar açık söyleyemezdi. (Eyüp 1:6-12 ; 2:1-6 ve Tesniye-Yasanın Tekrarı 9:18-19 ; 10:10 ; Çıkış 32:11-14) Yalnız düşüncelerimizi açık açık söylemekle kalmıyoruz, aynı zamanda yanlış ve kötü de olsak, bize fırsat ve meydan veren bir Allah'a sahibiz. Doğru ve iyi sandığımız yanlış konularda da bizi anlayan, anlayış gösteren bir Allah'ımız var. (Tekvin-Yaratılış 18:22-33) Bu yüzden Vahiy-Esinleme kitabının sonlarında şöyle yazıyor. (İncil'in son kitabı)

Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Bayağı olan, bayağı yaşamını sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın. İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese, yaptığının karşılığını vereceğim. (Esinleme-Vahiy 22:12)

Bu özgürlüğü veren Allah'tır. O'ndan daha iyi bilen kim var? O'na akıl verip, "bu daha doğrudur" diye öğretecek olan kimdir?! Hiç kimse bunu yapamaz. Yine de bu hakkı Allah herkese veriyor. Kim böyle bir özgürlük verebilir? Uzaydan yeryüzüne bakıldığında, insan denilen yaratığın bir bakteriden çok daha küçük görüldüğü bir gerçektir. Öyle olduğu halde Allah bu özgürlüğü onlara verdiyse, her şeyden önce Allah'ın ve bizlere verdiği özgürlüğün kıymetini bilip, O'na layık olmaya çalışalım. O istiyor ki her şey açığa çıkıp, gizli bir şey kalmasın. Allah bu adaletle de herkesi ve her işi hükme götürecektir. (Vaiz 12:14)

Ben bu konuyu dünyamızın eşitlik ve hürriyet kavramlarından algıladığı anlayışa göre yazıp çarpıklıkları belirtmek istedim. Yoksa ne eşitliği ne de hürriyeti hiçbir zaman gerçek anlamda sağlayamamış bir dünyada yaşadığımızın da farkındayım. Bu yazıyla amacım bir çözüm getirmek değil. Dediğim gibi, ister eşitlik isterse de özgürlük diye bağıransın olsun, onların asıl amaçlarını vurgulamak istiyorum. Eşitlik isteyenler kişiliklerini gizlemeye çalıştıkları gibi, yeteneksizliklerini de bu yolla bastırmaya uğraşıyorlar. Eşitlik vereceğiz

vaadiyle o insanları yönetenlere bakıldığında ise, hiçbirinin eşit davranmadığını görüyoruz. Hürriyetten, özgürlükten yana olanlar ise yeteneklerini, kabiliyetlerini başka insanları ezmek için kullanıp, kendini beğenmiş, gaddar oluyorlar. İnsanın gelişmesini ve yeteneklerini kısıtlayan her kural ve kanuna Allah karşıdır. Aslında sevginin olmadığı yere hangi idareyi, yönetimi, kralı, başkanı, başbakanı, dini getirirseniz getirin, sonuç hep şimdiki dünyamız gibi olacaktır. (Süleyman'ın Meselleri 15:17)

Kardeşini seven ışıktadır, ve onda tökezleme sebebi yoktur. Fakat kardeşinden nefret eden karanlıktadır, ve karanlıkta yürüyordur ve nereye gittiğini bilmiyordur, çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir. 1.Yuhanna 2:10-11

2005 Yılı da acaba mı?

Kitabımın sonlarına doğru sakladığım ve aslında hiç de yazmak istemediğim bir konuya geldim. İnternet sayfalarım da yayınladığım bu konudan başka, yazdığım hiçbir konular tepki görmedi. Aslında hayret de ettim. Bütün dinlere karşı olduğum, onların yaptıkları negatif şeyleri hiç ayırmadan anlatmam, biz insanların ne kadar değersiz kişilerin eteklerine yapışıp, onlardan bizleri cennete götürmelerini beklemekteki budalalığımız falan hiç ama hiç tepki görmezken, sadece şimdi yazacağım bu konu tepkilere yol açtı. Bütün bu tepkilerin hepsine ben de bir yerde katılıyorum. Beni eleştiren insanlara hak vermeyi çok severim. Yanıldığının farkına varmak, en azından farkına vardığımdan dolayı, bu beni kendi adıma mutlu eder. Ancak kendi yanılığımıza çektiğimiz insanlar adına da üzülürüm. Şimdiye kadar kimse inanmadığına göre (en azından benim bildiğim), bu korkum da bir yerde yersiz. Burada anlatacağım bahsi geçen senelerle, yıllarla ve elimizdeki sahip olduğumuz tarih bilgileriyle, hâlâ bir karanlık içindeyiz. Nitekim 2005 yılında da o peygamberliklere bağlı alametler gerçekleşmediğine göre, bu bahsedeceğim konuyu belli bir tarihten ziyade, ancak tarihini bilemediğimiz ama ileride muhakkak gerçekleşecek o peygamberliklerdeki alametlere dikkatimizi vermek, bence şimdilik en hikmetlice bir anlayış tarzı olacaktır.

Bazıları yazdığım bu şeyin bütün öbür konulara da gölge getirdiğini söylediler. Yine hak veriyorum. Çünkü bu konu dünyamızda ilk defa işlenmiş bir konu değil. İyi ya da kötü niyetle birçokları tarafından ele alınmış ve binleri, on binleri, milyonları arkalarından hiçliğe, yokluğa, mutsuzluğa, hayal kırıklığına, ölüme dahi sürükleyen bir konu olmuş. Ben de bütün bunları iyi bilen biriyim. Bu kitabı yazmam ve sekiz kere kontrol etmem uzun bir zamanımı aldı. Kimbilir kitap olarak da ne zaman yayınlanacak. Belki de hiç yayınlanmayacak. Kısacası bu konuyu kitabıma koymayı pek istemedim. Fakat daha sonra vicdanım beni rahatsız etti. Hem de çok rahatsız etti. Bu yüzden muhakkak yazmalıydım. Kendimin de yüzde yüz diyemeyeceği, şüpheyi baktığı bu şeyi nasıl yazabilirdim! İnanıyorum, inanıyorum ama çok kişiler gibi ben de yanılabilirim ve de bir kere bu konu hakkında yanıldım da. Daha fazla esrarengiz yapmadan kısaca şunları söylemek istiyorum:

Bundan sonra okuyacağınız konu ile lütfen kendinize hayaller kurmayın. Eğer hayatımızda yapılması gerekli önemli bir değişiklik var ise, o da bizzat sizi ve hepimizi yaratan Allah'ı arayıp, O'nun hakkında bilgi edinmektir. Ta ki Allah'ın biz insanları neden yarattığını, bizlerle ilgili amacını, gelecekteki planlarını öğrenmek ve bunlara uygun sürdüreceğimiz bir yaşam tarzıyla da hayatımız kurtulsun. Bu ise her çağda her zaman yapılması gerekli, hayati ve mecburidir. Bu ne bizim hevesimize, ne hobilerimize, ne de hoşlanıp hoşlanmadığımızı bağlı olmamalıdır. Dediğim gibi mecburi ve hayatidir. Her insan da bizzat kendi hayatından sorumlu olduğuna göre, kendini mecbur hissetmeye olan kararı da bizzat kendisi vermelidir. Bu mecburi olan hayatınızdaki değişikliği yapmanız ile benim aşağıda bahsedeceğim konunun hiç ama hiçbir ilgisi olmayacak. Bu okuyacağınız bilgi ile ne yapacağınızdan bizzat siz sorumlusunuz. Sizden başka kimse bu sorumluluğu taşımayacaktır. İncil'in Galatyalılar 6:5 ayetinde, **"Çünkü herkes kendi yükünü taşıyacaktır"** diye yazar. Ne benim bu yazdıklarımın inanın ne de inanmayın, acaba bunlar böyle midir diye araştırın. (1.Yuhanna 4:1 ; 1.Selanıklılar 2:3-4) Çünkü bu renkler ve zevklerle ilgili bir konu değil. Yeryüzünde yaşayan her dili, her ırkı, her rengi, her milleti ve kısacası her insanı ilgilendiren bir konu. Eğer Allah bir plân yaptı ise, kimse O'na "dur" diyemez. En hikmetlicesi o plâna ayak uydurmaktır. Eğer bunu sevinçle yaparsak, ödülümüz de olacaktır.

Kutsal Kitapları araştırırken kendi kendime bir şey sordum. Cennete girmek için mi ben Allah'a kulluk etmek istiyordum? Düşündükten sonra cevabım, "hayır" demek oldu. Peki, ölmekten korktuğum için mi ben Allah hakkında araştırıyordum? Yine düşündükten sonra kendi kendime cevabım "hayır" demek oldu. Peki ben cehennemden mi korktuğum için bunları yapıyordum? Bu cevap da aynıydı, yani hayır. Eh o zaman neden ben bu kitapları okuyordum, Allah'a dua ediyordum, araştırıp insanlar ile çekişiyordum? Hatta onların nefretlerini kazandığım yetmiyormuş gibi, bir de bütün zamanımın büyük bir bölümünü bu şeylere ayırıyordum. Bunları

ben niçin yapıyordum? Kendi kendime çok sorular sorup, kendi kendimi çok imtihan etmişimdir. (2.Korintoslular 13:5)

Çünkü en önemlisi insanın ilk önce kendisini tanımasıdır. Kendisini tanıyan bir insanın, başkalarını tanıması, olayları tartması da daha kolay olacaktır. Ben ilk önce başkalarını falan düşünmeden, ben neden yapıyordum, ya da bu işi neden yapacaktım, bunu düşündüm. Bu soruyu kendi kendime sorduğuma göre, cevabı da kendim bilmek istiyordum. Yani bir baskı altında falan değildim. Mahkemede de sıkıştırılmıyordum. O an için ölüm kalım meselesi gibi bir korkum da yoktu. Yaşım ise zaten şimdiye nazaran çok gençti. 24 yaşında, kendi dünyamda, sorumluluk ve yükümlülüklerimle yalnız olan biri olarak, bu sorunun cevabı ile kendimi kandırmaya hiç ama hiç niyetim yoktu. Kitabımın başlangıcında hayatımın bir bölümünden bahsederken, bu dünyadan, yaşamdan edindiğim birçok hayal kırıklığı ile ölümü de zaten özlemiş olan biriydim.

Dediğim gibi benim hayal kırıklığım, sevgilisini, aşkını, evini, arabasını, işini, sevdiklerini, ailesini, malını, mülkünü, sağlığını, mevkiini kaybeden türden değildi. Tümüyle bir çöplüğe çevirmek için uğraştığımız dünyadaki yaşamı ve insanların bir ömür boyu olan hayatlarındaki mücadelelerini, savaşlarını, sadece kendilerini doyurmak için verdikleri uğraşları, nefretleri, sevinçleri.. ve bütün bunlardan sonra ansızın gelen ölümü düşündüğüm zaman, bana her şey anlamsız geliyordu. Benim hayal kırıklığım bunlardan kaynaklanıyordu. Hiçbir şey için uğraş vermek bana göre değmezdi artık. Çünkü ne yaparsak yapalım, ölüm ile her şey son bulup yok olmuyor muydu? Tarihe isim yazdırıp nam yapmışım, heykelimi diktirmişim, bunlardan bana ne! Mal mülk sahibi olup, arkamda çok kalabalık mutlu bir aile bırakmışım ve onlar beni minnetle anıyormuş. Ölen insana bunların ne faydası vardır? Süleyman'ın dediği gibi: **Diri köpek ölü aslandan iyidir.** (Vaiz 9:2-6) Benim problemim sırf ölüm de değildi. Ancak dünyamızdaki boş ve anlamsız o kısacık yaşantıyı, bir de birçok zahmetlerle, sıkıntı ve mutsuzlukla sürdürmek; işte bu bana çok daha anlamsız geliyordu. Ye, iç, evlen, çoluk çocuk sahibi ol, çalış çalış mal mülk biriktir, sahte ya da hakiki bir şekilde gül oyna...sonra da öl !!! Kaldı ki tüm bunlar için çekilen acıları, çirkinlikleri de saymazsak.

Bazıları benim yürekte gelerek yazacağım bu konudaki yazımdan sapıkça anlamlar çıkarabilirler diye, duygularımı açıkça anlatıyorum. Bunlar her insanın yaşamında karşı karşıya geleceği sorulardır. Herkes kendini nasıl kandırır onu bilemem. Ama ben kendimi kandırmak istemiyordum. Bence sorun buradaydı. İyi ki bu bende bir problem olmuş, yoksa gerçeği, Allah hakkındaki bilgileri araştırmak belki de hiç aklıma bile gelmeyecekti. Evet, sorduğum soruya tekrar geleyim, "bütün bunları neden yapıyor ya da yapacaktım?" Çünkü Allah'ın yazdırdığı o kitapları okuyunca, bir şeye karar vermem gerekiyordu. O karar da, ya bunları yapmalıydım, ya da bir kenara atmalıydım. Çünkü yapmaya kalkarsam, bu artık bir ömür boyuluk yaşam tarzı demektir. Güzel bir film, ya da heyecanlı bir roman gibi de değildi ki, o anlık okunup, seyredilip, geçip bitsin. İş isten geçip, ömür bittikten sonra, birçoklarının yaptığı gibi bu soruyu o zaman sormak biraz geç olurdu. Yine de sorulmaz anlamına gelmemeli. O kişi imkânlarıyla, zihniyle ve ruhuyla belki yetmiş yaşında bu soruyla karşı karşıya gelmiş olabilir. Ben farklı olarak 24 yaşındaydım. Bazı insanlar çok daha genç yaşlarda böyle bir yolda yürümeye karar verirlerken, bazıları da çok ilerlemiş yaşlarda bu kararı alıyor.

"Eğer cennet, cehennem, dirilme gibi şeylerin hiç biri de olmasaydı, yine de Allah'ın dediklerini yapar mıydım?" diye kendi kendime soruyordum. Yine O'nun hakkında bilgi edinip, O'nun yollarında yürümek ister miydim? Bu düşünceleri çok düşünüp ve de tarttım. Cevabım: "Evet, yine de yapardım" demek oldu. Hiç dirilmeyecek olsam da, cennet falan diye bir şey olmasa da, cehennem korkusu da olmasa ki, içimde böyle bir duygu zaten yoktu; ben yine de Allah'ın istediği bu şeyleri yapardım" dedim. Ama neden? Nasıl olsa ölümle her şey biteyecek miydi? Evet, farz edelim ki her şey bitecekti, peki o zaman yine de bu şeyleri niye yapacaktım?

Çünkü doğru ve güzel şeylerdi. Kısa bir ömür için de olsa, her şeyin sahibi bunları yapmamızı istiyorsa, ben de O'nu sevdiğim için bütün bunları yapardım. Haysiyetli ve şerefli yaşamak, doğru ve merhametli olmak, bence mutluluk

demekti. Bunlar ille de sonradan ucunda bir şeyler beklemek için yapılmamalıydı. Bunları yapan insan o an zaten huzurlu ve mutluymdu.

Sevdiğimiz insanlar için ne fedakârlıklar yapıyoruz. Hiç yüzünü görmediği krallar, başkanlar için insanlar savaşlarda ölüme dahi gitmiyor mu? Hem de ne salak, ne dangalak, ne kendini düşünen, menfaatçi o krallar, başkanlar, komutanlar vesairelerin uğrunda her şeylerini feda ederek, bir de naralar atarak, insanlar coşkuyla ölmüyorlar mı? Onların bu duyguları tabii duygulardı, fakat yanlış kişilere gösterdiler. İnsanın yaratıcısına göstermesi gereken izzeti, saygıyı, itaati; biz ciğeri beş para etmez insanlara gösterdik. Sevgi uğrunda başka kişiler için de ölünebilir, ama gerçek sevgiden bahsediyorum. İnsan hiç yüzünü görmediği, kendisini eşek gibi kullandığı, bütün zayıflıklarıyla yine kendine benzeyen insanı kral yaptıysa, "sen beni Allah'a götür" diye de başına bir din başkanı, temsilcisi koyduysa, bu o insanın kendi suçudur. Yine insanlar aslı astarı olmayan, masal misali ümitler uğrunda severek ölüme gittiler ise; ben neden bütün bu yaptıklarımı, Allah'ı araştırmak için vaktimi, O'nu tanımak için gayretimi, yaşamak için hayatımı vermemeliydim? Öbürlerinin ölüme giderken sahip oldukları ümit sanki neydi de ben Allah'a ille de bir şeyler karşılığında kulluk etmeliydim. Bu konuda kendimi imtihan edişimin nedeni de belki en çok 1.Korintoslular 13'üncü bölümünde geçen sevgi konusuydu. Bir insan ne kadar fedakârlıklar yaparsa yapsın, canını yakılmak üzere kurban bile etse, eğer sevgisi yoksa, yaptıkları sevgiye dayanmıyorsa, boş olduğunu yazıyordu. Doğruydu da. Belki de en çok bu gerçek beni etkiledi ve bu yüzden sorular sorarak kendimi imtihan ettim.

Yoksa da bir menfaat miydi beni bu yola çeken? Veya çocukken bize öğretildiği gibi, cennet, huriler, bir elin yağda bir elin balda olan şeylere mi tamah ediyordum? Hayır, onların da hiçbirini değildi. Çünkü kısmen de olsa bunları yapmış ve mutlu olamamıştım. Davut'un oğlu Kral Süleyman ise benim gibi kısmen değil, çok aşırı bir şekilde bunları yapmış ve mutlu olamamıştı. O halde benim yürüdüğüm, ya da yürüyeceğim bu yoldaki hayal kırıklığına uğrayacağım korkusu da sıfır demekti. Çünkü benim böyle beklentilerim yoktu.

Bu da Allah'ın kullarına mükâfat olarak verdiği ebedi hayatı, dirilme ümidini, cenneti falan küçük görmek anlamına gelmemeli. Çünkü Mukaddes Kitap, "**Allah'a yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanlara mükâfat edici olduğuna iman etmelidir**" diye yazar (İbraniler 11:7). Birçoklarının iddia ettiği gibi bu ayet, Allah'ın duyarsız, hiç bir şeye karışmayan, pasif, adaletsiz biri olmadığını kanıtı içindir. Allah'ın kullarına ümit vermek amacıyla verdiği bir sözdür. Buna inanmamak, bir yerde Allah'ı inkâr etmekle aynı anlamdadır. Ben bu zihniyet ile Allah'ı değil, ancak kendimi, o şeylere olan ilgimi, gayretimi, sevgimi imtihan ettim ve denedim. Sevgiye dayanmayan her şey yok olmaya mahkûmdur ve sadece hayal kırıklığına yol açar. Menfaate dayalı sevginin ise çok daha büyük hayal kırıklığına yol açacağını da biliyordum. İşte yine bu yüzden kendimi imtihan etmiştim. Dediğim gibi, kendi kendime verdiğim cevaplar ile ilerde duyabileceğim hayal kırıklığım hiçe inmişti. İrili ufaklı hayal kırıklıklarımız daima olur, ve de yaşadığımız müddetçe olacaktır, fakat Allah'a inanç konusunda boş olan asılsız şeylere sarılmış olmak, bence en korkuncu olanıdır. En önemlisi de insanın Allah'a olan bağlılığı kayıtsız şartsız olmalıdır. Eğer kişi kendini tarafsız, açık bir şekilde ve dürüstçe imtihan ederse, imanının şartlara bağlı olup olmadığını da anlayacaktır. O şartlar, - eğer var ise- genelde bizim sürçüp, imandan kaymamıza neden olacak şeylerdir. Kısacası Allah'a şartlar koyarak yaklaşılmaz. Bu yüzden kendinizi araştırın, imtihan edin, ama kesinlikle kandırmayın.

Allah tarafından vahiy edilen her yazı bir anlama, bir nedene, bir uyarıya, bir öğüde dikkat çeker. (2.Timoteos 3:16) Kutsal Yazılardaki rakamlar, peygamberlikler, alametler de muhakkak anlamamız için yazıldı. Allah bunları peygamberlerine spor olsun diye, kimse anlamasın, ya da insanlar bu işlerden çıkar edinsinler diye yazdırtmadı. Eğer insanlar bu yazılardan bir çıkar elde edip, birbirlerini kandırdıysalar; hatta kendileri de kanıp, sonradan hayal kırıklığıyla Allah'ı dahi inkâr ettiyseler, muhakkak bu onların yürek tutumlarındaki beklentilerindeki bir hataydı. Tekrar ediyorum, beklentilerimiz uğrunda, ama sadece ve sadece beklentilerimiz uğrunda Allah'a kulluk ediyorsak, bunu uzun zaman yapamayacağız. Bunun yerine sevgiyle, zevk alarak, mutluluk ve

iç huzuruyla Allah'a kayıtsız şartsız yaklaşıyor ve O'na layık bir yaşam sürdürüyor isek, o zaman da hiçbir şey bizi hayal kırıklığına uğratamayacaktır. Çünkü O'nun hoşlandığı şeylerden biz de hoşlanacağız.

İsrail Mısır'daki kölelikten birçok karışık halkla birlikte çıkmıştı. (Çıkış 12:38) Neden o karışık halk da onlarla birlikte çıktılar? Hâlbuki Musa sadece İsrailileri köle olmaktan kurtarmak için gelmemiş miydi? Evet, öyle olmasına rağmen bu karışık halk acaba gördükleri mucizelerin peşinden mi gittiler? O mucizeleri bütün Mısır görmedi mi? Neden bütün Mısır halkı birlikte çıkmadı da ancak bir bölüm halk çıktı? Yoksa onlar iman ettikleri için mi çıktılar? Evet, iman ettiler, ama neye? Mukaddes Kitaptaki o yazıları okuduğumuz zaman, bu karışık halkın çoğunun imanının ve sevgisinin Allah'a ait olmadığını görüyoruz. Zaman zaman küçücük problemlerde isyan eden ve İsrail'i sürçtürenlerin içinde bu karışık halkın da olduğunu okuyoruz. (Sayılar 11:4) Peki, o zaman onları Mısır'dan çıkararak sebep neydi?

Vaat. Evet, verilen vaat çekti onları. Neydi o vaat? Süt ve bal akan diyara gitmek. (Çıkış 3:17) Hem orada herkese, ayırım yapılmadan, eşit haklarla toprak da verilecekti. Yani İsraili ya da yabancı ayırımı falan olmayacaktı. (Levililer 19:33-34) Bu insanların ve aynı zamanda İsraililerin de düşüncesi maalesef sadece bu idi. Yaşadıkları o sefil hayattan artık çıkmak, değişik ortamlarda kendilerine daha iyi ve rahat bir başlangıç ile kötü geçmişlerini de bir kalemde silmek istiyorlardı. Evet, bu birçoğunun selamladığı bir arzuydu. Maalesef Allah'ı sevdiği için, O'nun kendilerine gösterdiği amaca, sevgiye layık olmak için çıkan insan çok ama çok azdı. Hepsinin gözleri sadece menfaatle doluydu. Böyle bir zihniyet ve yürek tutumuna sahip halka sonra ne oldu? Bu onlara kurtuluş, mutluluk, ya da bekledikleri menfaatleri getirdi mi? Tam tersine, vaat olunan diyara iki kişi hariç hiçbir giremediği gibi, sayılanlardan hepsinin leşleri de çölde serilip yok oldu. Hem de tek bir tane kalmayınca kadar. (Sayılar 14:21-30) Çünkü Allah böyle düşünen bir halktan memnun olamazdı. Zamanımızda da durum farklı değildir. İnsanlar buldukları ortamdan kurtulmak için, ezildikleri, yoruldukları, mücadele güçleri kalmadığı için, ve daha saymadığım bir sürü nedenlerden dolayı bir sonu özlemle selamlıyorlar. Onlar o son getirecek olan Allah'ı değil, nedenlerini de değil, sadece tarihini bilmek istiyorlar. Dinler de bu durumu bildiklerinden, üyelerinin ağzına bu balı sürmekte çok beceriklidirler.

İnternet sayfalarındaki yazılarımı eleştirenler, suçlayanlar, nedense beni hep Şahitlere benzettiler. "Senin onlardan ne farkın var?" dediler. Benzettikleri konu da, yazacağım bu peygamberliği anlama konusuyla ilgiliydi. Bana göre fark çok basit. Hem şunu da açıklığa kavuşturmak lazım: Ben bu kitapta kendimi kimseyle kıyaslayarak, daha iyi biri olduğumu savunmadım ve savunmuyorum da. Eğer böyle bir akılsızlığı yaparsam, işte o zaman öbürlerinden hiçbir farkım kalmayacaktır. Hem bunu da sahte bir alçak gönüllülükle yazmıyorum. Benden çok daha gayretli, çalışkan, Allah uğrunda fedakârlıklar yapmış insanların varlığı kesindir. Benim bu kitabımla amacım, kimse ile kendimi yarıştırmak değil. Daima yazdığım ayetlerde de olduğu gibi, herkesin kendine düşen ödülü de cezası da Allah katındadır. Allah da adildir. Bu yüzden kimsenin kimse üzerine kabarmaya hakkı yok.

Yazdığım dinler, milletler, onların işleri, yönetim tarzları, öğretileri gizli bir şey olmadığı gibi, bütün bunlardan insanlar etkilenip, onların peşlerine takılmış ölüme gidiyorlar. Eğer ben: "Onların peşine takılmayın, onların gittiği yere gitmeyin, onların yollarında yürümeyin ve onların pis işlerini artık lütfen görün" dediysem, sırf bu beni onlardan daha doğru ve salih yapmaz ki. Ayrıca, "onları bırakın ama benim peşime takılın" da demiyorum. Eğer onlar hakkında titizlikle bir inceleme yaptıysam, buna onlar neden olmuştur.

Mesela hiç kimse benim hakkımda yazı yazmamıştır. Eğer ben milletvekili, başbakan ya da bir din lideri olarak adaylığımı kor, "beni seçen, peşime takılan kurtulur, başka hiç kimsede de kurtuluş yoktur" diye meydanlarda bağırırsam, gazeteler her gün hakkımda yazı yazıp, beni büyütecin altında değil, o zaman mikroskobun altında incelemeye almazlar mı? Hâlbuki ben ya da bir başkası eskiden ne isek yine oyuzdur. Kimse benimle, ya da onunla ilgilenmiyordur. Fakat bu işlerden sonra yine aynı ilgisizlik devam eder mi? Bununla demek istediğim,

kişilerin söyledikleri, yaptıkları, iddia ettikleri, peşlerine taktıkları milyonlar için onlara tabii ki soru sorarlar. Bu soruyu soranın ise kimliğini kimse bilmek istemez; ama sorunun cevabını bilmek ve o kişileri tanımak isterler. Normali de budur. Ben de bütün yazılarımdaki gerçekler ile dinlere çamur falan atmadım; onların yaptıklarını anlattım. Eğer bu çamur ise, ben sadece gördüklerimi, yaşadıklarımı yazıyorum. Bunu o işleri yapıp, o vaatlerde bulunanlar düşünsün. Her şeyden ziyade sözlerim onlara ümit bağlayıp, sırtlarına eyer vurduranlar için de geçerli. Fakat bir gazetecinin yazısından, haberinden dolayı kimse o gazetecinin hayatını araştırıp, kimliğini bile bilmek istemez. Çoğu zaman bilmez de. Sorduğu sorular, ortaya çıkardığı gerçekler ile "acaba bu adam bunları yazmaya, görmeye layık mıdır" demeye de kimsenin hakkı var mıdır bilmiyorum. Benim yazdıklarımı bir gazetecinin verdiği haber gibi görün. İyi veya kötü bir gazeteci olduğuma yine sizler karar vereceksiniz, Allah da hükmedecektir. Hem benden, hem de haklarında yazdığım o kişilerden hesap soracaktır. Amma eğer bu yazdıklarım doğru ise, vay o zaman onların başına!!!

Ben insanları uyarmak, uyandırmak; eğer mümkün ise araştırmaya teşvik edip, Allah'ı sevdirmek, bütün ruhi kölelik zincirlerini kırıp, sadece Allah'a kul olmalarına yardımcı olmak, özendirmek için bu kitabı yazdım. Yine benim o dinlerden farkımı soranlara gelince; ben hiç kimseye: "Bensiz kurtulamazsınız" deme terbiyesizliğini göstermiyorum. Şahitler ve tüm dini kuruluşlarda bunun tam tersini göreceklere. Ayrıca yazdığım şeyler ile yine kimseye: "Allah bu anlayışı sadece bana verdi, başka kimse anlayamaz ve anladığını söyleyen ise sahtekârdır" deme küstahlığını ise yine göstermiyorum ve göstermem. Şahitlere ve başka dinlere kıyasla bu tam ters bir durumdur. Yine tüm bunların yanında: "Benim yazdığım şeylere iman etmeyen cehennemliktir, Allah onu son günde muhakkak yok edecektir" deme küstahlığını hiç mi hiç ilan etmiyorum.

Akıllı birinin: "Daha yeni başlıyorsun, arkanda milyonlar olsun da seni de görürüz" demesini bekliyorum. Evet, bu: "Başlangıçta, yalnız ve güçsüz olduklarından dolayı onların da tırnakları yoktu. Bu yüzden koparıp, parçalamaları da mümkün olmadı" demektir. Haklıdırlar da. Arkalarına milyonları takanların ise tırnakları, pençeleri büyüdü, kudretli ve bir o kadar da pislik oldular. Eğer ben de kendimi bir şey sanıp, başkanlık, yardımcılar, yardımcıların yardımcıları, komiteler, düzen, kısacası bir din, bir organizasyon kurarsam, yüzde yüz inanıyorum ki onlardan da farklı olmam ve de olamam. Bununla umarım ne demek istediğimi daha iyi anlamışsınızdır. İnsanı çoğu zaman pislik yapan, içinde bulunduğu, kurduğu o sistemdir. Peygamberlere baktığımız zaman onlar böyle yapmadı. Eğer Davut krallık yaptıysa, o görevi Allah ona verdi. Krallık hakkında ise Allah'ın neler düşünüp söylediğini okuduk. Davut'un başına bu sorumluluktan dolayı da az şeyler gelmedi. İnsanın üzerine bir insanın krallık etmesini Allah yaratılıştan beri hiç planlamadı ve de istemedi. Ne din konusunda ne de o insanın başka bir insan tarafından yönetilme konusunda. Ancak insanın insan üzerine hâkim olması günah yeryüzüne girdikten sonra başladı. (Tekvin-Yaratılış 3:16) Kâhinlik ve Levililer din konusunda insanlar üzerine kral ya da yönetici olarak atanmadılar. Onların görevi insanlar ile Allah arasında aracılık yapmaktı. İsa Mesih geldikten sonra, böyle bir aracıya da gerek kalmadı. Onlara verilen görevler ve kanunlar sadece gelecek şeylerin gölgesiydi, aslı değil. (İbraniler 5:1-10 ; 8:1-6 ; 10:1) Bu gerçekleri bilen insanlık hâlâ bir lider olma ve lider arama telaşında. Ben bu bilgilerden sonra bir lider, bir başkan, bir yönetici olarak insanlığa faydalı olacağım diyerek kendimi yükseltirsem, bütün bu kitaptaki yazdığım ve bir yerde işlerinden tiksindiğim lanetli o insanların durumuna da düşmüş olurum. Onlar, üzerlerine bu laneti, kurdukları, buldukları sisteme köle olduklarından dolayı da getiriyorlar. Kendilerinin değil de Allah'ın kurallarına göre yürüselerdi, o lekelerden de uzak kalırlardı. Bu sözleri gerçekten de yalnız o işleri kirli olanlara söylemiyorum. Bu sözleri, o pislikleri tertemiz sırtlarına alıp da taşıyanlara söylüyorum. Bu vasıta ile kendilerini de kirletiyorlar ve de kirlettiler. O sırtlarında taşıdıklarının rütbeleri de çok enteresandır. "Sadık ve basiretli köle", "köle sınıfı", "teşkilatta görevli hizmetkârlar", "iman kardeşleriniz"...vs. gibi isimler ile onlar dıştan koyun postuna bürünmüş, fakat içten kapıcı kurtlardır. (Matta 7:15-23)

Kitabımda belki de bazı şeyleri tekrar ve tekrar yazmaktan bıkmadım usanmadım. Umarım onların zihinlerinizden çok yüreklerinize girmesine yardımcı olmuşumdur. Ben ise bu 2005 yılına dikkati çekmekle sakın bir sondan falan bahsettiğimi anlamayın. Onlar ancak kesin bir sonun vaktindeki anlayış ve yorumlar. 1914 yılını Şahitler son gelecek diye ilan ettiler. O son gelmeyince kıvrırıp, "göklerde Allah'ın istediği krallık kuruldu" demeye başladılar. Şahitler, başka din ve mezhepler bu işin suyunu çıkardığı için, inanın bu yazıları ben yine de zorla yazdığımı söylemek zorundayım. Kendi kendimin gözünde bile onlara benzeyeceğim korkusu ve utancı var içimde. Her ne ise. Eğer yanlışlık ise, bu benim hayatımdaki ilk ve son yanlışlık olmayacak. Fakat anlayışım ve bu bilgiler doğru ise... Şüphe ediyorum diye, kendimle alay edilecek ve adıma leke gelecek diye bunları saklamalı mıyım? İsa Mesih bu konuda çok güzel bir misal verdi, lütfen Matta 25:14-30'a kadar olan o yerleri açıp yerinden okuyun. Bu yüzden sahip olduğum bu bilgileri saklamak istemiyorum. Yanlışsa da, eğer samimi yanlışlıklarımız için Allah bizlere hükmetmeye kalkarsa, kim kurtulabilir? Fakat yaptıklarımızla ilgili kötü niyetlerimiz ve yürek tutumlarımızdan dolayı kesin kez çok daha hükmedecektir.

Burada hatalı olunabilecek iki konu var. Birincisi tarihler, yani rakamlar konusunda hata yapılabilir. Çünkü elimizdeki tarihi rakam Mukaddes Kitapta yazmıyor. Bunun da böyle olmasını bir yerde Allah istedi. Geçmişte ise tarih kitaplarının kaleme alınması çok enteresandır. Onlar bir olayı anlatırken ya güneş tutulması, ya da ay tutulması veya meşhur yaşanan başka bir olayın öncesi/sonrası diyerek kaleme alıyorlarmış. Yani o olaydan öce bir kral mı başa geçmiş, onun başa geçme tarihi ele alınarak öbür olay anlatılıyor, ya da tam tersi. Mesela, "işte bilmem ne kadar gün önce tutulan aydan, şu kadar ay veya yıl sonra bilmem ne kralı başa geldi" deniyor. "Daha sonra da şu kadar hafta, ay, yıl sonra güneş tutuldu" falan gibi metotlar kullanılmış. Ben tarihçi değilim, ama onların metotlarını okuduğunuz zaman, kesinkes, yüzde yüz şu tarihte şu oldu demek çoğu zaman maalesef mümkün olmuyor. Aslında kaleme aldıkları bu yöntem çok güvenilir. Çünkü ay, yıldızlar, dünya ve güneş yanılmaz zaman ölçümleridir. Fakat bizi yine de acaba dedirten başka olaylar da var. O ay tutulması on veya otuz sene sonra eğer yine olmuşsa, o zaman acaba hangisi doğrudur diye iş zorlanıyor. Otuz sene uzun bir zaman gibi gözükse de, binlerce senenin içinde araştırıldığı zaman, otuz saniyeden de az gibi oluyor. Elimizdeki tarih bilgileri bazen birçok ipuçları da verse, yine de yeterli ve ispatlı olmayan bir bilgi. Bir de bu savaşlarda kaybedilen, yakılan ve yok edilen tutanaklar işi daha da zorlaştırıyor. Yine işi zorlaştıran bir neden de, farklı ifadelerle dayalı karşı devletlerin tarihleri. Bu devletlerin ise tarafsız oldukları hiçbir zaman söylenemez. Bir de onların görüş açısını, kültürlerini anlamak lazım. Sırf tarih konusundaki bilgi için, inanın koca koca kitaplar ve ispatlar ortaya konulabilir. Kısacası bizim elimizde olan, yüzde yüz diyemediğimiz rakamlar bunlar. Olabilir, ama olmayabilir de. Ben de bu aşağıdaki bilgileri, ancak elimde olan en popüler bir tarihe dayanarak yazdım. En çok inanılır gözükken bir tarih bu ki (M.Ö. 586 Yeruslaim'in yıkımı) ben bile artık inanmıyorum. Hem o zamanlar yaşamadığımızı göre, ister istemez bu konuda bize verilenleri kabul etmek zorundayız diyorum.

İkinci bir olabilecek hata nedeni de, bütün bu peygamberliği yanlış anlamış olabileceğimdir. Bana göre zor bir ihtimalse de, tabii ki olabilir. "Zor bir ihtimalse" dediğim nedeni, Daniel kitabındaki peygamberliklerin anlatım stili. Daniel peygamberin kitabında aynı ya da benzer bir olay bir kaç kere, fakat farklı peygamberlikler altında yazılmıştır. Dünyaya çıkacak krallıklar ve kudretler hakkında, bir yerde heykele benzetirken, başka bir yerde aynı krallıkları bir koç ile tekeye (erkek keçi) benzetir. Daha sonraki peygamberlikte ise canavarlara benzetilir. (Daniel 2:36-45 ve 8'inci bölüm) Aynı olaylar her seferinde başka açıdan bakılarak anlatılmıştır. Aslında çok hikmetlice bir yöntem, çünkü bu yöntem, yapılabilecek yanlış yorumları minimuma indiriyor. Daniel kitabında böyle kıyaslamalı ve benzetmeli çok peygamberlikler var. Bu kitapları ilk defa okuyan biri hiçbir şey anlamayacaktır, onun için şaşırmasın. Kimilerinin dediği gibi, "Mukaddes Yazıların hepsini ilk okuduğumuzda anlasaydık, belki de çıldırabilirdik" sözleri bazen boşuna değildir.

Bir olay birkaç kere anlatıldığından, eğer bir yerde yorum yapıyor isek, bu açıklamalar öbür tarafta yaptığımız yorumla da uyum içinde olmalıdır. Eğer birbirlerine uymuyorsa, bir hata yapıyoruz demektir. Mehmet Akif'in de dediği gibi, "Allah'ın vereceği anlayış" evet, en büyük şart bu. Biraz ispatı zor gibi gözükse de, araştıranlar için pek o kadar da zor değildir. Çünkü çok kısa bir zaman içinde gerçekleşmesi gereken bu olay, bana hiçbir menfaat sağlamaz. Bilerek bir palavra atacak olsaydım, bunu uzun bir tarihe doğru atardım. Yazdığım bu kitabın ne zaman çıkacağını bilemem, ama bu satırları düzeltirken 2005 yılının çoktan geçtiğini ve o alametlerin de gerçekleşmediğini görüyorum. O zaman ben bu konunun üzerinde hâlâ neden duruyorum? Dediğim gibi, rakamlar konusunda elimizdeki tarihler yanlış olabilir, fakat bu tüm peygamberlikteki anlayışı geçersiz kılmaz. Her araştırmacı hedefine ulaşamadı diye tüm araştırmalarını çöpe atsaydı, insanlık hala taş devrini yaşamak zorunda kalır, ilerleyemeyiz. İlle de her şeyden yüzde yüz bir doğruluk beklemeyelim. Olabilir, bir takım hatalar vardır ki, bunları peygamberler de yaptı. Allah'ın bir son getireceğine iman etmemiz, o tarihi bilmemizle bağlantılı olmamalı. Yine bazı peygamberliklerdeki tarihler konusunda yanılabiliriz, fakat bu Allah'ın sonla ilgili amacını çöpe atmamızı gerektirmez. Bu yüzden yayınladığım anlayıştaki rakamlardan ziyade olaylara dikkatinizi vermenizi öğütlerim. Birilerinin oralarda yapılmış olan hataları keşfetmesine de minnetle bakacağım.

Alametler diyoruz ama İsa Mesih göklerde kral olsa bile, biz bunu nereden anlayacağız?

O kral olarak göreve başladığı zaman, İncil kitabının son kitabı olan vahiy kitabında geçen 3,5 yıllık dönem de başlamış olacak. Bu 3,5 yıl içerisinde gerçekleşecek olayların çoğu sembolik değil harfi anlamda. En önemli bir alâmet de tüm dinlerin yeryüzünde yasaklanacak olması. Bunu Şahitler ve bazı başka dinler de böyle anlıyor ve söylüyor ki, bence de doğru. Fakat onlar dinler yasaklanır yasaklanmaz birkaç hafta içerisinde son gelecek sanıyorlar. Ya da en geç birkaç ay içerisinde. Hâlbuki bu üç buçuk vakitlik, yani 3,5 yıllık bir zamandan sonra olacak bir olay. O üç buçuk yılın sonunda da hemen son gelmeyecek. Mukaddes Kitaplar son hakkında, o gün ve saati hiç kimsenin bilmeyeceğini belirtir ve İsa Mesih de hep böyle söyledi. (Matta 24:36) Bu konuya Kuran ışık tutup, "**zamanı geldiğinde o gün ve saat hakkında, bunu Allah dilediği kulu vasıtasıyla açıklayacaktır**" dediğini de ayrıca bu kitapta yine yazdım. (Araf, sure 7:187 ; Mümin, sure 40:15)

Eğer bu tarihleri Allah peygamber kullarına yazdırdıysa, bazılarının iddia ettiği gibi "onların üzerinde hiç durmayalım, çünkü hata ve günah olur" demek istemiyorum. Allah ne yazdırdıysa, onları araştırıp, doğru olanın ne olduğu konusunda konuşmanın, tartışmanın, araştırmanın yanlış olup, günah olacağına dair hiçbir ipucu yok. (Daniel 12:4 ; Matta 28:16-17 ; Luka 24:13-35) Tam tersine, mesela Mesih'in ne zaman ve nerede doğacağını Yahudiler de çok merak etti ve bunu araştırdılar. Çoğu kez hata da yaptıkları kesin. Onların bu konudaki merakları için Allah bazılarını hatta pozitif cevaplar da verdi.

Mesela Allah yaşlı bir imanlıya, "**Mesih'i gözlerin görmeden ölmeyeceksin**" dedi. İsa Mesih'i bebek olarak kundakta gördü ve Allah'ı yüceltti. (Luka 2:25-35 ve Matta 2:4-5) Hâlbuki Allah: "Size ne bu vakitleri bilmekten, neden zamanlara kafanızı takıyorsunuz" diye o kişileri azarlayabilirdi. İsa Mesih ölümünden sonra göğe alınırken, sonun vakti konusunda ona soru sordular. İsa ise onlara, "vakitleri ve anları bilmek sizin işiniz değil" dedi. (Resullerin-Elçilerin işleri 1:6-7) Burada İsa harfen sadece o zamanki resulleri kastettiği bence kesin. Çünkü bu sözlerle tüm zamanları ve bir de son günlerde yaşayan bizleri kastettiyse, o zaman bu Daniel kitabı, Vahiy kitabı gibi kitapları Allah neden yazdırtınsın? Orada ileride gerçekleşecek rakamlar ile olacak birçok olaylara neden dikkati çeksin? Hem hiçbir zaman anlaşılmayacak ve de anlaşılması istenmeyen peygamberliklerin ne manası olabilir? Ayrıca İsa hayattayken resuller kendisine: "Son ne zaman gelecek" demesi üzerine İsa da onları azarlamadı. (Matta 24:3) Tam tersine oturup onlara o günlerin alametlerini anlattı. Bu çok doğal ve tabii bir duygudur. Bu anlamsız bir merak değil, tam tersine, merak etmemiz gereken bir gerçektir. Tabii ki sınırı aşmadan. Dediğim gibi, beklentimiz sadece bir son

olmamalı, bunun bize ancak zararı olur. İlk etapta beklememiz ve bilmemiz gereken vakit, "Ben ne zaman Allah'a göre bir insan olarak yaşantımı, hayatımı ve kendimi değiştireceğim?" demek olmalı. Bu da bizzat bizim elimizde olan bir şey. Tüm bunları başardıktan sonra ki, bu ya cennet gelene kadar, ya da ölüme dek sürecek bir uğraş demektir. Cennetin gelme tarihini bilemeyebiliriz, ama bizim ecelimizin gelmesi her an mümkündür. Ancak bu zihniyete sahip olduktan sonra bu yazıların anlamı bizi yanlış bir hevese kapılmaktan koruyabilir. Çünkü o zaman hayatımız bir son gelmesine bağlı olmayacak. Allah'ın getireceği o sonu beklemektense, bu bizim de sonumuz mu olacak korkusuyla tam tersine, bir an önce Allaha göre yaratılan yeni kişiliği giymeye acele edeceğiz. Böyle bir bilince gelmemiz için de bu konularda uzman olmamız mecburi. Eğer bu kitabı başından beri okuduysanız, o zaman nasıl bir uzmanlıktan bahsettiğimi de anlamışsınızdır. Hem şu gerçeği de hiç gözden kaçırmayalım. Ölen her insan için zaten son gelmiştir. Ölen biri diriliş gününe kadar, ölümünden sonraki tüm değişiklikleri zaten görmeyecek ve yaşamayacaktır. Ölüm ise hepimiz için, her an hazır bir şey olduğuna göre. Var mı öleceği günü, saati bilerek yaşayan? İsa bu konuda güzel bir hakikati dile getiriyor.

"İsa onlara dedi: 'Benim vaktim daha gelmedi; fakat sizin vaktiniz daima uygundur...'" Yuhanna 7:6

İlle de bir tarih beklemekten ziyade bunun bizler için her an olabileceği bilinciyle yaşayalım, davranalım, konuşalım, iman edelim, sevelim ve ilerde pişman olmayacağımız şeyleri yapalım. Öldükten sonra, ya da ölümlerle karşı karşıya geldiğimiz zaman, pişman olunsa bile geriye dönmek imkânsızdır. İsa İncil'in Luka kitabında bu yazdıklarımı destekleyen güzel bir hikâye anlattı. Luka 16:19-31'e kadar olan bu ayetleri lütfen açın, bizzat kendiniz okuyun.

Ben bu aşağıdaki yazdıklarımı yüzde yüz doğrudur diyemesem de, ama bu dünyada yüzde yüz daha iyi bir anlayışı da bulamadım diyebilirim. Bu anlayışı bulamadım diye ille de benim yazdıklarım doğru mu olmalıdır? Tabii ki değil, ben de bunları bildiğim için anlayışımın nedenlerini aşağıda yayınlıyorum. Okuyun, kararı sizler kendiniz verin.

Bütün Dünyada Oturan Kavimlere, Milletlere ve Dillere!

16 Haziran 2004 Çarşamba

Böyle bir başlık altında yazılmış bu mektup, zamanımızdan binlerce yıl önce yaşamış, dünya hâkimi olan bir kralın, bütün dünyadaki milletlere ve dillere olan duyurusuydu. Bu yazı Mukaddes Kitap diye bildiğimiz, (Tevrat, Zebur, İncil) Daniel kitabının 4'üncü bölümünde geçer. İsmi Nebukadnessar olan bu krala Allah gelecekte bütün insanlığı ilgilendiren bir rüya gösterir. Sözü edilen bu rüya sadece o kralla ilgili olsaydı, kral bunu "bütün dillere, milletlere ve kavimlere" diye belki de ilan etmezdi. Haydi, kral ilan etse bile, bu sözler Daniel peygamber tarafından Kutsal Kitaba yazılmazdı, çünkü rüya peygamberlik niteliği taşıyor. Yalnız bunlar da değil, bizi böyle düşünmeye iten daha başka nedenler de var. Kısacası anlatmak istediğim şeyin en önemli yanı, bu rüyanın bizim zamanımızda gerçekleşecek olmasıdır. Bütün bu yazılanların doğruluğunu anlamak için, elinizde Allah'ın sözü olan Mukaddes Kitabın (Tevrat, Zebur, İncil) olması size çok yardımcı olacaktır. Mukaddes Kitapta Daniel diye bilinen peygamber, Müslüman âleminde Danyal diye bilinmektedir. Kuran bu konuyu ele almamış fakat Ali İmran suresinin 93'üncü ayetinin son kısımlarında şöyle yazar:

"...De ki: Eğer gerçekçi kişilerseniz, Tevrat'ı getirin de onu okuyun" demekle Allah'ın sözünün bölünemez bir bütün olarak ele almamız gerektiğini destekler ve bunu birçok ayetlerle de vurgular.

Burada sözünü ettiğimiz o zamanın Babil kralı Nebukadnessar, M.Ö.605 yılında kral olmuş ve 43 sene krallık yapmış. Babil İmparatorluğunun en parlak dönemi onun zamanında yaşanmıştır. Babil ise o zamanın dünya hâkimi rolündeydi. Şimdiki Amerika Birleşik Devletlerine de benzetilebilir. Bu durum M.Ö.516 yılında Med ve Pers imparatorluğunun Babil'i ele geçirmesine kadar da sürmüştü. (Sözü geçen bu tarih sadece Mukaddes Kitap araştırması sonucu elde edilmiştir. Tarihler konusunda en güvenilir kaynak odur, çünkü Allah'ın sözüdür. Ancak bizlerin yorumlarında yapılabilecek hataları da unutmamak şartıyla.) İlerde bütün insanlığı ilgilendirecek bu rüyayı Babil kralı Nebukadnessar Daniel kitabının bap 4 ayet 4 den itibaren şöyle yazmasıyla başlar:

Ben, Nebukadnessar, evimde rahat, ve sarayımda refah içindeydim. Beni korkutan bir düş gördüm; ve yatağım üzerinde yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü. Rüyanın ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin (hikmetlilerinin) yanıma getirilmesini buyurdum. Sihirbazlar, yıldız bilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm rüyayı onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar. Sonunda ilahımın adından gelen Belşatsar adıyla çağırılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşüme ona anlattım. Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başı Belşatzar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla.

Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm. Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görülüyordu. Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabani hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu. Yatağımda yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm. Yüksek sesle, ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın diye bağırdı, altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın. Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip, yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki ottan pay alsın. Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden 7 vakit geçsin. Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı yüce olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verilebileceğini bilsin.

İşte ben kral Nebukadnessar'ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belşatsar (Daniel) bunun

ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin (hikmetli adamların, sihirbazların) hiç biri bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.

Daniel Düşü Yorumluyor. Bap 4:19'uncu Ayetten İtibaren

O zaman öbür adı Belşatsar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, "ey Belşatzar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin" dedi.

Belşatzar (Daniel), "Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!" diye karşılık verdi. "Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördün. Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabani hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünerdi. Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı. Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden 7 vakit geçinceye dek yabani hayvanlarla birlikte pay alsın diyordu.

Ey efendim kral, düşün anlamı ve yüce olanın senin başına getireceği yargı şudur: İnsanlar arasından kovulacak, yabani hayvanlarla yaşayacaksınız; öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksınız. Yüce olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayınca dek 7 vakit geçecek. Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek."

On iki ay sonra bunların hepsi kral Nebukadnessar'ın başına geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı. Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan'ı onurlandırıp yücelttim. (Daniel 4:34)



Yukarıdaki ayetlerin peygamberlik taşıyan iki anlamı olmalı. Birinci anlamı Nebukadnessar üzerinde zaten harfen yerine geldi. Herhalde 7 sene sürdü ve daha sonra Nebukadnessar sağlığına kavuştu. Fakat Daniel'in yorumundan ikinci bir anlayışa sahip olmamız gerektiğini de anlıyoruz. Çünkü bahsi geçen ağaç Babil idi. Her ne kadar o an için Nebukadnessar Babil'i temsil ediyorduydu da, onun bu hastalığı ağacın kesilmesi; yani Babil'in yıkılması demek olmadı. Çünkü o zaman Babil hâlâ ayakta duran ve dünyanın dört bir yanına egemen olan ülke durumunu kaybetmedi. Nebukadnessar hasta olmasına rağmen rüyaya göre; hâlâ güçlü, boyu göklere erişmiş, dünyadaki herkesçe görülebilen, yaprakları güzel, meyvesi herkese yetecek kadar bol ve herkesin barınabileceği durumu Babil koruyordu.

Ben ağacın kesilmesini, Babil'in kesilmesi ya da yıkımı diye anlamamız gerektiği sonucuna varıyorum. Kısacası Babil'in yıkımından sonra üzerinden 7 vakit

geçmeliydi. Allah'ın da insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye vereceğini bildiren süreydi bu. Onun içinde ağacın kökü yok edilmiyor ancak bir vakte kadar çemberleniyor. Allah'ın dileğine uygun bir kral gelene kadar çemberli kalacaktı. Bazılarının iddia ettiği gibi o ağaç Tanrının hükümdarlığını temsil etmiyordu. Yeryüzünde Tanrının hükümdarlığını temsil eden bir hükümdarlık hiç bir zaman olmadı. İsrail krallarının bazılarını Allah seçmesine rağmen bu Allah'ın arzusu değil ancak İsraililerin isteğiydi. Şahıs olarak memnun kaldığı krallar başa gelmiş olduysa da, Allah buna ancak müsaade etti ama istemedi. Böyle olduğu Mukaddes Kitabın 1.Samuel Bap 12:17 ayetinde açıkça yazıyor. Allah'ın dileğine uygun olan Kralın Mukaddes Kitaptan hiç şüphe götürmez bir biçimde yalnız İsa Mesih olacağını biliyoruz. İncil'in, Resullerin İşleri (ya da Elçilerin İşleri) 17'inci babının 31'inci ayetinde şöyle yazıyor:

Çünkü Allah bir gün tespit eyledi, o günde tayin ettiği adam vasıtası ile dünyaya adaletle hükmedecektir; onu ölümden dirilterek bütün insanlığa güvence vermiştir.

Yani İsa Mesih'ten bahsedilen bu kişinin Kuranda da aynı şahıs olduğunu okuyoruz. İnsanlar arasında ölümden dirilip, çürüme görmeden Allah'ın katına çıkan ve yaşayan yalnız odur. Bütün peygamberler ve insanlık ancak kıyamet (diriliş) gününü beklemek zorunda kalacaklardır. (Yuhanna bap 5: 28 ayeti) Fakat İsa Mesih bu zamanı beklemeden Allah O'nu diriltmiştir. İsteyenler Ali İmran suresi 55'inci ayetine bakabilirler.

Bu 7 vakit ne anlama geliyor, ya da nasıl hesaplanmalı? Ayrıca ne zaman başlayacak?

Mukaddes Kitabın en arkasındaki Vahiy kitabının 12'inci babın 6. ve 14. ayetlerinde, 1260 günün eşittir "vakit (yani 1 vakit demek) vakitler (2 vakit) ve yarım vakit" olduğunu anlıyoruz. Kısacası vakit vakitler ve yarım vakit 3,5 vakit demek. Her bir vakit bir yıl, yarım vakit de 6ay anlamında. Böylece bir vakit 360 güne eşit. Şimdi, eğer Mukaddes Kitap kuralına göre bir günü bir yıl olarak hesaplarsak ki, bu kural Musa peygamberin Sayılar kitabında bap 14:34 ayetinde ve yine peygamber Hezekiel kitabının Bap 4:6 ayetinde yazmaktadır. Evet, her bir gün için bir yıl olarak hesaplarsak, bu hesaba göre "yedi vakit" 7 kere 360 gün 2520 yıla eşittir. Bu prensipten 7 vaktin ne anlama geldiğini ve ne kadar sürdüğünü açıkladıktan sonra, bu 2520 yıllık tarih ne zaman başlamalıydı? Aslında şimdiye kadar olan açıklamalardan, eğer çok dikkat ettiysek, bunu anlamak zor olmasa gerek. Ayrıca Mukaddes Kitabı bilmenin ve araştırmanın da gerekliliğini tekrar belirtmek zorundayım. Bu tarih Babil'in yıkımıyla başlayacaktı. Yani M.Ö. 516'da. Ancak o zaman rüyaya göre o ağaç kesilmiş olup, bundan sonra da üzerinden 7 vakit geçmeliydi.

Niye M.Ö. 516?

M.Ö. 586 yılında Yerusolim kenti Babilliler tarafından ele geçirilir. Süleyman'ın Allah'ın adına yaptırdığı ve günümüzde Ömer Caminin yerinde bulunan Allah'ın mabedi ateşe verilir. (Bu tarih ise Mukaddes Kitapta yazmıyor. Onun için dünyevi kaynakların yazdıkları tarihten yola çıkıyoruz. Fakat bunun böyle olacağını Allah da muhakkak biliyordu. "En güvenebileceğimiz tarih de bu 586'dır" demekten başka bir şey yapamıyoruz. Ansiklopedik tarihler ve birçok kaynaklar şimdiye kadar bu tarihi daha çok desteklediler. Yanlış da olabilir.)

Allah Yerusolim kentine ve kendi adına yapılan mabedin üzerine gelecek harabiyeti önceden peygamberleri vasıtasıyla bildirir. Peygamber Yeremya kitabının Bap 25:1 den 11 ayetine kadar yazan en önemli bildirisi bu sürenin 70 yıl süreceğinden bahseder. Kısacası, Allah'ın mabedi ve Yerusolim yakılıp yıkılacak ve üstünden tam 70 sene geçecekti. Bu da yine Peygamber Yeremya'nın kitabında Bap 29:10'uncu ayetinde yazmaktadır.

Biz bunların noksansız yerine geldiğini biliyoruz. Öyleyse M.Ö. 586 yılında bu olaylar cereyan ettiğine göre 586'dan 70 seneyi çıkarırsak M.Ö. 516 yılına gelmemiz hiç de zor olmuyor. Demek ki Babil M.Ö. 516 da Med ve Persler

tarafından ele geçiriliyor, bu da Babil'in çöküşü yani ağacın kesilmesi oluyor. 2520 Yıllık zaman kronometresinin ise bu tarihten itibaren başlaması gerektiğini anlatmak istiyorum. Allah bizlere, bu krala gösterdiği rüya vasıtası ile 2520-516 = 2005 yılında İsa Mesih'in krallığının başlayacağını anlatmak istedi. (Hesaplamalarda milattan önceden milattan sonraya geçişte arada 1 yıl oynarmış. Nedeni ise sıfır diye bir tarihin olmayışı gösteriliyor. Yine elimizdeki tarihi verilerin yanlış olabileceğini kabul etmeyi de unutmayalım!)

İsa Mesih'in kral olması bizzat bizi ve insanlığı niye ilgilendirir?

İsa Mesih'in krallığı gözle görülür bir biçimde gelmeyecek. Çünkü İsa Mesih göklerde yaşayan ruhi bir varlıktır. Nasıl ki Şeytan dediğimiz melek de ruhi bir yaratık olup bizlerin gözlerine görünmüyor, fakat yeryüzünde etkisini sürdürüyor ise, Mesih'in krallığı da gözle görülür bir biçimde gelmeyecektir. İncilin Luka kitabında bap 17:20-21 ayetlerinde bunun böyle olacağını İsa söyledi. Fakat belirtileri ve etkileri bütün yeryüzündeki herkes tarafından görülecektir. (Daniel 7:13-14; Vahiy 1:7; Markos 13:26) İsa'nın göklerde kral olarak hüküm sürmeye başlaması ile İncil kitabının Vahiy denilen son kitapçığındaki peygamberliklerin yerine gelmeye başlayacağını gösteren 3,5 yıllık bir döneme gireceğiz demektir. Yeryüzündeki herkesi etkileyecek sıra sıra korkulu olayların gerçekleşeceğine kendimizi şimdiden hazırlamalıyız. Yine bu 3,5 yıl, ya da 42 ay, ya da 1260 günün sonunda da hemen Allah'ın son getireceğini düşünmeyelim. Çünkü saat ve gün hakkında hiç kimsenin bilgisi olmayacağını defalarca Mukaddes Kitaptan okuduk ve uyarıldık. (Matta 24:36). İki kere dünya savaşı, kıtlıklar, zelzeleler, su baskınları, kanunsuzluğun çoğalması, parayı seven insanlar, zevki Allah'tan ziyade seven bir dünya ruhu, yeryüzünün kirletilmesi, kendilerini Tanrıya bağılıymış gibi gösterip aslında işleriyle Allah'ı inkâr edenler, bize son günlerde yaşadığımızın en büyük alametleri olduğunu da okuyoruz. (Bununla ilgili bazı ayetler: Matta 24:7 Luka 21:11 Luka 21:26 2.Timoteos 3:2-5) Bu olayların eski zamanlardan beri aynı olduğunu savunanlar da var. Bence yeryüzümüzün şu son yüzyıldaki değişiklikleri hiçbir zaman yaşamadığını kabul etmemek için, gerçekten de kör, sağır ve bilgisiz olmak gerekiyor.

Bütün bunlar yeryüzünü etkilerken bizi de etkileyeceği kesindir. Çünkü Vahiy kitabı tüm yeryüzündeki dinlerin o büyük çöküşünden de bahsediyor. (Vahiy 17 ve 18 bapları). Yani yeryüzündeki bütün dinlerin yasaklanması söz konusu. Yeryüzünde yaşayan kaç kişi bir dine ait değil? Onun için şimdiden ne yapacağımıza karar vermemiz lazım. Çünkü Allah: "Onların içinden çıkın" diyor. (Vahiy 18:4) En önemli etki de bizzat Allah'ın ve meleklerinin ayırım için her insanla ayrı ayrı ilgilenmesi olacak. Bu ilgiyi Allah yaratılışımızdan beri zaten gösteriyor, fakat bu ayırım işiyle belirtmek istediğim nokta; Allah'ın meleklerinin kötülerle savaacağı gün, bizzat biz ölüm için mi ayrılacağız, yoksa hayat için mi diye kendi kendimize şimdiden sormalıyız? Hiç kimse tesadüfen kurtulmuş ya da Allah'ın gözünden kaçtı gibi bir durumla karşılaşmayacak. Yine Mukaddes Kitaptan peygamber Amos kitabının Bap 9:2-3 ayetlerine lütfen bir bakın.

Onun İçin!

Bu mektup sizleri günahlarınızdan tövbe edip dönmeye teşvik etmek için yazıldı. Yoksa sadece gelecek olan bir sonun tarih bilgisi bizlere kurtuluş sağlamayacaktır. 1.Timoteos bap 2:4 ayetinde: "**Yaratıcımız Allah istiyor ki bütün insanlar kurtulsunlar, ve Allah bilgisine gelsinler**" diye geçer. Onun için, ne yapmış olursak olalım, Allah'ın davet ettiği bu ebedi hayata el uzatalım.

Bütün mektupta geçen konuyla ilgili ayetleri, ancak mektup kısa tutulsun diye az olmasına özen gösterdim. Amaç, sizleri Allah'a dua vasıtasıyla araştırma yapmaya özendirme. İster bu kritik bir amaçla olsun ister objektif, fakat araştırın. Hayatımız Allah'ın bizi uyardığı bu hakikatlere bağlı. Ayrıca bu hakikatle ilgili olarak kronolojik cetvel sizlere kolaylık sağlaması amacıyla yapıldı. Bir de bu mektup hiç bir din ya da mezhebinin desteğiyle yazılmamıştır. En önemli olanı da tarihi rakamlardan ziyade gerçekleşecek olaylardır. Bizler tarihler konusunda açıkça yanıldığımızı görüyoruz, kendim de dâhil olmak üzere.

Yapsak yapsak en fazla peygamberliklerdeki alametlere dikkat vermemiz olur ki, bunda da yanılanların çok olduğunu geçmiş zamanlarda gördük. Ben bu mektup vasıtasıyla Allah'ın yüreklerinizi harekete geçirmesini ve bir şeyler yapma gereği duymanızı temenni ederek hoş ve esen kalın diyorum.

Ağaç = Nebukadnessar

Babil = Krallık-Hâkimiyet

M.Ö.516'da yıkıldı

Ve üzerinden 7 = Tanrının krallığı gelene kadar vakit geçecek.

2520 – 516 = Zamanımızın 2005 yılının Eylül-Ekim ayları İsa Mesih göklerde kral olarak hüküm sürmeye başlayabilir!

Kaynak: Mukaddes Kitaptan (Tevrat-Zebur-İncil) Daniel kitabının 4.Babı

İlk internette yayınlanma tarihi yaklaşık 3 Eylül 2002 Salı

İkinci bir ispat daha

Geçen yazımda Daniel'in kitabından İsa'nın 2005 yılında, eylül-ekim aylarında kral olarak hüküm sürmeye başlaması gerektiğini anlatmaya çalışmıştım. Yine belirtmeliyim ki, bu alametleri o yıllarda gördük diyemem. Tarihlerden elimize geçen rakamların yanlış olduğuna inanıyorum. Tekrar dediğim gibi, bu konuda o kadar çok yanlışlıklar ve sahtekârlıklar yapıldı ki, bunu ben de biliyorum. Birçok din ve mezheplerin yanında, bir son geliyor inancıyla tek tek gruplar halinde çılgınca akımlara gidildi. Çöllere gidilip İsa oralarda beklendi. İnsanlar top yekûn intihar ederek, akılsızca hayatlarını feda ettiler. Yüzyılımızda bu "son" ilanı işinde en meşhurları Şahitler. Onlar bir vakitler ilan edip de hâlâ gerçekleşmemiş tarihlere öyle sarıldılar ki, buna karşı bir laf söyleyeni de aralarından büyük kızgınlıkla atıyorlar! Tüm bunlar insanlarda, o dinlere, o gruplara, hatta o kişilere karşı güvensizlik ve de nefret uyandırdı. Belki sizler için de durum aynı olabilir.

Bu yüzden lütfen bu okuduklarınızın böyle olup olmadığını araştırın. Ben hata yapabileceğimizi kesin olarak kabul ettiğim gibi, bu konulardaki her türlü eleştiri ve düşünceye de açığım. Sizler de lütfen benim hata yapabileceğimi kabul edin. Yine bu sözleri sahte bir alçak gönüllülükle değil, hakikat olduğu için söylüyorum. Allah benimle doğrudan konuşmuş olsaydı, o zaman kesin bir tutum takınırdım. Fakat bizler peygamber olmadığımız gibi, ancak peygamberlerin yazılarından araştırarak bir sonuç çıkarmaya çalışabiliriz. Tabii ki yazdıklarım bana anlayış vermesi için, dileklerimi Allah'a daima dua ile belirtmeye çalışıyorum. Çünkü bütün sırları çözebilen ancak kendisidir. Fakat O Allah'tır ve bu anlayışı dilediğine verir. Bizler Allah'ın işlerine küstahlık yaparak sınırlar koyamayız. Daniel'e 12 bap 4 de melek: "**Son günlerde birçok adamların araştıracağını ve hakikatin artacağını**" söyledi. Mukaddes Kitabın Yeni Çevirisi nedense bunu eski tercümedeki gibi kolay ve anlaşılır bir şekilde tercüme etmemiş!

Gelelim ikinci ispata.

Daniel kitabını araştırdığımız zaman birçok peygamberlikler okuyoruz. Bunların çoğunun aynı olaylardan ama değişik ayrıntılara girilerek, başka bir açıdan anlatıldığını da görüyoruz. Mesela Babil kralı Nebukadnessar'ın gördüğü heykelle ilgili rüya. Allah ona, kendi ülkesi ve ondan sonra sırayla gelecek dünya hâkimi ülkeler hakkında peygamberlik niteliğinde bir rüya göstermiş oldu. Başka bir görümde ise yine bu ülkelerin bir kısmı ele alınıyor. (Med ve Persler ile Yunan krallığı) Daha sonra ise dört büyük dünya hâkimi olan ülkeler tekrar ama başka bir şekilde anlatılıyor. (Daniel 2:31-45; bölüm 7'nin ve bölüm 8'in tümü) Daniel 2:31-45 de geçen rüyayı çok kısa bir şekilde açıklamaya çalışacağım. Daniel de zaten açıklıyor. Ben Daniel'den farklı olarak ülkelerin ismini de yazacağım ki, daha iyi anlayalım. Anlatmak istediğim şey, bu üç peygamberliği ele alarak açıklamak. Çünkü bunlar 2005 yılını anlamakta ilgisi olan bilgiler. Tekrar ve tekrar hatırlatıyorum, bu yazdıklarımı takip edebilmeniz için Mukaddes Kitabınız muhakkak yanınızda olsun.

1) (Dan. 2:31-45) O heykelin has altından olan başı **Babil'di**. Göğsüyle kolları gümüşten olan krallık ise **Med ve Persler** idi. Karnı ve kalçaları tunçtan olan krallık **Grek ya da Yunan** krallığı. Bacakları demirden olan krallık ise **Roma İmparatorluğu** ve uzantısı günümüze kadar gelen ve var olan Anglo-Amerika denilen **Amerika ve İngiltere** (Büyük Britanya) krallığı. Ayaklarının bir kısmı demirden ve bir kısmı balçıktan olan krallıklar ise **10 ülkeyi** ifade ediyor (on ayak parmakları). Yine bunun zamanımızda hangi ülkeler olacağını tahmin etmek çok kolay. Bunlara 10 süper güç de deniyor.



2) Daniel 7:4-8 ve yorumu 7:16-28 de yazan, yine sahneye çıkacak olan bu milletleri farklı ama aynı konuyu içererek şöyle anlatılıyor. Aslana benzeyen yaratık **Babil**, ayıya benzeyen yaratık **Med ve Pers İmparatorluğu**. Parsa benzeyen yaratık **Greک ya da Yunan krallığı**. Korkunç, ürkütücü ve çok güçlü olan dördüncü yaratık ve başındaki on boynuz da yine **10 ülkeyi** temsil ediyor.



3) Bundan sonra Daniel peygamber 8. bapta başka bir görünüm daha görüyor. Üçüncü ayette bahsedilen iki uzun boynuzlu koç **Med-Pers İmparatorluğu**, tek boynuzlu teke ise **Greک ya da Yunan Krallığı**, kırılıp yerine çıkan dört boynuz ise Büyük İskender'in aniden ölmesinden sonra ülkeyi aralarında paylaşan **dört general**.



Hatta yine son günlerdeki ayrıntılarda, Daniel kitabının 11inci babının tümünde güney ve kuzey kralları söz konusu. Bu peygamberlik de yeryüzündeki krallar, kudretlerle ilgili. Eğer bunu da benzer konuyu içeren bir açıklama olarak kabul edersek, aynı konular hakkında bahsedilen bu dördüncü peygamberlik olacak. Bu kuzey ve güney krallıkları hakkında da çok fikirler yürütüldü. Bazen Fransa İngiltere olurken, bazen Fransa Rusya, daha sonra Amerika-Rusya, şimdi ise komik ama Amerika-Irak diye düşünenler bile var. Ben bilmiyorum dersem herhalde en iyi olacak. Ancak içlerinden bir krallığın Amerika Birleşik Devletleri olacağını kestirmek zor olmasa gerek.

"Bütün Dünyada Oturan Kavimlere, Milletlere ve Dillere" adı altında yazdığım yazıda, Nebukadnessar'ın gördüğü rüyadaki **"büyük ağaç Babil İmparatorluğunu simgeliyordu"** dedim. Yine o yazımdaki peygamberliği açıklayışında, belli bir olay ele alınıp, onun gerçekleşmesiyle zaman kronometresi çalıştırılması, yani belirtilen zamanın sayılması gerekiyordu. Daniel kitabının peygamberlik sitili böyle. Daniel 9:24-27'de İsa Mesih'in geleceğini anlatan peygamberlik de bu sitile uyuyor. Şimdi ele alacaklarımı, ilk konuyla ilgili olarak ikinci bir ispat olduğunu, vereceğim örnekten de zaten anlayacaksınız.

Benim 2005 yılına gelişimin nedeni, aynı olayda ortaya atılan birçok farklı tarihlerin olmasıdır. Örneğin bir olayda kimileri Yeruşalim'in yıkılıp Babil'e sürgüne gitmelerini ve mabedin yanmasını M.Ö. 606 derken, başka tarihçiler 586 diyor! Ben de tarih bilgisinde başkalarının yanlışına uyararak, şimdi yazacağım 2005 yılıyla ilgili peygamberliği 2000 yılında gerçekleşecek diye de beklemiştim. Bu hatalarımı da açıklıyorum ki, "işte tam şu zamanda olacak" dememiz için, doğru bir tarih bilgisine sahip olmamız şart. Belki peygamberliği doğru anlayıp, doğru da açıklayabiliriz. Eğer tarih bilgimizde hata varsa, saptadığımız tarihte hiç bir şey olmayacak; daha doğrusu beni de yalancı çıkaracaktır. Bunlar sadece tarih konusunda böyle. Bir de anlayışım tümüyle yanlış olamaz mı? Benim buna inanıp inanmamam bir ölçü olamaz. Yani benim inancımı sizlere, "işte ölçü budur" demek, yine benim için küstahça bir tutum olur. Bunu böyle yapan o kadar çok dinler, mezhepler var ki. Nefret ettik, artık onlardan kustuk. Ben utanmadan nasıl onların izlerinden yürüyeyim, onlar gibi davranayım. Onlar sahip oldukları ve yaptıkları iyi birçok işi de bu yolla yok ettiler. Alçak gönüllülük gösteremeyip, basit şeyler için özür dilemeyi gururlarına yediremediler. Hatalarını gizlemeye uğraşıp, doğruyu söyleyenleri ise hiç merhamet etmeden aralarından kovdular. İşkence ettiler, hatta canlı canlı yaktılar. Hâlbuki tam tersine, onlara minnet duymaları gerekirdi. Askeri, gaddar, hırslı bir duruş almalarıyla, İsa'nın, peygamberlerin, Allah'ın ismine leke ve utanç oldular. Kendilerinden öncekilerin yapmış oldukları yanlış tutum ve davranışları bırakacaklarına; tam tersine onların bu yanlışlıklarının avukatlığını üstlenmekle, onların günahlarını da olduğu gibi yüklediler. Ben Allah'tan ve O'nunla kötü bir ilişkiye girmekten korktuğum için, yukarıdaki uyarıları tekrar ve tekrar size yazıyorum. Yoksa sadece şüpheli olmanız için

değil. Eğer şüphe de ederseniz, ya da şimdi sizi şüphe içine sokuyorsam, bu da araştırma yapmanıza teşvik olması içindir.

Evet, 2005 yılına veya o peygamberliği anlamama beni ille de doğrudur dedirten ikinci bir peygamberlik, bu yukarıda bahsettiğim Daniel kitabının 8.inci bölümünde geçen yer. Oradaki meleğin Büyük İskender'den bahsettiği kesin. Çünkü bunu Daniel 8:20-21 de meleğin kendi açıklamasında da okuyoruz. Tarih bilgimizin yardımıyla da bu Büyük İskender'di diyoruz. En önemli kısım 8.inci bölümün 9.uncu ayetinde başlıyor. Kırılan ve yerine çıkan dört boynuz, yani dört generalden sonraki gerçekleşecek olaylar. («dört boynuz» dört generali ve ülkeyi aralarında pay edeceklerini simgeliyor) Ondan sonraki peygamberlik benim ilan etmeye çalıştığım, İsa Mesih'in 2005 yılında kral olarak göklerde hüküm sürmeye başlayacağı tarih olabilir. (Son o yılda daha gelmeyecek! Ancak İsa göklerde kral olabilir) Ayetlerin numaralarını da aynen yazıyorum ki, takip etmeniz daha kolay olsun.

9) **Ve onların birinden küçük bir boynuz çıktı, güneye doğru, doğuya doğru, ve güzel diyara doğru çok büyüdü.** 10) **Göklerin ordusuna kadar büyüdü; ve bu ordudan yıldızlardan bazılarını yere düşürdü; ve onları çiğnedi.** 11) **O ordunun başbuğuna kadar kendisini büyüttü; daimi yakılan taktimeyi ondan çekip aldı, ve makdisinin (tapınağının) yeri yıkıldı.**12) **Ordu ile daimi yakılan takdime, günah yüzünden onun eline verildi, ve hakikati yere çaldı, istediğini yaptı, ve işi iyi gitti.** 13) **Ve söylemekte olan bir mukaddesi işittim; ve o söz söyleyene başka bir mukaddes dedi: Makdisi (tapınağı, ibadet yerini) de orduyu da ayak altında çiğnemeğe üzere, daimi yakılan takdime ve harap edici günah için olan bu rüyet (görüm) ne vakte kadar? Bana dedi: İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis o zaman tâhir olacak (arınmış, temizlenmiş). Daniel 8:9-13**

Yine burada bir olay olması gerekiyor ve ondan sonra da zaman kronometresi çalıştırılmalı. Bu olay da dört generalin aralarındaki savaşlardan sonra, bunların birinin ve dolayısıyla ortaya çıkacak o küçük boynuzun tarihi çok önemli. O küçük boynuz ki varlığını zamanımıza kadar sürdürebilen bir krallık olup, bütün bu peygamberliğin yerine gelmesinde başrolü oynuyor. Roma İmparatorluğundan Anglo Amerika'ya kadar kendini geliştirmiş bir krallık. Tarihler göre Büyük İskender'in ölümü M.Ö. 323'de oldu (Britannica Ansiklopedisi). Bu tarih dört generalin aralarındaki uzun süren anlaşmazlığı ve sonunda ülkenin dört parçaya bölünme tarihi. İşte burada tutarsız bilgilere sahibiz. M.Ö. 301 diyenler (Şahitler), ya da yazan tarih bilgileri var. Ayrıca o küçük boynuzun hemen bu dört generallerin savaşlarından sonra ortaya çıktığına inanmak da güç. Dediğim gibi ben de bir vakitler hata yaparak bu tarihe inanıp 2000 yılını beklemiştim. Yani M.Ö. 301 yılından itibaren 2300 yıl ileri gidildiğinde 2000 yılına geliniyordu. Arada kaybolan o bir yıl, milattan önceden milattan sonraya geçerken oluyormuş. 2000 yılında çok kişiler bir son beklediyse de, onların anlayışlarının benim buradaki açıklamalarımla uzaktan yakından hiç bir ilişkisi olmadığıdır. Belki de onlar yuvarlak bir sayı olarak 2000 yılından etkilendiler, bilmiyorum. Kaldı ki yeryüzümüzde kullanılan kaç çeşit takvim olduğunu da unutmayalım. Fakat araştırmalarım beni başka tarihi verilere de götürdü. Mesela bu dört generalin ülkeyi pay etmeleri M.Ö. 301 yılına kadar değil de, M.Ö. 296. yılına kadar sürmüş olabileceğidir. Bunun hakkında sizlerin, tarih konusunda uzman kişilerin yardımına ihtiyacım var. Fakat 301 olmadığı kesin. M.Ö.301 yılında bu dört general ülkeyi bölmüş olsa bile, onların birinden çıkacak boynuzun, yani ülkenin tarihi meçhul. En azından bu benim için şimdilik böyle.

Demek istediğim şu: Eğer o dört boynuzun birinden ortaya çıkacak küçük boynuzun ne zaman sahneye çıktığının bilirse, üzerine 2300 sene koyduğumuz zaman, bu peygamberlik de o zaman gerçekleşecek demektir. (Daniel 8:14 ve 15-26)

Nebukadnessar'ın ağaçla ilgili rüyasının peygamberlik anlamı 2005 yılına geliyor ise; 2005 yılından 2300 sene geriye gittiğimiz zaman M.Ö. 296 yılına geliyoruz. O küçük boynuz bu tarihte ortaya çıkmış olabilir. Fakat anlayamadığım peygamberlik sözü ise:

"İki bin Üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis o zaman tahir (arınmış) olacak" denmesi (Daniel 8:14)

Bununla, yani "makdisin tahir olmasıyla" ne demek isteniyor? İsa Mesih'in kötülere yok etmek için yeryüzüne gelişi mi? Yoksa İsa Mesih'in göklerde kral olarak göreve başlaması mı? Ya da günah yüzünden bütün dinlerin yasaklanması mı? Yani daimi yakılan takdime ibadeti simgeliyorsa, bu ibadetin sona erdirileceği zamana mı dikkati çekiyor? Çünkü bu dinlerin hepsi Allah'a leke getirdiyse, onların yok olması da bir temizlik, tahir etmek demek olamaz mı?! İncilin son kitabı vahiyde 14:8:

"Ve başka ikinci bir melek ardınca gelip dedi: Yıkıldı, kendi zinasının azgınlığı şarabından bütün milletlere içirmiş olan büyük Babil yıkıldı" der.

Buradaki büyük Babil, yeryüzündeki dinlerin tümünü kastediyor. Aynı zamanda da Daniel zamanındaki peygamberliğin yerine geldiğini vurguluyor. Vahiy kitabındaki peygamberliğe göre, Daniel kitabında geçen harfen yıkılmış bir Babil'den ve sonra üzerinden geçmesi gereken 7 vakit (2520 yıl) bu olayla artık yerine gelmiş olacaktır. Vahiydeki bu açıklama ile Daniel'in melekten işittiği sözün anlamı bence bu.

Fakat şu da var: Daniel'e 8 Bap 15 den 27'ye kadar olan ayetlerinde melek bunların yorumunu da yapıyor. O yorum bahsi geçen ve Reisler Reisine, yani Allah'a karşı bile başkaldıracak olan bu yöneticinin, kendisiyle birlikte el dokunulmadan, yani bir insan değil de göksel güçler tarafından yok edileceğini söylüyor. Bu, "el değmeden kırılacak" ifadesi o milletlerle ilgili Nebukadnessar'ın gördüğü rüyadaki heykelde de geçiyor. Bu da yeryüzündeki bütün milletlerin hâkimiyetlerinin sonu olacak demek anlamında. Aynen şöyle yazıyor:

Ve o kralların günlerinde göklerin Allah'ı ebediyen harap olmayacak bir krallık kuracak, ve onun hâkimiyeti başka bir kavma bırakılmayacak; ancak bu krallıkların hepsini o parçalayacak ve bitirecek ve kendisi ebediyen duracak. Ve mademki el sürülmeden dağdan bir taş kesildiğini; ve demiri, tuncu, balçığı, gümüşü, ve altını parçaladığını gördün, bundan sonra ne olacağını büyük Allah krala bildirmiştir; düş gerçek ve yorası doğrudur. Eski tercüme Mukaddes Kitap, Daniel 2:44-45.



Yukarıdaki bu ayetler heykelle (dünya güçleri) ilgili rüya içindi. Daniel 8.inci bapta ise koç ve erkek (erkek keçi yani Yunan krallığı) ile ilgili görüm geçiyor. Meleğin yorumuna göre sonun vakti anlamı çıkarılabilir. Fakat bunu yapamayışının nedeni Daniel 8:13 de geçiyor:

Söylemekte olan bir mukaddesi işittim; ve o söz söyleyen başka bir mukaddes dedi: Makdisi de orduyu da (Allah'ın kulları, ya da Vahiy kitabında geçen büyük kalabalık) ayak altında çiğnemeğe üzere, daimi yakılan takdime ve harap edici günah için olan bu rüyet ne vakte kadar?

İşte bu soruda melek: "Bunların sonu ne vakte kadar" demiyor, sanki bilmek istediği vakit, bütün bu ordunun ve daimi yakılan takdimenin ayaklar altına alınacağı zamanın ne vakit olduğudur. Hatta bazıları bu 2300 günü harfi gün olarak anladılar. Yaklaşık 7 sene kadar. Aslında hem Daniel hem de vahiy kitabında bahsi geçen 3,5 vakit, 42 ay ve 1260 günlük bu üç ayrı şekilde yazılmış zamanların harfi anlamda olduğu kesin. Yoksa bu günler aynı anlama gelecek bir şekilde böyle ayrı ayrı belirtilmezdi. O on parmağın, yani on ülkenin hâkimiyetlerinin ise ancak 3,5 yıl süreceği de yazıyor. (Daniel 7:23-27 Vahiy 12:14 Vahiy 13:5 Vahiy 11:2-3)

2300 günü harfi olarak anlamak ise çok anlamsız sonuçlar çıkarıyor. Eğer yaklaşık 7 yıl olarak anlaşılıyor olsaydı, ne zaman ve ne şekilde yerine gelirse gelsin, bu anlayış öbür peygamberliklerle bir türlü uyum içinde olmuyor. Şahitler bu 2300 günün, kendilerinin yaptıkları bir kongreye dikkati çektiğini söylüyorlar!!! Daniel'e verilen bu peygamberlikler ise yalnız Şahitleri değil, bütün dünyayı ilgilendirecek bir şekilde önem taşıyor. Hıristiyan kiliseleri ise bu peygamberliği bambaşka şekilde yorumluyorlar.

Yine kilise öğretileri, Yeremya peygamberin söylediği 70 yıllık sürgüne, "bu Yeruşalim için değil Babil'in milletler üzerindeki hükmünün sonu demek" olarak inanıyorlar. Bu yüzden de M.Ö. 536 yılını Babil'in çöküşü diye kabul ediliyor. Daha doğrusu onlar bu 536 yılına o kadar bağlanmışlar ki, sırf bu tarihe olan bağlılıkları yüzünden böyle bir yorum yapmak zorunda kalıyorlar. Yani, 606-70=536. Onlara göre Babil'in milletler üzerindeki saltanatı M.Ö. 606 da başlamış oluyor. Bence bu çok saçma, çünkü Babil milletler üzerindeki baskısına 606 yılında başlamıyor. Evet, M.Ö. 605 senesinde ilk defa Babil kralı Nebukadnessar Yeruşalim'e karşı çıkıyor ve hatta Daniel peygamberi ve arkadaşlarını da sürgüne götürüyor. Bundan sonra Babil kralı iki kere daha Yeruşalim'e karşı cenk ediyor. (Lütfen bu konuda aşağıda hazırladığım kronolojik cetvele bakarak araştırın) Yani çok kişilerin sandığı gibi Nebukadnessar bir ya da iki kere değil, Yeruşalim'e karşı tam üç kere geliyor. Bu 70 yılın başlaması için ve ayrıca Yeremya peygamberin sözlerinden nasıl bir anlam çıkarmamız gerektiğini, Mukaddes Kitabın 2.Tarihler 36'ıncı bölümün tümünü okuduğumuz zaman daha iyi anlıyoruz. Orada açıkça bu 70 yıllık sebt günlerini tutacak olan ülke Babil değil Yeruşalim kentiydi. Yani açıkçası Yeruşalim tümüyle yakılıp yıkılmalı ve harap edilmeliydi ki, bu 70 yılın kronometresi o zaman çalışmaya başlasın. Zaten Yeremya peygamberin o 70 yıl ile ilgili sözlerine ışık tutan en önemli anlayışı 2.Tarihlerde buluyoruz. (Yeremya 25:9-12 ile kıyaslayarak 2.Tarihler 36.'ınci bölümün tümünü ve özellikle o bölümün 21.'inci ayetini dikkatle okuyun) Hıristiyan kilisesi Yeremya'nın sözlerinden birkaç kelimeye bağlı kalarak bence bu peygamberliğin anlamını çarpıtıyor. Sanki 70 yılın Babil için sayılması gerekliliği gibi göstermeye çalışıyorlar ki, bir yerde zamanları anlamak açısından pek bir şey fark etmiyor. Fakat biz Yeremya'yı okuduğumuz zaman orada açıkça Babil'in Yeruşalim'e ve orada oturan çevre milletlere karşı gelip, onları yok etmesinden sonra 70 yıl geçmeli diye yazıyor. (Tekrar, Yeremya 25:9-12 ayetlerine bakın) Aslında ha Ali Mehmet ya da Mehmet Ali gibi bir durum bu. Sonunda öyle de böyle de Babil'in sonu ama hesaplama şekilleri Mukaddes Kitaba uymuyor. Hem benim yorumumla onların yorumu arasında yirmi yıllık bir boşluk, ya da fark var.

Neredeyse tüm dinler ille de M.Ö. 536 yılını Babil'in çöküşü olarak kabul ediyorlar. Bazı dinler bu tarihleri bir yerde benim kullandığım anlayış sistemimde olduğu gibi, ancak biraz ters bir şekilde hesaplayarak yapıyorlar. Onlar 536+70 sene yukarıya doğru sayıyorlar ve 606 yılını çıkarıp, Yeruşalim o zaman harap edildi sonucuna varıyorlar. Ellerindeki bulgulara dayanarak 536 yılını ve Yeremya'nın 70 yıl hakkındaki peygamberliğini birleştirmekle, "tamam işte hepsi birbirine uydu" diyerek hata yapıyorlar. Ben ise verilmiş 586 tarihinden 70 sene geriye gidip, Babil'in yıkılışı olarak 516 tarihini çıkarıyorum. Bence elimizdeki tarihlerin güvenilir olduğu çok şüpheli. Bir yerlerde oynama var ama nerelerde ve kaç sene?

Tarihlerdeki bu bulgulara onların da Mukaddes Kitaptaki anlayışları sebep oluyor. Eğer Mukaddes Kitabı yanlış yorumlarsa, tarih kitaplarındaki açıklamaları da yanlış oluyor. Bu yüzden arkeologlar ile dincilerin verdiği tarihler genelde birbirlerine zıttır. Çünkü arkeolog tarihin ispata dayalı olmasına uğraşıyor, bu işi dincinin anlayışına bırakmak istemiyor. Bazen haklı çıkıyorlar bazen de haksız. Şöyle söyleyeyim, zaman zaman arkeologlar da bulgularında ve yaptıkları yorumlarda yanılıyorlar, dinciler de. Fakat iki grup da bunu bir türlü kabul etmek istemiyor. Bu konudaki arkeolojik en önemli bulgular ise taşlara yazılmış 536 yılına dikkati çeken Farslı "Büyük Koreş" ismi. Savaşı andıran resimlerle arkeologların bunu ille de Babil'in çöküşü anlamında yorumlamaları. Hâlbuki Babil'i fetheden Farslı Koreş'in dedesinin isminin Koreş olduğunu yazan tarihler de var. Hem bulunan resimlerdeki o savaşlar neden ille de Babil'in fetih resimleri olsun? Başka bir Büyük Koreş

daha olamaz mı? Mukaddes Kitapta Koreş hakkında peygamberlik var diye bu "Büyük" lakabı ille de sırf o Koreş için mi geçerlidir? Bu adamların hepsi savaş yapan cenk adamlarıydı. Onlar da tarihe isimlerini büyük, yüce, ulu gibi namlarla yazdırdılar. Bu işin sonunda ben kısaca, "ne yazık ki birçok tarih bilgisinde olduğu gibi M.Ö.536 senesinden de şüphe etmemizi gerektiren nedenlere sahibiz" diyebiliyorum. Açıklamaya çalıştığım peygamberliğin tarihini M.Ö. 536 olarak ele alıp, 2520 yıl geriye gidildiğinde, 1985'li yıllara geliniyor ki, o yıllarda hiçbir peygamberliğin gerçekleştiğini de zaten göremedik. Tarih konusundaki M.Ö.586 yılını odak nokta olarak ele almakla ben de hata yapıyor olamaz mıyım? Evet, olabilir ve hatta oldu da, ama beni cesaretlendiren en büyük neden Yeremya peygamberin 70 yıl hakkındaki peygamberliğini bu insanların yanlış yorumlamaları oluyor. Tabii ki ben de o yıllarda yaşamadığımdan, ancak eldeki verilere dayanarak bu açıklamaları yapıyorum. Eğer onlar 586 yılını da yanlış sonuçlara dayanarak elde ettiler ise, hiç birimiz tarih konusunda tam olarak bir şey bilmiyoruz diyorum. Allah'ın bu konular hakkında araştırılarak, hakikatin ortaya çıkmasını imkânsız bir hale dönüştürülmesine de müsaade edeceğine inanmıyorum. Fakat bu yine de bizlerin hatasına bir bahane olamaz.

Neyse diyelim ve gelelim Daniel'in son kitabınının 12:11 ayetine. Bu ayetler beni en çok inandıran ispatlardan biri daha oluyor.

Ve daimi yakılan takdimenin kaldırıldığı ve harap edici mekruh şeyin dikildiği... Evet, işte bence melek bu zamana dikkati çekiyor. Daimi yakılan takdime ibadeti kastediyorsa, onun kaldırılması son gelmesi demek değil, daha kötü olayların başlangıcı demek oluyor. Çünkü bu olayla **harap edici mekruh şeyin dikilmesi** gerekli. Bunun hakkında İsa da önemle durdu. Yani harap edici mekruh şey hakkında. Büyük sıkıntıların olacağı zamanlar. Markos 13:14-23 de, Matta 24:15 de M.S.70 yılı ve harap edici mekruh şey Roma ordusu kastedilirken, İsa hep o olayla sonun vaktini birlikte anlattı. Son günlerle, ilk yüzyıldaki Yerusâlim'in harabiyetini aynı peygamberlik içinde anlattığına göre, olaylar birbirine çok benzeyecek demektir. Daniel'in bu 2300 günle ilgili görüşünde ise, orada da meleğin aynı olaya dikkati çektiği belli oluyor. Yine Daniel 8:13b:

...daimi yakılan takdime ve harap edici günah için olan bu rüyet ne vakte kadar? Demek ki harap edici mekruh şey yalnız o zamanın Roma ordusu değil, son günlerde ortaya çıkacak olan başka bir güç. Aynı ayrı yerlerde yazmasına rağmen hepsi aynı olaya dikkati çekiyor. Ben açıkçası, bütün dinlerin yasaklanış tarihine dikkati çekiyor demek istiyorum. Eğer küçük boynuzun ne zaman, hangi tarihte ortaya çıktığını tam olarak bilirsek, o zaman tam olarak günümüzde cereyan edecek o peygamberliğin tarihini de saptayabiliriz. Bunu tam olarak bilemediğimiz için, yine tahmin ederek, mademki İsa 2005 yılının sonlarında göklerde krallık hâkimiyetine gelecek ise, bütün vahiy kitabındaki söz konusu olayların da o tarihlerle bağlantısı olduğundan, artık ancak tahminle fakat kesin bir gün belirtmeden, dinlerin dünya sahnesinden çekilmeleri 2005 yılının sonundan 2006 yıllarının sonuna kadar olan zaman kastedilmiş olabilir diyorum. Daha açık bir şey var, o da bu on ülkenin (içlerinden üçü kırılacak) sadece 3,5 yıl hâkimiyette olacağını yazdığından, bütün dinlerin yeryüzünden kaldırılması, yani vahiyde geçen Babil'in çöküşü o zamanın içerisinde olmalı. Şimdiye kadar bu on ülke daha resmen hâkimiyet almadı ve 2005 ile 2006 yıllarında böyle olaylar da gerçekleşmediğine göre, bundan sonra, tarihi rakamlardan ziyade, gerçekleşecek bu olaylara dikkatimizi vermeliyiz. Tarihler konusunda elimizdeki dünyevi verilere bağlanmak yerine, peygamberliklerdeki alametleri esas almak daha garantili bir bekleyiş olacak diyorum, yine bence tabii.

Kesin olan bir şey varsa, o da sonla ilgili peygamberlikteki birinci dünya savaşıyla başlayan neslin geçmeyecek olmasını söyleyen İsa Mesih'in sözleridir. (Matta 24:34 Markos 13:30 Luka 21:32) Şimdiye kadar birçok din ve mezhepler bir neslin uzunluğunu herhalde dünya bankasının istatistiklerine göre, veya ülkeler arası istatistik ölüm rakamlarına dayanarak ortalama bir sayı çıkarıp, ona yaklaşık 80 sene dediler. Bu insan mantığıydı ama nesil süresi denemezdi. Allah ise insan ömrünün uzunluğunun ne kadar olacağını belirliyor ve Nuh tufanından sonra onun 120 sene olacağını söylüyor. (Tekvin veya yeni tercüme ismi Yaratılış 6:3 ayeti). İsa Mesih'in kastettiği nesil yıllarının uzunluğu da 120 senedir. Bu bir neslin uzunluğuna kesin bir ölçüdür. Bu anlayışa göre,

millet millete ülke ülkeye karşı kalkması ilk 1914 yılında, birinci dünya savaşıyla gerçekleşti. Peygamberlikteki 1914 yılı o neslin başlangıcıysa, 120 sene de bir neslin uzunluğu ise, yani 2034 yılına kadar daha zaman var demektir. Bu anlayışa da ben yüzde yüz inandığımı rahatlıkla söyleyebilirim. Sakın yanlış anlaşılmasın; bu, son 2034 yılında gelecek demek değil, ancak en geç 2034 yılına kadar gelmiş olacak.

Ayrıca bu arada gerçekleşecek alametlerden biri de, dinlerin tüm dünya çapında milletler tarafından yasaklanacağıdır. Bunun böyle olmasını Allah da istiyor. Çünkü tüm dinler O'nun ismiyle korkunç şeyler yapıp, Allah'ın ismine leke ve utanç oldular. Benim açıklamak istediğim tarih bunların sonunun zamanı hakkında. Samimiyet ve doğrulukla Allah'a İman eden insanlar için ise çok zor dönemler başlayacak. İsa son günler hakkında ne dedi:

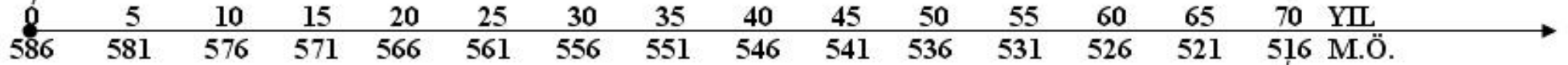
...benim isimden ötürü bütün milletler sizden nefret edecekler. Matta 24:9

Evet, zamanımız çok daraldı. Kendi kendimize soralım, bütün bu zorluklara göğüs germeye hazır mıyız? Bir ömür boyu Allah hakkında ne öğrendik? Bizzat biz Allah'ın istekleri doğrultusunda ne kadar gayret gösterdik? Gösterdiğimiz gayretler sadece gittiğimiz düşün geceleri, partiler, seyahatler, yemek, içmek, para hırsı ve sadece zevklerimiz için ise, ne karşılık bekleyebiliriz? Ya da girdiğimiz bir din kuruluşunun yükünü sırtımıza almak da bizleri kurtarmayacaktır. Sırtında yük taşıyan o kadar çok eşek var ki! Eşeklik ise bizleri hiçbir zaman kurtarmaz. Bu yazılarla benim amacım, Allah'ı sevmeye, o'nu araştırmaya teşvik etmek. Yoksa dinlerin yaptığı gibi bir son gelecek korkusu vermek değil. Ölen kişi için zaten son gelmiş demekse, yine bu vakit İsa'nın dediği gibi hepimiz için daima uygundur. O zaman artık bütün o zevklerimiz, hırslarımız, isteklerimiz, savaşlarımız, nefretlerimiz, kötülüklerimiz için geri dönüş yok demektir. Onun için lütfen, tarihi hesaplardan önce bu konuya ağırlık verin. Ben bu bilgileri saklamak istemedim. Onun için bildiklerimi burada açıkladım. Yine dediğim gibi, bu yazdıklarım Mukaddes Kitabı bilmeyen insanlar için kolay kolay anlaşılmasın. Bilen insanların dahi anlamakta zorluk çekeceğine inanıyorum. Fakat bunları bilmek, evet sadece bunları bilmekle de kurtulmayacağız. Kurtuluş için Allah bizden çok daha başka şeyler talep ediyor.

--- 7 Vaktin Kronolojisi ---

Nebukadnessar'ın
Yeruşalim'i yakıp yok
edişi. **M.Ö. 586** **2.Krallar 25:8**
Yeremya 52:12

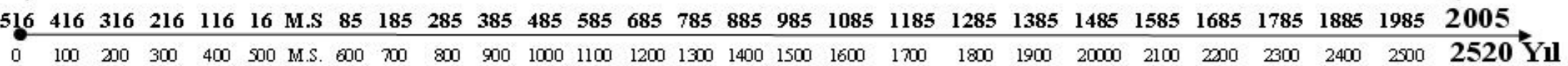
Babil'in yıkılışı ve peygamber
Yeremya'nın Yeruşalim için söylediği
70 yıllık sürgünlüğün sonu.
M.Ö. 516 **2.Tarihler 36:20-21**



Ağaç kesilip üzerinden 7 vakit
geçecek. Yani 2520 sene
Daniel 4:14-16 **Daniel 4:23**

Babil'in Med ve Persler tarafından
Yıkılışı. **Daniel 5:30** **2.Tarihler 36:22**

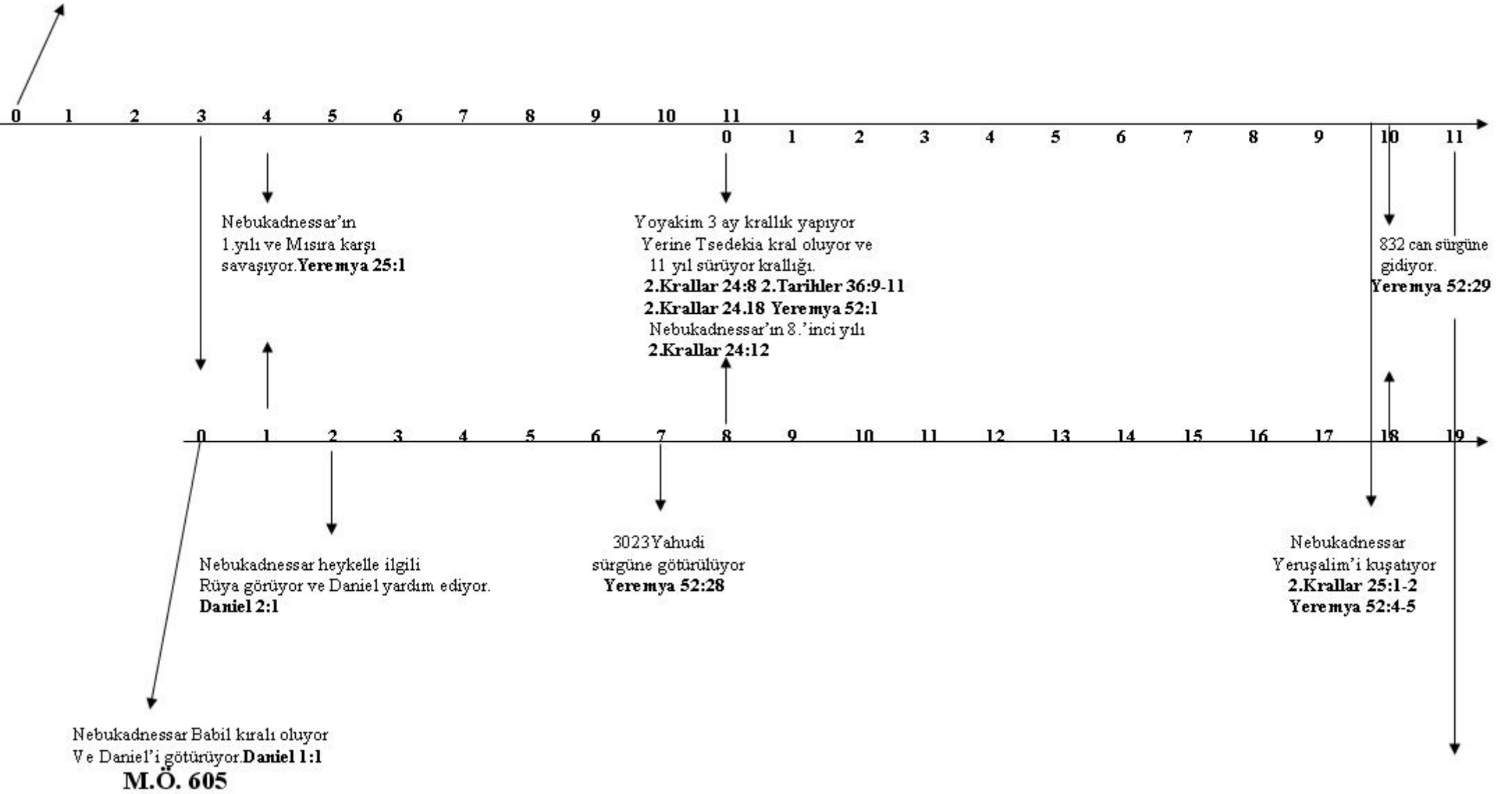
İsa Mesih göklerde kral olarak
Hüküm sürmeye başlayacak. Şeytan
Yeryüzüne atılacak.
Daniel 2:44 **Vahiy 12:7-12**



7 Vakit= 7 yıl x 360= 2520 gün. Allah'ın
her gün için bir yıl prensibine göre.
2520 yıl **Sayılar 14:34** **Hezekiel 4:6**

--Babil'in Yeruslm'i Fethi Kronolojisi --

(Elyakim)Yoyakim 11 Yl kralk yapıyor
2.Krallar 23:36 2.Tarihler 36:5



Babil kralı Nebukadnessar Yeruslm'i Kralğının 19.uncu yılında Ele geçiriyor. Allah'ın mabedini ve şehri ateşe veriyor.

M.Ö. 586 2.Krallar 25:8 Yeremya 52:12

Bu sürgnlk tam 70 yıl sürecek **M.Ö.516** da bitecek.

Kendisinin varlığına bir türlü doyumlanmayan şey!

Hiç düşündünüz mü, bir din kuruluşun en büyük ilk başta gelen problemi sizce nedir? Acaba ne olabilir diye şöyle bir düşünün. Üyelerinin az imanlı olmaları mı? Hayır. Sayılarının az ya da çok mu olmaları? Hayır. Ziyaretçilerinin az mı olmaları? Yine hayır. Ya onların kötü işleri, vurdumduymaz olup birbirlerine karşı olan nefretleri, savaşları, sahtekârlık, hırs, zina, şehvet dolu gözleri, yalanları, entrikaları vs. falan mı? Hayır efendim. Lafı uzatmayayım, ne söylerseniz söyleyin bunların en büyük ilk en ön planda gelen problemleri hep paradır. Hepsinin en önde gelen ilk problemi bu. Altın çatal, altın bardaklar, altın tepsilerde yemeklerini yeseler de, sahip oldukları menkul ve gayrimenkul mal servetleri en zengin devletlerin yıllık bütçelerinden kat be kat çok daha fazla bile olsa, bunların en başta gelen ilk problemleri yine de paradır. Öyle kafada ve ruh tutumunda olmasalardı, zaten öyle zenginliğe de sahip olamazlardı.

Peki, hiç devletleri düşündünüz mü? Bunların en başta gelen problemi nedir? Onları da paradır.

Ya ordular, askeriye, onların en ilk başta gelen problemi nedir? Yine para.

Teröristin en büyük problemi ne? Para.

Peki, mafyaların ilk başta gelen en büyük problemi? Para.

Belediyelerin, valiliklerin, okulların, hastanelerin, ailelerin, kadınların, erkeklerin, çocukların, hastaların, sağlıklı olanların, en başta gelen ilk problemleri nedir? Para, para, para.

Zihninizden bir düşünün, en büyük ilk probleminiz direk ya da dolaylı da olsa sizin de para mı? Büyük bir ihtimalle de evettir. Napolyon: "En büyük düşman paradır" demiş. Peki, para neden dünyamızın en büyük ilk başta gelen problemi gibi gözüküyor? Bu problem sayesinde de yeryüzümüzde kimsede gerçek bir mutluluk görünmüyor. Sahte gülüşler, yalan kahkahalar, kendimizi kandırarak kadar ikiyüzlü tebessümler, bunlar mutluluk değildir. "Para para" diyen kişinin eline o para geçtiği zaman da, o an "tamam" diyor, istediğinin olduğunu sanıyor. Evet, istediği oldu ama mutlu olmadı, olamayacaktı. Hatta para o kişiye beraberinde çok daha büyük problemler, mutsuzluklar getirecektir ve de getiriyor.

İnsanlar: "Parasız kal bak, ekmek bile bulamazsın. Açlıktan kıvrın da seni görelim. Hastayken bir ameliyata ne kadar çok para istiyorlar, olmasın da yaşatırlar mı bakalım. Koynunda yatan karın, çocukların, arkadaşların, en yakınların, beş kuruşuz olduğunu hissetsin bak yüzüne bakarlar mı? Para olmasa din, devlet, hastane, mafya, ordu olarak ayakta durabilir misin?" gibi bir sürü mantıkları ve hakikatleri gözler önüne sererler.

Aslında en büyük problem bu zihniyetlerde. Sorun parasızlıkta değil; asıl sorun, en büyük problem olarak parayı en ön planda görmekte. Rakamlara bakacak olursak, hiçbir para sıkıntısı yokluğu olmayan, zengin, varlıklı dinlerin, devletlerin, orduların, insanların en büyük problemi sanki ne sanıyorsunuz? O da para, daha çok para, daha daha çok parada. Para daima en ön planda yer alan şey olduğu halde, ona sahip olunsa da bu problem ortadan kalkmıyor. Hatta ne kadar çok sahip olunursa, bir o kadar daha çok arzu edilen ve istenilen bir şey. Tabii ki yoklukta, aç, çıplak, borçlu olan birinin ilk etaptaki problemi paradır. Fakat benim kastettiğim bu şey, karın açlığı gibi olan bir duygu değil. Hani insan açlık duygusu hisseder ve karnını doyurduktan sonra da yemeklere bakamaz, hatta çok yediyse de kusar ya; işte paraya sahip olma, onu arzu etme duygusu bu türden bir duygu değil. Ne kadar çok bu konuda aç olursan ol ve yiye yiye şiş patla, yine de bu paraya olan açlık bir türlü doymak bilmeyen cinsinden.

Şimdi dünyamıza bakın ve şu soruyu sorun: Binlerce yıldır cehennemden çok beter bir duruma döndürmeye uğraştığımız bu dünyada, açlıktan ölenlerin sayısı sizce ne kadardır? Gerçekten de çok yoksul ülkeler var. Beş altı yüz kilo olan bir Amerikalının yanında, Afrika'da hafif bir esintide yere yıkılacak, uçacak kadar aç ve zayıf olan insanlar da var. Onların kendileri bazen karınlarının açlığının

farkında bile değiller. Hatta onların önüne ne kadar çok zengin yemek çeşidiyle dolu bir masa da kursanız, yiyemezler. Çok aşırırsa yerse de, sonra onu kusar. Çünkü o 600 kiloluk adam gibi bu konuda da mideyi alıştırmak lazımdır. O garip ise bir tas çorbayı bile fazla kaçırırsa, sonradan zorluk çeker, hatta midesi almaz çıkarır. Yine de dünyamızda böyle direkt olarak açlıktan ölen insanların haberlerini duymuyoruz. Hastalıktan, mikroplardan, direkt olmasa da dolaylı bir şekilde gıdasızlıktan, bakımsızlıktan ölenler var. Gerçi bu durumu çanak antenler, büyük ekran televizyonlar, resim çeken cep telefonları ve daha birçok çeşit çeşit eğlence aletleriyle dolu bir evin halkında da görmemiz çok mümkündür. Onlar dışından tırnağından artırdığı parayı oralara yatırırlar. Dış ile kast edilen vücudun gerekli gıdası, tırnak ile kast edilen ise beden ile çalışmasıdır. Bunları zorlayarak o kişi VCD de alır, DVD de, bilgisayar da, araba da. Demek ki en basite indirgenen, yaşam için acil gerekli olan yemek, içmek gibi şeylere insanlar paralarını harcayacaklarına, gerekirse eğlenceleri için bunları kısıp, çok daha büyük fedakârlıklarda buldukları kesin. Ben bu yaşa geldim, gerçekte sadece yemek yemedi ve bulamıyor diye ölen insan görmedim. Televizyonlarda çok fakir yerleri gösteriyorlar, fakat bu dünya nüfusunun yüzde kaçını teşkil ediyor? Onların da var olması, insanlığın, o dünya kudretlerinin, ne rezil bir halde, dengesiz bir dünya kurduğumuzun ispatı içindir. O dünyaya kafa tutan hâkim rolündeki ülkeler, hâkimiyetleriyle dünyada başardıkları dengesizliği görüp de utansınlar. Böyle utanacak yüze sahip olmak ise maalesef onlardan çok uzaklarda! Ülkelerin başlarına en son model bombaları atanlar, o fakirlere ekme atamıyorlar mı? O fakirden alacağı bir menfaati kalmamış ki. Eğer bir çıkarı olursa, yine de ekme değil, önce bomba sonra da gösteriş yapmak için ekme atar!

En büyük paraların ise zayıflama ilaçlarına, zayıflama ve güzellik sporlarına, estetik ameliyatlarına harcanan bir dünyada yaşıyoruz. Sadece o paralar ile koca bir ülke halkı hiç çalışmadan geçinebilir diyorum ben. Belki de mübalağa mı ediyorum? Hiç zannetmem.

Bunlarla, yaşamak için gerekli olan şeylerin çok daha fazlasına sahibiz demek istiyorum. Resul Pavlus: **"Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz."** diyor. (1.Timoteos 6:8) Ondan bir önceki ayette de diyor ki: **"Çünkü dünyaya bir şey getirmedi, ne de ondan bir şey götürebiliriz."** Hepimizin evlerinde kat be kat örtüneceği ve günlerce de yiyecek birikimlerimiz var. Gerçekler bu kadar açık bir şekilde görülebilen nitelikte ise, neden yine de tüm dünyanın ilk başta gelen problemi hep para oluyor? Bütün yalanlar, pislikler, sahtekârlıklar, cinayetler, ayrılıklar, boşanmalar, ikiyüzlülük, terör, katiller, savaşlar, adaletsizlik, rüşvetler, doğruya eğri, eğriye doğru diyenler, katliamlar, işkenceler, nefretler, mutsuzluk, kendini satanlar, herkesin birbirine olan güvensizliği, intiharlar ve daha neler neler. En önemlisi de Allah'tan ve O'nun hakkında bilgi edinmekten ve O'nun yollarında yürümekten nefret eden bir insanlık dünyasında yaşarken; yine de neden o sayıları milyarları kat be kat geçen dinlerin bile ilk başta gelen en büyük problemi hâlâ para oluyor? Hani tüm bunlardan sonra gelen en son problem para olsa, bunu anlarım da; daima, ister kriz ister yokluk, isterse de bolluk devrinde, neden bunların dertleri hep ilk planda para olmuştur? "Yeter, artık getirmeyin, bizlere başta bulunmayın" diyen bir din kuruluşunu siz hiç duydunuz mu? Para onlara hiçbir zaman yetmemiş ki duyasınız.

Yine dediğim gibi, asıl problem de zaten bu zihniyette yatıyor. Bütün dünya bu zihniyetin ardınca gittiği için, bu yüzden o dinlerin, o milletlerin, o orduların, o devletlerin, o mafyaların, o teröristlerin, o ailelerin ve o fertlerin mutlu olmasını ve de mutluluk vermesini beklemeyin. Onlar için problem olan bu durum, ille de bizlere açıkça söylenmese de; yöneticilerin, söz sahibi olanların, ileri gelenlerinin konuşmalarında, kanunlarında, aldıkları önlemlerde ve de bütün uygulamalarının kökünde sadece bu zihniyet yatıyordur. Ne yaparlarsa da bu zihniyete hizmet edici bir şekilde yaparlar.

Şimdi sizler kendiniz karar verin. Hani benzetmede hata olmaz derler ya, gelin, Allah'ın bizler hakkında ne düşündüklerini daha kolay anlamak için böyle bir örnek verelim. Bütün evrenin yaratıcısı siz olsaydınız. Evet, yeryüzünü yaratırken bütün her şeyi yaratıp, içine bakır gibi, demir gibi, başka madenler gibi, altını da koysaydınız. Bütün doğayı, masmavi gökyüzünü, denizleri,

sayılamayacak güzellikleri, süsleri ve zenginliği ile yiyecekleri, içecekleri, kuşları, balıkları, hayvanları ile sadece bir amacınız olsa, orada insan yaratıp onun da mutlu olmasını görmek.

İnsanı yarattıktan sonra, o da sizi bırakıp, inkâr edip gitse. Sizi tanıdığını söyleyen o ikiyüzlülerin de işleriyle, sözleriyle, zihinleriyle aslında sizden çok ama çok uzaklarda kötü olduğunu görürsünüz. Tüm insanlığın da kendilerine göre en büyük problemi sadece bir şey olsa, o da altın, yani para! Her türlü kötülükleri, fenalıkları, nankörlükleri, terbiyesizlikleri, küstahlıkları, kendini beğenmişlikleri, kibirleri yetmiyormuş gibi, bir de utanmadan daima, "bizim en büyük problemimiz para, altın" diyerek gece ve gündüz bunun hayaliyle her türlü iğrençlikleri, çirkinlikleri de yapsalar. Siz o insana, insanlığa ne dersiniz? Onlara nasıl davranırsınız? Hâlbuki o istedikleri şeyi de fazla fazla vermişseniz, hem de gereğinden kat be kat çok fazla. Fakat o insan ise buna doymuyor. Kafasızlığını, onunla ne yaşam, ne mutluluk, ne de sağlık elde edilmeyeceğini anlasın diye veriyorsunuz da veriyorsunuz, yok ama yine de istiyor. Biriktirdikçe biriktiriyor, yığıldıkça yığıyor, nesillere yetecek, kuşaklara bırakacak kadar. Kendisinin sokağa atmakla dahi bitiremeyeceği, hesabını yapamayacağı kadar çok veriyorsunuz. Yok, ama o yine ve yine doymuyor, midesi bulanmıyor, "artık yeter" demiyor. Teşekkür dahi etmiyor. Lafta, yemeklerden önce ve de sonra ikiyüzlülükle uzun uzun salâvat getirmek teşekkür değildir. Ben O teşekkür ettiğimizin iradesini yapmaktan bahsediyorum. Lütfen kendiniz karar verin; böyle bir kuruluş, din, devlet, insan, dünya ve kim olursa olsun, kendisini yaratandan nasıl bir karşılık alacaktır?

İşte beni bütün bu kuruluşlara ve onların işlerine soğutan bir gerçekte budur. Onların gerçekte en büyük problemleri aslında para değil, ona verdikleri değer ve sahip olmak için de her şeyin yapılması inancıdır. İşte asıl problem burada. Bazıları dışından bunu belli etmekten utansa bile, bu zihniyette olan kim ve hangi din insanlığı hakiki mutluluğa götürür? Ben Şahitlerle beraberken gördüğüm o kuruluştaki, o kişilerdeki, o zihinlerindeki, söyleyip ya da söylemedikleri en büyük ilk problemleri paraydı. Hangi kuruluştaki bu yok ki? Bir de onlar diğerleri gibi cemaatlerinde üyelerinden para toplamak için çanak da dolaştırmıyorlar. Öbürlerini artık siz düşünün!

Allah ise bakın bu konuda ne diyor:

Çünkü her türlü fenalığın bir kökü para sevgisidir; bazıları bunu arzu ederek imandan saptılar ve birçok eziyetlerle kendilerine işkence ettiler.

Fakat sen ey Allah adamı bunlardan kaç; ancak doğruluğun, takvanın (Tanrısal bağlılığın), **imanın, sevginin, sabrın, yumuşak huynu ardınca koş.** 1.Timoteos 6:10-11 (Matta 6:19-34 ; Markos 10:23 ; Resullerin İşleri 4:32 den 5:11 e kadar); 8:18-24 ayetlerini de lütfen açıp yerlerinden okuyun)

Birçokları ise onu elde etmek için başkalarına eziyetler çektirip, işkence ediyorlar. Bir ayet öncesinde de şu gerçek yazar:

Zengin olmak isteyenler imtihana ve tuzağa ve insanları helâke ve harabiyete batıran çok manasız muzır arzulara düşerler. (1.Timoteos 6:9)

Tanıdığım veya tanımadığım insanlara karşı, hiçbir şey beklemeden, yüreğimi, evimi, masamı, cebimi açıp da onların da bunu takdir ettiğini ne duydum ne de gördüm. Sadece menfaatleri doğrultusunda bu durumu ancak kullandılar. Sanki hepsinin ceplerinde akrep vardı. Onlardan hiçbir şey beklemedim. Kendileri misafirleri için karılarından bir bardak su bile isteyemeyen bu insanlar, yıllarca bizde yemiş, içmiş bir de misafirlerini bile bize davet edip ağırlatmışlardır. Hem bırakın bir bardak su istemeyi, beni evlerine bile kabul etmeyip, açıkça yasaklar koymuşlardır. Aslında bu insanlar menfaatlerinden başka kimseyi sevmiyorlar. Sadece kendi rahatlarını ve çıkarlarını düşünüyorlar. Onların da en üst noktada tutukları şey, yine para ve zevkleri. Bu konuda o kadar mide bulandırıcı olaylar yaşamışım ki, bu kitaba onların hiç birini konu dahi etmedim. İstisnalar varsa da, bütün Şahitler, dindarlar, milletler, ülkeler, insanlar maalesef hep aynı düşünce ve beklentideler. Farklı düşünen, anormal olan belki de benim gibi olanları.

Siz Allahın yerinde olsaydınız, "Yarattığınız bu insanlığa ne yapardınız?" diye yine sormak istiyorum.

İsa'dan, Muhammed'den utanılır mı?

Ben Müslümanlık dininden gelen biri olarak, İsa'dan ve onun hakkında konuşmaktan utanırdım. Bunu da kimseye söylemiyordum. Çünkü bu isimle konuşanlara ne gözle bakıldığını biliyordum. Bir Hıristiyan, Muhammed'den peygamber olarak bahsedene nasıl gözle bakarsa, bir Müslüman da İsa'dan bahsedene o gözle bakar. Fakat bir ayet beni uyandırdı, bu kötü ruhtan soyunmamı sağladı. Ben de Müslümanlıktan gelmişim ve Hıristiyanların Müslümanlara karşı duyduğu nefreti ben onlara karşı duymasam da, «İsa» denildi mi, pek de öyle sempati duymazdım. Aslında kim olursa olsun, düşmanca bir ruha sahip olmamızı kesinlikle Allah istiyor olamazdı. Araştırdıkça, okudukça, öğrendikçe İsa'ya karşı korkunç bir sempati duymam da beraberinde geldi. Fakat yine de onun ismini açıkça söylemekten utanıyor, sıkılıyordum. Bu yüzden de nasıl ki birçok kötü alışkanlıklarım ile mücadele ettiysem, bu da öyle bir kötü alışkanlıktı ve mücadele etmem gerekliydi. Bakın İsa bir keresinde ne diyor:

"Çünkü benden ve sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu* da kendisinin, Babasının ve mukaddes meleklerin izzetiyle geldiği zaman, ondan utanacaktır" der Luka 9:26'da. (*İsa'nın gelişi ve kötülerin sonu)

Ne kadar mantıklı bir söz. Hem bir o kadar da yerinde. Eğer bir Hıristiyan Kurana inanmadığını söylerse, bu anlaşılabilir ama yine de suçtur. Fakat bir Müslüman, Mukaddes Kitaba inanmadığını söylerse bu anlaşılmaz ve iki kat suçtur. Hıristiyan "Kuran hakkında İncil'de bir ipucu bulamadım" dese de, belki bu bir bahane olur, ya Müslüman ne diyecek? Onların ne bahanesi var? Eğer "o kitaplar değiştirildi" derse, "Kuran da değiştirildi" denir. Sanki ne biliyor da iddia ediyoruz! Allah birini koruyabilecek güce sahiptir, öbürünü koruyacak güce sahip değil mi? Böyle saçmalık mı olur? Hem kendisinin inandığını söylediği kitap, yani Kurandaki sözler, o kişiye hükmetmez mi? Bu yüzden doğduğumuzdan beri bizleri saran, farkında bile olmadığımız o kölelik zincirlerini kırıp, hür olarak, Allah'ı tarafsız bir inanç ile araştıralım.

Her şeyden önce bu kitabı yazarken ancak çok kısa ve ayrıntılı detaylara girmemeye dikkat ettim. Bu konular sadece dediğim gibi bir zerre. Yoksa her bir konu hakkında insan isterse çok uzun kitaplar yazabilir. Ben sizleri sıkmak amacıyla değil. Bu kitabı sizleri teşvik etmek, araştırmanızı sağlamak amacıyla yazdım. Daima özgür olmaktan, kendi ayaklarımızın üzerinde durmaktan bahsettim. Hem Allah ile olan ilişkimizde bu kesinlikle yapılmalı. Öbür konularda ise devletlere, yönetimlere, kanuna karşı saygılı olup, Allah'ın emirleriyle çelişkiye düşmediği müddetçe, onlara itaat etmemizi bizzat Allah'ın istediğini, Kutsal Kitaplar açıkça yazıyor. Mademki hepsine belli bir süre Allah tarafından verilmiş ise, onlara başkaldırmak ile ne elde edeceğimizi sanıyoruz? Onlardan daha iyi bir devlet, ülke mi kuracağız? Hayır. Onlardan hiç farkımız olmayacak ve hatta çok daha beter bir duruma bile girebiliriz. Ülkeleri, milletleri, devletleri, kanunları, orduları, dünyayı değiştirmekten ziyade, sadece kendimizi değiştirip düzeltmeye uğraşalım. Eğer bunu başardığımızı sandığımız zaman ki, bu bir ömür boyu sürecek mücadeledir, o zaman da yine başkalarını değiştirmeye değil, ancak onlara yardımcı olmaya uğraşmalıyız. İnsanları eğitmemiz, iyi olana teşvik etmemiz, tehdit eder gibi, öfke dolu bir amaçla olmamalı. Tam tersine, sevdiğimiz, canımız olan birini nasıl kurtarmak amacıyla uyarırsak, o şekilde bir alçak gönüllülük ile sevgi ve anlayışla, yumuşaklıkla; bunu o kişileri koparacak bir şekilde değil de, kurtulmalarına yardımcı olacak bir şekilde yapmaya çalışmalıyız. (2.Korintoslular 5:20 ; 1. Timoteos 5:1-2 ; 2.Timoteos 2:22-26 ; 4:1-5) Her insan üzerinde edineceğimiz tecrübe muhakkak farklı olacaktır. İçimizden sevgi duymadığımız zamanlar bu işi yapmayalım. Tam tersine o duygularımızla mücadeleye vakit ayıralım. Ayrıca o insanlara nefretle yardım da edemeyiz. Hem insanlara karşı duyacağımız bu farklı duygular bizi etkilememeli. İyi olacağız derken de aptal, akılsız olmayalım. Bu en büyük benim bir problemim olmuştur. Göz göre göre, sonunda ne olacağı belli olan şeylerle, kendimizi kandırarak, Allah'ın bizim ellerimizle sanki mucizeler yapacakmış gibi bir düşünceye de kapılmayalım. Ben Kutsal Kitapları öğrenen her insanın Allah'ı seveceğine yürekten inanmıştım. Hâlbuki çok yanıldığımı gördüm. Tam tersine, bu

şeyleri öğrenen, Allah hakkında bilgi edinen birçok insanın, maalesef daha çok Şeytana benzediklerini de gördüm. Bu yüzden haddimizi bilelim. Başkalarını çekeceğim derken, resulün dediği gibi "kendimiz de aynı çukura düşmeyelim". Bu gerçeklere rağmen de o sözleri gizlemeyi değil, daima uyarıcı, aydınlatıcı, bilgilendirici olmaya bakalım. Hükmetme işi bizim değil, Tanrınınındır. Mukaddes Kitabı ve Kuran'ı muhakkak okuyun. Oradaki yazılanlar hakkında iyi ve doğru anlayışa sahip olmaya bakın. Bu yeteneği Allah her insanın içine vermiştir. Az da olsa çok da olsa muhakkak vermiştir. O'ndan anlayış isteyelim, hikmet isteyelim, iyi olmayı isteyelim. İnanırsanız verecektir de. Sahip olduğunuz fırsatı bu şeyler için değerlendirin. Çünkü her zaman bu fırsatı da bulmamız kolay olmayacaktır.

"Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapıyı çalana kapı açılır. Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse ona yılan verir? Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerde olan Babanızın, kendisinden dileyenlere güzel şeyler vereceği çok daha kesin değil mi?" (Matta 7:6-11) diye söyledi İsa Mesih.

Çok önemli bir gün!

Bundan yaklaşık 3500 sene önce (yaklaşık M.Ö.1513), Allah Musa vasıtasıyla o zamanın Dünya hâkimi olan Mısırlıların elinden İsrailileri esirlikten kurtarır. Mısırlılar onlara hayatı köle olarak çok acı ederler.(Çıkış:1: 8-14) İsraililer kimdir? Basit bir açıklamayla, Allah'ın çok sevdiği Hz. İbrahim'in oğlu İshak'ın soyudur.

Allah birçok mucizeler ve harikalarla Mısır'a hükmeder ve İsraililere de tutmaları gereken kanunlar verir. Bu kanunlardan biri de Fısh bayramıdır. Allah'ın İsrailileri Mısırdan, kölelikten kurtardığı günü hatırlamaları için İsraililerin takdirle anması gereken bir gündür. (Çıkış 12:1-14) Bu kurtuluş günü Yahudi takvimine göre 14 Nisanda gerçekleşir.

Zamanımızda bu tarih nasıl hesaplanıyor?

Ben bu konuda uzman değilim, fakat sahip olduğum Mukaddes Kitap ve takvim bilgisine dayanarak, bunun nasıl hesaplandığını kısaca anlatmak istiyorum. Nedense bu bilgi herkes tarafından esrarengiz ve de hiç anlaşılabilir gibi gözüküyor. Kabul etmek gerekirse de, hiç bilgisi olmayan biri için sahiden de karışık gibidir.

Nasıl ki dünyanın güneşin çevresindeki yörüngesi belli bir kurala göre hesaplanıyorsa, ayın zamanını da hesaplamanın belli kuralları vardır. Ayrıca bu gökteki zaman sistemleri yanılmaz bir şekilde seyirlerini sürdürürler.(Tekvin-Yaratılış 1:14) Bir de şunu belirtmeden geçemeyeceğim, hiç kimsenin bu günü tamı tamına saati saatine dakikası dakikasına belirlemesini beklemeyelim. Kaldı ki hiç kimse İsa'nın hangi yılda öldürüldüğünü de kesin olarak bilmemektedir. Her ne kadar İsa'nın hangi yılda öldüğünü tam olarak bilemesek de, o ay ve günü, yani Allahın İsraili Mısır'dan kölelikten çıkardığı zamanı tam olarak biliyoruz. Ayrıca bu günü anmamızı İsa Mesih istediğine göre, bizler de bu günü genel bir tarihte, yani o zamanki İsraililerin ve İsa Mesih'in kutladığı gibi bir vakitte kutlamak istiyoruz.

Mukaddes Kitap kayıtlarındaki zamanlarda İsraililer bizim gibi güneş değil ay takvimi kullanıyorlardı. Onlar için Nisan ayı yılın ilk ayı olarak kabul edilmeliydi. Çünkü Allah onları tam o ayda Mısır'dan kölelikten kurtarmış ve o ayı yılın ilk ayı olarak kabul etmelerini söylemişti.(Çıkış 12:2) Bu o günün gecesi, yani ayın tam 14'ünde kutlanmalıydı.(Çıkış 12:6; Sayılar 28:16) Kullandığımız bazı takvimlerde genellikle yeni ay, içi koyu siyah yuvarlak bir şekilde gösterilir. Bu da o gün dolunayın tersine ayın hiç görülmediği bir gündür. Yani bizlere göre Nisan ayı için yeni ay hangi güne geliyorsa ki, bu genelde Mart ayına rastlar, o günden sonraki ayın ilk görünmeye başladığı gün İsraililere göre Nisan ayının ilk günü demektir. Kısacası yeni aydan sonra tam 14 gün sayıldığında, zamanımızdaki takvime göre İsraililerin 14 Nisanına gelmiş oluruz. Tabii yine aklımızda bulundurmanız gereken şu da var ki: Güneş takviminde olduğu gibi ay takviminde de belli yıllarda boşlukların doldurulması gereken zamanlar vardır. Mesela bizlerin kullandığı takvime göre her dört yılda bir Şubat ayının 29 çekmesi gibi. Ben bu konuda uzman olmadığım için, sizlere kendi öğrendiğim ve anladığım şekilde yazıyorum. Yine basitçe anlatmak gerekirse: Her bu günü, yani 14 Nisanı hesaplarken, takvimde ayın koyu bir şekilde görüldüğü günden, 21 Marttan, gündüz ve gecenin eşit olduğu zamandan sonra olmasına dikkat edelim, yoksa bir hata yapıyoruz demektir. Mesela 2008 yılında tam böyle bir durum oldu. O yılda yeni ay bir Martın 7'sinde birde Nisanın 6'sında var. Eğer Martın 7'sini kabul edecek olursak, 14 gün sonra ayın tam 21'ine geliniyor ki, o zaman belki de bu günü bir ay önce kutlamakla hata yapıyor olabiliriz. Bu durumda yeni ay olarak Nisanın 6'sından sonraki gün, ay takvimine göre Nisan ayının ilk günü demek olmayabilir. Herhalde zamanı güneşe göre ayarlamak için ay dengelenmiş olmalı. Zaten bu eklemeler ve dengelemeler yüzünden de hiçbir zaman o gün tam dakikası dakikasına, günü gününe bir yıl, yani 365 gün anlamında olamaz diyorum. Bunun böyle olduğunu Allah da biliyor. Önemli olanı, bu günün dakikası, saati ve rakamlarından ziyade, anlamıdır. Zaman konusunda herkes kafasına göre bir şeyler uydurduğundan, ben de bu konuda cahil

kalmayalım diye basit, mümkün olduğunca kolay anlaşılır açıklamalar yapmaya çalışıyorum. Ne derece başarabiliyorum, o sizlerin takdirine kalmış bir şey.

Yukarıda belirttiğim bilgilerden yola çıkarak, benim **2005 senesinde 24 Mart** gelme hesabım da bu sisteme göre oldu. Çünkü 2005 senesinde yeni ay Martın 10'una geliyordu. Dediğim gibi, yeni ay, ayın hiç görülmediği bir zaman demek. Araştırmalarıma göre ise İsrail'de günler, ayın ilk defa görünmeye başladığı zamandan sonra sayılıyor. Bu da genelde bir gün sonra oluyor. Demek ki o gün Yahudi takvimine göre 1 Nisan anlamında. Bu kurala göre yeni aydan sonra üstüne 14 gün daha sayarak, 14 Nisanı hesaplamamız zor olmasa gerek.

Bu prensibe dayanarak, bu günün önümüzdeki yıllarda hangi tarihlerde olacağını hesaplamaya kalkarsak, aynen şöyle oluyor. Mesela 2006 yılının 29 Martında yeni ay olduğuna göre, demek ki ondan sonraki gün Yahudilerin takvimine göre 1 Nisan anlamında. O halde 30 Mart ayın 1'iyse, veya 29 Marttan sonra 14 gün saydığımızda, bizim takvimimize göre 12 Nisan Yahudilerin 14 Nisanı olmuş oluyor. Bu tarihleri sizler de, ya İnternet üzerinden ya da çoğu takvimlerden kolaylıkla bulabilirsiniz. Bu seneler bundan sonra sırasıyla aynen şöyle olmalı:

12 Nisan 2006 Çarşamba, 2 Nisan 2007 Pazartesi, 21 Mart 2008 Cuma, 9 Nisan 2009 Perşembe, 29 Mart 2010 Pazartesi, 17 Nisan 2011 Pazar, 5 Nisan 2012 Perşembe, 25 Mart Pazartesi 2013, 13 Nisan Pazar 2014, 3 Nisan Cuma 2015, 23 Mart Çarşamba 2016, 11 Nisan Salı 2017, 31 Mart Cumartesi 2018, 19 Nisan Cuma 2019, 7 Nisan Salı 2020, 27 Mart Cumartesi 2021, 15 Nisan Cuma 2022, 4 Nisan Salı 2023, 24 Mart Pazar 2024, 12 Nisan Cumartesi 2025, 2 Nisan Perşembe 2026, 22 Mart Pazartesi 2027, 9 Nisan Pazar 2028, 29 Mart Perşembe 2029, 16 Nisan Salı 2030.. gibi yıl ve günlerine gelmektedir.

Mukaddes Kitaba göre bunları ben böyle anladım. Bununla da ay takviminin nasıl hesaplandığını değil, o günlerin belli zamanlarda kutlanması gerektiğini kastediyorum. Şunu da muhakkak belirtmek gerekir. Birçok yanlışlıklarımız yanında, bu konuda da tam bir gün tutmak iddiasıyla, hiç kimse ille de "ben en doğruyum" dememeli. Tekrar belirtmeliyim, her ne kadar bu şeylere değer veriyorsak da, önemli olan o günün tarihinden, saatinden, dakikasından ziyade, her zaman yürekten gelerek anlamına verdiğimiz değerdir. Yoksa en azından bir zamanlar benim gibi birçoklarının da bu konuda hata yapmış olabileceği büyük bir ihtimaldir.

Bütün bunlardan bize ne? Biz İsraili veya Yahudi miyiz?

Önce şu gerçeği vurgulamak gerek. Allah ne yaptıysa, peygamber kulları vasıtasıyla kimlere ne söylediye, aslında bütün insanlara yapmış ve söylemiş olduğunu unutmayalım. "Allah o zaman sadece İsrailiilerle konuşmuş, veya Araplarla konuşmuş ya da Yunanlılarla konuşmuş, ben bunlardan hiçbiri değilim" diyemeyiz. O an için o insanlar bu ya da şu millete ait olabilirler. Allah bizlerle olan ilişkisinde, milliyetimize, rengimize, dilimize, cinsiyetimize bakan bir Allah değildir. O'nun sözleri tüm insanların okuyup, anlaması ve de kurtuluşları için uygulamaları gereken sözlerdir. Eğer Allah bir milleti, yeryüzünden bütün milletlere örnek olsun diye seçip, bu vasıtayla amacını yerine getirmek istediye; bizler de ancak akılsızca düşmanlıktan başka bir şeye yaramayan bu milliyetçilik düşüncelerine sarılmayalım derim. (Tesniye-Yasanın tekrarı 29:14) Çünkü tesadüfen, doğuştan sahip olduğumuz, dil, renk, ırk, millet ve cinsiyet Allahın hiçte önem verdiği şeyler değildir.

Nedir bu Fısıh? Kimler kutlamalıydı?

Yukarıda açıklandığı gibi, İsrail'in Mısır'daki kölelikten kurtuldukları günde kutlanılan Bayrama Fısıh denirdi (Halk arasında Paskalya diye de bilinir). Bu bayramın kuralları vardı. Bu konu Tevrat'ın Çıkış kitabında 12. bap veya bölümünde bahsi geçmeye başlar ve de ayrıntılarına girerek yazılmıştır. Tanrı bütün Mısırlıların ilk doğanlarını öldürdüğü gece İsraililere dokunmaz. Onlar Fısıh bayramında yemeleri gereken kuzuyu kesip, ateşte kebab etmeliydiler. Sadece o zamana mahsus olarak, İsrailiilerin ilk doğanları öldürülmesin diye, kuzunun kanını kapı üst eşiğine ve çerçevelerine (süvelerine) sürmeleri gerekiyordu ki, helak edici melek gelip onların da ilk doğanlarını vurmasın.

(Çıkış 12:21-23) Bu ve buna benzer mucizelerle onların da imanları sınanıyordu. Onlar bu yemeği aceleyle, giyinmiş ve kuşanmış bir şekilde yemeliydiler. Bu da onların o günü yaşarcasına anmaları içindi. Çünkü o günün sabahı aceleyle Mısırdan kölelikten çıkmışlardı.

Daha fazla ayrıntılara girmeden, kısacası bu kanunu ya da bayramı bütün İsrail tutmalıydı. Bu kanunu bir yabancı tutamaz ve de o etten yiyemezdi. Ancak bir yabancı bu günü kutlamak isterse, önce bütün erkekleri sünnet olmalıydı ve ondan sonra kendisi ve ailesi bu etten yiyebilirlerdi. Çıkış 12:43-44 de şöyle yazıyor:

Rab Musa ile Harun'a şöyle dedi: "Fısıh Bayramının kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh etini yemeyecek. Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir. 48'inci ayette ise:

Yanınızda yabancı bir konuk Fısıh bayramını kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecek." diyor Allah.

Bu Fısıh kutlaması etinden İsraililerin hepsi mi yemeliydi?

Evet, hepsi, bütün İsrail. Kâhini de, baş kahini de, Levi sıptı da, en önemsiz bir sıpta ait olan en fakiri de, bütün İsrail bundan yemeliydi. Allah: **"Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramı'nı kutlayacak"** diyor Çıkış 12:47 de. Tam tersine kim bundan kasten yemezse, bu onun için kavminden atılmak demektir. (Çölde Sayım ya da sayılar kitabı 9:1-13)

Bu kanun yaklaşık 1500 seneden fazla uygulandı. Zamanımızda hala uygulayan, İsa'nın Mesih olduğuna inanmayan Yahudiler de var.

İsa'nın Mesih olduğuna inanmayan dedim. İsa'nın Mesih olduğuna inanan bu bayramı kutlamayacak mı? Zaten bütün konumuzun ana fikri de bu.

O zamanın Fısıh Kurbanı, İsa Mesih'in kurban olarak fidiye verdiği bedenine işaret ediyordu. (1.Korintoslular 5:7)

Musa ölümünden kısa bir süre önce: **"Allah'ın Rab size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin"** diye İsa Mesih hakkında açıkça söyledi. (Tesniye -Yasanın tekrarı 18:15)

İncilin Yuhanna kitabından 1:17 de:

"Kutsal Yasa (şeriat) Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi" diye yazar.

Musa kendini neden İsa'ya benzetti de başka o kadar peygambere benzetmedi?

Çünkü Musa o insanları Mısırdan kölelikten kurtarma işinde aracılık etmişti. İsa ise biz insanları kutsal yasaya bağlı o emirleri tutamadığımızdan, günahlarımızdan dolayı üzerimize gelen ölümden kurtarma işinde aracılık etti. Allah peygamberleri vasıtasıyla zaten kutsal yasadaki o kanunların İsa'ya işaret ettiğini vurguluyor. Biri, yani Musa, insana olan kölelikten kurtarıırken; öbürü, yani İsa Mesih, ölüme olan kölelikten kurtarmış oldu. Yuhanna 3:16 da:

Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Yukarıdaki ayetlere genelde Müslümanlar ve Yahudiler inanmazlar. Onların bu davranışları ancak Allah'ın öfkesine neden olmaktan başka bir işe yaramıyor. Müslümanlar bunu Kurandaki **"Allah oğul edinmemiştir "** sözüne dayanarak böyle inandıklarını söylerler. (Örneğin Maide (4) Suresi 171-172) Aslında bu ayetlerle Kuran, yanlış bir imana sahip Hıristiyan âlemine, dünya görüşüyle İsa'yı cismani bir Baba-Oğul ilişkisiyle tapınılmasına karşı geldiğini vurgulamak ister. Çünkü Hıristiyanlar İsa'ya Allah diye taparlar. Bunu da İncil'de ruhi anlamda geçen, baba ve oğul benzetmelerini kullanarak yaparlar. Halbuki Allah göklerdeki yaratıklarından da Allah oğulları diye bahseder. Hatta günahkar İsraililerin de hepsine bu tabiri kullanmıştır. Tesniye ya da Yasanın tekrarı kitabı 14:1 de açıkça:

"Siz Allah'ın Rabbin oğullarısınız" diye yazar.

Bu ayetlerle Allah yaratıklarına olan yakınlığını vurgulaması, bizim onlara tapmamızı ve Onları Allah'ın yerine koymamızı gerektirmez! (Vahiy 22:8-9) Hıristiyan âlemi bu konuda sapıtırken, Müslümanlar da tam tersini yapacağız diyerek başka bir yanlışlığın içine düşmüşler. Ben ancak bu sayfalar vasıtasıyla dinler hakkındaki hakikatlerin ancak bir zerresini duyurmaya çalışıyorum. Onun için burada ayrıntılara girmeden, dinlerin bazılarını ele alıp, bu gün hakkındaki saçmalıklarına yüzeyden değinerek geçeceğim.

Fısıh bayramının kutlandığı o geceden sonraki gün İsa öldürülür. Bu İsraililerin Mısırdan çıktıkları tam o gündür. 14.Nisan, bazen rast gelirse tam dolunay olduğu zaman.

İsa : **"İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz"** dedi. (Yuhanna 6:53)
Ne demekti bu?

Âdemden gelen günah vasıtasıyla ki, bütün insanlara geçti, benzetilebilirse bulaşıcı bir hastalık gibi ve bu yüzden de insanlık ölümlü oldu. Resul Pavlus'un Romalılara yazdığı kitabında 5:12 de:

"Bunun için, nasıl günah bir adam vasıtası ile, ve ölüm günah vasıtası ile dünyaya girdiyse, böylece ölümden bütün insanlara geçti; çünkü hepsi günah işlediler." der. Kuran bu konuya anlaşılır ve açık bir ışık tutuyor. Bakara suresi 38 de Âdem'in günah işlemesinden sonra, Tanrının onlara olan sözü aynen şöyle.

" ..hepiniz buradan inin. (yani cennetten kovuluyorlar) Sonra size benden bir kılavuz gelecektir. Artık kim benim o kılavuzumun izinden giderse onlara korku yoktur" demekle Allah, kurtuluşları için o kılavuzu dinlemeleri gerektiğine dikkati çekiyor.

Ali İmran (3) suresi 59 uncu ayette ise : **"Allah yanında İsa da Âdem gibidir"** der.

Benzer bir ayet de Ta.Ha Suresi, (20'inci sure) 122'de geçer. Aynı benzer sözleri biraz önce de Musa'nın söylediğini vurgulamıştık. Musa kendisi gibi bir peygamberden bahsetmişti.

Bütün bu peygamberlikler ve bizzat Allah daima bir kurtarıcıya işaret etti. Muhammed ya da başka hiçbir peygamber bu kurtarıcının kendilerinin olduğunu söylemediler.(Cin suresi (72) 21) Bunun ancak İsa Mesih hakkında böyle olduğunu görüyoruz. Kurandaki hakikatlere göre, ölüp de dirilen ve Allah'ın katında yaşayan tek kişi O'dur ve kendisi Mesih'tir. (Ali İmran suresi(3) 55 ayeti.)

Tüm insanlığı Âdem'den geçen günahattan ve dolayısıyla ölümden, bizleri İsa Mesih'in kurbanlığı kurtardı. Tabii ki tüm bunları isteyen de Allahtır. Romalılar 5:19 ve 6:10 ve23 de:

Zira bir adamın (Adem'in) itaatsizliği sebebiyle çoğu nasıl günahkar kılındılarsa, böylece de birinin itaatıyla (İsa Mesih'in) çoğu salih kılınacaktır.....Çünkü (İsa) öldüğü ölümü bir kerede günaha öldü.....Zira günahın ücreti ölüm; fakat Allah'ın armağanı Rabbimiz (öğretmenimiz) Mesih İsa'da ebedi hayattır. (İbraniler 10:4)

Onun için bu güne, İsa Mesih'in ölüm gününe; Allah'ın biz insanlık için yaptıklarını taktir etmek, anmak için değer vermeliyiz. Bunu yapmakla Hıristiyan alemi değil Allahı yüceltmış olacağız.

İsa Mesih Fısıh bayramını kutladığı son gece, ekmeğe aldı, şükran duası edip parçaladı, şakirtlerine verdi ve dedi: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir. Bir kase alıp şükretti, ve onlara vererek dedi: Bundan hepiniz için. Çünkü bu benim kanım, günahların başışlanması için birçokları uğruna dökülen ahdin kanıdır. (Luka 22:14-20)

Yukarıda İsa: **"İnsanoğlunun etini yiyip kanını içmedikçe, kendinizde hayat yoktur. Benim etimi yiyip kanımı içenin ebedi hayatı olur"** dediğini hatırlıyor musunuz? (Yuhanna 6:53-54)

Yine buradaki yenilen ekmeğin ve içilen bir yudum şarabın sembolik anlamları var. Anlatılmak istenen, İsa'nın bedeni bizlerin kurtuluşu için, bütün iman edenlere ebedi hayat olsun diye kurban edildiğidir. Yalan söyleyemeyen Allah Âdem'e: "Bu ağaçtan yersen ölürsün" dediği o söz geri alınamazdı. Adil olan Allah, Âdem'in suçu için aynen Âdem gibi kusursuz bir kurban, kefareti ödenirse ancak başışlayabilirdi. Bu yüzden Kuran ve İncillerde İsa Âdem'e benzetilir. Allah Âdem'i yarattığında kusursuz yarattı. Kusursuz ama özgür iradeyle. Yalnız Âdem'i değil, bütün göklerde yaşayan ordular şeklindeki meleklerini de Allah kusursuz fakat özgür bir iradeyle yarattı. Bu yüzden herkes Âdem için kendini kurban edemezdi. Ancak Âdem gibi kusursuz olan biri bunu yapabilirdi. Onun içindir ki İsa'nın dünyevi bir babası yoktur ve doğumu da mucize şeklinde gerçekleştirmiştir.

Kutsal kitaplar O'nun doğmadan önce göklerde de hayat sürdüğünü ve hatta yaratılanların ilki olarak Allah'ın sözcüsü olduğuna dikkati çekiyor. Yuhanna 1:1de ve 14 de şöyle yazıyor:

Başlangıçta Söz (Kalam yani İsa) vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve söz bir ilah idi. (Birçok tercüme İlah yerine Tanrı kelimesini kullanır. Aslında yanlış değildir. İkisi de aynı anlamdadır. Fakat kadiri mutlak Allah'la karıştırma sevdasında olan Hıristiyan âlemi gibi de yapmamak lazım. (Yuhanna 10:32-33). Yuhanna 1:14.üncü ayetinin devamında şöyle der: **Söz beden alıp aramızda yaşadı.** Burada Yuhanna açıkça İsa'dan bahsetti. Daha birçok ispatları ele alamayız çünkü yazılarımı mümkün olduğunca kısa tutmaya özen gösteriyorum.

Bu günlerde Hıristiyan âlemi tavşanlar ve yumurtalarla, paskalya bayramı adı altında İsa'nın emrinden uzak her şeyi yaparlar. Artık çikolatalarından tutun şekerlerine kadar tavşan ve yumurta vardır. Anlamını da neredeyse kimse bilmez ve bilenleri de putperest bir adet olduğunu söyler. Fakat bizler bu günü Allah'ın arzusuna ve İsa'nın ölmeden önceki emirlerine uygun olarak kutlamak istiyoruz.

Kimler şaraptan içip ekmekten yiyebilir?

İsraillilerin kölelikten kurtuldukları günü anmak için Fısıh denilen bu bayramı tutmaları gerekiyordu. Allah bu günü gelecekteki bir olaya, yani yüzlerce sene kutlanılan Fısıh kurbanının İsa Mesih olduğunu anlamamızı istiyordu. Bu kurbandan da sadece İsrailli olan değil, aynı zamanda sünnet olan her erkek ve ailesi de yiyebilirdi. Peki, İsa ne dedi? **Kimler O'nun kanını içmeliydi ve etini yemeliydi? Herkes. Belli bir sınıf ayırdı mı? Evet. İman edip bu kurbanlığa ve kurtuluşa layık yaşayanlarla, iman etmeyip buna layık bir yaşantı tarzına sırt çevirenleri haklı olarak birbirinden ayırdı.**

Hıristiyan âlemi, hani derler ya "bu işin suyunu çıkardılar" diye, işte aynen öyle. Onlar bu sembollerden her zaman ve herkese veriyorlar. Tabii ki almak isteyen herkes alır, buna engel olunamaz. Fakat Fısıh kurbanının kanunu olduğu gibi bunun da şartları vardı. Neydi onlar?

O zamanlar sünnet olunuyordu, şimdi ise bedenün sünneti yerine günahlarımızdan ölüp ve tekrar dirilmek anlamına gelen Vaftiz var. Yani yüreklerimizin sünneti. Vaftiz de, hepimizin günahkâr olduğunu kabul edip, bizleri tövbeye döndüren bir söz, bir ilandır. Hepimiz günahkârız ama Resul Yuhanna bunda da bir sınırın olduğunu vurguluyor. 1.Yuhanna 5:17 de "**Her haksızlık günahdır ölüme götürmeyen günah vardır**" demekle günahları da ayırıyor.

Hepimiz günah işliyoruz, fakat ölüme götürmeyen günahlarımız bize bu sembollerden almaya engel değildir. Eğer biz Allah'a ve İsa Mesih'in bizler için ölümüne layık bir hayat yaşıyorsak, bu sembollerden almamız gerekli ve de mecburidir. Sembollerden almamak, büyük bir terbiyesizlik ve Mesih'in kurbanlığını hiçe saymak demektir. Bununla birlikte tam tersine 1.Korintoslular 11:27 de dediği gibi : "**uygun olmayan bir biçimde ekmeği yiyen ve şaraptan içen, Rabbin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur**" diye de geçer. Kısacası ölüme götüren günah işleyenler, vaftiz edilmiş olsalar bile, ta ki tövbe edip kendilerini düzeltene kadar bu sembollerden almamalıdırlar.

Bu uygun olmayan şeyler nedir?

Artık birçok şeyler hiç de öyle gizli değil. Mafyalar bile birçoklarının kanını dökerken kilisede toplanır. Ya da askerlerin savaşmadan, birçok masum insanın kanını dökmeden önce bu sembollerden alıp kilisede dua etmeleri, bizleri **"bunlar İsa'nın kanına layıktır"** dedirtmiyor. Bilgilerinde Tanrı'ya tanımayanlar, her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük, kin, kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetli olma, dedikoducu, yerici, Tanrıdan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız, putperest alışkanlıklara sahip isek; böyle davrananların ölümü hak ettiğini bilip de yalnız yapmakla kalmayıp, bunları yapanları da sempatik görürsek, kendimizi İsa'nın kanına layık görmeyelim. (Romalılar 1:28-32) İsa da zaten bunları yapmayı öğretmedi. Bunları yapıp ve hala o sembollere iştirak etmek olsa olsa alay etmek olur ki, **"Allah ile alay edilmez"** diye yazılı olduğunu unutmamak gerek. Bu ve buna benzer işler yapanları Allah sembollerden almaya layık görmüyor. Muhakkak Yuhanna İncilinde yazıldığı gibi ölüme götürmeyen günahların da olduğu kesin. Buna da herkesin kendini aldatmadan vicdanıyla karar vermesi gerek. Çünkü az da olsa çokta olsa hepimiz bu şeyleri yaptık ve de yapıyoruz. Bunları meslek edinmiş gibi daima istekle ve bilerek yapmak var, bir de planlamadan, bilmeden, istemeyerek o anki akılsızlığımızla, ya da duygularımıza yenilerek yapıp pişman olmak var. Bu farklılıklardan biri açıkça ölüme götürürken, öbürü Allah'ın merhametine sığınmamıza yardımcı olur.

Bu Hıristiyan din keşmekeşinde sembolleri reddeden benim bildiğim bir Şahitler var. Bu da bir yerde: "Onların bu kurtuluşu kabul etmedikleri anlamına gelir" demekten başka bir şey ben bulamıyorum? Onlara göre sadece İsa'nın kanı sanki göklerde yaşayacak 144 000 kişi için dökülmüş!!! Bu inançla da bütün üyelerine bu sembolleri yasak etmişlerdir. Aynı zamanda da bu İsa'nın kanını reddetmek demektir. Yine belirteceğim, Şahitler bu konuda da olduğu gibi birçok konularda yönetim kurullarından nasıl emir alırlarsa öyle yaparlar. Yapmak da zorundadırlar; yoksa o dinden atılırlar ve artık onunla hiçbir konu konuşmaz! İnsanlık Robot olmaya pek meraklıdır. Onlar da her devletin askerlerinin, memurlarının, polislerinin göstermek zorunda kaldığı itaati pek çok övünerek, kendilerinin yönetim kurullarına gösterirler. Şunu da unutmayalım, insanlar kötü olan şeye karşı itaat ederler de, iyi bir şey yapmakta çok şüpheli, ağır ve korkaktırlar! Artık o iyi ve doğru olanı yapmakta kılı kırk yararlar. Bilerek ya da bilmeyerek, bunu ancak kendileri bilir, Yahudiler Musa'yı, Müslümanlar Muhammed'i, Hıristiyanlar İsa'yı, Şahitler de yönetim kurullarını Allah'ın yerine koymaya nedense pek bayılırlar. Hepsisi böyle olup, bütün izzeti Allah'tan çok bu kişilere verdikleri halde, bu gerçeği söyleyenlerden de nefret ederler! Yönetim kurulunu bilmem ama bildiğim bir şey varsa da, ne Musa ne Muhammed ne de İsa kimseden böyle bir şey istememiştir. Onlar bu boyunduruğu kendi kendilerine yükledilerse ne diyelim! Fakat şunu hiç unutmayalım; **kimi memnun etmek isteyip, kimden çok korkuyorsak, karşılığını da ondan alacağız!**

Ne zaman kutlanacak?

Akşamüstü, güneş battıktan sonra, İsa'nın bize emrettiği gibi, takdirle bu günü anmalıyız. Bunlar belki de bu sayfaları okuyan sizlerin hiç haberi bile olmadığı konular olabilir. Fakat hazırlık yapıp, Allah'ın iradesine ve tüm peygamberlerinin uyarılarına uymak için önünüzde hâlâ zaman var. Şimdiye kadar ne yapmış olursanız olun, kim olursanız olun, hangi dil ve milletten olursanız olun, hangi yaşta da olsanız, Allah'ın iradesinin ne olduğunu öğrenip, günahlarınızdan tövbeyi simgeleyen vaftizle birlikte bu günü kutlarken, İsa'nın kanını andıran şaraptan ve bedenini andıran mayasız ekmekten almakla, minnet ve imanınızı göstermek için muhakkak uğraşın. Yaşayışınız ve düşünceleriniz ile Rabbe layık olduğunuzu gösterin.

Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Çünkü gök altında adamlar arasında verilmiş başka bir isim yoktur ki, onunla kurtulabilelim. Resullerin işleri 4:12

Son olarak!

17 Haziran 2004 Perşembe

Her ne kadar birçok okur tam tersini savunuyorsa da, yazdığım konuları oldukça kısa tutmaya çalıştım. Bazen gereksiz yere uzatmış olabileceğimi de kabul edip, sizlerden özür dilerim. Yine dediğim gibi, bu yazdıklarımı ilk defa okuyan biri, belki de çok şeyleri anlamayacaktır. Ancak sonuç hakkında belki bir anlayışa sahip olabilir ki, o da yine belki. Bu yüzden Mukaddes Kitap ve Kuran bilgisi yanında ruhi değerlere duyulan açlık da şart. Her şeyden ziyade tüm bunlar böyle midir diye araştırmak ve anlayış da gerekli. Ben de sizlerden bu kitabı okumakla hemen her şeyi anlamanızı beklemiyorum. En azından okuduklarınıza dikkatinizi verirseniz, ne kadar haklı ya da haksız olduğumu zamanla anlayacaksınız. Umarım bu zaman sizler için çok geç olmaz.

Şahitler olsun başka dinlere üye insanlar olsun, hepsinin sonuçta ortak özellikleri birbirine çok benzer. Açıklanmayan, nasıl olduğu ve nelere dayanarak böyle ya da şöyle olacağı anlatılmadan, anlatılsa bile anlamadan; hatta o üyeler anlamak bile istemeden, verilen bilgileri olduğu gibi kabul edip "yürekten de iman ettiklerini" söylerler! Bir konunun anlamı sorulduğunda, genelde, "hımm" diye şöyle bir düşünüp, ya dangıl dungul boş söz kalabalığı yapar, veya samimi ise gülerek; "o zaman ben de tam anlamamıştım" der. Bu şaka değil, gerçekten de o insanlar anlamadıkları şeyler uğruna tüm yaşantılarını bu uğurda feda etmiş, göz kırpmadan gerekirse de ölmüşlerdir. Bazen benim gibi biri çıkar da, bu konular hakkında değişik şeyler söyler ise; anlamadığı halde, müziğin tonunun değiştiğini fark eden sarhoş gibi, onlar da bunu fark edip, içlerinden "bu bizden değil, tehlikeli biri" diye bir duyguya kapılır. Hiç bu anlattığım kişileri cahil, akılsız, bilgisiz olup, öyle toplumlardan gelen birileri olarak da görmeyin. Bu anlattığım kişiler Amerikalı, Alman, Fransız, İngiliz, Japon ve daha niceleri de hep aynıdır. Bu ülkelerin insanları, sahip oldukları rahat ve aldıkları eğitim, icat ettikleri şeyler, modern evler, arabalar, yaptıkları düzenli, akıllıca işler ile karşınıza çıkarlar ve Allah konusunda içinde buldukları, hiç anlamadıkları, anlamakta istemedikleri o dini körü körüne savunurlar. Karşısında başka bir inanca sahip olduğunu hissettiği kişiye karşı, doğuştan sahip olduğu ama anlamadığı, inanmadığı, yaşantısında uygulamadığı o kendi dinini yalnız savunmakla kalmaz, imkânları dâhilinde gerekirse savaşta açar. Onu her türlü bombalar, füzeler, işkenceler, çeşit çeşit silahlar ile yok etmeye bile uğraşır. Nasıl olmuştur da o düşmanlar cesaret ederek onun otomatikman doğuştan aldığı dinini eleştirmişler, kötülemişlerdir!

O düşmanca teşviklerde bulunan politikacılar ise kişilerin dinleriyle falan aslında hiç ilgilenmezler. Onların dertleri başka şeylerdir. Para, petrol, menfaat, koltuk savaşı gibi. Fakat o piyon olan kafasız askerlere verilen moral budur. Her ne kadar robot gibi olmalarına uğraşılsa da, asker de insandır. Şahitler askere gitmiyor diye onları bunlardan ayrı olarak düşünmeyin. Onlar ise çok daha itaatkâr robotlardır. Hem de işitmeyen, düşünmeyen, karar veremeyen ve görmek istemeyen türünden!

Yine ben ne demek istiyorum? Şahitlere çok sorduğum sorulardan bir tanesini söylersem belki de anlayacaksınız. Onlarla bir konu hakkında çok uzun uzun tartışıp konuştuktan sonra, fanatik, kör bir inanca sahip olduklarının farkında olmaları için şöyle sorardım: "Benim anlattıklarımı, sizin de hararetle karşı geldiğiniz bu inancı, düşünceyi, kuralı, artık ne ise; sizin yönetim kurulunuz ilan etseydi, inanmakta bir probleminiz olur muydu?" deyince, çoğu hemen: "Yook, o zaman kabul ederim" derdi. Çok azı da ne demek istediğimi anladığından, kıvrırarak, "ama o zaman bunu bana açıklamaları lazım" diyerek, sanki her şeyi anlayarak onlara itaat ediyormuş izlenimini yaratmaya uğraşırdı. Hâlbuki onlar bir şey ilan edip, ya da açıkladıkları zaman, senin ne düşündüğüne, ne inandığına, bu inanç uğruna on binlercesinin ne acılar çektiğine, ezilip yok olduklarına falan hiç birine bakmazlar. Aralarında «hık mık» eden olursa da, tekme vurdıkları gibi uçurlar. Gönderirlerken de, "sen bize karşı geldin diyerek" o tekme vurmazlar; "sen Yehova Allah'a karşı geldin, bu tekmede sana O'ndandı" diyerek aralarından uçurlar. Adamların yaptıkları ne olursa olsun, bunu onlara Allah yaptırıyor! Tekmeyi bile

attıran aslında Allah'tır! Sıkıysan karşı gel ! O küskün arkasına bakıp giden de, içinden: "Ah ben ne yaptım!" diyerek yanar durur. Kendisine göre gerçekten de o bu tekmeyle Allah'tan yemiştir. Atılmasına neden olan, karşı geldiği şeyde yüzde yüz haklı olduğuna inansa bile, o kişilerin vicdanlarını yıllarca bunlar o şekilde manipüle etmiştir. Hem onlarda haklı haksız, adil ya da adaletsiz, doğru ya da yanlış ayrımı yoktur. Ne olursa olsun, onlara itaat etmeyip karşı gelmek demek, bizzat Allah'a karşı gelmek demektir. Bir de içlerindeki bazı ukalaların söylediği gibi, sözde onun kabul etmediği şeyi önce ona açıklamaları lazım! O anda seninle çekişiyor ya, ne erkek, ne mert, ne dürüst ve doğru, imanı sanki ne kadar sağlam temellere dayalıymış gibi bir pozla da kendisini sana ispat etmiş olacak! Tanımayanlar, bilmeyenler de bu numaraları yerler. Keşke insanlar öyle kabardıkları ve söyledikleri gibi olsaydılar. En azından o zaman eşek olmazlardı. Hâlbuki eğitim sistemleri aynı askeri ordulara verilen vatan millet duyguları gibidir. Bir Alman'a vatan sevgisi nasıl aşılırsa, bunlara da organizasyonlarına bağlılık öyle aşılanır. Karşı geldikleri düşman sayılan devletin adamları, kralları ne kadar erdemli, üstün, efendi, sözüne güvenilir gibi meziyetlere sahip olursa olsun; hatta kendi kralı, arkadaşları, o toplumdaki çok daha ahlaken ve moral olarak aşağılarda dahi olsa, o asker hiçbir zaman karşı tarafa doğru yer değiştirmeyi aklından dahi geçirmez. Bu en büyük ihanettir. Karşı taraf için de durum aynıdır. Eğer karşıdan kendi tarafına geçecek biri olsa bile, bu onlara göre de büyük bir ihanettir. Her ne kadar savaş bitene kadar o kişiyi kendi menfaatleri uğrunda kullanırlarsa da, hiçbir zaman ona güvenmezler. Çünkü onlar da kendi kendilerine o kişi hakkında düşünürler: "Bu adam başka bir savaşta, karşı taraf ordularının ve ulusunun bizden daha üstün ahlaka, moral ve adalet niteliklerine sahip olacağını görürse, bize karşı taraf değiştirip değiştirmeyeceğini kim bilebilir ki?" diyerek, öyle bir insanı kendi içlerinde bile yaşatmadan, tatlılıkla öldürürler veya yok ederler. Bir kaza olur, zehirlenir, aniden kalbi durur falan. Böyle doğruluktan yana olan insanların arkasından çok da büyük merasimler düzenlerler! Heykellerini dikerler. İsimlerini tarihlerine övgüyle yazarlar. Fakat aslında bütün bunlar şovdur. Gerçekte yöneticiler öyle kişilerin üzerlerine hâkimiyet süremeyeceklerini hissettikleri için o insanları yok etmişlerdir. Onlara emirlerini kayıtsız şartsız, körü körüne, her ne pahasına olursa olsun, hiçbir engel tanımadan yerine getirecek insan tipi robotlar lazımdır. Öbür tip, yani düşünebilen, ayırt etme yeteneğine sahip, hür iradeli insanlar bunlara göre mundardır. Fizikçi Albert Einstein'ın Yahudi diye yok edilmesine kıl payı kala tesadüfen canını kurtarması ve Amerika'nın ona sahip çıkması da, bu anlattıklarımın güzel bir örnektir. Şimdi de utanmadan "Alman fizik Nobel ödülü sahibi" diye onunla övünüyorlar. Övünmeleri de o kişinin şahsiyetinden dolayı değil, Alman olmasından dolayı. Amaç yine kendilerine izzetten pay çıkarmak. Sanki Einstein böyle şeylere çok değer veriyordu! İşlerine geldi mi Alman, işlerine gelmedi mi Yahudi yaparlar.

Ne korkunç bir inanışa ve eğitime sahibiz! Ülke olarak değil, ben bunu insanlık adına, dünya genelinde ele alarak söylüyorum. Bu, dünyamızın bizlere kazandırmaya çalıştığı eğitim moralidir. Allah'ın kullarını, onların yaptıklarını, bıraktıkları örnekleri okuduğumuz zaman, aradaki fark kıyas edilemeyecek kadar çok büyüktür.

Davut peygambere düşman denilebilecek bir kralı yatağında yatarken öldürüp de, sevinçle kellesini getirip: "**Rabbin kendisine öçler bağısladığını**" söyleyen iki kardeşe Davut zamanında şöyle cevap veriyor: (Anlaşılan o tip insanlar da bu işleri hep Rabbin ismiyle yapıyorlarmış!)

Ama Davut Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi Baana'ya şöyle karşılık verdi: «Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saul'un öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklak'ta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim bahşiş buydu! (Hâlbuki kral Saul haksızlıkla daima Davut'u öldürmek isteyen biriydi) Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü sizden almayacak mıyım?» Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in (öldürdükleri kralın) başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler. 2.Samuel 4: 9-12

Davut'un canını arayan, düşmanı olan birine dahi kötü davranılması, kendilerine göre de sevinçli haber getiriyorlarmış havasında olanlarına verdiği bahşişini okuduk. Hâlbuki o kişinin ölümü, Davut için bütün ülke üzerine kral olması demektir. Fakat Davut bunları düşünmüyordu. Demek ki Davut kim olursa olsun, kime karşı olursa olsun, sahip olduğu üstün özellikleri her kese karşı gösterip, herkesin de öyle olmasını istiyordu. Şimdiki zamanda böyle bir şey yapılırsa, o adamlara madalyalar verilip, gazetelerde kahraman diye ilan edilir. Almanlar her gün Türklerin evlerini gece yarılırları yakıyorlar da, haberlerde bile duyurulmasına izin verilmiyor. Sözüm ona karışıklık önleniyor! Türk serserisi bir Almanı dövüyor, tüm gazeteler ve meclis ayağa kalkıyor. Onyediy yaşındaki 2 metre boyundaki Alman şımarık serserisi, zorla 13 yaşındaki İngiliz kızına tecavüz ediyor, tüm basın ve halk niye o serseri tutuklandı diye Türkiye'ye ve Türklere düşman oluyor. O yine de Türkiye'de bir yılda hapisten kurtulurken, Almanı döven Türk'e 12 sene hapis cezası veriliyor. O Türkleri topyekûn yakanlar ise ne yakalanıyor ne de ceza alıyor. Bu örneklere baktığımızda, zamanımızın adalet, ahlâk, mertlik, itaat anlayışı ile gerçek Allah'ın kullarınınınkinin ne kadar farklı olduğunu ister istemez görüyoruz. Ayrıca Davut etiket körü bir insan da değildi. Krallığı düşünse de, bunu Allah'ın ona verdiği bir hediye, görev, hatta bazen büyük ve taşınması ağır sorumluluk olarak görüyordu. Davut için kral olmak demek, halkına hizmet etmek anlamındaydı. Lafta değil, işlerle ve bütün yürekle Davut böyle biriydi. Hem beni bu konuda ilgilendiren en önemli yan, Davut'un bir yerde düşmanı durumunda olan birine karşı ölümünden duyduğu üzüntüydü. Hâlbuki onun kral olmasını isteyen ve bunun için İsrail üzerine onu mesh eden Allah değil miydi? Tam şimdi, başından geçen bütün zahmetlerden sonra hiç düşmanı da kalmamıştı. Onun tarafını tutan bu iki kişi de kendilerine göre büyük fedakârlık, cesurluk, kahramanlık yaptıklarını sanarak, sevinçle Davut'a geliyorlar. Davut da o adamların kafasını uçuruyor! Olacak iş mi bu? Düşmanı öldü diye Davut neden sevinmedi de üzüldü?

Çünkü Davut sadece kendi menfaatini düşünüp, amacı krallık elde etmek değildi. "Ne pahasına olursa olsun, hem Allah da beni kral olarak mesh etmedi mi, muhakkak O'da böyle istemiştir" diyerek kendini kandırarak bir zihniyet ve yürek tutumuna da sahip değildi. Yanlış bir olayı kendi menfaatiyle birleştirip, "Allah böyle istedi" demek ve "eğer bu bir kötülük ise, ben bir şey yapmadım ki, onlar yaptı, benim suçum yok" diye de kendi kendini kandırmayı Davut'un midesi almıyordu. O kendini böyle şeyler için satmadı. Davut aktif olarak doğru, dürüst, erdemli ve üstün meziyetleri olan kutsal işler yaptı. Onları yaptığı müddetçe de Allah onun yanındaydı. Zaman zaman günah işlediyse de cezası büyük oldu. Allah da ona karşı öfkesini gizlemedi. Fakat yukarıdaki bahsettiğim bu olayda Davut Allah'ın gözünde büyüdü, küçülmedi. Allah'ın insanlara verdiği ahlâk, mertlik, dürüstlük, moral, anlayışı nerde; bizlerin yaratmaya uğraştığı kendi anlayışımız, mertliğimiz, milliyetçiliğimiz, itaatlerimiz, sadakatlerimiz, kahramanlıklarımız nerede! Bir de utanmadan böyle eğri işleri yaparken de O'nun adını kullanıyoruz. Romalılar 2:24'de boşuna mı Allah resulü vasıtasıyla:

"...sizin yüzünüzden Milletler arasında Allah'ın ismine küfrediliyor" diyor!

Ben burada tesadüfen sadece tek bir Davut'u örnek verdim. Daha niceleri var ki, hepsini yazmak kitaplara sığmayacak. Bu yüzden ne olursa olsun yalnız kendimizi değil, bizlere öyle öğretildi diye adi ve basit şeyleri de değil; üstün, Tanrısal değerleri düşünelim. Bunların ne olduğunu bilip, bizi ve bütün evreni yaratandan öğrenerek, gerçek erdemliliği, kutsal olan şeyleri, mertliği, adaleti, hürriyeti, sevgiyi, doğruluğu, merhameti ve tüm bunları yapan kim, hangi milletten, ırktan, renkten insan olursa olsun, asıl onlara sevgiyle sarılalım. Hiç bunları yapmayanlara dahi tarafsızlığımızı bozarak, adaletten ve doğruluktan saparak **kendimizi satmayalım**. Davut düşmanının adaletsizliğine, kötülüğüne göre davranmadı. O herkese karşı üstün bir kişiliği temsil edecek şahsiyetle yaşadı. Allah'ın önünde kendi işlerinden sorumlu olacak bilinçte, erdemli olan işlere sarıldı. Zaman zaman hatalarına da rağmen gevşemedi. Biz de bunlara sarılalım. Dediğim gibi karşımızdakilerin kimliğini, etiketini, milliyetini, ırkını, cinsiyetini aramadan. Ben 20 sene boyunca Allah'tan bunları öğrendim. Allah bu saydığım ve kısa kesmek için saymadığım; hatta saymasını dahi bilmediğim üstün özellikleri yapanlara bakıyor ve onları seçiyor. Hiç birinin

kimliğine, nerde yaşadığına, geçmişine, nereden geldiğine, hangi dinden, millettten, ırktan olduğuna bakmadan. (2.Tarihler 16:9 ; Hezekiel 18:1-32) Bütün kötü yollarından dönüp kendisine gelenleri, kim ve ne olursa olsun Allah kabul ediyor. (Hezekiel 18:32)

Ben geriye baktığım zaman, geçen o yirmi seneden pişmanlık duyduğum şeyler, ancak kendi hatalarım ve yanlış işlerim oldu. Hiçbir zaman Şahitlerle geçen o yirmi senemden ve de bıraktığım o boş adetler ve kötü alışkanlıklarımın dolayısıyla pişmanlık duymadım. Eğer Şahitlerin içine girmeseydim, belki de ne bu kadar gayrete gelip Allah hakkında bilgi edinirdim, ne de o kadar gizledikleri halde onların pisliklerini öğrenirdim. Sahip olduğum tecrübeleri edinemez ve insanların ne kadar boş şeyler uğruna kendilerini satıp, köle ettiklerini hiçbir zaman tahmin bile edemezdim. Aslında insanlar herhangi nedenlerden dolayı zaten birbirlerini kötöleyip, birbirlerinden nefret etmiyorlar mı? Fakat onların bu duyguları ile benim "öğrendim" dediğim şeyler arasında çok fark var. Ben bu bilgileri, tecrübeleri, ispatlara dayanan o çirkin şeyleri ve Allah adıyla nasıl yaptıklarını, onlara samimiyetle inanarak edindim. Başlangıçta amacım ne karşı gelmekti, ne de düşman edinmek. İnsanlar karşılıklı olarak birbirlerinden, kötü işlerinden dolayı nefret duyuyorlar. Rahat ve temiz bir vicdanla itiraf ederim ki, bu insanların hiç birine kötülük ettiğimi, menfaat beklediğimi hatırlamıyorum. Benimle beraber aynı anne babadan doğduğumuz kardeşim de onların içine girdi. Yıllar sonra açıkça itiraf ederek, "oraya başlama nedenleri içinde Allah'tan başka her şeyin olduğunu" söyledi. Onun gibi birçok insan böyle. Onlar sırf Şahitlerle olan ilişkilerinde de değil, her zaman ve kimlerle beraber olurlarsa olsunlar, Allah'ı arama düşüncesi uzaktan yakından hiçbir yerde hissetmedikleri bir duygu. Bu yürek tutumuna da sahip olan milyarlarca insan var. Ayrıca ben onlar vasıtasıyla sırf kötü şeyler de değil, iyi olan şeyler de öğrendim. Kendileri yapmıyormuş, bu beni ilgilendirmedir. Verdiğim bilgiler ile bu uğurda tek bir canın kurtulmasına yardımcı olabilirim, bence geçirdiğim bütün o yıllara değer derim. Tek bir insan canı için dahi olsa, onun kurtuluşuna, bütün mücadelelere, her türlü zahmetlere değmez mi? Benim için değer, bir tane bile olsa değer. Böyle düşünmeyi de ben Mesih'ten öğrendim.

„Size nasıl görünür? Bir adamın yüz koyunu olsa, ve onlardan biri yolunu şaşırırsa, doksan dokuzu bırakıp dağlara gitmez, ve yolunu şaşırana aramaz mı? Eğer onu bulacak olursa, doğrusu size derim: Yolunu şaşırmayan doksan dokuz için sevindiğinden ziyade onun için sevinir. Böylece bu küçüklerden birinin helâk olması göklerdeki Babanızın muradı değildir” der İsa Mesih (Matta 18:12-14)

Ben Şahitleri görmeyip tanımamış olsaydım, Kuran'ı nereden bilirdim? Böyle araştırır mıydım? Ben Kuranı, Kurana düşman olan insanların, bilmeden teşvikleri ve tahrikleri sayesinde öğrendim. Mukaddes Kitap için de durum aynı. Yine ben Mukaddes Kitabı Müslümanlara bakıp da atmadım. Eğer o "değiştirildi" dedikleri Mukaddes Kitap olmasaydı, ben Hıristiyanların sahtekârlıklarını, yalanlarını, ikiyüzlülüklerini, en önemlisi de Allah'ı, hiç ama hiç tanımaz ve anlayamazdım. Bunlar ile tek tek şahısları kastetmiyorum. Bunu o kitapları ölçü olarak alıp, dinlere bakarak kıyasladığım zaman görüyorum. Müslüman'ı da Hıristiyan'ı da bu konuda farklı değil. Jelâtin ve ambalaj farkı var, o kadar. İç yüzleri maalesef hepsinin aynı.

Öğrendiğim şeyler bana hiçbir zaman yük olmadı. Allah hakkında öğrendiklerimden sevinç duydum. Bu sevinci çok şükür ki Allah bana özgürlükte tattırdı. Eğer her hangi bir dine üye olsaydım, inanıyorum ki o zaman bu yolda hiç sevinçle yürüyemeyecektim. Hatta Allah'tan da kopmam büyük bir ihtimal olabilirdi. Şahitlerin toplantılarındaki konuşma verenleri dinlemeyi, kendi adıma bir ayrıcalık olarak görürdüm. Kendi aralarında ise, neden toplantılara gelmedi diye birbirlerine öfkeyle dolu bakan insanları da görmekle, onların bu şeyi ne kadar zorla yaptıklarını fark ettim. Kendisi zarla zorla yaptığı için, başkasının umursamazlığını, hürriyetini kışkırdıklarından dolayı kuduruyorlardı. Yoksa gösterdikleri bu sahte kaygı, o kişinin iyiliğini arayıp, onu sevdiği için değildi. "O da neden bizim gibi gelip, aynı sıkıntıları çekmiyor" diye sinirleniyorlardı. Ben ise ancak şaşırıyorum ve başlangıçta anlayamıyordum bile. Ama aynı şeylerin Müslümanlıkta da olduğunu çok iyi biliyordum. Oruç tutmuyor ya da cuma namazına gelmedi diye, bulunduğu topluma göre o insanların gördükleri

baskı az değildir. Hele bayram namazına gitmeyi bir daha aralarına almadıkları gibi, onunla artık iş yapmayanlarını da çok görmüş ve duymuşumdur. Ben ise o gün çok güzel bir konuşmacı geldiye, o gelmeyen kişi adına üzülp, konuşmayı da aklımda tutabildiğim kadar sonradan ona anlatmaya çalışırken; eğer kötü ve sıkıcı bir konuşmacı da geldiye, bu sefer o kişi adına sevindim. "İyi ki gelmedin, yoksa sıkıntıdan ancak uyurdun" derdim. Onlara göre ise benim gibileri çok tehlikelidir. Ne olursa olsun daima gelinmeli ve ne olursa olsun daima övülmeli, ne olursa da olsun daima itaat edilmelidir! Bence onlar bunlarla açıkça "ikiyüzlü ve şerefsiz olmayı artık öğrenin" diyorlar. Bunların aslında başardıkları, Allah ile kul arasındaki sevinci yok etmek. Her biri de bu amaç için işleyen, çalışkan misyonerler.

Kitabı uzatmak istemiyorum. Zaten yeteri kadar uzun oldu. Bu kitap vasıtasıyla da inanıyorum ki birçoklarının nefretini kazanacağım. Aslında ben yeni bir şey yazmadım. Bütün bunlar da yeni bir düşünce değil. İnsanlar bu dincilerin ne olduklarını her devirde bilmişler. Ya onlardan uzaklaşmışlar, ya da onlardan gizli gizli nefret etmişler. Kuvvetleri de var ise onları yok etmişler. Ben kimsenin yok olmasından yana değilim, özgürlük olmalı. Bununla birlikte onların zamanının da çok az kaldığını peygamberliklerden biliyorum. Her ne ise, kitabımla sizlere ancak bir damla da olsa bilgi verebildiysem ne mutlu bana. Gerçekten de ancak bir damla. Eğer susamışsanız, eğer sizleri özendirebildiysem, o zaman kana kana içmek için, Allah'ın herkese emrettiği, her bir kulundan ayrı ayrı istediği Tanrı bilgisini edinin. Onu da yaşantınızda uygulayın. Allah'tan başka kimseye köle olmadan, korkmadan, boş olan menfaatlerinizi ve zevklerinizi bitirdim ne de teoloji okudum. Eğer oralara gitseydim, inanıyorum ki Allah'tan başka, O'ndan uzak olan her şeyi öğretirlerdi. Bu, ancak bir damla diye yazdığım şeyleri, sıradan basit biri olarak öğrendim ve de anladım. Allah'ın öyle, bu dünyanın çokook hikmetlilerine, bilgililerine, kudretlilerine falan ihtiyacı yok. Tam tersine, onları utandırmak için Allah bu dünyanın hor ve lüzumsuz görünen şeylerini seçtiğini söylüyor. (1.Korintoslular 1:26-31) Ben de hor görülen ve bu dünyaya göre lüzumsuz biriyim diye utanmıyorum. Yazdığım bu kitaptaki imla hataları olsun, gramer hatalarından tutun da, cümle kurma bozukluklarına kadar, lütfen kusuruma ve cahilliğime bakmayın. Yazar denilenler, sanatçılar, insanların hoşlarına giden masallar yazmakla, vücutlarını sergilemekle meşgul olduklarından, ben de ukalalık edip kendim böyle bir vazifeyi üzerime aldım. Layık olduğumdan dolayı değil, bunu kendimi mecbur hissettiğimden dolayı yaptım. Neredeyse unuttuğum Türkçe ile bu kitabın herkes tarafından anlaşılır olmasına çok özen gösterdim. Bizlerin hakkında dedikleri gibi, ne Türkçeyi ne de Almancayı doğru dürüst öğrenemedik, öğretmediler. Almanya'da doğmuş büyümüş ve meşhur olmuş bir Türk asıllı futbolcunun Türkçesiyle gazetecilerin nasıl alay ettiklerini de bilirim. Hâlbuki o alay eden gazetecilerin kendileri yabancı tek bir dil bilmedikleri gibi, bildiklerini sandıkları dilde de kimbilir ne hokkabazlıklar yapıyorlardır. Bu yüzden lütfen bu kitabı eleştirecek olan, onun içeriğini eleştirsin. Virgüllerini, harflerini, cümlelerini, gramerini değil. Ben bu konularda ehliyetli olmadığımı kabul ediyor ve itiraf ediyorum. Onun için tekrar ve tekrar başılayın.

İmla ve gramer hatalarından ziyade, bu kitabın içeriği üzerinde birçok kişilerin bana olacak nefretleri hakkında da şunları söylemek isterim. Eğer benim bu yazdığım yazılar asılsız ve yalan ise; o kişilerin, o kuruluşların, o organizasyonların korkmasına, öfkelenmesine gerek yok sanırım. Ben kimim ki bana diş bilensin? Tüm her şeyin ödülü de cezası da Allah'ın katında değil midir? Bana öfkelenenler, öfkelenedikleri şeyde kendilerini haklı görüp, Allah'ın katında da onları ödüller bekliyorsa, bana da cehennem azabı düşecektir! Bu yüzden kendi adlarına sevinip, benim adıma da üzölmeleri gerekmez mi? Yok ama eğer bu yazdıklarım tıpa tıp benim anlattıklarım gibiyse; hatta milyonda birinden bahsettiğim bu nedenlerden ötürü de ancak Allah'ın çok öfkesine neden olunuyor ise, o zaman da ben onların hakkında üzöleceğim. "Neden bütün bu kötü yollarından tövbe edip de dönmediler" diyeceğim. Herkes bu yüzden kendi adına hesap vereceğinden dolayı, hay olan Allah'ın eline düşmek de korkunç bir şeydir. Çünkü Allah'ımız aynı zamanda ölç alan bir Allah'tır. Dinler ve organizasyonlardan ziyade, oralara üye olmuş şahısların da bizzat akıllarını başlarına almalarını öğüt veririm. Çünkü o kuruluşları kim suçlarsa suçlasın,

onlar kendi adına hep suçsuzdurlar, emir kuludurlar! Bu yüzden herkes bizzat kendine bakıp, bahanelerin ardına saklanmasın. Çünkü böyle bahaneler kimseyi kurtarmayacaktır.

Beni kibarca suçlayan okurlarım da oldu, övüp takdir edenler de. Bazıları ise beni sahte peygamberlik yaymakla suçladı. Ben peygamber değilim ki sahtesi olayım. Yazdığım yazılar peygamberlik anlamı taşıyormuş! Eğer Mukaddes Kitaptan ve Kurandan açıklama yapan her öğretiyi peygamberlik oluyorsa, bütün dinlerin yaptıkları nedir? En çok da bunu maalesef beni suçlayanlar yapıyor. Ben peygamber olmaktan utanmam. Eğer peygamber olsaydım, bunu da açıkça söylemekten çekinmezdim. Fakat olmayan bir şeyi nasıl iddia edebilirim? Olabilir, yazdığım ya da inandığım tarihsel bilgiler ve anlayışım yanlıştır. Daha doğrusunu okumadım ki! Kimse de bana daha doğrusunu göstermedi, gösteremedi veya gösterdi de ben tatmin olup inanmadım. Yok ama onlar kendilerinden başka kimsenin konuşmasına tahammül bile edemiyorlar ise, inanıyorum ki, sahip oldukları bu tür tahammülsüzlükte ancak kendilerini ve kendilerine uyanları mahfe götüreceklerdir. Hem ben yanlış bile olsam samimiyim. Hiç kimseden bir menfaatim, beklentim yok. Kimseyi de eşek edip benim yükümü taşıması için uğraşmadım ve de uğraşmıyorum. Ben susarsam, o susarsa, hiç kimse konuşmazsa, doğru anlayışı nasıl elde edeceğiz? Binlerce yıldır dinlerin bizlere verdiklerini dünyamız insanlığı gördü. Onlar insanlardaki zerre kadar olan o gerçeği de alıp yok etmeye uğraştılar. Benim gibilerinin sayısı çoğalırsa, bedavacı, insan kanı emmeye alışmış o dinciler ne yapar? Onlar için bu geçim kaynağı olmuş, onu elinden kaptırmak ister mi? Çeşit çeşit dinlerle, mezheplerle yeteri kadar rekabet zaten var. Bir de benim gibi zırt pıt diyenlerine tahammül ederler mi?

Hepiniz Allah'ın sağlayacağı esenlikte kalmanız temennisiyle hoşça kalın.

İhsan Kiper
Almanya, 13 Ağustos 2004 Cuma

Son güncellenme tarihi 12 Ocak 2011 Çarşamba.



Kıyaslamalı Ayet İndeksleri

Burada tam bir indeks şeklini aramayın. Ben bu ayetleri kendi çalışmalarım sonucunda ortaya çıkardım. Amacım, «Kuran Allah sözü olamaz», «üç tane Allah» diyen Hıristiyanlarla konuşurken, ya da ölmek, dirilmek, ibadet gibi konularda Müslümanlığın sahip olduğu çarpık anlayışın yanlışlığını göstermekte, veya Mukaddes Kitabın Tanrı sözü olduğunu ispatlamakta kolaylık olsun diye hazırladım bu küçük indeks. Özel olarak seçilmiş konular hakkında hazırladığım bu indeks umarım sizlere de yardımcı olur. Kurandan alıntılar Osman Nebioğlu tercümesidir. Mukaddes Kitaptan alıntılar, hem yeni hem de eski Türkçe çeviriye aittir.

ALLAH (Kuran)

Ayetin içeriği kısaltılarak yazılmıştır.

- 20:52 O, ne yanılır ne de unutulur..
3:117 Allah zulmedici değil
3:112 Allah zulmedici değildir
7:29 İlkin sizi yarattığı gibi gene ona döneceksiniz
8:51 Allah hiçbir zaman zulmetmez
9:70 Allah onlara zulmetmemişti
11:101 Biz onlara zulmetmedik
23:116 Mutlu bir Allah
29:40 Allah onlara zulmedenlerden değil
40:31 Allah kullarına zulmetmez, dilemez
42:46 Tanrı kullarına zulmedici değil
43:76 Biz onlara zulmetmeyiz
50:29 Ben (Allah) kullara zulmedici değilim
4:79 Her iyilik Allah'tandır
4:117 Allah adildir
16:33 Allah haksızlık etmedi
14:47 Allah azizdir intikam (öç) sahibidir
21:108 Tanrınız bir tek tanrıdır.
10:61 Ne gökte ne yerde gizli bir şey yoktur Ona.
3:2 Ebedi yan ve ezeli var olan odur.
6:59 Bir yaprak düşmez ki onu bilmesin
53:32 ...siz henüz analarınızın karınlarında döl halinde iken, en iyi bilen O'dur
30:9 Allah hiçbir haksızlık etmez
32:7 Yarattığı her şeyi güzel yaratan
22:47 Onun katında bir gün sizin bin yılınız gibidir. 32:5'te de aynı konu
39:5 Güçlü olan çok bağışlayan odur
42:51 Hiç kimse Allah'ı görmemiştir
43:20 O putlara tapmanızı dilemez
59:22;23;24 O öyle bir Allah tır ki barış, ve sessizliği veren gözeten koruyan en güzel sıfatlar onundur.
112:4 Hiçbir şey ona denk değildir

Allah (Mukaddes Kitap)

- 1.Yuhanna 4:8 Allah sevgidir
Çıkış 20:6 Kıskaç bir Allah
Çıkış 34:6 Çok acıyan ve lütfeden geç öfkelenen ve bağışlaması ve hakikati çok olan Allah
Tesniye 4:31 Çok acıyan bir Allah
Mezmurlar 86:15 Bağışlayan ve rauf bir Allah
Yakup 5:11 Rab çok acır ve merhamet eder
1.Timoteos 1:11 Kutsal (mübarek) bir Allah
1.Korintoslular 8:4 Birden başka Allah yoktur
1.Timoteos 2:4 O (Allah) istiyor ki bütün insanlar kurtulsunlar, hakikate gelsinler

Eyüp 41:11 Önceden bana (Allah'a) veren kimdir ki ona ödeyeyim, her şey Benimdir
2.Petrus 3:8 Rabbin indinde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir
Yuhanna 1:18 Hiçbir zaman kimse Allah'ı görmemiştir
Çıkış 3:15- İşaya 42:8 Yehova, ebediyen ismim budur ve devirden devire anılmam budur

Cehennem (Kuran)

23:103 Onların öz canları kayba uğrar
4:97 Melekler ruhlarını alırken
7:50 Allah'ın imansızlara haram kıldığı su
9:49 Cehennem kâfirleri kuşatır
9:63 İçinde sürekli kalınır
10:54 Azabı görünce pişmanlık duyacaklar
11:106 Orada inleme ve hıçkırıklar var
13:34 Dünyadaki azap ve ahiretteki azap
14:17 Yudumlamaya çalışacak bir türlü yutamayacak, ölüm onu saracak
16:27 Hor bir durumda olacaklar
18:53 Ateşi görünce düşeceklerini anlarlar
25:69 Kalkım günü azabı kat kat artar ve o, sürekli alçalmış olarak kalır
32:21 O büyük acıdan önce yakın acıdan tadacak
46:20 Alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız
55:41 Yüzlerinden tanınırlar
57:13 O gün iman etmiş olanlara derler ki: ''Bizi bekleyin, nurunuzdan bir parça ışık alalım''
75:21-23 Bazı yüzler kararır ve felaketi anlarlar
74:38 Her nefes kazandığı için bir rehindir
78:22-27 Azgınların son yuvası, sonsuza dek
18:102 Kâfirler için kalınacak bir yer
47:10 Kökü kırılanların akıbetine uğranılacak
7:37 Kitaptaki yazılı akıbeti kavuşacaklardır
20:74 Orada ne ölür ne dirilir
29:55 O gün, onların bedenini sarınca
34:33 Azabı görünce pişmanlık duyarlar
36:59 Ayrılın bu gün siz, ey günahkârlar
38:61 Ey Tanrımız! Bunu bizim başımıza kim getirdiyse onu iki kat cezalandır
73:17 Gençleri ihtiyarlatan günden korunamazsın
104:6-7 O yüreklere çökecek olan Allah'ın ateşidir
2:80-81 Kötülük işleyen ve işlediği suçu kendisini kuşatan ebedi cehennemliktir
17:14 Hesap görme günü öz canı vermek yeterlidir
30:55-56 ve 20:103-104 Dirildikleri zaman Allah'ı gene ret edecekler
37:62-67 Zakkum ağacından yemek

Cehennem (Mukaddes Kitap)

Matta 25:46 Ve bunlar ebedi azaba gidecekler
Matta 10:28 Cehennemde hem bedeni hem de canı helak edecek olandan kork
Matta 5:22 Cehennem ateşine müstahak olacak
Matta 13:42 Onları orada fırın ateşine atacaklar
Matta 18:9 Cehennem ateşine atılmaktan iyidir
Matta 25:41 İblis ve cinleriyle lanetliler için olan ebedi ateş
Vahiy 20:10 Ateş gölüne atıldılar. Kendilerine gündüz ve gece azap edilecektir
Vahiy 20:14 Ateş gölü, ikinci ölüm budur
Daniel 12:2 Ve şunlar utanca ve ebedi nefrete uyanacaklar
Luka 13:28 İbrahim ve İshak'ı görecekler ve kendileri dışarıda kovulmuş olacaklar
Luka 16:24 Cehennemle ilgili bir benzetme, mesel
İşaya 65:20 Çocuk yüz yaşında ölecek, suç işleyen lanetli sayılacak
Yuhanna 5:29 Kötü olanlar hüküm kıyameti için dirilecek
Yakup 5:3 Ve sizin etinizi ateş gibi yiyecektir

Cennet (Kuran)

3:107 Yüzleri ağarıp Allah'ın rahmetine kavuşurlar
7:37 Kitaptaki kötü duruma düşmez
7:44 Vaat edileni bulacakları yer
7:48 Araf'takiler yüzlerinden tanınırlar
7:50 Allah'ın imansızlara haram kıldığı meyve
11:105 Bir kısmı bahtsız bir kısmı mutlu
44:56 Orada ilk ölümden başka ölüm yok
47:15 Su ırmakları, bal, şarap, süt ırmakları akacak
37:59 İlk ölümden başka azaba uğratılmamak
31:9 Orada sürekli kalırlar
35:34 Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun
36:56 Kendileri ve eşleri gölgeler içindedirler
7:42 Orada sonsuza dek kalacaklardır

Cennet (Mukaddes Kitap)

İşaya 65:21-25 Boş yere emek vermeyecek ve felaket için doğurmayacaklar
İşaya 65:19 Onda ağlayış ve figan sesi olmayacak
Daniel 12:2 Ebedi hayat yaşayacaklar
Amos 9:13 Dağlar yeni şarap damlatacaklar
Matta 5:3 Göklerin krallığı onlarındır
Matta 5:4 Çünkü onlar teselli edilecekler
Matta 5:6 Çünkü onlar doyurulacaklar
Vahiy 21:4 Gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek orada matem, ağlayış, acı olmayacak
Vahit 21:7 Galip olanlar bu şeyleri miras alacaklar
Vahiy 22:17 Ve ruh gel diyor, isteyen parasız (meccanen) hayat suyundan alsın

Dünya (Kuran)

6:32 Dünya hayatı bir eğlence, bir oyun; ahret ondan hayırlıdır
2:200 Dünya nimeti dileyenin ahrette payı yoktur
2:212 İmansızlara dünya hayatı süslü gözükür
3:14-15 Dünyada güzel gözükən şeylerden daha hayırlısı cennette, Allah katındadır
21:105 Yeryüzüne iyi kullarım mirasçı olur
4:74 Dünya hayatını ahret uğruna feda eden Allah yolunda savaşsın, karşılığı büyüktür
8:67 Siz dünya malını istiyorsunuz Allah ise sizin için ahreti ister
9:38 Ahret hayatı yerine dünya hayatı ile mi yetiniyorsunuz
14:3 Onlar dünya hayatını ahretten üstün tutarlar
17:18-19 Kim bu dünyayı dilerse, sonrada ona cehennemi durak kılarız
19:104 Ki onların dünya hayatındaki çalışmaları boşa gidecek, iyi yaptıklarını sanıyorlardı
7:32 Allah'ın kulları için yarattığı ziynetin, rızkın iyisini kim haram etti ki? Bunlar dünya hayatına inananlar içindir.
7:25 Orada yaşar, orada ölür, oradan dirilip çıkarılırsınız
7:54 Tanrınız 6 vakitte gökleri ve yeri yarattı
9:69 Dünya nasibini alanlar ancak kısa bir süre sevindiler
10:7-9 Bu dünya hayatına razı olup kanaanlar ve ayetlerimizi kavramayanların yurtları ateştir
10:24 Dünya hayatı göz kamaştırıcıdır (misalle anlatılıyor)
13:26 Dünya hayatı ahret yanında kısa süreli bir geçinmedir
14:27 Allah iman edenleri dünya hayatında da ahrette de sağlam sözlerle kuvvetlendirir
17:72 Kim bu dünyada kör ise ahrette de ködür ve yolunu sapıtmıştır
20:71-72 Kötülerin hükmü ancak bu dünya hayatında geçer
20:131 Dünya hayatının parlaklığı sınanmak içindir, ona gözünü çevirme
28:60 Size verilenler sadece dünya hayatının geçici süsü ve eğlencesidir
35:5 Sakın dünya hayatına aldanmayın. Aldatıcıda sizi aldatmasın
40:39 Ey ulusum bu dünya hayatı geçicidir, ahret ise devamlı karar yurdudur

53:29 Bizim uyarımıza sırt çeviren, dünya hayatına değer verenlerden yüz çevir

Dünya (Mukaddes Kitap)

- 1.Yuhanna 5:19** Biliriz ki bütün dünya şerirdedir (kötü olanın denetimindedir)
1.Yuhanna 2:16-17 Dünyadan olan her şey Allah'tan değildir ve dünyanın şeyleri geçer Allah'ın iradesini yapan ebediyen durur.
Yakup 4:4 Bu dünyaya dostluk Allah'a düşmanlıktır
İbraniler 11:7 Nuh, imanı ile dünyayı mahkûm etti
Yuhanna 15:19 Bu dünyadan olmadığınız için dünya sizden nefret ediyor
Yuhanna 3:16 Zira Allah dünyayı o kadar sevdi ki biricik oğlunu verdi
2.Korintoslular 4:4 Bu dünyanın ilahı (Şeytan) imansızların fikirlerine İncil doğmasın diye körletmiştir
Yuhanna 18:36 Mesih'in krallığı bu dünyadan değildir
1.Korintoslular 4:9 Bu dünyaya, meleklerle ve insanlara sonuncular gibi oyuncu (teşhir) olduk
2.Petrus 3:6-7 Nuh zamanındaki dünya su ile bastırılarak helak oldu, şimdiki gökler ve yer ateş günü için saklanıyor
1.Yuhanna 2:2 Mesih yalnız bizim günahlarımıza değil fakat bütün dünyaya kefarettir
Resullerin İşleri 17:31 Çünkü Allah bir gün tespit eyledi o günde dünyaya adaletle hükmedecektir
Süleyman'ın Meselleri 2:21-22 Doğru adamlar memlekette oturacak, kötüler ondan sökülüp atılacak
1.Korintoslular 7:31 Dünyayı kullananlar ifratla (aşırı) kullanmasınlar
Vahiy 11:18 Yeri harap edenlerin (bozanların) harap olma vakti geldi
Mezmurlar 37:29 Salihler yeri miras alıp, onda ebediyen otururlar

Dinlerdeki uygulama (Kuran)

- 4:142** Onlar namaza istemeyerek kalkar ve insanlara gösteri yaparlar. Bozguncudurlar
3:19 Allah katında din İslam dinidir
5:63 Din adamlarının günah söylemekten ve haram yemekten vazgeçirmemeleri ne kötü şey
6:137 ...onları yokluğa uğratsın ve dinlerini karıştırarak şaşkınlık içinde bıraksın
10:99 Allah dileseydi herkes inanırdı, onun için onları zorlamak mı istiyorsun?!
15:91 Kuranı parça parça bölenlere soracağız
16:62 Onlar kendilerinin bile hoşlanmadıkları şeyi Allah'a yüklerler
21:92 Gerçekten de dininiz bir tek dindir
30:43 O gün gelmeden gerçek dine yönel
21:92-93 Gerçekten dininiz bir tek dindir. Onlarsa o birliği bozdular
22:17 Bak! İman edenleri Yahudi, Sabi, Nasranî, Mecusi ve eş koşanları, Allah bunlara kıyamet günü bildirecektir.
23:52-53 Dininiz tektir. Onlar din işlerinde anlaşmazlığa düşüp ayırım ayırım oldular.
30:32 Onlar ki dinlerinde bölünmüşler, parçalanmışlar
42:13 İbrahim'e, Musa'ya, İsa'ya söylediklerimizi size tutulacak yol kıldı. Dine bağlanın, onda ayrılığa düşmeyin, bölünmeyin.
48:28 Onu (Elçinin, (Muhammed'in) getirdiği hakikati) bütün dinlere üstün kıldı
107:4-6 Vay haline o namaz kılanların ki, onlar işlerini gösteriş için yaparlar.

Dinlerdeki uygulama (Mukaddes Kitap)

Titus 1:16 Allah'ı bildiklerini söyleyip, işleriyle O'nu inkâr ederler

Romalılar 2:21-25 Sizin yüzünüzden milletler arasında Allah'ın ismine küfrediliyor
Matta 15:9 İşıya 29:13 Talimat olarak insan emirlerini öğretip, boş yere bana taparlar
Matta 7:16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız
Romalılar 1:28-31 Bilgilerinde Allah'ın olasını münasip görmediklerinden, Allah onları uygunsuz, mekruh şeylere teslim etti.
Romalılar 1:32 ..ve bu gibi şeyleri işleyenler ölüme müstahaktır, diye Allah'ın hükmünü bildikleri halde, hem bunları yapar, yapanları da hoş görürler.
Hezekiel 33:31-32 Senin (peygamberin) sözlerini türkü gibi dinliyorlar fakat onu yapmıyorlar.
İşıya 9:12 ve 17 ve İşıya 5:25 (Allah'ın) Bütün bunlarla beraber öfkesi geri dönmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.
Amos 9:10 Kavmımdan bütün suç işleyenler, bela bize erişmez diyenler, kılıçla ölecekler.
Matta 7:21 Bana, ya Rab diyen her adam göklerin krallığına girecek değildir. Allah'ın iradesini yapanlar girerler.
Luka 6:49 Benim sözümü işitip de yapmayan temelsiz ev bina edene benzer.
Yuhanna 9:31 Allah'ın günahkârları dinlemediğini biliriz, ancak O'nun iradesini yapanları dinler
Hoşea 11:7 Kavmım benden döneklik etmeye meyaldir; Yüce olana çağırıyorlarsa da, kimse O'nu yüceltmiyor.
Luka 21:8 İsa da dedi: « Sakın saptırılmayasınız; zira birçokları: Ben oyum, ve vakit yakındır, diye benim isimle geleceklerdir; onların arkasından gitmeyin.
Matta 7:21-22 Bana: Ya Rab ya Rab , diyen her adam göklerin egemenliğine girmeyecek. Ancak göklerdeki Babamın istediğini yerine getiren girecektir. O günde birçokları bana...

Evlenmek (Kuran)

2:221 İmana gelene kadar onlarla evlenmeyin
4:3 Dört kadın helal, en iyisi bir tanede kal
4:19 Hoşlanmasanız da sabredin (zina hariç)
4:21 Eşlerin bir vücut olması
4:23-25 Evlenmede yasak olan akrabalar
5:5 Kitap ehlinin kadınlarıyla evlenilebilir (Musevi-Hıristiyan)
24:3-4 Ancak bir mümin bir müminle evlenir
24:5 Tövbe edip düzelen bunun dışındadır
33:37 Evlatlıkların boşanmış eşleriyle evlenmek haram değildir

Evlenmek (Mukaddes Kitap)

2.Samuel 12:8 Rab Davut'a dedi: Efendinin karılarını senin koynuna verdim.
Vaiz 2:8 Âdemoğullarının zevk aldıkları birçok kadınlar edindim (Haz.Süleyman)
1.Krallar 11:3 Süleyman'ın 700 karısı 300 cariyesi vardı
Çıkış 21:10 Eğer kendisine başka bir kadın alırsa, evvelkinin nafakasını eksiltmeyecek
İbraniler 13:4 Evlilik yatağınız lekesiz olsun; çünkü fuhuş ve zina işleyenlere Allah hükmedecektir.
Efesoslular 5:31 Bunun için adam ana babasını bırakıp karısına yapışacak ve bir beden olacaklar
Efesoslular 5:28-29 Karısını (ya da kocasını) seven kendini sever
Matta 5:32 Zinadan başka bir sebeple karısını boşayan adam onu zaniye eder (zinaya iter); ve kim boşanmış kadınla evlenirse zina eder
Matta 19:8-9 Yüreklerinizin katılığından dolayı karılarınızı boşamanıza Musa müsaade etti, fakat başlangıçtan böyle olmamıştır.
Tekvin 2:24 Adam karısına yapışacak ve bir beden olacaktır
1.Korintoslular 7:39 Evlilikleriniz ancak Rab'de olsun
Tesniye-Yasanın Tekrarı 24:1 Bir kadını boş kâğıdı vererek boşarsan...
Levililer 18:6-18 Yasak olan akraba evlilikleri hakkında

Günah Kavramı (Mukaddes Kitap)

Romalılar 3:23 Zira hepsi günah işlediler

Romalılar 5:12 Günah bir adam vasıtasıyla dünyaya girdiyse, ölüm de bütün insanlara geçti.

Romalılar 6:23 Zira günahın ücreti ölümdür

Romalılar 6:7 Ölmüş olan adam günahından tebriye edilmiştir (kurtulmuştur)

Haram ve Helal (Kuran)

16:116 Şu helaldir bu haramdır deyip uydurmayın

3:93 Tevrat'ın indirilmesinden önce İsrail oğullarından yiyeceğin bazıları helal oldu

2:273 Ölmüş hayvan etini, kanı, domuz etini ve Allah'tan gayri kesileni haram kıldık.

10:59 Siz kendinizden bir kısım şeyleri helal ya da haram yaptınız

6:145 Bana vahiy olunanın içinde yiyen bir kimsenin yiyeceği arasında, leşten, akıtılmış kandan, murdar olan domuz etinden, Allah'tan gayri adına boğazlanıp...

22:30 Size okunanlar dışında hayvanların hepsi helal kılındı

5:87 Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz şeyleri kendinize haram kılmayın.

Haram ve Helal (Mukaddes Kitap)

Levililer 11:7 Domuz size murdardır

Levililer 11:3 Çatal tırnaklı ve geniş getiren her hayvan helal, şunların dışında...

Levililer 11:24 Ölmüş hayvana dokunan murdar olur

1.Timoteos 4:7 Murdar ve kocakarı masallarını ret et.

Koloseliler 2:16 Kimse size yemek, içmek, yahut bayram, yahut sebt günü meselesinde hükmetmesin

Resullerin-Elçilerin İşleri 10:9-48 Allah'ın temizlediği şeyleri sen bayağı etme. (Bütün Tevrat'ta yasak olan yiyeceklerin serbest olması)

Haz. İbrahim oğlu İsmail hakkında (Kuran)

3:104 Sizden iyiliğe çağıran, hayırlı işler emreden ... bir millet doğsun

3:110 Hayırlı bir ulussunuz

5:3 Size vaat ettiğim nimeti tamamladım

2:128 Soyumuzdan da sana teslim olanlardan bir millet yetiştir

2:133 İbrahim'in, İshak'ın, İsmail'in Tanrısı

3:84 İbrahim, İsmail, Musa ve İsa'ya indirilene inandık

4:163 Biz Nuh'a, peygamberlere, İsmail'e de vahiy gönderdik

19:54 İsmail'i de an, o bir peygamber, bir elçi idi

21:85 İsmail, İdris, Zülkifli sabredenlerdendi

22:78 Sizi O (Allah) seçti... Atanız İbrahim'in dini

38:48 İsmail'i, Elyasayı, Zülkifli'yi an. Hepsi de iyi kimselerdi.

Haz. İbrahim oğlu İsmail hakkında (Mukaddes Kitap)

Tekvin-Yaratılış 16:10-12 ...onun adını İsmail koyacaksın... Onun eli herkese herkesin eli ona karşı olacaktır.

Tekvin-Yaratılış 17:20 İsmail'e gelince, seni işittim; onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.

Tekvin-Yaratılış 21:13 Cariyenin (İbrahim'in karısı, İsmail'in annesi) oğlunu da bir millet edeceğim, çünkü o senin zürriyetindir.

Tekvin-Yaratılış 21:18 Kalk , çocuğunu kaldır, ... çünkü onu büyük millet yapacağım.

Romalılar 2:29 Bedende değil içten Yahudi olan Yahudi'dir.

Allah'ın Millet Anlayışı (Kuran)

2:124 İbrahim zürriyeti harfi olarak değil, Allah'ı tanıyanlar söze ulaşırlar

Allah'ın Millet Anlayışı (Mukaddes Kitap)

Romalılar 4:16 İbrahim'in imanından olan İbrahim'in oğlu oluyor

Romalılar 4:18 Çok milletlerin babası olan İbrahim

Romalılar 9:6 Hep İsrail'den olan İsraili değildir

Romalılar 9:7 İbrahim'in zürriyeti oldukları için hepsi evlat değildir

Romalılar 9:8 Yani beden evladı Allah'ın evladı değil; vaadin evladı zürriyet (soy) olarak sayılır

Yuhanna 1:13 Onlar bedene, kana, insana ait iradeden değil Allah'tan doğdular

Yuhanna 8:39 İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in işlerini yapardınız

Galatyalılar 3:7 İmandan olanlar İbrahim oğullarıdır

Galatyalılar 3:29 Eğer siz Mesih'in iseniz, İbrahim zürriyeti vaade göre mirasçılarsınız

1.Petrus 2:10 Siz bir vakitler kavım değildiniz fakat şimdi Allah'ın kavmısınız

Vahiy 2:9 Yahudi değil, ancak Şeytanın havrası iken kendilerine Yahudi diyenleri küfrünü bilirim.

İnsan (Kuran)

2:29-30 Yeryüzünde ne varsa insan için yaratıldı

4:28 Allah yüreklerinizi hafifletmeyi diler; insan zayıftır

7:42 Kimseye gücünden fazla yük yüklenilmez

10:11 Allah, insanların hayrı çabuk istedikleri gibi, şerri de çabucak verseydi hayatları çabucak sona ererdi.

17:11 İnsan iyilik içinmiş gibi kötülük için dua eder.İnsan çok acelecidir.

17:100 İnsan cimridir.

18:54 İnsan her şeyden daha çekişkendir

21:37 İnsan aceleci yaratıldı. Ben size ayetlerimi göstereceğim. Acele etmeyin.

22:66 O'dur size hayat veren, sonra sizi öldüren, sonra sizi diriltecek olan. Gerçekten insan çok nankördür.

33:72 İnsan hem sapkındır hem de bilgisiz.

80:23 Hayır! Allah'ın kendisine buyurduğunu (insana) hâlâ yerine getirmemiştir.

İnsan (Mukaddes Kitap)

1.Yuhanna 1:10 Eğer günah işlemedik dersek Allah'ı yalancı ederiz.

1.Korintoslular 10:13 İktidarınızdan ziyade denenmenize izin verilmeyecektir.

Mezmurlar 78:32-42 ...ve O'nun (Allah'ın) ahbine sadık değildiler, yürekleri O'nunla doğru değildi.

1.Krallar 8:46 Suç etmeyen adam yoktur.

İmansızlar hakkında (Kuran)

2:91 Biz bize indirilenden başkasına inanmayız

2:85 Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr ederler

2:170 Biz atalarımıza uyar Allah'a uymayız

3:7 Kalbinde eğrilik olan, çeşitli anlamlara uyar

4:79 Sana gelen her iyilik Allah'tandır

5:72 Allah, Meryem oğlu Mesih diyen kâfir oldu

5:73 Allah için üçüncüsüdür diyen kâfirdir

5:90 Falcılık, içki, kumar, putlar Şeytanidir

30:55-56 Kıyamet (diriliş) günü (kabirlerde) çok az kaldık diyerek inkâr ederler

37:59 İlk ölümden başka azaba uğratılmamak

5:104 Allah'ın yolu yerine atalarının yolunda gitme

31:33 O günden sakının ne baba oğla, ne de oğlun babaya faydası olur

57:15 Bu gün ne sizden ne de kâfirlerden fidye kabul olunmaz

40:85 Azabı gördükten sonra imanları işe yaramaz

4:18 Ölüm gelince «tövbe ettim» diyenlerle, inkâr etmiş olarak ölenlerin tövbesi tövbe değildir
22:46 Gerçekten kör olan körler değil ancak göğüslerindeki kalpler kör.
14:10 Elçilerin sözlerine karşılık imansızlar: «Siz de ancak bizim gibi insansınız. Babalarımızın yaptıkları şeylerden bizi çevirmek mi istiyorsunuz? O halde bize açık bir delil getirin.»
8:38 Kâfir olanlara de ki: Vazgeçerlerse, onların geçmişte yaptıkları bağışlanacaktır.
7:179 Gerçekten biz birçok cinler ve insanlar yaratık ki onların sonları cehennemdir!

İmansızlar hakkında (Mukaddes Kitap)

Çıkış 20:2-18 On emrin tümü
İşaya 29:13-14 Bu kavm dudakları ile beni sayıyor, yüreklerini benden uzaklaştırıyorlar
İşaya 29:21 Bir hiç için doğru adamı saptırırlar
Hezekiel 18:24 Salih (doğru) adam işlediği salahtan dönerse ölür.
Hezekiel 18:19 Oğul hak ve doğru olanı yaparsa yaşar ve babasının fesadını taşımayacaktır
Hezekiel 18:4 Suç işleyen can, ölecek olan odur
Malaki 1:6 Eğer ben baba isem hani benim izzetim, efendi isem hani benden korku? Rab diyor

İman edenler hakkında (Kuran)

4:94 Dünya çıkarlarını arayarak selam vermeyin
23:96 Kötülüğü en iyi ile sav(uzaklaştır).
25:63 Uysallıkla yürürler, kendilerine takılanlara, «selam» derler, yumuşak söz söylerler
25:68 Allah'tan başkasına tapmaz, zina etmez, katletmezler.
25:72 Yalan yere şahadet etmez, faydasız şeylere yüz çevirirler.
25:77 Kulluğunuz ve ibadetiniz olmasa ne değeriniz olurdu?
28:54-55 Sabrederler ve kötülüğe iyilikle cevap verirler.
28:88 Allah'tan gayrisine tapma, O'ndan başka her şey ölümlüdür. Hüküm O'nundur.
29:46 Kendilerine Kitap verilenlerle en güzel yoldan başka bir şekilde savaşmayın.
10:99 Tanrın dileseydi iman ederlerdi. İman etmeleri için zorlama.
53:32 ...Nefsinizi temize çıkarmayın, sizi bilen O'dur
5:5 İmandan sonra inkâra sapanın iyi işleri anılmaz.
29:64 Dünya hayatı bir oyundan ibarettir, asıl hayat ahiret (dirildikten sonraki yaşam) hayatıdır.
31:14-19 ...Ana ve babana saygılı ol...eğer onlar bilgin olmadığı bir şeyi Bana eş tutman için uğraşırlarsa kendilerine uyma...salata (ibadete) kıyam et (kalk), böbürlenme, kötülüğü önle...Konuşurken sesini alçalt, adımını ölçülü at..
3:28 Müminler (inananlar) müminleri bırakıp inanmayanları dost edinmesinler.
3:118 Ey iman edenler sizden olmayana sırdaş edinmeyin
2:177 İyi olmak, yüzünüzü doğuya ya da batıya çevirmek demek değildir
9:23 Baba ve kardeşlerimiz küfrü imana tercih ederlerse, onları dost edinmeyin
22:11 Allah'a şöyle kenardan kulluk etme.
24:26 Kötü şeyler kötü insanlar içindir, iyi şeylerde iyi insanlar içindir.
41:34 Kötülüğe iyilikle cevap ver, o zaman görürsün ki düşmanın sana candan dost olur.
45:14 Bağışlayın, öç ancak Allah'ındır.
49:11 Birbirinizle alay edip küçük görmeyin. Birbirinizde ayıplar aramayın. Birbirinize kötü lakaplar takmayın..
49:12 Şüphencilikten kaçının. Çünkü bazı şüpheler günahdır. Birbirinizin gizli şeylerine sokulmaya çalışmayın. Birbirinizi arkadan çekiştirmeye kalkmayın...

İman edenler hakkında (Mukaddes Kitap)

Romalılar 13:1 Herkes üzerinde olan hükümetlere tabi olsun

Romalılar 13:7 Vergi hakkı olana vergiyi, gümrük hakkı olana gümrüğü, korku hakkı olana korkuyu, hürmet hakkı olana hürmeti, cümleye haklarını eda edin (verin).

Efesoslular 4:23-24 ...Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaratılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncelerinizde ve ruhta yenilenmeyi... Allah'a göre yaratılan yeni adamı giyinmeyi öğrendiniz.

Efesoslular 4:31 Her kötülük, bağıriş, küfür, gazap sizden kaldırılınsın.

Efesoslular 5:18 Şarapla sarhoş olmayın, onda edepsizlik vardır.

Kıyam etmek, dirilmek (Kuran)

2:28 O size hayat verdi. Sonra sizi ölüme kavuşturacak, sonra yine diriltecek.

2:259 Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltiyor

16:38 Ölenin dirilmeyeceğine yemin etmeleri

17:50- 52 Ne olursan ol dirileceksin

17:98 Kemikte, toprakta olsalar dirilecekler

18:48 Dizi dizi Allah'ın önünde duracaklar

22:7 Kıyamet günü kabirlerde olanların dirilmesi

21:105 Yeryüzüne iyi kullarım mirasçı olurlar

10:45 Kalkacakları gün sanki bir saat kalmış gibi (mezarda)

30:50 Gerçekten O ölüleri diriltecektir

35:41 Şüphesiz ki Allah gökleri ve yeri yok olup gitmekten korur

39:67- 69 Hüküm ve kıyamet günü

30:11 Allah ilkin yaratılanı yaratır, sonra onu yine yaratır; sonra O'na döndürüleceksiniz

30:25 Sizi kabirlerden bir çağırmaıyla diriltir

36:51 Kabirlerinden Rablerine koşarak çıkarlar

20:102- 104 On gün kaldıklarını (kabirde) iddia ederler

11:101- 108 Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendi öz canlarına zulmettiler

7:128 Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğine onu miras verir.

40:11 Onlar derler ki « Ey Tanrımız iki defa öldürdün, iki defa da dirilttin.

14:48 O günkü dünya ve gökler başka bir dünya olup değişecek. Bir olan Yüce Allah'ın huzurunda toplanacaklar.

37:19 O tek bir haykırıpta görmeye başlayacaklar

37:15- 18 Hepiniz dirileceksiniz

39:68 O gün Allah'ın dileği dışında herkes ölür sonra yeniden hepsi dirilir.

46:35 Onlar dünyada bir saat kalmış gibi olacaklar

7:25 Orada yaşar, orada ölür, orada diriltilirsiniz.

Kıyam etmek, dirilmek (Mukaddes Kitap)

Yuhanna 5:28 O saatte kabirlerde olanların hepsi onun sesini işitecekler. Kötülük işleyenler hüküm dirilmesine...

Daniel 12:2 İyi ve kötülerin dirilişi

Resullerin-Elçilerin İşleri 24:15 Salih olan ve olmayanların kıyamı (dirilişi)

Vahiy 20:6 Birinci kıyamette hissesi olan mutludur

Yuhanna 6:40 Son günde kıyam (dirilteceğim) ettireceğim

Mezmurlar 37:29 Salihler yeri miras alır ve onda ebediyen oturur.

Mezmurlar 37:11 Halimler (yumuşak huylular) dünyayı miras alacaklar

Matta 5:5 Onlar yeri miras alacaklar...

1.Korintoslular 15:22 Çünkü cümlesi Âdem'de ölüyorsa cümlesi de Mesih'te dirilecekler.

İşaya 65:17 Çünkü işte BEN yeni gökle yeni yer yaratmaktayım, ve önceki şeyler anılmayacak ve fikre gelmeyecek.

Luka 13:28 İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve peygamberleri Allah'ın krallığında, kendinizi ise dışarı kovulmuş gördüğünüz zaman orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.

Kitap üzerine (Kuran)

- 6:19** Bu Kuran sizi ve kime erişirse onu uyarmak için
2:79 Yazık o kimselere ki, kendileri yazıp Allah katından demeleri
2:87 Musa'ya ve İsa'ya verilen Kitap ve elçiler
2:89 Allah katından ellerindeki doğrulayıcı Kitap
4:136 Kitaba ve öncekilere inanmak
5:15 Ey Kitap ehli ! Size Kitaptan gizlediniz birçok şeyleri açıklayan... Kitap geldi
5:19 Müjdeci geldi
6:34 Allah'ın sözü değişmez
6:115 Tanrının sözünü kimse değiştiremez
7:2 Uyarıcı, öğüt verici, vahiy olunmuş Kitap
15:91 Kuranın bölücüler tarafından ayrılması
2:91 Kendilerine indirilene inanır sonrakini saymazlar
2:85 Bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr ediyorsunuz. İçinizden böyle yapanın cezası...
5:47 İncil'i bilen ona göre hükümsün (ilgili ayet 48:29)
5:48 Kitapları doğrulayan Kuran hak ile geldi.
5:68 Tevrat'ın, İncil'in ve tanrınızın katından size indirilenlerin hükümlerini yerine getirmeyenler...
6:156 Demeyesiniz ki: «Bizden önce iki topluluğa Kitap gönderildi. Biz onlardan bir şey anlamıyorduk.»
4:82 Onlar Kur'anı düşünüp kavramıyorlar mı?
7:198 Kitabı gönderen Allah'tır ve O gerçeği sevenlerin koruyucusudur
21:24 İşte benden ve benden önceki Kitaplar
3:7 Ayetlerin bir kısmı sağlam bir kısmı da benzeyişmeler olduğundan yanlış yoruma uyarlar
27:76 Bu Kuran İsrail oğullarına çok şeyi açıklar
35:31 Bu sana vahyettiğimiz Kitap hakkın kendisidir. Öncekileri doğrular
2:231 Allah'ın ayetleriyle oynamayın
3:93 Eğer gerçekçi kişilerseniz Tevrat'ı getirin de onu okuyun
39:23 Her şeyi tekrar tekrar açıklayan bir Kitap
62:5 Kendilerine Tevrat yükletildiği halde onu yüklenmeyenlerin hali Kitap taşıyan eşek misali gibidir
15:9 Bu Kitabın koruyucusu da biz olacağız
2:63 Hani biz sizden Kitap üzerine kesin söz almıştık
4:54 Biz İbrahim'in ailesine de Kitabı, hikmeti verdik
10:15 Onlar bize başka bir Kuran ver ya da bu Kitabı değiştir der. Bunu kendiliğinden yapamam de. Sen vahye uy.

Kitap üzerine (Mukaddes Kitap)

- İşaya 34:16** Rabbin kitabından araştırın ve okuyun, bunlardan hiçbir şey noksan kalmayacak
İbraniler 9:19 Musa kan alıp bizzat kitaba serpti
Çıkış 34:28 Musa on emri levhalâr üzerine yazdı
Matta 24:35 Gök ve yer geçecek, benim sözlerim geçmeyecek
İşaya 40:8 Ot kurur, çiçek solar; fakat Allah'ımızın sözü ebediyen durur
Romalılar 15:4 Kitaplarda her ne yazıldı ise bizim öğretilmemiz için yazıldı, ta ki ümidimiz olsun
2.Petrus 1:20-21 Kitabın hiçbir peygamberliği hususi değil Mukaddes Ruhun sevkidir
2.Petrus 3:16 Yazılarda güç anlaşılması gereken yerleri bilgisiz ve kararsız kişiler öbür kutsal yazıları olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.
Yuhanna 5:39 Kitapları araştırıyorsunuz çünkü ebedi hayatınızın onlarda olduğunu sanıyorsunuz
Mezurlar 12:6-7 Ya Rab sözlerini sen bu nesilden ebediyen koruyacaksın
Daniel 12:4 ...son gelinceye dek bu sözleri sakla ve Kitabı mühürle. Birçok adamlar araştıracaklar ve bilgi çoğalacaktır
1.Petrus 1:24-25 Rabbin sözü sonsuza dek kalır

Kuran ve onun vahiy ediliş nedenleri

- 6:19** Bu kitap kime erişirse onu uyarman içindir
- 10:37-39** Bu Kuran Allah'tan başkasının olduğu söylenemez. O kendinden öncekileri tasdik eder ve kitabı açıklar.
- 7:2** Bu kitap, sana insanları uyarman ve inananlara öğüt vermen için vahyolundu
- 3:3** Sana kitabı hak ile, daha öncekileri doğrulayıcı olarak O gönderdi
- 2:2** Bu kitap Allah'a karşı gelmekten sakınanların kılavuzudur
- 10:57** Size Tanrınızdan öğüt, kalplerinize şifa, müminlere doğru yol kılavuzu ve rahmet gelmiştir
- 5:48** Biz sana önceki kitapları doğrulayan, onlara gözcü olan Kurani hak olarak gönderdik
- 3:7** Sana kitabı indiren O'dur. Bazı ayetler sağlamdır, bazıları benzeyişmelerdir. Kalplerinde eğrilik bulunan kimseler sapmak ve saptırmak için bu benzeyişmelere uyarlar...
- 16:64** Biz sana kitabı ancak onların anlaşmazlığa uğradıkları şeyi apaçık beyan etmek için indirdik
- 16:101** Biz ise ayeti, diğer bir ayetin yerine getirdiğimiz vakit -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilendir...
- 16:102** Müslümanlara doğru yol kılavuzu ve müjde olmak üzere Tanrın katından, hak olarak Mukaddes Ruh (Ruh-ül-Kudüs) indirmiştir
- 27:76** Gerçekten bu Kuran İsrail oğullarına anlaşmazlığa düştüğü şeylerin çoğunu açıklar
- 5:15** Ey kitap ehli! Size kitaptan birçok gizlediğiniz şeyleri beyan eden (ilan eden) ve birçoğunu beyan etmeyen apaçık bir kitap geldi
- 18:1-2** Uyarıcı, müjdeci, mükâfatları bildirmek için
- 18:4** Onunla «Allah kendisine bir oğul edindi» diyenleri korkutmak için
- 14:4** Biz hiçbir elçiyi kendi ulusunun dilinden başkasıyla göndermeyiz
- 12:2** Biz onu Arapça gönderdik ki anlayasınız
- 13:38** ...Allah'ın izni olmadan hiçbir elçinin bir ayet getirmek elinde değildir
- 2:185** İnsanlara yol gösteren, açık belgeler taşıyan Kuran ramazan ayında indirildi
- 36:69-70** Biz ona şiir öğretmedik. Bu, ona hiç yakışmaz da. O, ancak bir öğüttür ve açıklayan bir Kurandır.
- 38:87** Bu bütün uluslara bir öğüttür
- 40:78** ...elçiler gönderdik...içinden sana kıssalarını anlattıklarımız olduğu gibi, kıssalarını anlatmadıklarımız da var...
- 41:3** ...ayetleri açıklanmıştır. Bilen bir ulusa Arapça bir Kurandır.
- 41:44** Eğer biz onu yabancı dilden bir Kuran yapmış olsaydık, onlar derlerdi ki...
- 43:3-5** Biz onu anlamamız için Arapça yaptık...Siz azgın bir ulus olduğunuz için bunu size bildirmekten vaz mı geçelim...?
- 44:58** Biz onu senin dilinde kolaylaştırdık ki düşünüp ibret alsınlar
- 45:20** Bu (kitap) insanlara aydınlıktır; yakın bilgi edinecek insanlar için...
- 26:192-193** Bu evrenlerin Tanrısı katından emin ruh (Cebrail) tarafından inmiştir
- 3:79** ...Kitabı öğrendiğiniz ve okuduğunuz yoldan Allah'a kul olun
- 6:48** Biz elçileri müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndeririz
- 12:111** ...Bu uydurulma bir söz değildir. Ancak kendinden önce gönderilenleri doğrular.
- 14:1** Bu kitabı sana indirdik ki bütün insanları Tanrıların izniyle, karanlıktan aydınlığa çıkarasın
- 16:89** O gün her ulustan kendilerine bir şahit çıkaracağız. Senide bunlara şahit getireceğiz...Müslümanlara müjdelere getiren kitabı indirdik.
- 17:9** Gerçekten bu Kuran en doğruya yöneltir, iyi işler işleyen müminlere, mükâfatı müjdelere
- 17:41** Biz bu kurani çeşitli şekillerde açıkladık; ta ki sakınsınlar. Oysa bu onların nefretini arttırdı.
- 17:82** ...bunlar sapkınların ancak ziyanlarını arttırır
- 21:10** Biz, size öyle bir kitap indirdik ki sizin şerefiniz ondadır; hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz?
- 25:1** (Allah) ayırt ediciyi indirmiştir
- 38:29** ...bir kitaptır ki onu, ayetlerini iyice düşünsünler ve akılları erenler öğüt alsınlar...

46:12 Ondan önce bir kılavuz ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı vardı. İşte bu da öyle bir kitaptır ki Arapça bir dille doğrular...
50:45 ...Sen onları zorlayıcı değilsin. Bundan dolayı Benim uyardığım günden korkanlara Kuran ile öğüt ver.

Haz.Muhammed Mustafa (Kuran)

3:144 Muhammed ancak bir elçidir
17:93 Ben insan bir elçiden başka neyim
18:110 Ben de sizler gibi bir insanım
9:117 Allah peygamberin tövbesini kabul etti
25:88 Allah'tan gayri her şey ölümlüdür
33:37 ...Sen, Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan korkuyordun. Oysa kendisinden en çok korkmağa layık olan Allah'tı...
33:40 Muhammed adamlarınızın hiç birinin babası değildir; ancak o Allah'ın elçisi, peygamberlerin sonuncusudur (orijinal tercüme= peygamberlerin mühürüdür)
39:30 Sende onlarda ölecekler
47:19 Kendinin... günahlarının bağışlanmasını dile.
66:3-4 Eğer her ikiniz de (Muhammed ve eşi) tövbe ederseniz...
29:48 Sen bundan önce asla okuyamazdın, aynı zamanda da elinle de yazı yazmadın
32:23 (Musa'ya) ...kavuşmak hususunda şüpheye düşme
40:55 Günahının bağışlanmasını dile
7:188 Kendi özümeye yarar veya zarar vermeye gücüm yetmez, ...geleceği de bilmem, ...sakındırıcıyım
7:158 Ümmi (okuma yazma bilmeyen) olan peygamberine uyun
42:52 Oysa sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin
52:29 Sen ne bir kâhin, ne bir delisin
53:2-4 O kendiliğinden konuşmamaktadır, onun konuşması ancak vahiy olan vahiydir
61:6 İsa demişti ki: «...benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak olan bir elçiyi müjdeleyici...
69:40-47 O ne bir şair ne bir kâhin sözüdür, evrenlerin Tanrısından inmiştir. O bizim adımıza sözler uydurmuş olsaydı...
72:21 Ben size ne zarar ne de iyilik yapabilirim
80:1-11 Muhammed'in bir kişi hakkında düştüğü yanlışlığı anlatır
48:1-2 Allah böylece senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar
37:37 Muhammed size hakkı getirdi ve bütün elçileri de doğruladı
6:50 Ben size, Allah'ın hazineleri bendedir, demiyorum; gaybı (geleceği) bilirim de demiyorum; ben bir meleğim de demiyorum. Ben ancak bana vahiy olunana uyuyorum...
9:43 Allah seni bağışlasın! Sözlerinde gerçek olanlarla yalancılar sence belli olmadan niçin onlara izin verdin?
17:73 ...onlar seni az kalsın bize iftira etmen için yanlışa döndüreceklerdi
41:6 ...ben de sizin gibi bir insanım...
26:69-82 Onlara İbrahim'in kıssasını da oku...O'dur hüküm günü umduğum gibi kusurlarımı bağışlayan (Haz.İbrahim diyor) .

Haz.Muhammed Mustafa (Mukaddes Kitap)

Yuhanna 14:16 O size başka bir tesellicisi, hakikat ruhunu gönderecek
Yuhanna 15:26 Babadan size göndereceğim tesellicisi...
Yuhanna 16:13 O hakikat ruhu gelince kendiliğinden söylemeyecek fakat ne işitirse söyleyecektir
Yuhanna 10:41 Birçokları: «Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı» diyerek...

Mesih İsa (Kuran)

2:38 Sonra size benden bir kılavuzun gelecektir. Artık kim benim o kılavuzumun izinden gitmezse...

2:129 Ey Tanrımız! Onların içinden öyle bir elçi gönder ki ... onları tertemiz yapsın

3:45 Ey Meryem! Allah kendinden bir kelimeyi (kelamı, sözü yani İsa'yı. Bak Yuhanna 1:1-15) sana müjdeliyor: adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır.

3:53 Tanrımız İsa'ya indirilen kitaba inandık. Peygambere uyduk...

3:55 Sana (İsa'ya) uyanları kıyamet gününe (diriliş gününe kadar) inkâr edenlerin üstünde tutacağım.

2:98 Her kim Allah'a, Meleklerine, Peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e (Mikail İsa'nın göklerdeki ismi. «Kim Allah gibidir» anlamına gelir. Bak, Daniel 12:1 ; Vahiy 12:7)

2:136 ...Musa ve İsa'ya gönderilene ve bütün peygamberlere Tanrıları katından gönderilenlere iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırmayız...

4:150 ...Allah ile Elçi'nin arasını ayırmak isteyenler, «Elçilerden bazılarında inanır, bazılarını inkâr ederiz,» diyenler...

4:157 Oysa onlar İsa'yı ne öldürdüler ne de astılar. Lakin onlar sandılar. Aslında bunda anlaşmazlığa düşenler şüphe içindedirler...(Bu ayete göre İsa yerine başka biri asılmamıştır. Kuran birçok ayetlerle İsa'nın öldürüldüğünü destekler. Müslümanların sandığı gibi değildir. Yahudiler ise İsa denilen birini öldürüp yok ettiklerini sandılar ve bu söz aralarında bu güne kadar öyle yayıldı. Bak Matta 28:1-15)

4:171 ...Meryem oğlu Mesih İsa Allah'ın Elçisidir, Meryem'e gönderdiği sözüdür ve O'ndan bir ruhtur. Allah ve elçilerine iman edin ve (Allah) üçtür demeyin.

4:172 Mesih Allah'ın kulu olmaktan çekinmez. (bak, Resullerin-Elçilerin İşleri 3:26 ; Yuhanna 20:17)

5:72-73 «Allah Meryem oğlu Mesih değildir» ...«Allah için üçüncüsüdür» diyenlerde kâfir olmuşlardır. Oysa bir tek Allah'tan başka Tanrı yoktur.

5:110 İsa'nın kutsal Ruhla desteklenmesi

5:116 Allah üçlüğe açıkça karşı

9:31 Onlar Allah'ı bırakıp hahamlarını (Yahudi din âlimleri), papazlarını ve Meryem oğlu Mesih'i Tanrı sayarlar...

5:17 Allah, Meryem oğlu Mesih değildir

3:39 O Allah'tan gelen Kelime (kelamı, sözü yani İsa'yı. Bak Yuhanna 1:1-15)

23:91 Allah hiçbir oğul edinmemiştir, O tektir. (İsa'yı Hıristiyanlar üç Allah'tan biri olarak kabul ettikleri için bu ayet Hıristiyanların ve insanların arasındaki uygulandığı gibi bir oğul anlayışını ret eder)

19:33-34 Doğduğum günde, öleceğim günde ve yeniden dirileceğim gün de selamet (barış) benim üzerimdedir. İşte Meryem oğlu İsa budur...

4:123 Benden (Allah'tan) doğru yol gösterici gelince

4:158 Oysa Allah onu kendi katına yükseltti

5:117 Benim ruhumu alarak (İsa'nın ölmesi) onlardan ayırdıktan sonra...

9:111 Allah, inananlardan canlarını ve mallarını kendilerine verilecek cennet karşılığı satın aldı. (Bak 1.Korintoslular 6:20 ve Kuranda 74:38 ayeti)

3:59 Allah'ın önünde İsa Âdem gibi idi. (Âdem kâmil idi İsa'da kâmil, yani kusursuzdular. Çünkü Allah tarafından direk yaratıldılar ve bedensel babaları yoktu. 1.Korintoslular 15:45 ve Romalılar 5:12-19)

2:253 Elçilerin bazılarını, bazılarında üstün kıldık...Meryem oğlu İsa'ya açık belgeler verdik ve onu Ruh-ul-Kudüs'le (Mukaddes Ruhla) destekledik...

57:27 ...O'na İncil'i verdik. Ona uyanların kalplerine şefkat ve rahmet koyduk. Onların bulunduğu ruhbanlığa (Rahip-Rahibelik ve onların evlenme yaşağına) gelince Biz onu onlara farz kılmadık. Onu onlar Allah'ın rızasını aramak için yaparlar; ancak buna uymadılar. ..Onlardan birçoğu yoldan çıkmış kimselerdi.

Mesih İsa (Mukaddes Kitap)

2.Korintoslular 5:20-21 Allah sanki vasıtamızla rica ediyormuş gibi, Mesih uğruna elçilik ediyoruz. Günahı bilmeyeni bizim için günah yaptı, öyle ki Mesih sayesinde Tanrının doğruluğu olalım.

İbraniler 4:15 Çünkü zayıflıklarımıza duyguda iştirak edemeyen değil, ancak her şeyde bizim gibi imtihan olunmuş , fakat günahı olmayan bir baş kâhinimiz vardır.

1.Petrus 2:22 Çünkü bunun için çağırıldık; zira Mesih dahi kendi izleri ardınca gidesiniz diye, size bir örnek bırakarak sizin için elem çekti...

1.Petrus 2:24 ...günahlara ölmüş olarak salahta (doğrulukta) yaşayalım diye, o kendisi bizim günahlarımızı haç üzerinde bedeninde taşıdı; onun bereleriyle şifa buldunuz.

Müslüman, (Anlamı: iman eden adam) (Kuran)

- 3:19** Allah katında din İslam'dır (Allah'a yönelmek)
5:111 Havariler:...bizim Müslüman olduğumuza Sen şahit ol...
3:67 İbrahim ne Yahudi ne Nasranî idi, oysa o dosdoğru Müslim'di...
23:78 Atanız İbrahim, size de öncekilere de Müslüman adını o verdi.
2:132 İbrahim bunu oğullarına da vasiyet etti. Yakup da öyle yaptı: «Ey oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. Siz de ancak İslam olarak (Allah'a yönelerek) can verin» dedi.
3:64 Ey Kitap ehli!...«Allah'tan başkasına tapmayalım. Allah'tan başka içimizden bazılarını Tanrı edinmeyelim! Onlar yüz çevirirlerse deyin ki: Şahit olun biz Müslüman'ız»
49:14 ...İman etmediniz, bari deyin ki: «Müslüman olduk», çünkü iman henüz sizin kalplerinize girmemiştir.
3:52 ...O zaman Havariler dediler ki:Allah için sana yardım edecek bizleriz. Allah'a inandık. Sen de bizim Müslüman olduğumuza şahit ol!
6:163 Eşi ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu. Ben Müslümanların ilkiyim. (kendi zamanında Muhammed ilkti)
10:72 ...Bana emrolunan sadece Müslimlerden olmamdır.
7:126 ...iman ettiğimiz için bizden intikam alıyorsunuz. Tanrımız! İçimize sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür.
7:143 ...Sana tövbe ettim. Ben (Musa) iman edenlerin birincisiyim. (O'da kendi zamanında iman edenlerin ilkiydi)
27:91 ...Bana (Muhammed'e) emrolundu, Müslüman olanlardan olmak.
26:51 Umarız ki Tanrımız bizim günahlarımızı bağışlar çünkü biz ilk iman edenleriz.

Ölüler hakkında (Kuran)

- 3:145** Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse ölmez.
3:169 Allah yolunda ölenler Allah'ın indinde diridirler.
2:154 Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin.
27:80 Ölüler şüphesiz işitmezler.
31:34 Kimse öleceği yeri bilmez
46:5 Kalkım gününe kadar cevap veremezler
23:99 Öldükten sonra geri dönmek isterler.
23:100 Onlar dirilip uyarılacakları güne kadar...
30:52 Sen ölüye bir şey işittiremezsin
35:22 Sen mezarda yatanları duyuramazsın
6:36 ...Ölülere gelince onları da Allah diriltir
21:34-35 Biz senden önce de hiçbir insana ölümsüzlük vermedik...Her nefis ölümü tadacaktır

Ölüler hakkında (Mukaddes Kitap)

- Matta 22:32** ...Allah ölümlerin Allah'ı değil, ancak yaşayanların Allah'ı
Tekvin-Yaratılış 2:17 ondan yediğin günde mutlaka ölürsün!
Tekvin-Yaratılış 3:19 ...toprağa dönünceye kadar, alınının teriyle ekmek yiyeceksin; çünkü ondan alındın; çünkü topraksın ve toprağa döneceksin.
Tesniye-Yasanın Tekrarı 30:19 Senin önüne hayatla ölümü koyuyorum, bunun için hayatı seç
Matta 10 :28 Bedeni öldürüp canı öldürmeye kudreti olmayandan korkmayın
İşaya-Yeşaya 25:8 Ölüm Rab tarafından ebediyen yutulacak
Romalılar 5:17 Eğer ölüm birinin suçu yüzünden saltanat sürdü ise...İsa Mesih vasıtası ile hayatta daha ziyade saltanat süreceklerdir.
Mezmurlar 115:17 Ölümler Rabbe hamt etmezler.

Tesniye-Yasanın Tekrarı 18:10-14 Aranızda oğlunu ve kızını ateşte kurban eden, falcı, büyücü, muskacı, medyum, ruh çağırıcı, ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın. Çünkü Rab bunları yapanlardan tiksindir. Tanrınız Rab, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır...

Ruh (Kuran)

17:85 ...Sana ruhu sorarlar. De ki: «Ruh Tanrımın emrindedir, size pek az bilgi verilmiştir»

Sondan önceki büyük sıkıntı (Kuran)

22:1 Saatin zelzelesi büyük olacaktır
22:2 O gün gebeler çocuklarını düşürür
22:55 Saat gelince gecesi olmayan bir gün
29:53 Eğer belli bir vakti olmasaydı
31:34 Saati bilen Allah'tır
34:30 Size bir gün tayin edilmiştir
35:45 O bunları belli bir vakte kadar geciktirir, belli vakit gelince de...
7:187 Onu vaktinden önce Allah'tan başkası açıklayamaz
40:15 Kavuşma gününü ihtar etmek için kullarından dilediğine emriyle vahyi indirir
84:18 Dolunay halindeki aya ant olsun ki
14:31 Dostluk bulunmayan bir gün gelmeden önce
20:129 Eğer Tanrın katından tespit edilmiş bir süre olmasaydı
17:15 Biz bir elçi göndermedikçe hiç azaplandırmayız
21:97 Vaadin yaklaştığı zaman imansızlar korku, şaşkınlık içinde kalır
21:103 O en büyük korkuda imanlılar kederlenmez, onları melekler karşılar
22:55 İmansızlar ise ansızın saat gelinceye kadar şüphe edeceklerdir
43:67 O gün dostlar birbirine düşmandır sakınanlar dışında
44:10 Gökten açıkça görülür bir dumanı gözetle
44:15 Biz bu azabı kısa bir süre için kaldıracamız ve sonra şiddetle öç alacağız
39:68 o gün hepsi baygın (ölü) düşer, Allah'ın dileğinden başka. Sonra gene hepsi kalkarlar
76:11 Bu yüzden Allah onları o günden korudu

Sondan önceki büyük sıkıntı (Mukaddes Kitap)

Matta 24:21 O zaman büyük sıkıntı olacaktır
Matta 24:22 O günler kısaltılmamış olsaydı
Zekerya 14:13 O gün Rab tarafından büyük kırgın olacaktır
Daniel 12:1 O zamana kadar vaki olmamış bir sıkıntı vakti olacaktır
Daniel 11:27 Çünkü son belli bir vakitte olacaktır
Matta 24:29 O sıkıntı günlerinden hemen sonra güneş kararacak ay ışığını vermeyecek
Matta 24:36 O gün ve saat hakkında Allah'tan başka kimse bilemez
Amos 3:7 Rab Yehova peygamber kullarına sırrını açmadıkça bir şey yapmaz
Tsefanya 1:17 Ve insanlar üzerine sıkıntı getireceğim, ve körler gibi yürüyecekler, çünkü Rabbe karşı suç işlediler; ve kanları toz gibi, ve etleri gübre gibi dökülecek.
Zekerya 14:12-15 Rab onunla vuracaktır: ayakları üzerinde dururken etleri eriyecektir, ve gözleri çukurları içinde eriyecek, ve ağızlarında dilleri eriyecek...bütün hayvanların belası da böyle, o bela gibi olacak.

Savaş hakkında (Kuran)

2:178 Öldürülme halinde kısas farz olundu
2:193 Din uğrunda baskı kalkınca savaşma
4:92 İnananın inanana öldürmesine izin yoktur
2:190 Allah yolunda savaşın

2:216 Savaş kötü görüldüğü halde farz kılındı
4:74 Allah uğruna savaşın
4:90 Size sığınanlar müstesna
4:93 Kim bir mümini kasten öldürürse onun cezası sonsuz olarak içinde kalacağı cehennemdir
5:32 ...Suçsuzu öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibi olur
8:65 Ey peygamber! Müminleri savaşa teşvik et...
9:41 Allah yolunda mal ve canla savaş
5:45 Cana can, göze göz, ...dişe diş kısastır...Kim affederse, onun affı, kendi günahını bağışlatır
22:39 Kendileriyle savaşılana, uğradıkları zulümden dolayı izin verildi.
22:40 Yalnız Tanrımız Allah'tır demeleri yüzünden haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardı. Allah bir takım insanları bir takım insanlarla defetmeseydi...
47:4 Kâfirlerle savaşta karşılaştığınız zaman boyunlarınızı vurun... savaş sona erince onlara iyilik gösterin...
49:9 Eğer iman eden iki parti birbiriyle çekişirlerse, hemen aralarını bulup barıştırsın. Eğer onlardan biri diğerine saldırırsa siz saldıran partiye karşı o, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın.
8:73 Kâfir olanlar da birbirlerinin koruyucu dostudurlar. Siz aynını yapmazsanız yeryüzünde bozgunculuk kopar...
17:33 Allah'ın haram kıldığı canı öldürmeyin. Meğerki hak ile ola...
4:84 Artık Allah yolunda savaş. Yalnız kendi nefsinle sorumlu kılınacaksın...

Savaş hakkında (Mukaddes Kitap)

1.Tarihler 28:3 İsmim için sen ev yapmayacaksın, çünkü sen cenk adamısın, ve kan döktün
Çıkış 32:27 ...Herkes kılıcını beline kuşansın...ve (buzağıya tapmış olan) herkes kendi kardeşini, herkes kendi arkadaşını, ve herkes kendi komşusunu öldürsün.
Sayılar 14:43 ...ve kılıçla düşeceksiniz; mademki Rabbin ardınca gitmekten döndünüz...
Yeşu 1:18 Ona emrettiğim her şeyde kim senin emrine isyan eder, ve senin sözlerini dinlemezse öldürülecektir...
Yeşu 11:18 Yeşu uzun zaman bu krallarla cenk etti.
Hâkimler 14:19 Rabbin ruhuyla...otuz kişi vurdu...
Hâkimler 4:21 ...Heberin karısı Yael bir çadır kazığı aldı ve tokmağı elinde tuttu,...kazığı şakaklarına çaktı...
Çıkış 19:12 ...dağa her dokunan mutlaka öldürülecektir...
Çıkış 22:18-20 Afsuncu kadını yaşatmayacaksın. Hayvanla her yatan mutlaka öldürülecektir. Rabden başka bir ilaha kurban kesen helak edilecektir.
Tesniye-Yasanın Tekrarı 20:1 ...Düşmanlarına karşı cenge çıktığın ... zaman onlardan korkmayacaksın; çünkü...Allah'ın Rab seninle beraberdir.
Tesniye-Yasanın Tekrarı 20:13 Allah'ın Rab onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin, ancak...
Tesniye-Yasanın Tekrarı 20:18-21 ...ta ki, kendi ilahlarına yaptıkları bütün mekruh şeylerine göre yapmağı size öğretmesinler; yoksa Allah'ınız Rabbe karşı suç edersiniz.
Tesniye-Yasanın Tekrarı 13:12-17 ...Aranızdan ayak takımı bazı adamlar...gelin bilmediğiniz başka ilahlara kulluk edelim... derse...araştırıp iyice soruşturacaksın ve aranızda bu mekruh şeyin yapıldığı sabitse, o şehrin halkını...onu ve onda olan her şeyi kılıçtan geçireceksin. Onun bütün malını şehrin ortasında yakacaksın...
Matta 5:43-45 Sen komşunu sevecek düşmanından nefret edeceksin, denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: Düşmanlarınızı sevin, ve size eza (eziyet, işkence) edenler için dua edin ki...
Matta 5:21-22 İşittiniz ki, eski zaman adamlarına denildi: « Katletmeyeceksin;» ve kim katlederse, hükme müstahak olacaktır. Fakat ben size derim: Kardeşine kızan her adam hükme müstahak olacaktır, ve kim ahmak, derse cehennem ateşine müstahak olacaktır.
Matta 5:38-39 ...Göze göz, dişe diş denildiğini duyduunuz. Ama ben size diyorum ki,kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin...

Yuhanna 2:15 (İsa) İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp devirdi, ...Babamın evini ticaret yerine çevirmeyin..
Matta 26:52 ...İsa ona dedi: Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç tutanların hepsi kılıçla helak olacaktır

Şeriat (Kuran)

16:124 Sebt günü, hakkında ayrılığa düşenler içindir
16:126 ...size yapılan ceza ölçüsü ile yapın
4:92 Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse..
22:34 Her ulusa kurban kesmek adet kılındı
22:37 Onların (kestiğiniz kurbanın) etleri de, kanları da hiçbir zaman Allah'a erişmez...Allah'a erişen sizin kulluğunuzdur.
24:2 Zina eden kadın ile zina eden erkeğe yüzer değnek vurun
24:31 Kadınların örtünmeleri, giyimleri hakkında
24:60 Evlenme ümidi kesilmiş olan yaşlı kadınlara gelince, ziynetlerini göstermeden örtülerini çıkarmada bir beis yoktur..
24:61 ...Akraba evlerinde yemek için izin istemeniz şart değildir..
17:33 Allah'ın haram kıldığı canı öldürmeyin...Her kim haksız yere öldürülürse, onun velisine yetki verdik..
2:183-184 Ey iman edenler ! Oruç, sizden öncekilere farz olduğu gibi size de farz olundu..
4:103 ...Namaz inananlara vakitleri belirtilmiş bir farz olmuştur.
30:17-18 Namaz vakitleri hakkında
42:40 Kötülüğün karşılığı denk bir kötülüktür... kim bağışlarsa mükâfatı Allah katındadır
35:43 Sen Allah'ın kanununda bir değişiklik bulamazsın, bir dönemlik de bulamazsın.
2:179 Kısasta hak ve güven vardır. Böylece hakka karşı gelmekten sakınırsınız.

Şeriat (Mukaddes Kitap)

Çıkış 20:8 Sebt gününü takdis (kutsamak) için onu hatırında tut
Tesniye-Yasanın Tekrarı 19:4-5 Komşusunu bilmeyerek vuran, onun için ayrılmış şehre kaçması hakkında
Tesniye-Yasanın Tekrarı 19:19 Kardeşine yapmağı düşündüğü ne ise kendisine aynısını yapacaksın
Tesniye-Yasanın Tekrarı 25:12 Kadın, utanılacak şey yaptığı için elini keseceksin
Tesniye-Yasanın Tekrarı 19:21 Göze göz, dişe diş, yaraya yara, bereye bere..
Tesniye-Yasanın Tekrarı 23:19 ...Ödünç verilen her şeyin faizi olsun, faizle kardeşine ödünç vermeyeceksin. Yabancıya verebilirsin fakat kardeşine vermeyeceksin.
Tekvin-yaratılış 22:13 İbrahim koçu aldı ve onu Allah'a yakılan takdime olarak arz etti
Tekvin-yaratılış 4:4 Habil sürünün ilk doğanlarından ve yağlarından getirdi. Ve Rab Habil'e ve onun takdimesine baktı; fakat Kain'e ve onun takdimesine bakmadı.
Mezmurlar 51:16-17 Çünkü Sen kurbandan zevk almazsın... Allah'ın kurbanı kırılmış ve ezilmiş ruhtur..
1.Tarihler 29:21 ...O günün ertesi Rabbe kurbanlar kestiler..
Çıkış 21:12 Bir adamı vuran vurduğu ölürse mutlaka öldürülecektir
Levililer 24:16 Rabbin ismine küfreden kim olursa mutlaka öldürülecektir
Çıkış 21:30 Eğer kendi üzerine fidyeye konulursa, o zaman üzerine konulan ne ise, canının fidyesini verecektir
Levililer 21:9 Bir kâhin kızı fahişelik ederse...ateşle yakılacaktır
Levililer 20:9-10 Babasına anasına lanet eden mutlaka öldürülecek...Zina eden kadın da adam da mutlaka öldürülecektir.
Romalılar 3:19 ...Şeriat ...altında olanlar işleriyle ağzı kapansın ve bütün dünya Allah'a karşı suçlu olsun.
Romalılar 3:20 Çünkü günah bilgisi şeriat vasıtası iledir
Romalılar 10:4 Şeriatın sonu Mesih'tir

Galatyalılar 3:12 Şeriat imandan değildir, fakat onları yapan onlarla yaşayacaktır. (Hiç kimse de kusursuz yapamadığına göre!)

Koloseliler 2:16 Kimse size yemekte,... içmekte, yahut bayram, ...ya da sebt günü meselesinde hükmetmesin

Romalılar 2:13-14 Şeriatı olmadığı halde günah işleyenler... ve şeriatı olup onu tutmayanlar da helak olacaklar...şeriatı işitenler değil ancak onu yapanlar salih sayılacaklardır

İbraniler 9:22 Şeriatla göre hemen her şey kanla temizlenir, kan dökülmeksizin bağışlama olmaz

İbraniler 10:1 Çünkü şeriat gelecek şeylerin aslına değil ancak gölgesine sahip olarak...

Galatyalılar 3:24 ...Şeriat Mesih için öğretmen (mürebbi) oldu

Galatyalılar 3:19 ...Şeriat ne için oldu? Kendisine vaat olunan zürriyet gelinceye kadar (Mesih), melekler vasıtası ile, bir meyancı (aracı) eliyle tertip edilmiş olarak, suçlardan dolayı ilave olundu.

Koloseliler 2:14 Allah; bize karşı olan emirlerle aleyhimizde olan ahitnameyi silmiş, ve onu haça mıhlamış olarak (onu İsa'nın bedenine yükledi) ortadan kaldırdı

İşaya-Yesaya 58:4-9 Oruç tutmak hakkında Allah'ın istekleri (yerinden okuyun)

Şeytan ve Cinleri (Kuran)

7:27 O da onun sürüsü de sizi göremeyeceğiniz yerlerden görüyorlar

37:9 Kovulmuş olarak onlara devamlı azap var

7:11 ...sonra meleklerle: «Âdem'e secde edin» dedik secde ettiler, yalnız Şeytan secde edenlerden olmadı

7:18 Allah buyurdu ki hor ve yıkılmış olarak defol git

17:53 Şeytan insanın açık bir düşmanıdır

17:61-64 ...Bu senin çamurdan yarattığına mı secde edeceğim, ...eğer beni kıyamet gününe kadar geciktirirsen, pek azı dışında onun soyunu kendime bent ederim. O dedi ki (Allah) çekil, git! ...her kim sana uyarsa...

20:117 Biz Âdem'e: «Şeytan senin düşmanın» dedik

26:221-222 ...Şeytanlar, yalancı ve günahkârlara inerler

34:20 Şeytanın onlar (insan) üzerine olan sanısı doğru çıktı...

35:6 Çünkü Şeytan size düşmandır

36:60 Ben size emretmedim mi ey Âdemoğulları, Şeytana tapmayın çünkü Şeytan size açık bir düşmandır...

37:158 Onunla (Muhammed) Cinler arasında bir hısımlık uydurdular...

7:200-201 ...Şeytan kötülüğü fısıldar...

38:77-78 Allah buyurdu: Sen artık kovulmuşsun, lanetimde hükme kadar üzerinde olsun

34:14 Cinler geleceği bilselerdi alçaltıcı azaba düşmezlerdi

16:63 ...oysa Şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi. Bu gün onların koruyucusu yine odur...

41:36 Eğer Şeytan vesvese ile dürterse...

38:85 ...Cehennemi seninle (Şeytan) ve sana uyanlarla dolduracağım

43:62 Sakın sizi Şeytan çevirmesin, şüphesiz ki o sizin açık bir düşmanınızdır

46:29 Hani biz cinden birkaç kişiyi Kuran dinlemeleri için sana göndermiştik...

114:5-6 İnsanların kalbine vesvese veren cinlerden, insanlardan

14:22 İş olup bittikten sonra Şeytan der ki: «Allah size gerçekleri vaat etti. Ben de size vaat ettim, sözümü tutmadım. Aslında sizin üzerinizde hiçbir hükmüm yoktu; ben sadece sizi çağırdım...beni azarlamayın kendinizi azarlayın

18:50 Hani biz meleklerle demiştik ki: «Âdem'e secde edin!» onlar secde etmişlerdi de Şeytan etmemişti...

16:99-100 İman edenler üzerinde onun hiçbir gücü yoktur

72:1-14 Cinlerle ilgili bu yerleri lütfen yerinden okuyun

Şeytan ve Cinleri (Mukaddes Kitap)

1.Tarihler 21:1 Şeytan İsrail'e karşı Davut'u tahrik etti

Zekeriya 3:1 ...Rabbin meleği önünde durmakta olan büyük kâhin Yeşu'yu, ve ona hasım olmak için onun sağında durmakta olan Şeytanı bana gösterdi

Eyüp 1:6 Allah oğulları arasında Şeytan da vardı

Matta 12:26 Eğer Şeytan Şeytanı çıkarırsa kendisinde ayrılık olur...

Matta 16:23 İsa Petrus'a: Çekil arkama Şeytan sen bana tökezsin...
Markos 1:11-13 İsa... Şeytan tarafından tecrübe olunarak 40 gün çölde kaldı...
Romalılar 16:20 Allah yakında Şeytanı ayaklarınız altında ezecektir...
Levililer 19:31 Çincilere ve bakıcılara dönmeyin...
2.Korintoslular 11:14 ...ve şaşılacak şey değil, çünkü Şeytan nur meleğinin suretine girer...
Vahiy 20:10 İblis denen Şeytan ateş ve kükürt gölüne atıldılar...
Hezekiel 28:11-20 ...Âdemoğlu Sur kralı (ikinci anlamda Şeytan) mersiye oku ve ona de:...
2.Korintoslular 4:4 Allah'ın sureti olan Mesih'in izzet İncilinin nuru doğmasın diye, bu dünyanın ilahı (Şeytan) imansızların fikirlerini kendilerinde körletmiştir
Yuhanna 14:30 ...bu dünyanın reisi (Şeytan) geliyor; ve bende onun hiçbir şeyi yoktur
Luka 4:6 ...ve İblis ona (İsa'ya) dedi: Bütün bunların hükümdarlığını ve onların izzetini sana vereceğim; çünkü o bana verilmiştir; istediğime onu veririm.

Tövbe etmek (Kuran)

4:17-18 Ölüm gelince, «tövbe ettim» diyenlerin... tövbesi tövbe değildir

Tövbe etmek (Mukaddes Kitap)

Hezekiel 3:18-21 ...salih (doğru)adam salahından dönüp kötülük ederse, ve ben onun önüne tökez korsam o ölür...

Hezekiel 18:21-24 ...fakat salih adam salahından döner, ve kötü adamın işlediği bütün mekruh şeylere göre kötülük eder de yaşar mı? Onun işlemiş olduğu bütün salah işlerinden hiçbiri anılmayacaktır; işlediği hainlikte, ve işlediği suçta, onlarda ölecektir.

Allah'ın özel ismi hakkında (Mukaddes Kitap)

Allah'ın özel bir isminin olduğu Tevrat'ta sayısızca kereler geçiyor. Bu isim İbrani'ce yazıldığı için hep YHVH şeklinde kaleme alındı. İbranicede sesli harf yoktur. Okuyucu sesli harfi kendiliğinden koyar. Bu yüzden bu ismin nasıl telaffuz edildiği konusunda şüpheler var. Kimileri Yehova derken, Yehova Şahitlerine sempatisi olmayanların bu ismi Yahve olarak telaffuz ettikleri görülüyor. Bizlerin elindeki eski Türkçe dediğimiz, Ali beyin tercümesindeki Mukaddes Kitapta bu isim «Yehova» olarak telaffuz edilmiş. Yeni tercüme, dediğim gibi son yüzyılda ortaya çıkıp, bu ismi kendilerine bir tılsım, bir etiket yaparak kullanan Yehova Şahitleri yüzünden kullanmaktan kaçınmış, ve yerine Rab diye tercüme etmiş. (Çıkış 3:15) Anlaşılan gâvura kızıp oruç bozmuşlar! Öyle de böyle de herkes de bir gerçek vardır. Hatta birden çok daha fazla gerçeklere sahip olabilirler. Şeytan da Havva'yı kandıracağı zaman söylediği şeylerin hepsi yalan değildi. Ancak bir kısmı yalandı. Gerçeği, çok kötü biri de olsa, o kullandı diye atabilir miyiz? Gerçek gerçektir. Eğer kendilerine rakip gören diğer Hıristiyan dinleri bu ismi yüzyıllarca üyelerinden saklayıp yalancı çıktılarsa, bu onların problemi. Kendilerine menfaat elde etmek için Şahitler de bu ismi kendilerine etiket yapıp, o isme layık değiller ise, (bence hiç değiller) bu da onların problemi.

Ayrıca bu isim İncil'de hiç geçmemektedir. İsa Mesih bu ismi hiç kullanmadı. Şahitler kendilerinin tercüme ettikleri Mukaddes Kitabın, en çok da İncil'de Rab, Allah diye geçen her yere bu ismi koydular. Diğer Hıristiyanlar ise Tevrat'ta geçen her bu isim yerine, ya „Allah“ ya da “Rab” diye değiştirdiler. (Tesniye-Yasanın Tekrarı 4:2 ve Vahiy 22:19'u lütfen okuyun) Kuranda da bu isim hiç geçmemektedir. Fakat her iki kitapta da (İncil-Kuran) bu isim geçmedi diye bir uyumsuzluk söz konusu değildir. Allah bu konuda belki de bizlerin anlayamayacağı bir amaç güttü. Öbür yandan bu ismi kullanarak ve böyle şeylerde kurtuluş arayarak yaşayanlara, ancak kendilerini aldatıyorlar derim. Her dinde böyle putperest tılsımlar vardır. Bir şeyi puta çeviren, o şeyin mahiyetinden, anlamından çok bizlerin o şeylere karşı gösterdiği anlamsız zafiyetlerdir. Böyle anlamsız şeylerde kurtuluş arayanlar, aslında kötü olan işlerinden kaynaklanan vicdanlarından dolayı kendilerine karşı güvensizlik

duyuyorlar. Bu, Allah ile olan ilişkileri sıfır denecek noktaya kadar indiğinden dolayı, o şeylerle kurtulacaklarını ancak hayal ediyorlar. (1.Yuhanna 3:20-21) Tanrıya iman ve sevgiyle hiçbir ilgisi yoktur. Allah'ın özel ismi vardı ve onu kullandı. Aşağıdaki bazı ayetlerin yerlerini bu yüzden yazacağım.

Tekvin-Yaratılış 15:8 Ya Rab Yehova onu miras alacağımı ne ile bileceğim?

Çıkış 3:15 ...Atalarınızın Allah'ı, İbrahim'in Allah'ı, İshak'ın Allah'ı, Yakup'un Allah'ı Yehova beni size gönderdi; ebediyen ismim bu ve devirden devre anılmam budur.

Çıkış 6:3 ...İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a, Kadir olan Allah olarak görüldü; fakat onlara Yehova ismimle malum olmadım.

Çıkış 20:7 Allah'ın Rabbin ismini boş yere ağza almayacaksın; çünkü Rab kendi ismini boş yere ağza alanı suçsuz tutmayacaktır.

İşaya-Yesaya 42:8 Ben Yehova'yım, ismim odur; ve izzetimi bir başkasına ve hamdımı oyma putlara vermeyeceğim.

Hezekiel 36:22 Bundan dolayı İsrail evine söyle Rab Yehova şöyle söylüyor...

Hoşea 11:7 ...Yüce Olana çağırıyorlarsa da, kimse onu yükseltmiyor.

Zina (Evlilik dışı ilişki) (Kuran)

4:15 ...Onlar ölüncüye ya da Allah bir yol açıncaya kadar evlerde tutun

4:16 ...İkisini de incitin, pişman olanlara... cezalandırmaktan vazgeçin...

24:2 ...Zina eden kadın ile zina eden erkeğe yüzer değnek vurun...

4:24-26 Kocalı kadınlarla evlenmek de haram kılınmıştır (8savaş esiri olarak) elde ettiğiniz kadınlar ayrıdır...

24:3 Zina eden erkek, zina eden veya puta tapan kadından başkasını nikâhlayamaz.

Zina (Evlilik dışı ilişki) (Mukaddes Kitap)

Levililer 21:9 ...kâhin kızı fahişelik ederek kendini bozarsa, ...ateşle yakılacaktır.

Levililer 20:10 Başka birinin karısı ile zina eden, ...hem adam hem kadın mutlaka öldürülecektir

Levililer 20:14 ve bir adam bir kadınla beraber anasını alırsa, alçaklıktır; ...kendisi ve kadınlar ateşle yakılacaktır.

Tesniye-Yasanın Tekrarı 25:11-12 ...kurtarmak için elini uzatır, onu utanılacak yerlerinden tutarsa; o zaman kadının elini keseceksin, gözün ona acımayacaktır.

Yuhanna 8:4-5 İsa'ya dediler: « Muallim, bu kadın zina işlemekte iken tutuldu. Bu gibilerinin taşlanmasını Musa şeraitte bize emretmiştir; sen ise, ne dersin? »...

Matta 19:9 ...kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder.